

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ONLINE

articole, resurse, materiale online

NR. 2/ 2021

Bucuresti
2021

Redactor: Ilescu Aurelia

Coperta: Ilescu Aurelia

DTP: Ilescu Aurelia

Coordonator: Dobrica Mihaela

Editura: Smart Edu Publishing

Adresa: Hrisovului 2-4, Bucuresti, 013162

Email: office@academiajunior.eu

Adresa online: http://academiajunior.eu/wps/?page_id=838

Bucuresti, 2021

ISSN 2784 – 1952

ISSN – L 2784 – 1952

Aplicarea contextualizată a unor activități în vederea formării de competențe

Cătălina Matei

Disciplina Dezvoltare Personală

Competența specifică: 2.1. Recunoașterea emoțiilor de bază, în situații simple, familiare.

Activități de învățare:

- vizionarea unor secvențe din desene animate, filme pentru copii, audierea unor povești pentru identificarea și denumirea emoțiilor de bază;
- completarea frazelor lacunare cu cuvinte care exprima emoții;
- jocuri de tipul "Roata emoțiilor", pentru aprecierea emoțiilor în diferite situații;
- jocuri din folclorul copiilor, practicate în școală sau în afara școlii, vizând exprimarea emoțiilor.

Aceste activități de învățare aplicate la clasă formează și consolidează această competență specifică. Este important pentru un copil să recunoască emoțiile de bază, este important pentru un copil să se cunoască pe sine, să știe de ce are anumite reacții față de anumite evenimente sau față de anumite persoane. Este important să își identifice frica, să știe ce anume i-o provoacă și cum s-o depășească. Este important să cunoască felurile în care își poate exprima emoțiile, trăirile într-un mod dezirabil, fără să rănească pe cineva. Sunt importante atitudinile pe care și le formează față de cei din jurul lui, față de activitățile pe care le desfășoară. Aceste atitudini îl pregătesc pentru a face față activităților de mai târziu, îl pregătesc pentru viață. Este important pentru fiecare copil să se simtă bine cu el însuși și să aibă o imagine de sine bună. Până la urmă, motorul care pune toate lucrurile în mișcare, toate activitățile, viața însăși, sunt emoțiile! Și în spatele celor mai importante evenimente ale vieții noastre, sunt motivațiile care se nasc din emoții!

La clasa pregătitoare elevii pot recunoaște aceste emoții, privind imagini, vizionând sau audiind povești, punându-se în pielea unor personaje. Punând în fața lor situații familiare (ai spart o cană, te-a certat mama, a venit la tine un prieten, tata ti-a adus un cadou etc.), copiii au anumite reacții emoționale și învață să își exprime în cuvinte sau prin desene, emoțiile.

Jocurile sunt și ele foarte importante în exprimarea emoțiilor. Nu poți să îi povestești unui copil despre supărare, frică sau bucurie, dar poți să îi aduci în fața situații sau personaje care fac anumite fapte împinse de emoții (cocoșul supărat, iedul fricos, împăratul fericit, fata împăratului cea șireată, albino curajoasă, fata împăratului cea înțeleaptă etc). Putem discuta despre personaje, dacă au procedat corect sau nu, în anumite situații. Este important ca elevii să înțeleagă că emoțiile, în ele însele, nu sunt nici bune, nici rele. Contează ce facem noi cu ele, atitudinea noastră față de anumite evenimente sau persoane.

M-am gândit la o activitate de tip joc de rol. Bucuria, Tristețea, Furia, Frica să fie personaje într-o poveste cunoscută dramatizată. Ele intervin fiecare de-a lungul poveștii și sfătuiesc sau influențează personajele. De exemplu: Frica îi poate spune cocoșului care a pierdut punga: "Nu te duce după trăsură, pentru că te poate strivi!" Tristețea poate să îi spună: "Oricum stăpânul tău te-a bătut și te-a alungat de acasă, nu merită să te întorci!" Furia poate să îi spună: "Trebuie să te răzbuni pe boier pentru ce ți-a făcut!" Bucuria poate să îi spună: "Gândește-te ce bine te vei simți din nou acasă! Stăpânul tău abia așteaptă să te vadă!" etc.

Elevii puși în rolul Tristeții, Fricii, Furiei sau Bucuriei, dar și ceilalți, pot înțelege mai bine aceste emoții și cum ne influențează ele în activitățile noastre, în relațiile noastre, în viața de zi cu zi. Mai pot fi găsite personaje ca: "Înțelepciunea", "Curajul", "Șiretenia".

Bibliografie:

Suportul cursului de formare CRED

Programa pentru învățământul primar- Disciplina Dezvoltare Personală, clasa pregătitoare

MANAGEMENTUL CONFLICTELOR ȘI TEHNICI DE COMUNICARE EFICIEN ÎN GRĂDINIȚA

LÓRINCZI KRISZTINA

Evaluarea disciplinei se va realiza prin realizarea/proiectarea de către cadre didactice a două exerciții pentru dezvoltarea comunicării eficiente la elevi.

Pentru dezvoltarea comunicării eficiente la elevi, am ales două metode de jocuri.

Primul joc: Repetă cu alte cuvinte

Este un joc, foarte eficient pentru dezvoltarea aptitudinilor de comunicare. Este un joc interactiv, care dezvoltă vocabularul și modalitățile de expresie afectivă. Jocul este o metodă care pretează oricărei categorii de vârstă.

Titlul jocului este "Repetă cu alte cuvinte".

Timp alocat: 10-20 de minute

Liderul de grup nu necesită intervenție directă.

Pentru desfășurarea jocului, jucătorii nu au nevoie de dispozitive.

Descrierea jocului:

Jucătorii se așază în cerc, cineva va spune o foarte scurtă întâmplare (2-3 propoziții scurte).

Jucătorul din dreapta lui trebuie să povestească aceeași întâmplare cu alte cuvinte. Cuvintele folosite de primul jucător sunt interzise, cel de al doilea jucător trebuie să caute alte cuvinte cu care să spună povestea. Cine greșește trebuie să repovestească. Jocul se joacă până când fiecare jucător va spune, apoi va povesti o întâmplare.

Al doilea joc: Traducătorul

Acest joc dezvoltă aptitudinea de comunicare la elevi, arătând un sens mai profund al comunicării verbale. Jocul arată cât este de ușor să apară o înțelegere greșită în comunicare și distorsionată a mesajului celuilalt.

Titlul jocului este "Traducătorul"

Timpul alocat: 30-45 minute

Liderul de grup nu necesită intervenție directă.

Pentru desfășurarea jocului, jucătorii nu au nevoie de dispozitive.

Descrierea jocului:

Participanții la joc stau în cerc. Unul dintre jucători va fi interviuat, iar un altul va fi

"traducătorul". ceilalți jucători vor fi cei care întreabă. Persoanei interviuate oricine poate pune întrebări, însă numai prin intermediul traducătorului. Traducătorul transmite interviuatului

întrebările. Răspunsul interviuatului la întrebarea pusă este dată tot de traducător. Între interviuat și cel care pune o întrebare nu se poate desfășura o comunicare directă, adică se va comunica cu ajutorul traducătorului. Jucătorii se pot schimba între ei, și fiecare poate să încerce ambele roluri. După terminarea jocului se va vorbi despre faptul de cum s-au simțit jucătorii în ambele roluri și despre cât de ușor este să interpretezi altfel un mesaj

Învățământul românesc între tradiție și modern

Tirala Paula Adina

Educația înseamnă iluminarea ființei, dumerire, scoatere la suprafață a adevărului, înțelegere și revelare. Prin educație, omul se eliberează de întunericul din el și din jurul său, intrând în sfera luminii adevărului, a binelui, a dreptății, într-un cuvânt, a valorii.

Metafora este clar explicitată în filosofia antică, dar primește o consistență cu totul deosebită în creștinism.

„Educația este cea mai mare și mai grea problemă ce i s-a dat omului spre rezolvare.”

Până la a-și da cu părerea învățătorii și profesorii despre cum este bine să fie crescut un copil, se ocupă de el părinții, frații sau bunicii. Oricât de sofisticate ar fi prescripțiile profesioniștilor, nu se poate nega valoarea primelor orientări, emise în cadrul intim, familial. Oricât de amplă și de sofisticată ar fi educația realizată de către școală, nu se pot neglija în nici un caz „cei șapte ani de acasă ...”

Există, cu siguranță, o pedagogie populară, o platformă ideatică ingenuă ce răspunde la dilemele modelării umane.

Pedagogia populară s-a ivit și s-a impus înaintea celei instituționalizate, formalizate. Transmis intuitiv sau pe cale orală, etosul pedagogic acompaniază în mod evident întreaga existență a individului, din leagăn până la mormânt.

Pedagogia bunului-simț nu strălucește prin exemplaritatea sa teoretică, ci prin subtilitatea răspunsurilor concrete, prin bogăția și adecvarea lor la chemările realității prin funcția sa înrăuritoare, de anticipare sau

cenzurare a actelor pe care urmează să le facem. Ce poate fi mai demn de respectat de cât crezuri cum ar fi :

„Omul cât trăiește învață”, „Învățătura bună e pe cap cunună”, „A-nvăța de mititel este mult mai ușurel”, „Ce înveți la tinerețe aia ai la bătrânețe”, „Frumusețea vestejește, iar înțelepciunea crește”, „Multe greșești, multe înveți” etc.

Dezvoltarea educației, în general, și cea a învățământului, îndeosebi, au determinat apariția treptată, în fiecare țară, a unui ansamblu de instituții școlare de diferite grade, profile și forme, care au alcătuit sistemul de învățământ al acelei țări.

Sistemul de învățământ contemporan din România se caracterizează prin deschidere și dinamism față de nou, dezvoltându-se și acționând în concordanță cu cerințele economico-sociale cu progresul științifico-tehnic și cultural, cu aspirațiile poporului științifico-tehnic și cultural, cu aspirațiile poporului român, în condițiile societății civile și a statului de drept, democratic.

Reforma învățământului se înscrie în actualul context politic și economico-social ca o tactică folosită de societate în cadrul strategiei naționale globale care vizează ca obiectiv remodelarea comportamentului pedagogic în perspectiva amplificării randamentului în prestația efectuată. Educatorul este agentul uman care mediază decisiv orice schimbare / inovare în cadrul învățământului.

Direcțiile esențiale ale reformei învățământului din România sunt următoarele :

- schimbări de natură axiologică și metodologică (autonomia persoanei, capacități creative, angajare și responsabilități profesionale, modele de clasificare morfologică și taxonomică a obiectivelor.

Să educi cu adevărat înseamnă să trezești în el cel de lângă tine acele resurse care-l pot împlini și ridică, înseamnă să-l conduci pe celălalt spre descoperirea de sine, dându-i un imbold felului său de a fi, nu direcționat de către tine, ci de ceea ce descoperă el că i se potrivește, nu oferindu-i adevărul de-a gata, ci indicându-i direcția posibilă pentru a-l găsi.

Trebuie să fii de acord că preceptele avansate de tine nu coincid întodeauna cu ceea ce el poate să facă, unele dintre ele limitându-i evoluția. Principiul de bază ar fi eliberarea lui de constrângerile tale sau ale altora, pentru a le descoperi și respecta ... pe ale lui.

Învățarea presupune și mister, și un mare paradox, ea înseamnă și dezvăț, împotrivire, încălcare a regulilor venite din afară. Pe lângă regula ascultării și supunerii, educatorului trebuie să i se recunoască și dreptul de a încălca, de a construi un set de norme personale, în acord cu ceea ce el poate și speră să întreprindă. Acesta nu trebuie să conducă la o libertate exagerată, ci la o asumare cât se poate de responsabilă a propriului destin. Libertatea persoanei este derivată și câștigată din felul cum are loc raportarea la obligațiile ce decurg din ecuația de mai sus.

- îmbogățirea și diversificarea curriculum-ului (reevaluarea și perfecționarea disciplinelor consacrate, introducerea unor noi obiecte de învățământ – educația ecologică, educația pentru pace, sunt domenii noi de cunoaștere) ;

- reevaluarea funcțiilor aplicative ale conținutului (ridicarea statutului activităților practice ; practica trebuie să

aibă o programă, metode și conținuturi proprii) ;

- asimilarea perspectivei interdisciplinare, a predării integrale a științei.

- introducerea programelor diferențiate de studiu – organizarea modulară (tratarea diferențiată a elevilor, variația timpului și a sarcinii de învățare, asigurarea unui minimum comun de performanțe școlare – baremuri școlare minimale) ;

- informatizarea învățământului. Se știe că tinerii și copiii sunt atrași de cultura digitală și de suporturile tehnice ce o promovează. Nu putem spune exact cât de mare este această latură a culturii, dar există, ne invadează, ne infestază. Din punct de vedere expresiv, cyber cultura este mai aproape de interesele tinerilor, prezentându-se sub formă de jocuri, videoclipuri, chat-uri, etc.

Pot fi identificate și suporturi aparent tradiționale, dar care sunt acaparate de noile tehnologii digitale.

Din punct de vedere educațional, Internetul constituie o oportunitate interesantă, nouă, de instrument accesoriu al unor noi valori ce pot fi adăugate conținuturilor educative vehiculate în instituțiile școlare.

Noile sisteme de conectare și de comunicare pot accelera capacitățile comunicaționale, imaginative sau inventative, dar le și pot încetini sau stopa dacă nu sunt utilizate în chip judicios și, mai ales, în mod univoc.

Instrumentul este cu atât mai bun cu cât el face ca elevul să treacă de la statutul de utilizator la cel de producător de idei, de sensuri, de trăiri. Oricât de performantă ar fi noua tehnologie, aceasta se cere a fi completă cu strategii tradiționale clasice de formare a abilităților umane. E bine să știm să comunicăm prin calculator, dar și cu semenii din preajma noastră. Uneori, e mai dificil să comunicăm cu cei de lângă noi, decât cu cei care sunt departe.

Contactul viu, direct, personal cu alții este edificator pentru propria persoană și nu poate fi înlocuit total cu nici o tehnică, oricât de sofisticată ar fi. Poveștile de altădată ale bunicilor, în fața focului din vatră, nu-și vor găsi echivalentul în nici o interpelare intempestivă prin intermediul mesageriei instant. Și acestea din urmă sunt bine venite, dar reprezintă altceva, și nu totul.

- apariția alternativelor educaționale : Waldorf, Step by Step

În concluzie, putem spune că în fond există trei mari direcții în care trebuie să insiste educația pentru schimbare :

- a) sesizarea și întâmpinarea schimbărilor ;

- b) evaluarea acestora ;

- c) proiectarea schimbării și intervenția ;

Toate aceste trei direcții, vizează formarea omului astfel încât acesta să poată face față schimbărilor la care este supus mediul său fizic.

Step by Step (SBS) este o metoda alternativa de educatie a copiilor elaborata in SUA, care are la baza teorii ale unor pedagogi celebri si care promoveaza metode de predare-invatare centrate pe copil si pe implicarea familiei.

În România, programul SBS a debutat în 1994. La ora actuală el se aplică în grădinite și școli publice din România, singurele instituții private fiind Grădinița Bambi și Școala Gimnazială Step by Step din București.

Regizorul Radu Apostol, unul dintre susținătorii acestei alternative educaționale, a explicat pentru Ziare.com prin ce se deosebește ea de învățământul tradițional.

„Copilul primește din școală tot ce va avea nevoie ca adult - informație și pregătire academică, dar și dezvoltarea talentelor sale innascute, formarea capacității de a fi cu ceilalți și cu sine însuși, de a se afirma în societate, de a comunica. Alternativa creează o comunitate de profesori, elevi și părinți, eliminând opoziția 'tradițională' între profesori și elevi.

Copiii sunt încurajați să gândească liber, să își asume responsabilitatea pentru deciziile lor, să își exprime creativ ideile, să se ajute reciproc. Ei reușesc să își definească și rezolve singuri problemele, să comunice ușor, să înțeleagă și să accepte diversitatea. Învățarea se face cu bucurie și din curiozitatea de a explora", ne-a declarat acesta.

Radu Apostol subliniază faptul că SBS "îi educa pe copii astfel încât să reușească în viața academică și profesională, dar într-un climat de echilibru emoțional și de integrare armonioasă în societate".

„Drumul fiecărui copil de la potențial la performanță se parcurge firesc, în doar câțiva pași esențiali, iar copiii educați astfel devin adulți realizați și echilibrați", explică el.

Cadrele didactice care predau la clasele de tip Step By Step sunt educatori și profesori cu experiență de minimum 5 ani și care au urmat cursurile de formare pe care Asociația Step by Step le organizează în centre regionale de profil. Întrebat cum se adaptează ulterior la clasa tradițională copiii care au învățat mai întâi în sistem SBS, Radu Apostol a afirmat că mulți profesori din sistemul tradițional semnalează faptul că ei "pun întrebări, au opinii și sunt obișnuiți să se exprime liber".

„Copiii traiesc, desigur, o mică dezamăgire în momentul în care ajung în clase tradiționale, în care organizarea este

limitativa. Odata ce te-ai bucurat in scoala de un cadru prietenos, in care esti incurajat sa optezi, sa lucrezi in echipa, devine mai dificil sa accepti strictetea unui sistem impropriu numit 'traditional'. Adaptarea se realizeaza repede, dar regretul ca nu poti pastra 'echipa', ca nu poti alege la ce 'centru' sa lucrezi etc., nu dispare atat de usor", a subliniat aceasta.

Cum arata o zi in clasa Step by Step?

Fiecare zi incepe cu intalnirea de dimineata. Copiii se aduna in grup in jurul invatatorului si discuta despre Agenda Zilei (ce activitati au in program), Calendarul Zilei - (ce data este, ce evenimente importante s-au petrecut, inclusiv aspectul vremii), Mesajul zilei - un mesaj conceput de invatator pentru a introduce notiunile noi legate de tema zilei.

Unul dintre cele mai asteptate momente este cel al Noutatilor.

„Copiii se inscriu pe flip-chart-ul unde se afla mesajul zilei pentru a comunica celorlalti noutatile sau experiente personale deosebite - de la ce i s-a intamplat cu o zi in urma, la ce a visat, ori ce a citit nou, ce experiente de cunoastere ori emotionale a avut. Noutatile sunt comunicate celorlalti din "Scaunul Autorului" copilul avand responsabilitatea comunicarii, intrucat urmeaza intrebarile si comentariile colegilor", a explicat Ioana Tarau.

Dupa aceste prime momente de "incalzire" si comunicare, se trece la lucrul pe centre de activitate, care sunt specifice fiecarui an scolar (Alfabetizare, Matematica/Stiinte, Arta, Constructii, Joc de rol - in clasa pregatitoare si clasa I, iar incepand cu clasa a II-a Centrul de Alfabetizare se transforma in centru de Citire si se introduce si centrul de Scriere).

„Fiecare centru are pe masa sarcini de lucru specifice (scriere, citire, stiinte, arta, constructii sau matematica). Concepute de invatator pentru a exersa abilitatile ce trebuie dobandite sau combinarea lor cu altele asimilate, sarcinile sunt progresive, astfel incat sa permita tuturor sa le poata rezolva in ritmul si la nivelul sau, pana cand invatatorii s-au convins ca sarcinile au fost intelese de catre toti copiii.

Dupa o anumita perioada (necesara celor mai multi sa rezolve o parte din sarcini), fiecare grup - si fiecare copil - prezinta in fata celorlalti rezolvarea sarcinilor la centrul respectiv. Este un moment al evaluarii - la care iau parte colegii, cu intrebari, sugestii, etc. dar si invatatorul. Lucrarile sunt afisate in clasa; cateva zile ele reprezinta prilej de comparatie si oglindire a demersurilor mintale, a deprinderilor si dexteritatilor achizitionate la acel moment.

Pentru clasa pregatitoare si clasa I, evaluarea se face o singura data la sfarsitul activitatilor, inainte de incheierea programului. Ulterior ele trec in mapa cu lucrari a fiecarui copil, care se pastreaza in clasa fiind la indemana copilului sau parintelui", a explicat Ioana.

In sistemul Step By Step copiii nu primesc note, ei fiind evaluati permanent, prin observarea si consemnarea modului in care rezolva sarcinile primite, felului in care comunica si isi expun rezultatele.

„Inventarierea rezultatelor evaluarii se realizeaza in Portofolii de evaluare (mapa cu lucrari devenind oglinda progresului copilului fata de el insusi), Caietul de evaluare (care inventariaza componentele achizitionate si reprezinta documentul oficial al clasei alaturi de catalog), Corespondenta scrisa pentru parinti (notite scrise saptamanal sau lunar).

Nu exista categorisiri si ierarhizari ale copiilor", subliniaza Ioana Tarau, precizand totodata ca pana la 12-14 ani functiile de cunoastere si procesele emotionale ale copiilor nu sunt complet dezvoltate si "ei nu sunt inca apti sa inteleaga si sa suporte competitia fara urmasi negative", motiv pentru care SBS "nu creeaza explicit situatii de competitie".

Unul dintre cele mai importante aspecte tine de implicarea parintilor.

„In SBS parintii sunt invitati sa participe efectiv la clasa, la procesul de educatie, bineinteles sub auspiciile unei colaborari cu invatatorul. Prezenta unui parinte in clasa este un fapt firesc. Comunicarea copilului cu adultii devine mai usoara, el reusind sa se exprime mai liber si devenind, astfel, mai transparent pentru parinti", a subliniat Ioana Tarau.

FAMILIA-LEAGĂNUL COPILĂRIEI

BARBU TEODORA CULIȚA

Familia este mediul în care ne naștem, ne dezvoltăm, urmând ca, la rândul nostru să formăm o altă familie; totodată aceasta este și locul unde găsim iubire, dragoste, respect, liniște și înțelegere.

În viața copiilor un rol deosebit îl joacă atât părinții, cât și bunicii acestora. Fiecare dintre noi ne aducem aminte cu drag de vocea blândă și duioasă a bunicii, de poveștile care nu mai luau sfârșit, de momentele dragi petrecute împreună, cât și despre grija deosebită pe care o aveau față de noi.

Este dovedit științific că prezența bunicii în viața copiilor au mari urmări benefice asupra întregului comportament al copiilor, unele dintre acestea fiind: căpătarea încrederii în sine și relaționarea mai ușoară cu cei din jur, sunt mai stabili emoțional și învață mai bine la școală.

Pornind de la această frumoasă temă, în data de 6 noiembrie 2020, am pregătit o activitate deosebită în care am integrat discipline precum: Comunicare în limba română, Matematică și explorarea mediului, Dezvoltare personală, Muzică și mișcare și Arte vizuale și abilități practice.

Activitatea a debutat cu poezia „Bunica” de Ștefan Octavian Iosif, unde elevii au făcut cunoștință cu textul menționat, încântați fiind de „odaia/camera bunicii” frumos amenajată în sala de clasă. Fascinați de chipul bunicii, de lucrurile simple și modeste pe care le deținea, elevii au dorit să pătrundem cât mai mult în această temă interesantă. După ce am savurat din plin poezia și am parcurs tot ce ne-am propus, am urmat cu activitatea de Matematică și explorarea mediului, unde elevii, cu ajutorul unei hărți, au avut de străbătut un traseu ce ducea de la casa lor către casa bunicii, traseu ce era plin cu exerciții matematice interactive. Ajunși cu bine la casa bunicii, am poposit puțin și am discutat despre tema „Eu și ceilalți”, unde s-a pus accent pe stilurile vestimentare, cu precădere portul tradițional, apoi despre categoriile de vârstă, calitățile pe care le are o bunică, iar la final, am scris cu toții un mesaj pentru cele mai iubite bunicuțe de pe pământ, făcându-le fericite de fapt, pe toate bunicuțele adevărate ale copiilor. Deosebit de interesantă și apreciată a fost și ultima parte a activității, în care elevii au primit bunicuțe realizate din polistiren, ce au fost frumos pictate de către aceștia. Produsele finite ale copiilor au fost lucrate cu multă dragoste, bogată imaginație și inspirație, dorindu-și din suflet ca bunica realizată de ei să fie cât mai aproape de bunica lor reală.

Am încheiat activitatea cu dorința ca la o următoare activitate să chemăm câteva bunicuțe reale în clasa noastră, care să ne povestească despre viața lor, despre timpurile de odinioară, dar să realizeze și activități împreună cu noi.

Jocuri de mișcare si distractive

Mladin Ruxandra-Nicoleta

POARTA

Copiii sunt dispusi in formatie pe un sir. Educatoarea alege 2 care stau fata in fata, la o anumita distanta de ceilalti, tinindu-se de miini cu bratele ridicate, ei formeaza o „poarta”.

La comanda educatoarei, sirul trece pe sub poarta, iar aceasta se lasa in jos pentru a face din ultimii copii prizonieri. Acestia din urma trebuie sa treaca insa foarte repede, incercand sa se fereasca de prizonierat. La intoarcere, trecerea pe sub poarta se face in sens invers. Daca poarta izbuteste sa prinda 2 dintre copii, acestia formeaza o alta „poarta” la o distanta de citiva metri, pe sub care trebuie sa treaca sirul. Jocul se desfasoara astfel pana ce toti jucatorii au devenit „porti”.

FLOARE DE SOARE (VARIANTA)

Jocul se desfasoara ca cel anterior, cu deosebirea ca cel care se afla in capul sirului poarta numele : „Floare de soare”. Ea este intrebata : „Floare de soare, floare de soare, mi se pare ca e mai mult la tine si mai putin la mine”. Raspunsul este : „Hai sa alegem de asta data fata cea mai ochioasa”. Cealalta raspunde : „Mie-mi place pe cea de dincoace, ca-i cu geana trasa ca o jupineasa” si jocul continua cu cel descris anterior.

PASAREA MAIASTRA

Copiii sunt dispusi pe un sir, tinindu-se de mina. Educatoarea alege 2 copii pe care ii asaza fata in fata, tinindu-se de miini, cu bratele sus, formind un pod, la o anumita distanta de sir. Fiecare primeste cite un nume.

Conducatorul sirului sta inaintea portii si poarta un dialog :

- Ce-ai mancat ?
- Pita cu cas.
- Ce-ai baut ?
- Vin rosu.
- Iesind afara din casa ce-ai vazut ?
- Luna si stelele.
- cand ai intrat in casa, ce-ai vazut ?
- Cerul si pamintul.

— Da-mi si mie o pasare de-a ta, sa zbor cu ea spre luna si spre stele.

— Ia-o pe ultima pasare daca o prinzi, altfel ea ramine la noi pe pamint.

Prinzatorul alearga dupa „pasarea” respectiva in jurul sirului. Daca reuseste sa o prinda inainte de a ajunge la locul ei, se schimba rolurile intre cei doi, daca aceasta trece pe sub „poarta” este intrebata ce vrea sa fie. Dupa ce raspunde, trece in spatele copilului al carui nume l-a ales. La incheierea jocului, sirurile se aliniaza fata in fata, executind o tractiune de brate. Echipa care reuseste s-o deplaseze pe cealalta peste linia trasata intre ele este declarata invingatoare.

PLASA SI PESTISORII

Copiii sunt asezati intr-un spatiu limitat si reprezinta „pestisorii”. Alti 2 copii joaca rolul de „pescari”. Acestia, tinindu-se de mina, alearga dupa „pestisori”, cautind sa inconjure unul sau mai multi. Fiecare „pestisor” prins devine pescar. Jocul continua, formindu-se mai multe grupe de cite 2 pescari, pana ce toti „pestisorii” au fost prinsi.

COTOIUL

Copiii sunt raspinditi pe terenul de joc. Unul dintre acestia loveste un coleg pe umar, zicand : „Cotoiul", apoi alearga. Copilul care a fast lovit se ia dupa el pentru al prinde. In timp ce alearga restul copiilor pot sa-i taie calea pentru a impiedica urmarirea, fara sa foloseasca miinile sau sa puna piedica. Jocul continua cat considera educatoarea, dupa ce au schimbat rolurile intre ei cel putin jumătate din efectivul grupei.

UTILIZAREA CALCULATORULUI ÎN PREDAREA ÎNVĂȚAREA- CONSOLIDAREA CUNOȘTIȘTELOR

Tepele Teodora Alina

În gândirea multor pedagogi, sociologi și oameni de cultură generalizarea utilizării tehnicilor moderne capătă un sens revoluționar, ca una din primele înnoiri ale practicii educaționale însăși R. Maheu remarca în acest sens că este „...din ce în ce mai evident că problemele extinderii educației sunt practic insolubile fără o adevărată revoluție în însăși tehnologia educației....fără introducerea unor tehnici și metode noi care să sporească eficacitatea mijloacelor folosite și în special randamentul profesorilor”.

Merită studiat și aprofundat impactul sistemului de învățământ cu mediul informatizat contemporan. Din acest punct de vedere, trebuie puse în evidență cel puțin două aspecte legate de necesitatea studierii în școală a informaticii, pe o parte, și de utilizarea calculatorului ca mijloc didactic, pe de altă parte.

Instruirea asistată pe calculator reprezintă o nouă formă sau metodă de concepere și realizare a învățării, promovată în ultimele două decenii.

Am ales ca obiect de studiu un subiect din opționalul de geografie la clasa a IV-a. Menționez că acest subiect poate fi abordat și la clasele mai mici, respectiv la clasa a II-a și la clasa a III-a. Subiectul abordat a fost Bradul, iar denumirea activității – O călătorie în lumea științelor.

În mod concret le-am propus elevilor să facem o călătorie imaginară pe „planeta” fiecărei științe și a fiecărui obiect de studiu. Planetele propuse spre explorare au fost: geografia, științele, limba română, matematica, educația muzicală și educația plastică.

Pe calculator am avut inserate imagini animate și sonor sugestive pentru fiecare obiect de studiu. Imaginile s-au schimbat rând pe rând, pe măsura trecerii de la o știință la alta.

Apoi am început călătoria pe planeta științe, cu imaginea unui brad căruia elevii trebuiau să-i denumească părțile componente. Alte imagini redau cetina de brad; elevii trebuiau să spună că frunza bradului este sub formă de ac, iar floarea se numește con. De aici am dedus că bradul face parte din familia coniferelor.

La geografie am folosit ca imagine harta fizică a României. La matematică am prezentat pe monitorul calculatorului o problemă în care era vorba despre brazi, iar rezolvarea a fost făcută de către elevi, verificându-se apoi cu imaginea prezentată. La limba română am avut un text în care am prezentat câțiva scriitori care au scris poezii și povestiri despre brad. La educație muzicală am cântat cu elevii O, brad frumos. În sfârșit, la educația plastică elevii au avut de lucru sarcina de a desena și colora un brad din pădure și un brad de Crăciun.

Activitatea a fost antrenantă, si în același timp atractivă, pentru că a îmbinat imaginile pe calculator cu munca independentă a elevilor, sintetizată pe fișele de lucru individuale. Aprecierea este confirmată de rezultatele obținute după corectarea fișelor.

În concluzie, am constatat că formele moderne de evaluare permit valorificarea sub multiple forme a cunoștințelor acumulate în procesul de învățământ, stimulând conștientizarea cunoștințelor asimilate în cadrul mai multor ore de studiu de la școală.

Calitățile învățării asistate pe calculator au evoluat și au devenit evidente o dată cu evoluția ordinaatoarelor.

Calitatea serviciilor pedagogice furnizate de cele mai noi ordinaatoare constă în:

- Capacitatea de a furniza cu rapiditate și fără greș un volum mare de informații (de cunoștințe) bine sistematizate.

- Posibilitatea de a furniza informațiile solicitate la un număr mare de educați (elevi, studenți, adulți în perfecționare), oferindu-le o asistență pedagogică de bună și foarte bună calitate: cunoștințe- aprecierea răspunsurilor- corectarea acestora.

- Posibilitatea unei individualizări autentice a învățării și, prin aceasta, asigurarea succesului mării majorități a elevilor sau studenților, este mult sporită. „Asistența pedagogică” oferită de calculator se adaptează ritmurilor fiecărui educat, furnizează soluții ajutătoare în funcție de natura greșelilor, fiind capabilă să întrețină un dialog cu cel care-i solicită sprijinul.

Instruirea asistată de calculator oferă șanse sporite ca profesorul să devină un adevărat educator: ghid și amator, evaluator și îndeosebi formator preocupat de cultivarea atitudinilor superioare și a capacităților intelectuale.

Calculatorul poate îndeplini un șir de operații didactice importante:

- a) Oferirea de informații organizate conform programelor sau în funcție de cererile celui asistat;
- b) Chestionarea celui ce învață și identificarea lacunelor;
- c) Corectarea greșelilor și eliminarea lacunelor prin furnizarea de informații pertinente
- d) Controlul sistematic al cunoștințelor;
- e) Realizarea unor acțiuni de recapitulare a unor teme, a unor module sau a unor discipline;
- f) Exerciții de stimulare a creativității;
- g) Sprijinirea eforturilor de autoevaluare ale celui care învață;
- h) Calculatorul poate realiza aceste operații pentru grupuri de elevi/studenți sau pentru fiecare elev/student. Astfel, se atinge un înalt nivel de individualizare a învățământului; în același timp, calculatorul poate fi programat și folosit astfel încât să fie util în situații educaționale foarte diferite: învățare în grupe mari, în grupe mici, studiul individual.
- i) Ideile fundamentale care stau la baza instruirii programate sunt:
- j) Fragmentarea pe unități mici, pe pași, a cunoștințelor și dificultăților, în scopul de a oferi un număr cât mai mare de confirmări sau întăriri ale răspunsului corect;
- k) Participarea activă și conștientă; la fiecare pas elevul se găsește în fața unei sarcini didactice de rezolvare;
- l) Acțiune inversă (retroacțiune), întărirea imediată a răspunsului dat; la fiecare pas elevul are posibilitatea să-și compare rezolvarea cu răspunsul corect;
- m) Respectarea particularităților individuale; parcurgerea programului de instruire fără bariere de timp;

În instruirea programată, învățarea are loc prin trecerea riguros programată de la o dificultate la alta și prin verificarea imediată a depășirii sau nedepășirii dificultății. Pentru fiecare pas elevul are la dispoziție, prin modul în care este asigurată învățarea, elementele necesare depășirii dificultăților.

Un pas cuprinde: informația (explicația), tema (problema) de rezolvat, locul pentru răspuns la tema dată. La pasul (secvența) următor se dă confirmarea răspunsului. Instruirea asistată de calculator este avantajoasă prin stringența logică a secvențelor pe care trebuie să le urmeze elevul în învățare, prin economia de timp în însușirea temeinică a unui volum de cunoștințe.

Învățarea asistată de calculator constituie un mijloc care îndeplinește două funcții importante: a) aceea de a asigura atingerea unor performanțe școlare superioare de către toți elevii sau studenții; b) aceea de a furniza întregului tineret o pregătire elementară în domeniul informaticii.

Calculatorul devine un mijloc de instruire foarte prețios în funcție de calitatea programării (care este o acțiune logico-pedagogică) și de asocierea lui inteligentă cu alte mijloace sau forme de organizare a învățării: instruirea programată, televiziunea școlară etc. El trebuie folosit cu competență pedagogică, adică de acele persoane care cunosc specialitatea procesului instructiv-educativ, care stăpânesc finalitățile și obiectivele educației, principiile, metodele și mijloacele didactice, caracteristicile psihologice diferitelor vârste ale celor care învață etc.

În instruirea asistată de calculator rolul esențial revine educatorului. Pe lângă o serie de avantaje, această modernă și eficientă formă de învățare are și anumite limite:

- Individualizarea excesivă a învățării duce la negarea dialogului elev-profesor și la izolarea actului de învățare în contextul său psihosocial;
- Segmentează și atomizează prea mult materia de învățat;
- Duce prea mult la „tutelar”, dirijând pas cu pas activitatea mentală a subiectului, și, prin aceasta, împiedicându-l să-și dezvolte capacitățile creatoare;

Avantajul utilizării calculatorului în procesul didactic constă în eficiența dovedită prin însușirea rapidă a cunoștințelor, dar și în faptul că asigură subiectului supus procesului de instruire o coordonare mai riguroasă a

activității de învățare, dezvoltând în același timp abilitatea de studiu individual.

Utilizat cu inteligență și competență pedagogică, calculatorul a dobândit locul pe care-l merită, instruirea asistată de calculator constituindu-se ca o componentă a informaticii și ca o modalitate modernă de concepere și realizare a învățării.

BIBLIOGRAFIE

1. Furlan, I., 2000, Învățământul modern și instruirea intensivă, București, E.D.P., 1975.
2. Învățământul primar, 2000, Editura Discipol, Revistă dedicată cadrelor didactice.
3. Învățământ primar, 2004, Editura Miniped, Revistă dedicată cadrelor didactice.
4. Bontaș, I., 2007, Tratat de pedagogie, Editura Bic All, București, ediția a VI-a revăzută și adăugită.
5. Cerghit, I., 1972, Mass media și educația tineretului școlar, E.D.P., București.
6. Cerghit, I., 1983, Perfecționarea lecției în școala modernă, Editura Didactică și Pedagogică, București.

“Negocierea – mod de aplanare a conflictelor”

Maniu Valeria Angela

1. Contextul problemei

La sedința cu părinții, la clasa a II-a, d-na învățătoare, X, sugerează părinților să-și ajute copiii la rezolvarea temelor pentru acasă. Un părinte revoltat, Z, reproșează învățătoarei că nu își mai ajută copilul la teme, argumentând: “Am ajutat-o și toată tema a fost corectată cu roșu. Sigur ai ceva cu mine! Să nu mai văd roșu în caietul copilului meu, auzi? X încearcă să-i explice că tema era rezolvată greșit, Z nu înțelege, adresează cuvinte jignitoare și X îi dă replica: “Cu roșu se corectează greșelile, dar, dacă vrei, corectez de acum cu verde!”

2. Problema

Avem comunicare pe verticală- între parteneri cu statute inegale. barieră de coceptie. Starea conflictuală s-a produs la începutul anului școlar și s-a accentuat din ce în ce mai mult, fiind recunoscută de ambele părți. Z întrerupe colaborarea cu X, nu mai vine la ședințele cu părinții.

3. Cauze

Z nu are pregătire de specialitate și nici capacitatea de a evalua, trăsături de personalitate ale părintelui (fire colerică, certăreță), comportament impulsiv al învățătoarei cu părintele.

4. Conflictul

Z manifestă un comportament ostil față de X, iar aceasta la rândul ei este furioasă și frustrată de situația respectivă. Conflictul are drept rezultat în procesul negocierii: pierdere-pierdere.

5. Negocierea

Actorii negocierii : X și Z care doresc să rezolve diferențele și conflictele dintre ei, printr-o abordare de tip câștig-câștig. În procesul de negociere, X cedează asupra problemelor care sunt mai puțin importante pentru ea, dar care sunt importante pentru oponent și foarte importante pentru elev.

Rezultatul negocierii: o soluție identificată de către părțile implicate ca fiind acceptabilă, printr-un proces de comunicare structurat, în care părțile discută în mod voluntar despre opțiunile lor, în

încercarea de a clarifica diferențele de opinie. X se manifestă pozitiv, ajută pe Z să conștientizeze cerințele de rezolvare utilizând stimulările. X explică și argumentează efectuarea temelor în fața lui Z. Scopul temei pentru acasă este consolidarea achizițiilor prin aplicarea cunoștințelor dobândite de elevi în timpul orelor de curs, dar și o modalitate prin care învățătorul poate vedea nivelul achizițiilor copilului. Astfel, îi oferă elevului sprijin suplimentar

6. Evaluarea planului de intervenție

În urma intervenției în cadrul derulării acestui conflict am constatat că cel mai mare impact l-a avut asupra elevului abordarea de tip CAȘTIG-CAȘTIG. X a reușit să inducă lui Z senzația că ea este cea care a avut dreptate și fiecare a ieșit victorios. Părțile au ajuns la concluzia că dialogul sincer și deschis este cea mai bună cale de rezolvare a problemelor, eliminându-se în acest fel neajunsurile provocate de cuvintele jignitoare adresate în trecut. A obține un rezultat de câștig-câștig necesită o atitudine deschisă și pozitivă din partea ambelor părți. Relațiile dintre X și Z s-au consolidat, comunică mai mult și sunt mai toleranți. Ambele părți câștigă mai mult decât pierd, pentru că aceștia caută noi soluții, își redefinesc scopurile prin negociere și dialog.

Bibliografie

1. Ghidul pentru formatori și cadre didactice – Managementul conflictului (M.E.C., 2001)
- Tripon Ciprian, 2012. Managementul Conflictelor și Tehnici de Negociere

Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă

Bușu Ileana Nadia

Problematica integrării copiilor cu CES în învățământul de masă aduce în discuție conceptul de egalitate a șanselor. Prin egalitatea șanselor se înțelege acel proces prin care diversele sisteme ale societății și mediului sunt puse la dispoziția tuturor, în particular a persoanelor cu handicap.

Existența copiilor cu CES a pus în fața învățământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activității, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învățare, modalități de diferențiere a activității și/sau a conținuturilor învățării, etc până la complexa problemă a segregării sau/și integrării acestor copii în învățământul de masă.

Până nu demult, unele țări printre care și România, au separat persoanele care nu se ridicau la nivelul standardelor prestabilite, dificultatea de învățare fiind considerată consecința unei boli care poate fi tratată numai într-un loc specializat. Copiii cu deficiențe ușoare care frecventau școli obișnuite nu beneficiau de o asistență psihopedagogică adecvată. S-au creat astfel școli și instituții speciale. Tot mai mult se face azi simțită nevoia ca școlile obișnuite să se implice prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi și să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerințe educaționale specifice.

În această perspectivă, însăși învățământul special trebuie să fie:

- recunoscut ca responsabilitate a tuturor celor care activează în învățământul normal și la îndemâna tuturor celor care au nevoie de el;
- integrant, permițând tuturor copiilor cu deficiențe să fie educați în mediul cel mai puțin restrictiv;
- flexibil și centrat pe copil;
- profesional, practicat de profesori specialiști și devotați;
- comprehensiv și realist, în funcție de realități actuale, economice, sociale, culturale și politice. Școala este un mediu important de socializare. Integrarea școlară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului față de școala pe care o urmează; condiția psihică în care acțiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei

motivații puternice care susține efortul copilului în munca de învățare; situație în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acțiunile desfășurate pentru educația sa; corespondență totală între solicitările formulate de școală și posibilitățile copilului de a le rezolva; existența unor randamente la învățătură și în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilitățile copilului sau la cerințele școlare. Asistentul social joacă din nou, un rol important, prin alegerea instituției de învățământ, putând astfel modela evoluția ulterioară a copilului .

Trebuie să existe un parteneriat cât mai strâns între părinții copiilor cu dizabilități și cadrele didactice bine pregătite și informate în legătură cu felul în care pot interveni pentru consilierea acestora. Acest lucru ajută la reducerea stresului pe care-l resimt familiile și micșorează riscul ca părinții să-și manifeste frustrările asupra copiilor lor. Trebuie redusă izolarea părinților punându-i în legătură cu alți părinți aflați în situații similare, promovând o abordare pozitivă a creșterii și disciplinării copiilor . Măsurile întreprinse trebuie să se adreseze în mod specific factorilor care contribuie la abuzare și neglijare, inclusiv lipsa informațiilor și abilităților ca părinte sau caracterul nepotrivit al acestora, respectul scăzut față de sine însuși, sentimentul de izolare, așteptările nerealiste și înțelegerea greșită a dezvoltării copilului și al rolului de părinte.

Bibliografie:

Verza, E., Psihopedagogie specială, manual pentru clasa a XIII-a, școli normale, E.D.P., București, 1994;
Blândul, V., Introducere în problematica psihopedagogiei speciale, Ed.Univ. din Oradea, 2005;
Gheruț, A., Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale.Strategii de educație integrată, Ed.Polirom. Iași, 2001;

CHESTIONAR PRIVIND COLABORAREA ȘCOALĂ – FAMILIE pentru cadre didactice

MUNTEANU FLORENȚA

Vă rugăm să răspundeți la întrebări, încercuind una dintre variante.

1. Informați părinții asupra ofertei educaționale a școlii ?
a) frecvent b) de cele mai multeori c) rareori d) niciodată
2. Înștiințați părinții despre obiectivele educaționale propuse în activitatea cu elevii ?
a) frecvent b) de cele mai multeori c) rareori d) niciodată
3. Părinții au prezentat idei și sugestii pentru îmbunătățirea activității educative ?
a) frecvent b) de cele mai multeori c) rareori d) niciodată
4. Ați solicitat părinții pentru a participa la activități educative ?
a) frecvent b) de cele mai multeori c) rareori d) niciodată
5. Părinții își sprijină copilul la realizarea activităților de învățare pentru acasă ?
a) frecvent b) de cele mai multeori c) rareori d) niciodată
6. Părinții participă la activitățile extracurriculare (ședințe, mese rotunde, lectorate, excursii, etc.) organizate de școală ?
a) frecvent b) de cele mai multeori c) rareori d) niciodată
7. Informați părinții asupra situației școlare a elevilor ?
a) frecvent b) de cele mai multeori c) rareori d) niciodată
8. Informați părintele când copilul prezintă probleme de învățare și de comportament ?
a) frecvent b) de cele mai multeori c) rareori d) niciodată
9. Părinții mențin legătura cu școala (învățătoarea, dirigintele, cadrele didactice) ?
a) frecvent b) de cele mai multeori c) rareori d) niciodată
10. Părinții verifică carnetul de note al copilului lor ?

- a) frecvent b) de cele mai multeori c) rareori d) niciodată

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ ÎN ȘCOALĂ

Burlacescu Ionela

„Eu sunt copilul! Tu ții în mâinile tale destinul meu. Tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau voi eșua în viață! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă , te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume”.
(Din „Child's Appeal”, Mamie Gene Cole)

Fiecare copil este diferit și special și are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilități. Toți copiii au dreptul la educație în funcție de nevoile lor. Educația incluzivă are ca principiu fundamental un învățământ pentru toți, împreună cu toți, care constituie un deziderat și o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/ incluziune.

Educația de tip incluziv este o educație de calitate, accesibilă și care își îndeplinește menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale. În cele mai multe țări se stipulează prin lege că toți copiii trebuie să beneficieze de educație.

Grupul Român pentru Educație Incluzivă (GREI) are ca obiectiv general conectarea României la eforturile internaționale în realizarea educației incluzive, susținerea și dezvoltarea modelului românesc și promovarea acestuia la nivel național și european. Principiile pe care GREI le promovează sunt simple, clare și de maximă generalitate:

- fiecare copil este unic și valoros în cadrul sistemului de educație;
- fiecare copil poate învăța;
- politicile școlare sunt cele care trebuie să încurajeze mai curând ideea de școală pentru copil, decât cea de copil pentru școală;
- încurajează dezvoltarea și susținerea serviciilor de sprijin în școală , pentru a oferi oportunități de dezvoltare tuturor elevilor, dar și pentru a forma și sprijini profesorii;
- susțin parteneriatul educațional dintre profesori, părinți, elevi, alături de toți profesioniștii care dau valoare adăugată actului educațional; educație incluzivă înseamnă sprijin și educație pentru toți, grijă și atenție pentru fiecare.

Când spunem „școala incluzivă”, nu trebuie să ne ducem cu gândul la copiii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare și la un moment dat poate avea nevoie de anumite cerințe speciale în ceea ce privește educația. Există, de asemenea, și anumite situații de risc, în care educatoarea trebuie să cunoască trăirile și comportamentele copilului, pentru a-l sprijini. Riscurile pot apărea din mediul socio-cultural din care acesta face parte, din relațiile de familie care îi determină existența zilnică, precum și modul de dezvoltare, din modelele formale educaționale ce pot exercita un stres deosebit asupra copilului care nu corespunde „normalității” cu care ne-am obișnuit.

Tehnologie și dezvoltarea abilităților matematice la preșcolari

Diaconescu Andreea Cristina

Integrarea noilor tehnologii în procesul învățării contribuie la construcția colaborativă a cunoașterii științifice, colaborarea fiind un proces prin care preșcolarii împărtășesc cunoștințe în scopul rezolvării unei sarcini de învățare. În planul dezvoltării personalității copiilor, influența calculatorului este benefică deoarece, are efecte pozitive în planul stimulării intelectuale și psiho-motorii prin varietatea și multitudinea cerințelor pe care copilul le poate rezolva în timp limitat.

Preșcolarii sunt preocupați și atrași mai ales de facilitățile grafice și sonore ale calculatorului, dar treptat, ei conștientizează faptul că îl pot utiliza ca instrument de învățare și sunt dornici să facă acest lucru în oricare moment al zilei. În cadrul activităților matematice, folosind aplicațiile Paint, ClipArt, GoogleDocs, educatoarea poate utiliza calculatorul în rezolvarea de exerciții, compuneri și rezolvări de probleme simple de adunare și scădere cu 1-2 unități în limitele 1-10. Lucrul cu ferestrele, selectarea de imagini, inserarea lor în documentele deschise, cer din partea copiilor deprinderi și abilități de utilizare rapidă a calculatorului, un minim de cunoștințe de limba engleză, dar cu toate acestea majoritatea copiilor se descurcă cu ușurință.

Copiii își pot consolida cunoștințele legate de mărimea obiectelor și gruparea după acest criteriu – programul joc, îi cere copilului să analizeze imaginea de pe ecran (imagini cu animale), să compare mărimea animalelor prin alăturare vizuală și apoi să claseze pe rând fiecare animal în grupa corespunzătoare mărimii. Jocul se desfășoară interactiv, calculatorul sfătuiește pe cel ce se joacă să se gândească bine și îl încurajează să încerce din nou dacă a greșit. Corectitudinea răspunsului este răsplătită cu strigăte de bucurie, aplauze și onomatopeele animalului „mulțumit” că a fost clasificat corect în grupa cerută.

Matematica este una dintre cele mai „bătrâne” științe, are o istorie milenară din care putem oferi inspirat informații care să-i conducă într-un mod incitant pe preșcolari spre izvoarele însușirii experienței generațiilor anterioare, informații pe care, este adevărat, le putem găsi la un click distanță.

NOI ABORDĂRI ALE PREDĂRII ÎNVĂȚĂRII ÎN ACTIVITĂȚI ONLINE

Coșeran Dorina

Ziua pe care am ales să o prezint se încadrează în tema anuală de studiu: "Cum a fost, este și va fi aici pe Pământ?", tema săptămânii: "Apa, picătura vieții".

Proiectarea și planificarea activităților se realizează în săptămâna precedentă și se postează pe platforma Kinderpedia și pe grupul de WhatsApp al grupei în dimineața tura I/după-amiaza tura a-II-a a fiecărei zile.

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ – (ADP)

Întâlnirea de dimineață (salutul, calendarul naturii, momentul mișcării, tranziții): „Când plouă, iau cu mine...”
Înainte de activitățile de la centre este prezentat "Momentul de mișcare" (MM) <https://youtu.be/jUNBugrF1iU>.

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE (ALA 1)

Artă: Balta - pictura cu paiul

Nisip și apă: Linii de apă pe nisip

Joc de rol: Dialog între norișor și floricică.

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE – (ADE)

DLC: Educarea limbajului: PIC –PIC și PICA – PICA – de Liliana Trăsnea – (povestea educatoarei)

DPM: Educație fizică:Prinde mingea - aruncare sus - jos; Joc: Aruncă mingea la mine

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE (ALA 2)

Joc distractiv: Sunete de ploaie

Joc de mișcare: Deschidem și închidem umbrela

Activitățile de după-amiază presupun:

Momentul poveștilor (MP), “ Ne culcăm o poveste ascultăm!”, pregătirea pentru somn:“Somn ușor!”.

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE – (ADE)

DLC: Educarea limbajului: PIC –PIC și PICA – PICA – de Liliana Trăsnea – (povestea educatoarei - repovestire)

DPM: Educație fizică:Prinde mingea - aruncare sus - jos; Joc: Aruncă mingea la mine

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE – (ALA)

Artă: Colorează ce îți place din cartea de colorat

Jocuri de mișcare în aer liber

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ – (ADP)

Iată, ziua s-a sfârșit!

În stabilirea activităților didactice și a materialelor didactice necesare, am avut în vedere ca materialele utilizate de copii să le fie la îndemână, am folosit resurse sau mijloace de realizare variate, precum și alternative de comunicare cu copiii și cu părinții acestora.

Preșcolarii nu trebuie suprasolicitați, au nevoie de asistența adultului în citirea mesajelor scrise, în descrierea activităților, de supraveghere a utilizării dispozitivelor tehnice, de oferirea materialelor necesare activităților, etc. Cu ajutorul părinților, copiii studiază materialele trimise și împărtășesc impresii, poze cu activitățile legate de temă.

Activitățile sunt propuneri și nu activități obligatorii.

Feedback-ul și produsele finale, sub formă de poze și filmulețe sunt trimise de părinți în scopul urmăririi progresului individual și sunt postate pe platforma Kinderpedia, în fiecare zi.

Zilnic realizăm și alte tipuri de activități privind procesul instructiv-educativ derulat în învățământul preșcolar:

- activitatea de pregătire metodică-științifică: (studiu individual, colectare de resurse educaționale, realizare de materiale suport sau mijloace de învățământ etc.)

- consilierea individuală telefonică cu părinții și copiii.

TRANSPUNEREA ACTIVITĂȚILOR FAȚĂ ÎN FAȚĂ ÎN ACTIVITATEA ONLINE

TÎRȘOGOIU ALINA MARILENA

Ziua pe care am ales să o prezint se încadrează în tema anuală de studiu: “Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”, tema săptămânii: “În lumea poveștilor”.

Proiectarea și planificarea activităților se realizează în săptămâna precedentă și se postează pe platforma Kinderpedia și pe grupul de WhatsApp al grupei în dimineața tura I/după-amiaza tura a-II-a a fiecărei zile.

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ – (ADP)

Întâlnirea de dimineață (salutul, calendarul naturii, momentul mișcării, tranziții): “Îmi place să ascult povestea ...” Momentul de mișcare (MM) https://www.youtube.com/watch?v=85apF7Xf_h8

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER - ALESE (ALA 1)

Construcții: „Castelul din poveste” - construcții din cuburi de lemn, plastic, lego, etc.

Nisip și apă: ”Drumuri în pădure”

Artă: ”Personajul preferat” - colorare

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE – (ADE)

DȘ: Activitate matematică: „Să ne reamintim - numărul și cifra 1” -

https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=rYlaKkaHpz4&feature=youtu.be&fbclid=IwAR0I3uLjCJsn3KjDCu2LI0DeM5_v-G0UFB02wueS_IsF42yqgf1lCw1D754

DOS: Activitate practică: „Rochița prințesei” (activitate practică: șnuruire)

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE - (ALA 2)

Joc distractiv: ” Lupule, dormi?”

Joc de mișcare: „Euritmie”

Activitățile de după-amiază presupun:

Momentul poveștilor (MP), “ Ne culcăm o poveste ascultăm!”, pregătirea pentru somn:”Somn ușor!”.

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE – (ADE)

DȘ: Activitate matematică: „Să ne reamintim - numărul și cifra 1” -

https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=rYlaKkaHpz4&feature=youtu.be&fbclid=IwAR0I3uLjCJsn3KjDCu2LI0DeM5_v-G0UFB02wueS_IsF42yqgf1lCw1D754

DOS: Activitate practică: „Rochița prințesei” (activitate practică: șnuruire) – finalizare lucrărilor

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE – (ALA)

Știință:”Găsește umbra” - joc de masă

Jocuri de mișcare în aer liber.

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ – (ADP)

Iată, ziua s-a sfârșit!

În stabilirea activităților didactice și a materialelor didactice necesare, am avut în vedere ca materialele utilizate de copii să le fie la îndemână, am folosit resurse sau mijloace de realizare variate, precum și alternative de comunicare cu copiii și cu părinții acestora.

Preșcolarii nu trebuie suprasolicitați, au nevoie de asistența adultului în citirea mesajelor scrise, în descrierea activităților, de supraveghere a utilizării dispozitivelor tehnice, de oferirea materialelor necesare activităților, etc. Cu ajutorul părinților, copiii studiază materialele trimise și împărtășesc impresii, poze cu activitățile legate de temă. Activitățile sunt propuneri și nu activități obligatorii.

Feedback-ul și produsele finale, sub formă de poze și filmulețe sunt trimise de părinți în scopul urmăririi progresului individual și sunt postate pe platforma Kinderpedia, în fiecare zi.

Zilnic realizăm și alte tipuri de activități privind procesul instructiv-educativ derulat în învățământul preșcolar:

- activitatea de pregătire metodică-științifică: (studiu individual, colectare de resurse educaționale, realizare de materiale suport sau mijloace de învățământ etc.)

- consilierea individuală telefonică cu părinții și copiii.

STRATEGII DIDACTICE INTERACTIVE ȘI ROLUL LOR ÎN EFICIENTIZAREA PROCESULUI DE PREDARE-ÎNVĂȚARE

Simulescu Daniela

Tranziția de la o cultură a modernității, din perspectiva căreia cadrele didactice „își exercită mai mult puterea decât autoritatea” la o cultură postmodernă ale cărei valori, principii, idei se află încă în plin proces de coagulare, a început deja. O schimbare de optică, de strategii și practici educaționale devine condiție a asigurării calității în educație.

Aplicată în științele educației, concepția constructivistă propune „schimbarea paradigmei educaționale, de la transmiterea de tip behaviorist a cunoașterii la abordarea cunoașterii într-un proces de comunicare și cooperare, în care elevul are un rol activ”. Centrarea pe cel care învață, pe nevoile, pe interesele și aspirațiile sale, pe subiectivitatea sa, impune o reconsiderare a competențelor necesare pentru exercitarea profesiei didactice, respectiv a standardelor specifice acesteia.

Valorizând elevii, aplicând principiile pedagogiei diferențierii și ale constructivismului pedagogic, educatorul trebuie să își proiecteze strategia didactică astfel încât de intervenția sa formativă să beneficieze fiecare elev, iar învățarea să devină un proces constructiv. În organizarea și implementarea demersului lui strategic, cadrul didactic trebuie să pornească de la următoarele idei cu valoare de principii aplicative:

- deplasarea accentului dinspre activitatea de predare spre cea de învățare, centrată pe elev;
- reconsiderarea rolului profesorului ca organizator și facilitator al procesului de învățare în care sunt implicați elevii săi;

- conștientizarea elevilor cu privire la necesitatea implicării lor în procesul propriei formări;
- încurajarea și stimularea participării active a elevilor în planificarea și gestionarea propriului parcurs școlar;
- diferențierea demersurilor didactice în raport cu diferitele stiluri de învățare practicate de către elevi.

Strategia didactică reprezintă un concept caracterizat de o pluralitate semantică. Pentru a demonstra această afirmație, propunem spre analiză un scurt inventar definițional. Strategia didactică este:

- Un ansamblu de acțiuni și operații de predare-învățare în mod deliberat structurate sau programate, orientate în direcția atingerii, în condiții de maximă eficacitate a obiectivelor prestabilite.
- Ansamblul mijloacelor puse în lucru pentru a atinge scopul fixat începând de la organizarea materială și alegerea suporturilor până la determinarea sarcinii de învățare și a condițiilor de realizare. Toate acestea vor depinde de obiectivele propuse a fi atinse și de fazele formării trăite de subiect.
- O acțiune decompozabilă într-o suită de decizii-operații, fiecare decizie asigurând trecerea la secvența următoare pe baza valorificării informațiilor dobândite în etapa anterioară. În acest sens, strategia devine un model de acțiune, care acceptă în ab initio posibilitatea schimbării tipurilor de operații și succesiunea lor.
- Un grup de două sau mai multe metode și procedee integrate într-o structură operațională, angajată la nivelul activității de predare-învățare-evaluare, pentru realizarea obiectivelor pedagogice generale, specifice și concrete ale acesteia, la parametri de calitate superioară.

Strategiile didactice interactive promovează o învățare activă, implică o colaborare susținută între elevi care, organizați în microgrupuri, lucrează împreună pentru realizarea unor obiective prestabilite. Cadrul didactic plasează accentul nu pe rolul de difuzor de mesaje informaționale, ci pe rolurile de organizator, facilitator și mediator al activităților de învățare.

CUM SATISFACEM CURIOSITATILE SI NEVOILE DE INVATARE ALE COPILULUI IN PERIOADA EDUCATIEI TIMPURI

VLADUCU IONELA

Educația timpurie se referă la educația copilului în primele stadii ale copilăriei (de la naștere la 8 ani) și le oferă condiții specifice pentru dezvoltarea deplină, respectând dezvoltarea individuală și de vârstă a acestora. Educația timpurie pornește de la ideea că vârstele mici constituie baza personalității, iar pentru reușita educațională a copilului, e necesar să fie antrenați toți actorii cu care acesta interacționează, începând cu membrii familiei, personalul din instituțiile de educație preșcolară și terminând cu comunitatea.

Educația timpurie este un tip de educație global și funcțional, adaptat nevoilor și caracteristicilor individuale ale copilului, o pedagogie a acțiunii și a comunicării, centrată pe copil, ca autor al propriei deveniri.

Tendențele și orientările generale ale educației au condus la redimensionări ale documentelor curriculare care

reglementează organizarea și desfășurarea procesul instructiv-educativ în unitățile de învățământ preșcolar. În contextul actual, încercările de reșezare a educației în primii ani de viață ai copilului au oferit argumente solide pentru legiferarea conceptului de educație timpurie și formarea de pârgii de acțiune la nivel de sistem de învățământ. Una dintre aceste pârgii este programa de studiu, respectiv Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani.

Cele mai relevante finalități ale educației timpurii în contextul sistemului nostru de învățământ au în vedere o unitate de idei cu a cele ale altor sisteme de învățământ contemporane, astfel:

- Dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a personalității copilului, în funcție de ritmul propriu și de trebuințele sale;
- Dezvoltarea capacității de interacționa cu alți copii, cu adulții și cu mediul pentru a dobândi cunoștințe, deprinderi, atitudini și conduite noi;
- Descoperirea, de către fiecare copil, propriei identități, a autonomiei și formarea unei imagini de sine pozitive;
- Sprijinirea copilului în achiziționarea unor cunoștințe, capacități, deprinderi și atitudini necesare la intrarea în școală.

Noul curriculum pentru învățământ preșcolar abordează în mod explicit pe de o parte, nevoia înțelegerii în complexitatea lor a tuturor experiențelor de viață și de învățare ale copilului în intervalul primilor ani de viață, precum și locul/ rolul cadrului didactic care dezvoltă o educație integrată cu acești copii.

Pentru eficientizarea procesului de predare-învățare și diversificarea strategiilor aplicate este necesar să se promoveze climatul pozitiv în educație, în condițiile comunicării și relaționării permanente cu copilul/ copiii și, de asemenea, cu părinții.

Valoarea utilizării strategiilor didactice, dau, în fapt, valoarea educației copilului preșcolar. Ca o consecință directă a dimensiunilor educației la vârstele mici, rolul educatoarei implică:

- Dezvoltarea și înțelegerea istoriei personale și sociale a celui care învață și sensibilitatea la influențele culturale exercitate de familie;

DE CE NU ESTE INDICATĂ GRĂDINIȚA SAU ȘCOALA ONLINE. DEZAVANTAJE, DIN PERSPECTIVĂ PSIHOLOGICĂ

FURNIGA IONELA

Din păcate, din perspectivă psihologică, școala online nu reușește să acopere toate nevoile pe care le poate avea un copil în plin proces de învățare și educare, cum, de altfel, aceasta formă privează pedagogii de interacțiunea directă pe care o pot avea atunci când predau la clasă. Copiii cu vârste cuprinse între 2 și 5 ani sunt cei mai afectați. Cum poți oare vorbi și educa niște copii care sunt foarte mici, ce te privesc printr-un ecran? Mai ales că, spre deosebire de ceea ce îi atrage pe ei, desenele animate sau filmulețele, cadrul didactic vine să le provoace atenția și imaginația, dar îi și pune să facă lucruri, aici fiind marea diferență dintre percepția copilului legată de televizor, tabletă, telefon. Pentru el, aceste obiecte îl ajută să-și satisfacă propriile nevoi, între care nu intră, din păcate, și executarea de acțiuni.

În perioada grădiniței, copilul învață despre culori, animale, lume. Învață să deseneze, să picteze, să reproducă texte. Dar asta o poate face dacă se simte supravegheat, îndrumat și, eventual, lăudat. La vârste mici, copilul are nevoie să îi fie condusă mâna, să i se arate personal cum să facă anumite lucruri, să vadă împrejur cum fac colegii lui.

De aceea putem spune că există două nevoi ce nu pot fi îndeplinite cu adevărat la vârste fragede: nevoia legată de relația cu educatoarea, ce cuprinde nevoia de a fi îndrumat, corectat, supravegheat, și nevoia de interacțiune, comparare, imitare, asociere, pe care o are în raport cu ceilalți copii.

În privința școlii generale, indiferent dacă vorbim de primii patru ani sau de toți cei opt ani de școală generală, nevoile nu se schimbă. Astfel, pe lângă cele două enunțate mai sus, odată cu perioada preadolescenței, mai apare

nevoia de a iubi și de a fi iubit. Iar această nevoie este deosebit de complexă și nu va putea fi niciodată înlocuită cu adevărat de mediul online.

Matematica -clasa a IV-a

Codescu Tabita

1. Din caisul altoit

Caisele au căzut

De cinci ori iau câte opt

Căci caisele s-au copt

Mai iau trei și apoi noua

Și-apoi patruzeci și doua

Câte fructe-am adunat?

Afla acel rezultat.....

2. Trei verigițe au adunat împreună 525 de nuci. Cea de-a treia are un număr dublu fata de cea de-a doua iar prima are jumătate din numărul celei de-a doua. Câte nuci a adunat fiecare verigiță?

3. Într-un acvariu sunt 230 de pesti. $\frac{3}{10}$ sunt roșii, $\frac{4}{10}$ sunt albaștri, restul combinați. Câți pesti sunt din fiecare culoare?

4. Mihai înconjoară de trei ori terenul de sport care are lungimea de 200 de metri și lățimea jumătate din lungime. Câți metri aleargă Mihai?

5. Cu cei 765 de lei pe care îi avea, Simona a cumpărat : un pullover, o rochie și un fular și i-au mai rămas 120 de lei. Cât a costat fiecare produs dacă fularul a costat 58 de lei și rochia de 3 ori mai mult decât fularul.

6. Suma economiilor a doi frați este de 83 de lei iar diferență dintre ele este de 41 de lei. Cât a economisit fiecare?

7. Daniel parcurge zilnic 120 hm de acasă până la școală. Câți Km parcurge într-o zi? Dar într-o săptămână?

8. Câte zile sunt în : 5 ani consecutivi? 5 luni consecutive?

9. Am un mar cu mere. Scutur mărul, nu cad mere. Mă uit în mar nu mai sunt mere. Câte mere erau la început în pom?

10. Mă gândesc la un număr, îl adun cu 20, triplez rezultatul obținut, adun 12 la noul rezultat și obțin 852. La ce număr m-am gândit?

„SPIRIDUȘII FINANȚIȘTI – PILDE MICI PENTRU OAMENI MARI!” Proiect de educație financiară realizat prin voluntariat

Arizan Geanina

Atunci când auzim termenul de educație financiară, mulți dintre noi ne gândim la instrumente financiare complexe, însă practic, educația financiară se referă la noțiunile de bază pe care fiecare dintre noi trebuie să le cunoască.

Educația financiară este de fapt un proces prin care dobândești cunoștințe și abilități care te ajută să iei decizii mai bune privind alocarea resurselor, care te învață să îți gestionezi veniturile și cheltuielile, să faci diferența între nevoi și dorințe astfel încât să menții un echilibru financiar și învățând să îți prioritizezi cheltuielile, înveți de fapt

cum să faci economii pentru diverse obiective.

Proiectul de implementare a educației financiare în rândul elevilor de la ciclul primar a oferit elevilor posibilitatea de a descoperi pas cu pas fascinanta lume a banilor. Utilizând atât manualul, cât și caietul de lucru, elevii au aflat că banii sunt mai mult decât o bucată de hârtie sau o monedă metalică.

Realizarea proiectului „Spiridușii finanțiști – pilde mici pentru oameni mari” a oferit, atât elevilor cât și cadrelor didactice, posibilitatea unei călătorii minunante prin lumea finanțelor. Ideea proiectului a pornit de la activitatea de voluntariat desfășurată la nivelul clasei. De 10 ani activăm ca voluntari ai Asociației „Licurici” –Giurgiu pentru persoanele seropozitive. Deopotrivă copii și părinți au devenit, încă din primul an de școală, voluntari entuziaști alături de mine. Obiectivul proiectului a fost acela de a prezenta modalitatea prin care noțiunile de educație financiară pot fi utilizate spre folosul comunității, având o aplicabilitate concretă în viața de zi cu zi, dincolo de partea teoretică a acestora. Proiectul a avut drept finalitate obținerea de fonduri pentru achiziționarea de produse alimentare pentru beneficiarii Asociației „Licurici”. Primul pas a fost realizarea unui pliant de prezentare a proiectului cu ajutorul căruia am popularizat educația financiară văzută prin ochi de copil în rândul instituțiilor orașului Giurgiu. Astfel am obținut sprijin în realizarea proiectului din partea Primăriei Giurgiu, Consiliului Județean Giurgiu, Jandarmeriei Giurgiu și a unor firme private. Astfel, educația financiară s-a transformat într-o zână bună și i-a învățat pe elevi cum să transforme cunoștințele acumulate în ajutor concret pentru semenii noștri. Obținerea premiului special „Smart in banking”, oferit cu generozitate de Alpha Bank România, a fost o marea realizare pentru noi și o certitudine că acest proiect și-a atins scopul, iar elevii au dobândit o atitudine corectă față de muncă și față de participarea activă ca voluntari.

Digitalizarea sau scrisul de mână -provocare și adevăr-

Luxița Rodica Fețanu

Încă din martie 2020, trăim într-o perioadă cel puțin ciudată, în care, noile tehnologii ale comunicării și informației conduc la un soi de dependență acceptată- până mai ieri era interzis telefonul, tableta, acum e deja, “ un rău necesar ”, indispensabil.

Părerile specialiștilor în acest caz sunt împărțite dar, în condițiile apariției virusului COVID 19, nu am avut de ales și a trebuit să găsim soluții de a menține zilnic legătura DASCĂL- ELEVI-PĂRINȚI prin diferite metode și aplicații. Noi, colectivul clasei a III-a E, am încercat și credem că am și reușit.

Explicațiile teoretice, shema lecției, erau sub forma unor fișe cât mai atractive, care, se dezbăteau pe diferite platforme învățate „ din mers”.

Cu toate acestea, s-a încercat a nu se pierde candoarea, prospețimea, simplitatea și naivitatea acestei vârste și nici scrisul de mână care are o importanță deosebită în dezvoltarea inteligenței, care stimulează activitatea cerebrală, ajută elevul să își amintească și să vizualizeze caracterele mai bine. Scrisul de mână crește atenția acordată informației, permițând creierelor noastre să evalueze și să organizeze mai bine datele primite, lucru care fixează mai eficient ideile și conceptele în minte, ceea ce înseamnă că ni le amintim mai ușor.

În tot această perioadă, deși au stat mai mult în casă, elevii clasei a III-a E, și-au permis un răgaz de uitare a tastelor și ecranului și au încercat să transmită sentimentele lor, DORUL DE ȘCOALĂ, de SOARE, de DOAMNA ÎNVĂȚĂTOARE și astfel „s-a ivit din lumina tiparului” ca și gingașul ghiocel, volumul intitulat sugestiv „, INOCENȚA COPILĂRIEI “

Dacă, prin această încercare, am reușit, măcar pentru o scurtă perioadă, ca elevii mei să înlocuiască descărcarea de jocuri agresive și să transpună în scris ceea ce gândesc, consider că mi-am îndeplinit rolul de DASCĂL și , precum spunea Mircea Eliade:

„AMINTIRILE SUNT ICOANELE TIMPULUI PIERDUT “.

Școala viitorului – o școală în care profesori creativi formează elevi creativi

Cistian Mihaela-Roxana

Educația este unul dintre factorii importanți ai dezvoltării psihoindividuale a persoanelor. Ea sintetizează și organizează influențele mediului, dezvoltă personalitatea individului și implicit spiritul creator și inovator. În vederea formării și dezvoltării gândirii creative și inovatoare, predarea trebuie desfășurată în așa fel încât elevul să fie implicat în activități de explorare, de descoperire, de analiză. Trebuie încurajată gândirea critică, astfel încât să i se ofere copilului șansa de a participa activ la formarea și dezvoltarea sa intelectuală.

Am ales titlul acestei lucrări pornind de la premisa că o școală a viitorului trebuie să promoveze o educație de calitate. Ea trebuie să fie axată pe valori în care elevii să creadă, în care să se regăsească, să fie o școală care să le placă și care să fie și eficientă în același timp.

Creativitatea este un proces, o acțiune dinamică care se dezvoltă și se desăvârșește. Lumea modernă pune accentul pe folosirea mai eficientă a cunoașterii, a gândirii creatoare și a inovației. De aceea este necesară formarea și dezvoltarea abilităților creatoare ale elevilor, astfel încât să-i ajute să-și schimbe optica, să fie deschiși față de idei noi, întrucât societatea în care trăim este una diversă din punct de vedere cultural. Pentru ca aceste lucruri să se petreacă, educația și învățământul trebuie să fie adaptate și reînnoite permanent.

Primul pas înspre un viitor strălucit este modelarea unei minți deschise, creative și nu învățate. Creativitatea nu este o artă, ci este un val de idei, care le oferă elevilor șansa de a-și dezvolta imaginația.

Cadrul didactic joacă un rol important în viața școlarilor. El îi poate ajuta să fie deschiși față de nou, să aibă încredere în propria lor judecată, în capacitatea de a vorbi și de a-și exprima punctul de vedere. Atitudinea și experiența cadrului didactic este importantă în cultivarea creativității elevilor, dar nu sunt suficiente. Este important ca dascălul să fie el însuși o persoană creativă.

Dezvoltarea comportamentelor creative în școală presupune depunerea de eforturi din partea cadrului didactic. El are la îndemână o mulțime de metode și mijloace de stimulare și de încurajare a gândirii creative, cum ar fi: implicare elevilor în căutarea de soluții la probleme, crearea de noi conexiuni între date, exerciții variate de imaginație, folosirea întrebărilor de genul De ce? Ce s-ar întâmpla dacă? În ce mod? etc.

Adeseori creativitatea elevilor poate fi inhibată de o serie de circumstanțe: când aceștia se află în prezența anumitor persoane sau când se află în anumite stări psihice care acționează ca blocaje ale gândirii creative. Cunoașterea naturii acestor blocaje poate constitui un avantaj în instituirea unor proceduri de deblocare cu valențe favorabile în experiența creativă.

În concluzie, spunem despre creativitate că este un proces mental care permite generarea de concepte și idei noi sau asocieri originale între conceptele și ideile deja existente, ce îi asigură copilului o formare și o dezvoltare corespunzătoare cerințelor societății în care trăim.

BIBLIOGRAFIE

1. Mehedinți S., 2004, Creativitatea în învățământ, Editura Terra, Focșani.
2. Mircescu M., 1997, Antrenamentul creativității. Ghid practic de metode, procedee și exerciții, Editura Eurobit S.R.L., Timișoara.
3. Roco M., 2001, Creativitate și inteligență emoțională, Editura Polirom, Iași.

“Concurența naște performanță”

Budușan Monika

Sfârșitul anului 2017 avea să încununeze 26 de ani de performanță în karate, 26 de ani în care am dus o luptă de autodepășire în viața de zi cu zi, în postura de sportiv, antrenor, profesor, om. 26 de ani în karate, un sport al desăvârșirii caracterului care te ajută să te perfecționezi și să fi perseverent în tot ce faci, o lecție frumoasă cu sinele, o lecție despre autodepășire, o lecție despre lupta cu adversarii și lupta în viața de zi cu zi, perseverență și poate că cea mai mare lecție și cea mai frumoasă a fost că dincolo de ce putem exprima prin vorbe vor sta întotdeauna faptele. Ce construim și ce lăsăm în urma ne definește ca oameni.

Organizarea Campionatului Mondial de Karate – Fudokan, România, Cluj – Noiembrie 2017 a fost cea mai mare provocare, în care am avut cei mai frumoși oameni alături și experiențe unice care m-au ajutat să duc performanța dincolo de sala de antrenamente, dincolo de suprafața de concurs. Cluj-Napoca, gazda Campionatului Mondial de Karate Fudokan, o competiție care a reunit în Sala Polivalentă 2000 de sportivi din peste 40 de țări, unde s-au pus în luptă 900 de medalii la diferite probe de concurs, pe diferite categorii de vârstă. În calitate de organizator am avut și o datorie morală pentru orașul care mi-a recunoscut valoarea în calitate de sportiv, fiind prezentă în topul celor mai buni sportivi ai Cluj-ului și am dorit să întorc societății ce am primit și eu. Nu am uitat că sportul este în primul rând un fenomen social și acest eveniment mi-a dat oportunitatea să colectăm împreună cu partenerii implicați, fonduri în vederea sprijinirii fundației AKSZA Ház/Casa AKSZA/Aksza House/Aksza Haus, fondată în anul 2000, care în prezent găzduiește un număr de 14 copii abandonați, oferindu-le cazare permanentă, hrană, vestimentație și facilități de educare, în vederea reintegrării lor în societate la atingerea vârstei maturității.

Evenimentul a depășit, însă, granițele unei competiții sportive. Am pregătit spectatorilor din Sala Polivalentă o serie de surprize în cele trei zile de competiție. În completarea luptelor din concursul oficial, care au fost extrem de disputate, în Sala Polivalentă, demonstrațiile de karate au fost dublate de sparger și momente inedite, printre care și un „fusion” spectaculos între karate și balet. Ce este mai frumos decât să investești în educație? Scopul nostru a fost atins și am reușit să adunăm mai mult decât ne-am propus dând șansa acestor tineri la educație și integrare în societate. Experiența organizării acestui eveniment cu toate implicațiile au adus plus valoare în viața mea și o perspectivă frumoasă a ceea ce înseamnă implicare.

Importanța părinților în activitățile școlare

Buciură Mălina Andrada

Educația reprezintă o formă organizată, sistematică și continuă de formare și dezvoltare a personalității umane. Astfel, educația reprezintă un mijloc prin care se formează și dezvoltă personalitatea, fiind un proces de trecere de la inferior la superior, printr-o succesiune de etape specifice vârstei.

Scopul educației este cel de a forma și totodată dezvolta generații în raport cu idealul societății, fiind un proces bine dirijat spre un scop concret, bine conturat.

În cadrul procesului educativ din mediul formal, al școlii este necesar ca la o perioadă regulată de timp, cadrul didactic să pună accent și pe formarea activităților educative, realizate în parteneriat cu părinții.

În primul rând, prin astfel de activități, între părinte și copil se poate crea/dezvolta o mai mare legătură din punct de vedere afectiv, datorită timpului petrecut împreună, scopului comun din cadrul activității, puterea exemplului din partea părintelui asupra propriului copil în ceea ce privesc acțiunile din cadrul activității.

În al doilea rând, activitățile educative contribuie la dezvoltarea unei relații armonioase între părinte și copil.

Adultul se implică direct în viața socială a elevului, reușind să-l cunoască mult mai bine, să-l descopere cu adevărat și în alt mediu, decât cel de acasă. Activitățile educative contribuie și la dezvoltarea personalității, atât a adultului, cât și a elevului, în sens pozitiv.

Este necesar ca adultul să cunoască anumite etape din procesul educativ pentru a putea să-i fie sprijin propriului copil în cadrul parcurgerii tuturor etapelor din viața sa.

În concluzie, legătura strânsă între un adult și copilul său se poate menține doar prin activități desfășurate împreună, inclusiv cele din cadrul educațional, descoperind împreună scopuri și obiective comune. Este necesară implicarea părintelui în viața propriului copil încă din primii ani de viață.

Bibliografie: Daniela Andronache, Mușata Bocoș, Vasile Chiș „ Introducere în pedagogie și teoria și metodologia curriculumului” 2013, Cluj-Napoca, Editura EIKON

Școala-familia-comunitatea, parteneri în educație

Lucaciu Adriana-Livia

Școala nu poate face față singură cerințelor multiple ale unui program educațional complex, ci are nevoie de o strânsă legătură cu familia și comunitatea.

Cooperarea dintre profesor și părinte, în beneficiul elevului, vine în completarea participării părinților la acțiunile școlii. Toți adulții care fac parte din viața unui copil, fie el părinte, bunic sau profesor, trebuie să înțeleagă că acesta așteaptă de la ei să-și amintească și să înțeleagă că au fost și ei cândva de vârsta lui. Altfel spus, familia este mediul socio-cultural în care se naște, crește și se dezvoltă copilul, școala este o instituție, iar comunitatea reprezintă cadrul cultural, spiritual și geografic de dezvoltare. Pentru un bun rezultat, acești factori trebuie să acționeze simultan, corelat, prin împlinirea funcțiilor lor, și nu independent, izolat.

Pentru ca un copil să aibă succes în școală și mai apoi pe parcursul vieții, specialiștii spun că există șapte elemente cheie:

1. Încrederea – sentimentul de siguranță;
 2. Curiozitatea – dorința de a cunoaște ceva nou;
 3. Intenția – pornirea interioară, conștientă, însoțită de dorința de a înfăptui ceea ce îți propui;
 4. Controlul de sine – capacitatea de control asupra faptelor proprii;
 5. Raportarea – dorința și capacitatea de a se alătura unui grup, de a participa la activitatea acelui grup încercând să se facă înțeles și să-i înțeleagă pe ceilalți;
 6. Comunicarea – capacitatea și dorința de a transmite și a face cunoscute celorlalți, propriile idei și sentimente;
 7. Cooperarea – capacitatea de a lucra împreună cu cineva în scopul realizării unui obiectiv comun.
- Copil dobândește pe timpul școlarității aceste calități, doar dacă părinții și dascălii lui sunt cât mai responsabili în

formarea unitară a personalității lui.

Instituția școlară trebuie să-și deschidă porțile pentru ca familia să cunoască și să participe la activitățile ce se desfășoară în incinta și în exteriorul școlii. Cadrele didactice trebuie să inițieze activități care să ofere familiei oportunități de a participa alături de copil, de a cunoaște copilul în situații diverse, de a se bucura alături și cu copilul de realizările lui, de a lucra împreună părinte-copil la diferite proiecte. Câteva dintre activitățile care pot contribui la formarea părinților sunt: lecția, vizita, excursia, serbările școlare, ședințele cu părinții, lectoratele cu părinții, discuțiile individuale sau vizitele la domiciliu.

Un real PARTENERIAT între ȘCOALĂ și FAMILIE nu este cel înscris pe o coală de hârtie semnat de părinte și director, ci relația activă, de implicare și de o parte și de cealaltă, din care beneficiar este COPILUL.

Bibliografie:

1. Berge, Andre; 1967- Defectele părinților, Editura Didactică și Pedagogică, București;
2. Drăgan, Ioan; Petroman, Pavel; Mărgineanțu, Dorina; 1992 – Educația noastră cea de toate zilele, Editura Eurobit, Timișoara;
3. Dumitrescu, Ion; Andrei, Nicolae 1978 – În dialog adolescenții și adulții, Editura Albatros, București;
4. Radulian, Virgil; 1967 – Profesori și părinți, contra insucceselor școlare, Editura Didactică și Pedagogică, București;
5. Salade, Dumitru; Păun, Emil; Țurcaș, Margareta; 1981 – Pedagogie, Manual pentru clasa a XI a licee pedagogice, Editura Didactică și Pedagogică, București;

Predarea Istoriei prin călătorii cu tentă istorică

Olga -Nicoleta Todică

O parte vitală a predării istoriei este de a permite elevilor să înțeleagă, dincolo de faptele și cifrele simple, evenimentele istorice, care au modelat locurile și oamenii din ziua de azi. Acest lucru se realizează cel mai bine prin experiența oferită de o excursie pe teren, fie că vorbim de un eveniment istoric cu impact la nivelul întregii țări, fie că vorbim de istorie locală.

Copiii din învățământul primar, dar și cei din gimnaziu deopotrivă, pot avea dificultăți în a-și imagina cum au trăit oamenii în trecut, datorită experienței lor de viață limitate. Ca parte a anchetei lor istorice, o vizită școlară într-un loc semnificativ din punct de vedere istoric va contribui cu siguranță la punerea în context a ceea ce li se predă în sala de clasă și la înțelegerea acestor noțiuni. Elevii clasei sunt mult mai motivați în urma unei excursii școlare, ceea ce face ca lecțiile ulterioare să fie mai plăcute și mai accesibile.

Dar este important să facem aceste vizite locale corect și să le folosim pentru a extinde și aprofunda învățarea în clasă. Iată câteva sfaturi pentru a extinde magia unei călătorii cu tentă istorică:

- Construiește o succesiune de lecții. Petreceți timp pentru a vă pregăti pentru vizită! Dacă vizitați Castelul Corvinilor, spre exemplu, învățați despre lăncu de Hunedoara în lecțiile anterioare acestei vizite. Această pregătire nu numai că ajută elevii să conecteze învățarea lor, ci le permite să genereze întrebări și să afle mai multe despre evenimente.
- Gândiți sarcini creative ca și temă de acasă după excursie! De exemplu, după o călătorie recentă la Castelul Peleş, putem cere elevilor să scrie un eseu legat de traiul la castel în perioada monarhiei.
- Personalizați excursiile în funcție de lecțiile de istorie prevăzute în programa școlară pentru ciclul primar! Este important ca obiectivele pe care alegeți să le vizitați să fie potrivite pentru elevii dvs.

Vizitarea unor situri istorice este unul dintre motivele pentru care unii oameni se îndrăgostesc pentru prima dată de istorie. Îmi amintesc foarte bine o excursie la Castelul Corvinilor în clasa a IV-a! Am ajuns cu o idee clară despre cum era să fii la curtea lui lăncu de Hunedoara, datorită unui proiect de clasă pe care l-am finalizat ulterior, iar imaginația mea a fugit toată ziua. S-o fi sprijinit odată și lăncu de Hunedoara de acest zid? S-a certat cineva

vreodată în colțul de acolo? Cum ar fi arătat un bal în sala mare a castelului?

Ca adult, am încă acel sentiment de uimire cu privire la siturile istorice. Dar mi-am dat seama că, în calitate de elev, acest lucru se rezumă la pregătirea profesorilor de dinaintea călătoriei. Aceștia mi-au arătat cum magia unei vizite istorice poate fi ușor extinsă dincolo de o zi...

Jocul didactic și implicațiile cognitive la elevi

Mureșan Delia- Mia

Jocurile didactice se desfășoară după reguli benevol acceptate, satisfac nevoia de plăcere și de destindere prin generarea unor emoții pozitive. Ele au scop didactic și vizează învățarea, consolidarea sau recapitularea unor cunoștințe, dobândirea și exersarea unor abilități practice prin acțiune și simulare. Sunt benefice pentru copii pentru că: se implică cu întreaga personalitate, intelectual, emoțional și motric; își dezvoltă spiritul de observație, atenția, gândirea divergentă și critică, imaginația; cei timizi devin curajoși, dobândesc încredere în sine și ceilalți, iar cei expansivi învață să se stăpânească; își subordonează interesele personale în fața intereselor grupului; colaborează pentru atingerea unui obiectiv comun; comunică și învață autentic într-un mod distractiv, interesant, relaxant.

Pentru autocunoaștere și atitudine pozitivă față de sine și față de ceilalți am recurs la jocul Floarea fiecare copil primește câte o foaie de hârtie A4 pe care va desena o floare. În centrul florii, copiii își vor scrie prenumele, iar pe petale câte o însușire despre sine. Apoi își colorează florile. Pe rând își prezintă fiecare floarea către ceilalți colegi. Florile realizate în cadrul jocului le vor decupa și pot forma panoul de prezentare al elevilor clasei. Jocul se poate folosi și la CLR pentru a realiza descrierea unei persoane sau cuvinte cu sens opus.

Altă variantă a acestui joc este cea în care elevii își fac conturul mâinii pe o coală A4, pe fiecare deget scriu câte o însușire negativă, iar în palmă însușiri pozitive. Colorează palmele culoarea preferată și se face panoul clasei sub forma unui copac. O altă variantă a jocului este cea denumită Oglinda- Cine sunt eu?. Elevii formează un cerc în jurul unei cutii cu surprize, în care se află o oglindă și câteva surprize. Pe rând, fiecare se uită în oglindă și răspunde la următoarele întrebări: Ce vezi în oglindă? Ești sigur că ești tu? Argumentează! Jocul se poate folosi și la CLR pentru a învăța modul în care ne argumentăm o opinie.

Foarte plăcută li se pare elevilor activitatea practică- Inimioara vă ajută să vă cunoașteți mai bine. Elevii primesc câte o coală de hârtie pe care este conturată o inimioară împărțită în 4 cadrane. Decupează inimioara după contur, apoi colorează diferit cele patru cadrane. Vor scrie pe fiecare cadran: 3 lucruri pe care le fac bine, 3 cuvinte care le-ar plăcea să fie spuse despre ei, 3 realizări de care sunt mândri, 3 lucruri pentru care îi apreciază prietenii și familia. Elevii prezintă și discută despre ceea ce au scris în cadrane și apoi realizează un colaj cu inimioarele confecționate.

Pentru tema Respectul am utilizat jocul Cleștișorii pe sârmă prin care se urmărește dezvoltarea atenției și încadrarea într-un interval de timp dat. Se folosesc două sfori de aproximativ 2m lungime, 4 scaune, 2 coșulețe sau cutii, un număr par de clești de rufe (minim 20 bucăți). Se întinde fiecare sfoară între două scaune și se leagă capetele de spătarul lor (pentru ambele sfori se procedează așa). Sforile se pun paralel în clasă. Se aleg doi copii. Fiecare primește un coșuleț în care sunt cleștișorii de rufe. Ei trebuie să pună cât mai mulți cleștișori pe sârma care li se repartizează într-un interval de timp stabilit la începutul jocului (un fragment musical, o numărătoare, o poezie spusă de ceilalți colegi). La final se stabilește câștigătorul și ambii sunt felicități. Jocul se poate folosi și la MEM pentru: numărare într-un interval, numere pare- impare.

Bibliografie: Maria Eliza Dulamă, Metodologii didactice activizante- teorie și practică, Editura Clusium, 2008

Tipuri de limbaj

PJOAR DIANA

În privința clasificării limbajelor, Sultana Craia operează o distincție între limbajele nonverbale și limbajele verbale. Dintre formele limbajului nonverbal, autoarea menționează: limbajul matematic (întemeiat pe un sistem de semne format din cifre și simboluri specifice, codificând, la un nivel abstract, un tip de gândire logică); limbajul plastic (sistem de comunicare vizuală utilizat pentru a transmite idei și sentimente); limbajul muzical (utilizat în egală măsură pentru a transmite emoții, stări, sentimente); limbajul cinematografic (o formă sincretică emergentă la granița dintre limbajul pictural, muzical, sculptural, mimică, gestică, dans etc.)

O clasificare diferită a limbajelor se datorează filosofului Karl Popper (cf. Sultana C., Introducere în teoria comunicării, 2007):

- Limbaje inferioare, cu funcție de semnalizare și autoexpresie, utilizate și în lumea animală.
- Limbaje superioare, apte de descriere și argumentare.
- Limbaje mixte, care folosesc resurse biologice și intelectuale.

Pentru comunicarea orală, se poate opera o clasificare în limbaj activ (limbajul utilizat efectiv în comunicare), limbajul pasiv (limbajul care este doar înțeles), limbajul oral și, în anumite situații, limbajul scris. În procesul de producere orală, se activează doar două dintre aceste limbaje, respectiv limbajul activ și limbajul oral. Primul presupune procesul de pronunțare a cuvintelor și preluare a inițiativei în comunicare, în timp ce al doilea este considerat ca fiind forma primordială a limbajului, forma de la care pornesc toate celelalte. Eficiența comunicării depinde de gradul de implicare a individului sau grupului și de modul în care indivizii se raportează unii la alții în cadrul procesului comunicativ. Această caracteristică exprimă caracterul funcțional al limbajului.

Importanța lecturii pentru copii

Szalontai Raluca-Ioana

Într-o lume dominată de tehnologie, lectura a devenit pentru mulți dintre copii o ultimă prioritate în viață. Televizorul, calculatorul, telefonul, internetul, rețelele de socializare reprezintă principalele modalități de petrecere a timpului liber, însă ele nu vor putea înlocui niciodată valoarea morală, culturală și educativă a unei cărți. Chiar dacă sursele menționate pot avea și caracter educativ, nu vor avea niciodată un rol important în formarea caracterului unui copil.

„Nu este alta mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă decât cetitul cărților.” Miron Costin
Scopul lecturii, este acela de a forma progresiv un tânăr cu o cultură comunicatională și literară de bază, capabil să înțeleagă lumea din jurul său, să comunice și să interacționeze cu semenii, exprimându-și gânduri, stări, sentimente, opinii, să fie sensibil la frumosul din natură și la cel creat de om. Pasiunea pentru lectură ar trebui să apară la vârste fragede, încă din familie, dar astăzi unii părinți pun în mâna copilului telefonul sau tableta, iar cartea rămâne iarăși pe ultimul loc. Pasiunea pentru lectură ar trebui consolidată la școala în cadrul tuturor orelor, dar profesorul grăbit să-și parcurgă planificarea nu mai acordă atenție acestui aspect.

Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații. Ea este factorul decisiv pentru formarea unui om capabil să contribuie la dezvoltarea societății, să fie pregătit pentru muncă, să fie un

model pentru cei din jurul său. Școala are un rol decisiv în formarea omului. Misiunea școlii este aceea de a contribui la realizarea idealului educativ impus de cerințele vieții sociale. Fiecare cadru didactic, prin disciplina pe care o predă, încearcă să pună o piatră de temelie în educația unui copil. Lectura contribuie la dezvoltarea capacității de exprimare scrisă și orală, dezvoltă imaginația și cultura generală a unui copil. Doar un copil care citește va reuși în viață și va aprecia frumosul, adevărul și dreptatea.

Citind, intrăm într-o lume magică plină de aventuri, de mistere sau armonie; ne bucurăm de reușita unor personaje sau ne întristăm de eșecul sau durerea altora, trăim suspansul sau ne emoționăm, descoperim expresii pline de adevăr. Constantin Chiriță preciza în romanul *Cireșarii*: „Școala este cuibul în care înveți cum să te înalți în văzduh”. Aceasta înălțare se poate realiza doar prin lectură.

Lectura antrenează și dezvoltă capacități mintale, deoarece necesită un efort de gândire, de învățare conștientă. Lectura are valoare, implicații și eficiență deosebite, deoarece cartea reprezintă unul din importante mijloace de memorare (de stocare) și transmitere de-a lungul generațiilor a tezaurului cultural-științific al umanității, absolut necesar continuității dezvoltării cunoașterii și societății, precum și dezvoltării personalității tinerelor generații.

ȘCOALA TIMPULUI LIBER

Gurgu Elena Adriana

Copiii de astăzi sunt ocupați și, odată ce vor ajunge la programele de liceu, vor deveni și mai ocupați. În realitate, programul copilului dumneavoastră poate fi uneori agitat și descurajant uneori. Cu toate acestea, copiii au nevoie de timp liber, mai ales când se apropie de pubertate și adolescență. Deși a avea prea mult timp liber poate fi deranjant, este important ca părinții să găsească un echilibru între activitățile planificate și cele neprogramate. Dacă copilul dumneavoastră nu poate ține pasul cu responsabilitățile sale, va fi învinuit pentru că are atât de multe.

Chiar și așa, există câteva lucruri de reținut atunci când evaluați timpul liber al copilului dumneavoastră. Prioritizarea timpului liber

Deși majoritatea părinților au cele mai bune intenții pentru copii lor, mulți părinți își programează copiii în exces, umplându-și timpul cu activități extracurriculare, muncă voluntară și alte obligații. Există mai multe explicații pentru modelul actual de depășire și supra-solicitare a programului unui copil.

Deși este important ca un copil să urmărească interese, hobby-uri sau pasiuni, este de asemenea important ca acești copii să învețe cum să se bucure de timpul lor liber.

Studiile arată că copiii care sunt suprasolicitați se simt adesea copleșiți și presați, iar acest lucru poate duce la o serie de probleme, inclusiv probleme comportamentale și provocări emoționale. Cu alte cuvinte, copiii suprasolicitați pot fi stresati până la epuizare mintală, chiar și fizică.

În concluzie, timpul liber este o unealtă prețioasă și foarte importantă pentru fiecare copil în parte, indiferent de vârsta pe care o are sau capacitatea lor, deoarece îi acordă atenție și îl lasă să se pună pe el pe primul loc, făcându-l să fie mai creativ, să se cunoască pe sine și cel mai important să îi crească nivelul de relaxare și fericire, acesta fiind un avans extrem de bun dacă este balansat cu o activitate productivă și stimulatoare pentru copilul dumneavoastră.

BIBLIOGRAFIE

1. Cosmovici A. (1985) Caluschi, M., Adolescentul și timpul său liber, Editura Junimea, Iași
2. Rață, G. 2007 Strategii de gestionare a timpului liber, Editura Pim, Iași
3. Stan, C. (2001) Educația. Sistemul Științelor despre Educație, în pedagogie. Suporturi pentru formarea profesorilor, volum coord.

Studiu -Implicarea elevilor cu Cerințe Educaționale Speciale în activități didactice desfășurate

Chirea Emilia Luminita

Educatia speciala are in vedere un anumit tip de educatie adaptata si destinata copiilor care nu reusesc sa atinga in cadrul inv obisnuit nivele educative si sociale corespunzatoare varstei.

Cerinte/nevoi educative speciale - CES - este o sintagma, care se refera la cerintele in plan educativ ale unor categorii de persoane, cerinte consecutive unor disfuncții sau deficiente de natura intelectuala, senzoriala, psihomotrice, fiziologica sau ca urmare a unor conditii psihoafective, socioeconomice sau de alta natura; aceste cerinte plaseaza persoana/elevul intr-o stare de dificultate in raport cu ceilatii din jur, stare care nu-i permite o existenta sau o valorificare in conditii normale a potentialului intelectual si aptitudinal de care acesta dispune si induce un sentiment de inferioritate ce accentueaza conditia sa de persoana cu cerinte speciale. In consecinta, activitatile educative scolare si/sau extrascolare reclama noi modalitati de proiectare si desfasurare a lor in relatie directa cu posibilitatile reale ale elevilor, astfel incat sa poata veni in intampinarea cerintelor pe care elevii respectivi le resimt in raport cu actul educational (acest proces presupune, pe langa continuitate, sistematizare, coerenta, rigoare si accesibilizare a continuturilor, un anumit grad de intelegere, constientizare, participare, interiorizare si evolutie in planul cunoasterii din partea elevilor).

Altfel spus, cerintele educative speciale solicita abordarea actului educational de pe pozitia capacitatii elevului deficient sau aflat in dificultate de a intelege si valorifica continutul invatarii, si nu de pe pozitia profesorului sau educatorului care desfasoara activitatea instructiv-educativa in conditiile unei clase omogene sau pseudo-omogene de elevi.

Evident ca aceasta sintagma poate avea un inteles anume pentru fiecare elev in parte, in sensul ca fiecare elev este o individualitate si, la un moment dat, intr-un domeniu sau altul al invatarii, reclama anumite cerinte educationale specifice pentru a putea intelege si valorifica la maximum potentialul sau in domeniul respectiv (spre exemplu, un elev poate intampina dificultati de invatare la matematica sau fizica, unde sunt necesare, in special, anumite categorii de operatii ale gandirii la care elevul respectiv este deficitar; in schimb, la disciplinele din celelalte arii curriculare obtine rezultate bune, chiar peste media clasei).

Totusi, sintagma cerinte educationale speciale este utilizata mai ales in domeniul psihopedagogiei speciale, unde semnifica necesitatea unor abordari diferite si specializate ale educatiei copiilor cu dizabilitati/deficiente mintale, intelectuale, ale celor cu afectiuni neuropsihice, neurofiziologice, senzoriale, fizice, somatice.

Bibliografie:

<https://www.eduform.snsr.ro> › campanie-online

PRIMĂVARA

Pașca Gheorghina Daniela

Este primăvară! Natura învie
Cine, oare a făcut magie?
Clopoței albi să apară,
Primul semn de primăvară!

Cine a îmbrăcat grădina toată
În costume de paradă?
Și pe bolta cea cerească
Vezi păsări cum se întorc acasă!

Doar o zână din povești,
Ce cu mult drag o privești,
A trezit natura-ndată
Cu o baghetă fermecată!

FIȘĂ DE LUCRU RECAPITULARE, CLASA a IV-a

Pleșcuță Elena

1. Încercuiește răspunsul corect:

a) scris cu cifre, numărul trei mii nouă este:

309; 30009; 3009; 9003

b) numărul care are cifra sutelor de două ori mai mare decât cifra unităților este:

8524; 4641; 5163; 3842;

c) numărul MMDCLIV scris cu cifre arabe este:

2504; 2604; 2654; 2554

2. Scrie predecesorul și succesorul numerelor:

a) 16729

b) 34009

c) 219999

3. Calculează:

$$1325 + 7829 =$$

$$8 \times 9 =$$

$$56 : 7 =$$

$$462 \times 19 =$$

$$6000 - 1256 =$$

$$34 \times 6 =$$

$$84 : 4 =$$

$$1325 \times 23 =$$

$$1017 - 548 =$$

$$568 \times 7 =$$

$$351 : 3 =$$

$$45678 : 24 =$$

4. Calculează respectând ordinea operațiilor:

$$a) 36 - 6 \times 4 =$$

$$b) 48 : 4 + 96 \times 3 =$$

$$c) 2 + 2 : 2 \times 2 - (2 \times 30 - 4 \times 10) : 10 =$$

5. Într-o sală de festivități sunt 25 de rânduri de scaune. Pe fiecare rând sunt câte 18 scaune. Dacă la spectacol au venit 9 clase a câte 25 de elevi, află câte locuri au rămas libere în sală.

PE DRUMUL SPRE „GRĂDINIȚA IDEALĂ”

MATEVICI LUMINIȚA

Motto :

Există întotdeauna în copilăria noastră un moment când ușa se deschide și lasă să intre viitorul!

- Deepak Chopra

Întrebarea tuturor : „-La ce grădiniță îmi voi înscrie copilul ?”, ne va pune în dificultate pe fiecare dintre noi la un moment dat. Pentru că , grădinița este, în fond, o opțiune e fiecărui părinte conștient de importanța nemijlocită a acesteia în formarea și dezvoltarea copilului său . Ea îmbină dorința de a-i asigura copilului o dezvoltare normală și de a-l pregăti treptat pentru anii de școală . Dincolo de toate , alegerea este corelată și cu necesitatea pragmatică a părinților de a încredința copilul spre supraveghere unor persoane specializate, pe timpul cât aceștia sunt la serviciu.

Prin urmare , părinții își doresc „ grădinița ideală” pentru copiii lor .

Pornind de la această premisă , am înțeles necesitatea ca noi , educatoarele , să facem tot ce ne stă în putință pentru ca unitatea noastră să devină „grădinița ideală”.

Și atunci ne punem iarăși o întrebare :

„-Ce înseamnă pentru copii și părinți „grădinița ideală ”?

- Pe cine să întrebăm ? Bineînțeles că pe cei care sunt beneficiarii direcți ai serviciilor noastre : copiii și părinții și extrapolând , societatea din care facem parte .

Răspunsurile au fost următoarele :

© de la copii – locul unde să se joacă fericiți , unde să își facă prieteni și parteneri de joacă , unde să fie iubiți și să se simtă în siguranță ,

© iar de la părinți , răspunsurile au fost variate și complexe . Grădinița trebuie să fie locul unde :

...copiii rămân fericiți, zâmbesc și se simt în siguranță atunci când rămân . Să își dorească să vină cu drag în fiecare zi .

...copiii lor , în primul rând , să se joace liber cu alții copii și cu jucării.

...activitățile de pe parcursul unei zile să fie diverse și adecvate vârstei . Copiii să nu facă toți aceeași activitate la aceleași ore, ci să se lucreze pe ateliere.

...educatorii lucrează atât cu toată grupa, cât și cu grupuri mai mici și chiar individual .

...grupele să nu fie aglomerate pentru ca educatoarea să poată lucra și supraveghea pe toți în aceeași măsură.

...sălile de grupă să fie calde , primitoare și să ofere liniște și siguranță.

...copiii învață până și „ alfabetul și numerele” dar în contextul preocupărilor lor cotidiene și să acumuleze cunoștințe conștient dar nu constrânși ci prin experimente și prin joc.

...copiii lucrează și în parteneriate sau la proiecte ample , , având la dispoziție perioade mai lungi (de aproximativ o oră) în care trebuie să realizeze anumite lucruri, să exploreze, să creeze, individual sau în grup.

...activitățile outdoor și jocurile în aer liber au loc în fiecare zi, dacă vremea o permite. Aceste activități trebuie să fie prioritare în fața oricărei alte activități instructive.

...educatorii le citesc copiilor în diferite momente ale zilei, nu doar în timpul stabilit special pentru lectura unei povești.

...curriculumul este adaptat deopotrivă atât copiilor cu ritm normal de evoluție, cât și celor cu un ritm mai lent sau mai rapid.

Cunoscând răspunsurile întrebărilor ce ne frământă , nu ne-a rămas decât să luăm măsurile necesare pentru ca grădinița noastră să devină locul preferat al copiilor dar și al părinților .

Relațiile de cooperare cu beneficiarii noștri în vederea susținerii actului educațional desfășurat în unitatea noastră și răspunsurile întrebărilor noastre, ne-a conferit îmbunătățirea viabilității și credibilității în mediul socio - economic și politic al urbei noastre stabilind grădinița în vârful ierarhiei unităților preșcolare ale orașului . Și asta pentru că rând pe rând am început să răspundem cu „ DA „ cerințelor copiilor și părinților .

Cadrele didactice sunt toate titulare, cu o bogată experiență, cu o bună pregătire profesională, ceea ce permite desfășurarea unui proces instructiv- educativ de calitate, reflectat în rezultatele de excepție obținute de copiii noștri la concursuri și apoi în activitatea școlară. Colectivul de cadre din unitatea noastră participă în permanentă

la activități de formare continuă, la activități de perfecționare la nivelul catedrelor și comisiilor metodice, în utilizarea calculatorului, în studii postuniversitare, masterat, pentru ca, să-și formeze competențele specifice profesiei, pe care apoi, să le valorizeze prin performanțe în activitatea didactică și științifică . Numai educatori bine pregătiți pot răspunde cerințelor actuale .

Campania noastră de promovare a imaginii unității noastre s-a făcut involuntar de voința noastră pentru că imaginea grădiniței noastre a dobândit un contur definit prin responsabilitate, inițiativă, creativitate, parteneriat, eficiență socială și dinamism . Dorințele copiilor și părinților fiind îndeplinite , am devenit „ grădinița ideală ” pentru aceștia . Noi însă știm că drumul nostru spre „ grădinița ideală ” nu se va termina niciodată .

PROIECT DE ACTIVITATE

SARDARIU ELENA

CATEGORIA ACTIVITATII: ACTIVITATI LA ALEGERE

NIVELUL I

GRUPA MIJLOCIE

(ETAPA a III-a)

TEMA ACTIVITATII:

1 – GASESTE-TI FLOAREA!

2 – PRINDE MAIMUTICA!

TIPUL ACTIVITATII:

1-predare de cunostinte si deprinderi

2- consolidare de cunostinte si deprinderi

MIJLOC DE REALIZARE: JOCURI DISTRACTIVE

SCOPUL ACTIVITATII: formarea capacitatii de a practica cu interes jocuri distractive cu materiale ce le sunt accesibile

COMPORTAMENTE URMARITE IN ACTIVITATE:

- Sa se orienteze rapid in spatiul de joc;
- Sa respecte regulile jocului;
- Sa recunoasca in mod corect culorile, oprindu-se la culoarea indicata de catre educatoare.

OBIECTIVE OPERATIONALE:

- Sa recunoasca si sa deosebeasca culorile si sa se grupeze in functie de comanda educatoarei;
- Sa respecte regulile enuntate de educatoare.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE SI PROCEDEE:-conversatia

- explicatia
- demonstratia
- intrecerea
- jocul

Dezvoltarea gândirii laterale la preșcolari

IACOB MIHAELA

Dezvoltat în 1967 de Edward de Bono, conceptul gândire laterală descrie un proces sistematic de gândire inovator, ce elimină tiparele limitative ale gândirii logice. Gândirea laterală generează idei punând în valoare creativitatea, oferind de asemenea o nouă perspectivă asupra modului în care funcționează mintea, crescând simțitor capacitatea de dezvoltare de noi idei și identificare de noi soluții.

Gândirea laterală nu este altceva decât abilitatea de a gândi creativ, este strâns legată de intuiție, creativitate și dispoziție. Ea presupune renunțarea la limite de orice fel, îndepărtarea modului de gândire tradițional, și eliminarea prejudecăților din minte. Prin intermediul acestei metode, suntem învățați să explorăm și să găsim diverse alternative, rezolvări ale problemelor cu ajutorul mai multor soluții. Chiar dacă soluția unei probleme poate fi satisfăcătoare, sau poate fi considerată bună, vom învăța că pot exista „n” rezolvări sau alternative ale soluției. De cele mai multe ori putem descoperi o cale mai bună de rezolvare a problemei. Este important să explorăm toate alternativele, să găsim mai multe posibilități de rezolvare pentru ca abia apoi să facem cea mai bună alegere. Gândirea laterală înseamnă:

- a vedea și a interpreta în moduri și expresii diferite lucruri și idei care erau văzute și interpretate în același fel;
- a restructura vechile tipare, a evada din obișnuit și a construi noi modele;
- a genera nu numai noi idei, ci și a declanșa conflicte între ideile opuse, între cele vechi și cele noi;
- a ajunge la o soluție concretă nouă, interesantă chiar dacă pașii au fost eronați.

Gândirea laterală a adus tuturor celor care au aplicat-o o nouă perspectivă asupra felului în care funcționează propria minte și o uimitoare creștere a capacității de a propune idei noi, de a găsi soluții și a obține rezultate uimitoare.

Dacă gândim lateral, nu ne impunem punctul de vedere ca fiind singurul corect, acceptăm variantele copiilor și ne dăm seama că uneori ei sunt cei care fac cea mai bună alegere, ei au cele mai originale idei. Cu alte cuvinte, gândirea laterală poate fi rezumată în următoarele cuvinte: „se poate și altfel”. Totul e să cauți și alte soluții, să nu te mulțumești cu prima soluție, cea mai evidentă și cea care pare cea mai bună.

Bibliografie:

- Edward de Bono, Gândirea laterală
- <https://biblioteca.regielive.ro/referate/stiintele comunicarii/gandirea-laterala-243177.html>
- <https://intelligence.sri.ro/gandirea-laterala>

Grădinița este percepută de către copii ca o căsuță fermecată, unde totul este o poveste frumoasă, iar doamna educatoare este zâna cea bună. Aici, copilul, cu particularitățile sale de vârstă și individuale este un personaj important, care beneficiază de maximă atenție în scopul dezvoltării armonioase a acestuia.

Pentru a dezvolta gândirea laterală am propus preșcolarilor să observăm obiectele din lada buncii și să le grupăm cu ajutorul Diagramei Wen. Metoda reprezintă modalitatea prin care copilul se angajează în descoperirea adevărului, prin care îi este facilitată asimilarea de noi cunoștințe referitoare la obiectele din trecutul nostru.

DȘ – „Lada bunicii” – observare

Copiii vor observa în colțul grupei o ladă veche, prăfuită, devin curioși și vor să știe ce este în ladă și de unde a apărut. Le voi satisface curiozitatea spunându-le că astăzi vom vorbi despre lucruri vechi, de demult și despre lucruri noi, din zilele noastre.

Voi deschide lada și copiii vor observa că este plină de obiecte vechi, pe care le-au folosit bunicii noștri. Obiectele vechi vor fi scoase rând pe rând; câte un copil va veni și va scoate câte un obiect din ladă și-l vom observa. Se va discuta despre fiecare obiect în parte, apoi va fi așezat jos pe covor în fața lor.

- Ce este acesta?

- Un fier de călcat.

- Știți voi cum funcționează?

- El este din fier de călcat pe care-l foloseau bunicii să calce hainele, pentru a putea călca hainele în fier se puneau cărbuni, fierul se încălzea și astfel bunicii își călcau hainele.

- Astăzi tot așa calcă mămicile voastre?

- Nu.

Se vor scoate și observa din lada bunicii și alte lucruri: Carul cu boi, un ștergar, o furcă, un fus, un ulcior, o lingură de lemn, o fântână din lemn, o carte veche de rugăciuni, fotografii,.... apoi din lada bunicii va fi scoasă o cutiuță din lemn, pe care copiii au observat-o, dar nu au deschis-o. O vor deschide și vor observa că în ea se află mai multe jetoane. Jetoanele vor fi așezate pe jos în fața copiilor. Copiii le vor privi și-și vor da seama că sunt obiecte vechi și noi. De la ei va porni ideea să le separăm într-o parte punem jetoanele ce reprezintă obiectele vechi, iar în altă parte vom pune jetoane ce reprezintă obiectele noi. Vom încerca să grupăm aceste jetoane și să stabilim o legătură între ele. Se va folosi Diagrama Ween. Se vor așeza jetoanele care reprezintă obiectele de demult în cercul albastru, iar jetoanele ce reprezintă obiecte din zilele noastre în cercul roșu. În intersecția celor două cercuri se vor așeza jetoane care reprezintă obiceiurile și tradițiile care au fost păstrate de pe vremea bunicilor până în zilele noastre (obiceiuri de mărtișor, de Paște, de Anul Nou, tradiții de la botezuri, nunți, înmormântări precum și mănăstirile care s-au construit demult, dar s-au păstrat până în zilele noastre).

Despre școală - Poezie compusă

Măcărescu Gabriela

A mai trecut un an de școală
Așa ușor cum trece roua
Am mai înaintat în viață
Și am terminat și clasa a II a
Acum urmează o vacanță
Cea mare și mult așteptată
Ne vom distra cu toți la maxim
Că vara este minunată
La toamnă venim iar la școală
Veseli și iuți cum e scânteia
Ne așteaptă doamna învățătoare
Ca să începem clasa a III a
Învățătoarea noastră dragă

Noi o iubim de bună seamă
Și o considerăm cu toții
Precum ar fi a doua mamă.

ALBINUȚA MAIA

Șoimoșan Ioana- Andrada

Zumzăie-n grădină,
Și din flori adună,
Polen pe piciorușe
Și nectar în găletușe.

În zbor la stup se-oprește,
Unde pregătește
Miere aleasă,
Care-i cea mai sănătoasă.

Pentru noi cei mici,
Și pentru bunici.
De aceea o iubim
Și pe Maia o ocrotim.

Cvintetul

Petroșanu Cătălina

Strategia didactică este modalitatea eficientă prin care profesorul îi ajută pe elevi să-și dezvolte capacitățile intelectuale, priceperile, deprinderile, aptitudinile, sentimentele și emoțiile. Ea se constituie dintr-un ansamblu complex de metode, tehnici, mijloace de învățământ și forme de organizare a activității, complementare, pe baza cărora profesorul elaborează un plan de lucru cu elevii, în vederea realizării cu eficiență a învățării.

Una dintre metodele pentru dezvoltarea gândirii critice este cvintetul, o tehnică de reflecție ce constă în crearea a cinci versuri respectând cinci reguli în scopul de a sintetiza conținutul unei teme abordate.

Cvintetul este o poezie cu 5 versuri.

Primul vers-este format dintr-un singur cuvânt ce denumește subiectul.

Al doilea vers-este format din două cuvinte care definesc caracteristicile subiectului (două adjective).

Al treilea vers-este format din trei cuvinte care exprimă acțiuni (verbe la gerunziu).

Al patrulea vers-este format din patru cuvinte care exprimă starea noastră față de subiect.

Al cincilea vers-este format dintr-un cuvânt care arată însușirea esențială a subiectului.

Beneficiile metodei:

- Dezvoltă copiilor gândirea creativă
- Exersează memoria și imaginația
- Exprimă capacitatea de înțelegere, sinteză.

Exemplu: STEJARUL DIN BORZEȘTI, după Eusebiu Camilar

Ștefăniță

Sprinten, ager,

Jucând, săgetând, biruind

A ucis hanul tătar.

Domnitorul

Forme de organizare ale activităților didactice

Corceovei Elena

Productivitatea fiecărei activități sociale depinde în mare măsură de structurile organizatorice în care aceasta are loc, precum și de strategiile de lucru adoptate. Dealtfel, obiectivele și conținutul oricărei munci și cu deosebire ale celei de grup pretind condiții organizatorice adecvate, deoarece există o interacțiune dinamică între conținutul muncii și forma ei de desfășurare.

Cu cât o activitate realizată prin eforturi comune are un conținut mai bogat, cu atât forma organizatorică în care se realizează devine mai complexă și, în același timp, mai pretențioasă. Este firesc, deci, ca o activitate atât de laborioasă cum este educația să suscite interes pentru climatul și modul în care se desfășurează.

Procesul didactic fiind condiționat în mare măsură de obiectivele și de conținutul educației, precum și de concepția pedagogică - dominantă, acestea influențează sensibil esența activității, formele și gradul în care elevii desfășoară activitatea de învățare, caracterul relațiilor profesor-elevi, nivelul de colaborare și cooperare între elevi, etc.

Astăzi, în contextul general al eforturilor de modernizare a învățământului, formele organizatorice sunt mult discutate, perfecționarea lor și introducerea altora mai productive se află în centrul cercetărilor pedagogice. Grație unor astfel de preocupări a apărut și interesul pentru strategia instruirii, definită ca ansamblu de forme, metode, mijloace tehnice și principiile de utilizare a lor, cu ajutorul cărora se vehiculează conținuturile în vederea atingerii obiectivelor.

Strategia didactică este înțeleasă și ca un mod de combinare a metodologiei didactice și mijloacelor de învățământ prin care se asigură selecția, organizarea și desfășurarea unei secvențe de instruire.

Într-o altă optică, strategia procesului de învățământ este echivalată cu operația de proiectare, organizare și realizare a unei înălțări de situații de predare-învățare prin parcurgerea cărora elevul asimilează conținutul ideatic, sistematizat în diferitele obiecte de studiu, își formează sistemul de abilități prevăzute de programele școlare.

Strategia de lucru adoptată este dependentă de obiectivele educaționale și conținutul ideatic, de mediul instrucțional, metodele și mijloacele tehnice și se obiectivează în formele de organizare și desfășurare a activității instructiv-educative.

Strategia acționează la nivel macro (macropedagogia sau pedagogia sistemelor), la niveluri intermediare, precum și la nivel micro. Acesta din urmă înscriindu-se în câmpul de acțiune al pedagogiei învățării, care ne interesează mai mult, motiv pentru care considerațiile ce urmează vor viza aproape exclusiv nivelul micro.

Bibliografie:

1. Elena Corceovei, Contribuția activităților extrașcolare la integrarea socio-afectivă a elevilor din ciclul primar - Lucrare metodică-științifică pentru obținerea gradului didactic I, 2013.

Exercițiu - joc Semaforul

BINU ELENA

Descrierea jocului:

Elevii au la dispoziție două cartonașe de culoarea verde, respectiv roșie. La solicitarea cadrului didactic, ei vor ridica un cartonaș corespunzător: verde dacă în cuvântul auzit identifică unul din sunetele che, chi, ghe, ghi și roșu dacă nu identifică niciun sunet din cele menționate.

Jocul se desfășoară în etapa de fixare a cunoștinștințelor, în cadrul lecției cu subiectul Grupurile de litere che, chi, ghe, ghi, de la Comunicare în limba română.

Durata este de 3 minute, iar modul de organizare frontal.

Jocuri de cunoaștere/ jocuri de mișcare pentru clasa pregătitoare

Oanță Florin Laurențiu

· “Cercul prenumelor”: jocul de cunoaștere poate fi folosit la început de an școlar, pentru a-i ajuta pe copii să se familiarizeze cu prenumele colegilor. Fiecare își spune prenumele și rostește toate prenumele care s-au spus până ce s-a ajuns la el.

Exemplu: Ioana....

Marius, Ioana...

George, Marius, Ioana...

“Cântă-ți numele!”

Pe cartonașe se scriu prenumele copiilor, cu litere de tipar. Fiecare își ține cartonașul/ecusonul, astfel încât numele lui să poată fi vizualizat de către colegi. Pe o melodie ușoară, cunoscută de toți, învățătoarea întreabă Unde este Ana? Fetița care și-a auzit prenumele ridică cartonașul și răspunde cântând Aici sunt! Jocul se poate complica. Copiii se așază în cerc pe covor. Învățătoarea are la dispoziție cartonașele cu prenumele elevilor și o minge. Ridică un cartonaș la întâmplare și întreabă al cui este prenumele. Copilul care își recunoaște prenumele, primește mingea. Învățătoarea continuă să arate cartonașe cu prenume. Mingea se rostogolește de la un copil la altul, pe măsură ce fiecare își recunoaște prenumele.

“Să ne cunoaștem!”: copiii stau în cerc. Fiecare își spune prenumele și apoi mimează jocul/ activitatea/ hobby-ul preferat, iar colegii trebuie să ghicească. Învățătoarea/învățătorul începe, mimând hobby-ul său.

„Ghicește schimbarea!”: jocul poate fi folosit în cadrul Întâlnirii de dimineață, înainte de intrarea în activitatea propriu-zisă. Colectivul de elevi se împarte în două echipe, prin numărare până la doi. Elevi se așază fața în față, având fiecare o pereche. Timp de 3 min fiecare pereche se observă cu atenție. După cele 3 min, una dintre echipe părăsește pentru puțin timp sala de clasă, timp în care membrii celeilalte echipe schimbă măcar un lucru din înfățișare (se dau jos veste, se pun eșarfe, șepci, bentițe etc.).

Coechipierii se întorc și încearcă să recunoască schimbările. Se inversează rolurile. Câștigă echipa care

a ghicit cele mai multe diferențe.

„Atinge ceva albastru!": copiii stau în picioare. La startul dat de învățătoare, fiecare trebuie să caute un obiect de culoare albastră (un stilou, un caiet, un pantof, un tricou etc.) și să îl atingă. Odată ce toți copiii au atins un obiect albastru, se poate schimba culoarea sau se pot alege alte adjective.

„Semaforul": jocul se desfășoară în cerc sau în coloane; copiii se deplasează păstrând distanță între ei; la comanda roșu, se opresc; la comanda galben, merg pe loc; la comanda verde, continuă mersul.

„Buchețelele": copiii formează un cerc și merg pe circumferința acestuia executând diferite mișcări după comenzi date: mers obișnuit, ca piticul, sărituri ca iepurașul etc. La un moment dat, învățătoarea strigă un număr, de exemplu 4. Copiii trebuie să formeze buchețele de câte 4. Cei care nu au reușit, vor fi penalizați să stea într-un picior, până se numără la 4. Jocul continuă și se strigă alte numere din cele învățate.

„Figuri geometrice": în curte sunt desenate pe asfalt figuri geometrice diferite, câte 3, 4 din fiecare fel. Copiii se deplasează în exteriorul formelor, în mers sau alergare, păstrând distanța stabilită între ei. La comanda „cerc", ei aleargă să ocupe cercurile, fără să se înghesuie. Câștigă cei care au ocupat figura geometrică corectă. Jocul se reia și se strigă altă figură geometrică

Pronumele personal de politețe Fișă de lucru

Moraru Daniela

1. Încercuiește ce s-ar potrivi fiecărui nume:

doamna învățătoare: dânsa / dumneaei

bunicul: Excelența Sa / dânsul

regele: Înălțimea Sa / el / dumnealui

președintele: Domnia Sa / dumnealui

2. Scrie în paranteză pronumele de politețe adecvate:

- Despre ele (.....) am numai cuvinte de laudă.
- Si astăzi el (.....) ne va citi povești.
- De Anul Nou a venit la noi chiar ea (.....)
- Tu (.....) ai (ați) vorbit și despre comportamentul Gențianeii ?
- Cărțile ei (.....) sunt frumos orânduite.
- El (.....) a oficiat slujba de Înviere.
- Regina (.....) a participat la o ceremonie.

3. Înlocuiește pronumele personale de politețe cu pronumele personale corespunzătoare :

Ø Adresa dumată (.....) este scrisă incorect.

Ø Ne întâlnim cu dumneaei. (.....)

Ø Dumnealui (.....) îi trebuie această carte ?

Ø Despre dumnealor (.....) am aflat din ziar.

Ø Dumneata (.....) ești obosit ?

Ø Dumneavoastră (.....) mergeți la spectacol ?

4. Subliniază cu o linie pronumele personale și cu două linii pronumele personale de politețe , apoi analizează-le pe caiet :

„ -Bunătatea dumneavoastră , milostivă cucoană, dar degeaba mai voiți a strica orzul pe găște. Vedeți bine că nu-l ducem noi la spânzurătoare numai așa, de flori de cuc, să-i luăm năravul. ”
 „- Las-o , mă roglasă că spun dumnealor la secție .”

Surse de apă – tipuri, utilizări Fișă de lucru

Lazăr Georgeta Mihaela

1. Dă exemple de ape:

a) curgătoare: b) dulci.
 stătătoare: sărate:

2. Ordonează crescător următoarele surse de apă: fluviu, izvor, râu, pârâu.

3. Enumeră câteva întrebuințări ale apei.

.....

4. Încercuiește varianta corectă de răspuns.

- Apa este un corp	lichid cu viață Prelucrat	- Apa potabilă	are gust dulce. are gust acru. nu are gust.
- Apa potabilă este	colorată. opacă transparentă	- Apa	este parfumată. nu are miros. are miros înțepător.

5.

.....

6. Scrie:

a) foloasele apei:

 b) pagube provocate de apă

AFIRMAREA ȘI STIMULAREA CREATIVITĂȚII ARTISTICO-PLASTICE COPIILOR PREȘCOLARI

Simona Apostol

Cunoaștem copilul? Cunoaștem sensul adânc al primilor lui pași?

Mulți ar putea răspunde pozitiv la această întrebare, destui negativ, dar cei mai avizați, noi educatorii, vom cădea pe gânduri. Cu cât cercetăm mai atent lumea copilului și a copilăriei, cu atât trebuie să devenim mai prudenți. Copiii își manifestă din plin creativitatea în activitățile pe care le fac. Interesul, curiozitatea, spontaneitatea, deschiderea la nou, tendința de a îmbina realul cu fantasticul, toate aceste ingrediente necesare creativității se manifestă în copilărie. Pentru că sunt convinsă de valoarea creativității atât pentru copii cât și pentru adulți, în paginile următoare, am încercat să descriu factorii de mediu care dezvoltă sau inhibă creativitatea și modalitățile concrete prin care ne putem ajuta copiii să își manifeste și să-și dezvolte sistematic creativitatea.

Cum pot educatoarele încuraja creativitatea?

- Prin furnizarea unui mediu care permite copilului să exploreze și să se joace fără restrângeri exagerate
- Prin adaptarea la ideile copilului, fără a încerca o structurare a ideilor lui astfel încât să se potrivească cu cele ale adulților
- Prin acceptarea ideilor neobișnuite ale copilului, fără a judeca modul divergent în care acesta rezolvă o problemă.
- Folosind modalități creative pentru rezolvarea problemelor, în special a problemelor ce apar în viața de zi cu zi.
- Alocând destul timp copilului pentru explorarea tuturor posibilităților, pentru trecerea de la ideile obișnuite la idei mai originale.
- Încurajând procesul, iar nu scopul

Crearea unei ambianțe bine organizate încurajează copiii să exploreze, să aibă inițiativă și să creeze. Educatoarea trebuie să urmărească dezvoltarea copilului, să furnizeze materiale în toate centrele de activitate, să stabilească țeluri corespunzătoare pentru fiecare copil în parte și pentru toată grupa de copii .

Formarea și dezvoltarea la elevii din învățământul primar a deprinderilor de exprimare și scriere corectă, a interesului pentru citire și lectură.

Mărășoiu Ramona Laura

Cultivarea limbii se înscrie pe coordonatele majore ale preocupărilor popoarelor civilizate. Limba oricarui popor este în continuă mișcare și suferă permanente schimbări, determinate de nevoia de exprimare a unor prefaceri în diverse sectoare.

A învăța elevii să vorbească corect și să scrie corect în limba română este o datorie de onoare a școlii și un act de cultură cu profunde rezonanțe sociale și patriotice. Pentru ca elevii să dobândească însă priceperi și deprinderi temeinice de folosire corectă a limbii, atât în comunicarea orală, cât și în cea scrisă, ei trebuie puși în situația de a observa, de a analiza, de a motiva și de a aplica faptele de limbă.

Modernizarea mijloacelor și procedeele de formare a unor deprinderi de examinare corectă – scrisă și orală – se impune ca o consecință imediată privind extinderea învățământului obligatoriu, îmbunătățirea calitativă a muncii de predare în toate ciclurile de învățământ și asigurarea unui nivel optim de pregătire a elevilor.

Este știut că cele mai grave greșeli de limbă se fac în domeniul vocabularului. În școală accentul se pune azi prea mult pe morfologie și sintaxă și prea puțin pe dezvoltarea vocabularului și pe formarea deprinderilor de scriere corectă. Chiar și oamenii culti fac greșeli de vocabular sau de scriere, pentru că forma corectă a cuvintelor nu se reține întotdeauna.

Cunoașterea foneticii, educarea pronunției, îmbogățirea vocabularului contribuie la dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevilor, la apropierea limbii acestora de un nivel țintă care ar trebui să reprezinte nivelul de exigență al limbii literare. De aceea, predarea gramaticii, aceasta gimnastică a minții, ce formulează legi și indică norme, are un scop imediat, formativ dar și altul, la fel de important, informativ. Aceasta presupune, din partea noastră, a celor ce ne ocupăm de educația elevilor, o cunoaștere aprofundată a faptelor de limbă, pentru a oferi noi înșine modele de exprimare. La noi, în școli, accentul cade prea mult pe analiza gramaticală și prea puțin pe ortografie, punctuație și dezvoltarea vocabularului. Analiza gramaticală este utilă numai în măsura în care ajută la îmbunătățirea exprimării orale și scrise.

Exprimarea corectă – orală și scrisă – este o preocupare de bază a educatoarelor, învățătorilor și profesorilor și se realizează pe trepte diferite, cu sarcini sporite, de la o etapă la alta.

Cultivarea exprimării începe în grădiniță cu aspectul ei oral, decisiv în procesul de formare a individualității copilului. De aceea, grija pentru o exprimare corectă, clară și precisă trebuie să constituie o preocupare principală a educatoarei, aceasta având grijă ca fiecare copil să vorbească zilnic cu colegii lui, antrenat de educatoare, dacă e cazul, cu scopul de a-i urmări exprimarea și a o corecta.

Învățătorul continuă munca educatoarei privind dezvoltarea auzului fonematic, corectarea și dezvoltarea vorbirii, precizarea și îmbogățirea vocabularului. Sarcina prioritară a predării limbii române în această clasă constă în însușirea de către elevi a citit-scrisului. Acum se realizează primul salt calitativ în procesul de învățare: trecerea de la fonem la grafem, de la sunet la literă. Totodată, acum începem să le formăm elevilor primele deprinderi ortografice care presupun respectarea unor norme precise. Preocuparea pentru pronunțarea, citirea și scrierea corectă a cuvintelor, pentru despărțirea în silabe, pentru rostirea corectă a sunetelor izolate și în cuvinte o manifestă învățătorul nu numai în orele de limba română (citire-scriere), ci și în cadrul celorlalte obiecte, folosind în acest sens exerciții variate de analiză și sinteză fonetică și un material didactic adecvat.

În ciclul primar, în învățarea ortografiei elevul parcurge mai multe etape, deoarece predarea limbii române se realizează potrivit principiului concentric. Învățătorii sunt primii care au răspunderea formării de deprinderi ortografice. Multe din aceste deprinderi se însușesc concomitent cu învățarea citit-scrisului. În primele două clase elevii învață limba fără să li se precizeze terminologia. Cunoștințele lor ortografice și de punctuație au o slabă fundamentare teoretică, multe limitându-se la caracterul empiric sau reducându-se la explicații și rezolvări situaționale. În clasele a III-a și a IV-a lărgim baza cunoștințelor teoretice, prin precizarea și definirea lor, pornind de la observarea deliberată a faptelor de limbă. Elevii își însușesc acum minimul necesar de norme ortografice.

Învățarea scrisului, a cititului și a socotitului deschide elevului lumea nemărginită a literaturii, a științei. În primii patru ani de școală, citit-scrisul devine un instrument intelectual important, care apoi va ridica la un nivel superior posibilitatea de autoinstruire și va duce la transferări importante în sfera intereselor. Acestea cunosc un mare avânt la sfârșitul micii școlarități, constituind pârguri importante în dezvoltare și facilitând asimilarea culturii contemporane de către copii și adolescenți. Învățarea citit-scrisului, perfecționarea continuă a deprinderilor de scris se efectuează concomitent cu asimilarea regulilor gramaticale, ceea ce conferă limbajului scris și oral o bază mult mai solidă. În clasele primare, deprinderile ortografice se realizează mai puțin pe baza însușirii noțiunilor gramaticale și mai mult pe baza experienței de vorbitori a elevilor, care este mult mai bogată decât ceea ce-și însușesc studiind morfologia și sintaxa.

Copilul trebuie să învețe să simtă că atunci când rostește dă-mi sunt două cuvinte pronunțate împreună, chiar dacă nu știe ce sunt acestea ca părți de vorbire. Exercițiile ortografice nu se pot compartimenta pe clase de învățământ, ca exercițiile de gramatică sau cele de matematică, însă învățătorul, la orice oră ar fi, de câte ori se scrie esențialul dintr-o lecție de istorie, de geografie sau de cunoștințe despre natură, de câte ori elevii scriu, trebuie să urmărească scrierea corectă a elevilor, să le ceară motivarea ortogramelor în limita cunoștințelor pe care ei le stăpânesc sau să le atragă atenția

asupra scrierii corecte a unui cuvânt, chiar dacă nu știu de ce se scrie așa și nu în alt fel. Dacă pe parcursul celor cinci ani învățătorul insistă asupra acestui aspect și are tot timpul în vedere formarea deprinderilor de scriere corectă la elevi, când aceștia trec în ciclul gimnazial nu vor întâmpina dificultăți, vor fi capabili să ia notițe, să redea în scris conținutul unui text citit, fără a face greșeli de ortografie.

Formarea deprinderilor intelectuale reprezintă o caracteristică de bază în primii ani de școală, iar familiei îi revine un rol extrem de important. Implicarea activă și pozitivă a părintelui este recunoscută ca fiind benefică în educația copilului. Gustul pentru lectură poate fi stimulat și cultivat încă de la aceste vârste, astfel încât cartea să devină un prieten constant al copilului, izvor de înțelegere și cunoaștere. Există factori care determină lectura copiilor: particularitățile de vârstă și psihice, preferințele lor, climatul familial, factori care pot transforma lectura într-o necesitate, „o foame de carte”, o delectare sau nu. Când gustul pentru lectură, cultul pentru carte s-au format din primii ani de școală, acestea rămân pentru toată viața o obișnuință utilă. Lectura necesită nu numai îndrumare, dar și control. Procedeele de efectuare a controlului sunt variate și depind de scopul urmărit imediat: anchetele, controlul fișelor de cititor de la bibliotecă, convorbiri cu elevii, fișe de lectură.

Pentru învățător este important de știut nu numai ce și cât citesc elevii, ci și cum înțeleg ei să citească o carte.

Ce este disciplina pozitivă? Sfaturi pentru părinți

Boca-Oltean Andreea

Disciplina pozitivă dezvoltă abilitățile de viață ale copiilor, le arată cum să se comporte adecvat și îi ajută să facă față provocărilor vieții. Oferă soluții cu efect pe termen lung și contribuie la dezvoltarea abilității copilului de a se auto-disciplina.

Ce faci când îți disciplinezi copilul pozitiv?

Îți manifesti necondiționat dragostea față de copil, fiind atent la ceea ce face copilul.

Sanctionează comportamentul nedorit, nu copilul! Nu pune semnul egal între copil și comportamentul nedorit pe care îl manifestă!

Încurajezi comportamentele dorite!

Acordă atenție copilului atunci când manifestă comportamente dorite. Laudă-! Atenția acordată copiilor în momentul în care ei se comportă așa cum ne dorim îi poate feri de „a se da în spectacol”, doar pentru a ne capta atenția.

Aplici consecințele care decurg în mod firesc în urma comportamentelor nedorite, nemaifiind necesară intervenția prin pedeapsă.

Existența unor consecințe în urma comportamentelor nedorite îl învață pe copil să devină independent, să ia decizii și să își asume responsabilitatea pentru deciziile luate.

Îl dezvoltă copilului abilități, încurajându-l să se exprime, să descopere și să exploreze, luând măsuri de precauție care nu îl îngrădesc.

Cu siguranță îți dorești un copil care să devină un adult independent, curajos, gata să rezolve și să facă față situațiilor din viață. Este util ca cei mici să învețe să facă lucrurile care le vor folosi pentru viitor, în funcție de consecințele directe, nu să vă asculte orbește doar pentru că sunteți mai mari, pentru că îi șantajați emoțional sau îi amenințați.

Stabilește reguli pentru toată familia

Ar fi recomandat ca regulile să fie stabilite de întreaga familie, ascultând părerile tuturor membrilor; clare; specifice; formulate pozitiv - ceea ce înseamnă să spună copilului ce să facă, nu ce să nu facă; să fie ușor de pus în practică; să fie urmate de întreaga familie;

CEI ȘAPTE ANI DE ACASĂ

CSEREI GABRIELA

Indiferent de locul în care ne aflăm la școală, acasă sau în societate normele de comportare civilizată fac diferența între indivizi. De fapt, cei șapte ani de acasă cuprind un set de priceperi și deprinderi formate în cadrul familiei și definesc modul în care îi respectăm sau nu pe ceilalți. Pe parcursul etapelor de dezvoltare în viața indivizilor descoperim că aceste reguli se îmbunătățesc pe parcursul vieții, dar definitoriu este modelul oferit de familie. Un copil are drept model părinții în al căror mediu familial se dezvoltă până la vârsta de 3 ani, când intră în treapta preșcolarității. Timpul de calitate acordat copiilor în cadrul familiei duce la achiziții majore în primii ani de viață ai copilului. Părinții conștienți de acest lucru încearcă să formeze copiilor o conduită civilizată și ei înșiși se comportă ca atare pentru că modelul matern este primul imitat de copil.

Pregătirea pentru intrare în colectivitate este un alt aspect ce nu trebuie neglijat la această vârstă. Cei mai mulți dintre părinții zilelor noastre consideră că școala are rolul de a introduce reguli și de a forma tipuri de comportamente, dar nu este oare mai simplu ca fiecare copil să vină deja cu un bagaj de cunoștințe? Educarea tinerelor generații ar fi mai ușoară dacă respectul pentru cel de lângă noi ar veni de acasă și nu am încerca să spunem că ni se cuvine totul. Suntem ființe unice, dar trăim într-o societate ce presupune a lucra sau a colabora cu alții de aceea părinții ar trebui să acorde atenție acestor aspecte și să nu considere că tot ce se făcea odată trebuie aruncat.

O țară cu cetățeni educați este o țară prosperă și de aceea reguli simple și norme de bun simț ajută cetățenii să evolueze.

Adaptarea la mediul școlar este mult mai ușor atunci când copilul a parcurs etapa preșcolarității într-o instituție de învățământ, de aceea cei șapte ani de acasă fac parte dintr-o verigă de neînlocuit din dezvoltarea noastră.

Copilul trebuie iubit necondiționat și acest lucru trebuie să-l arătăm zilnic!

Să ne iubim copilul indiferent de note, de cum arată, de performanțele intelectuale, fizice sau de altă natură!

Să-l spunem zilnic copilului: te iubesc, ești cel mai important pentru mine, cred în tine, nu renunța niciodată, poți învăța din orice greșeală, nimeni nu s-a născut învățat!

Comunicarea instituțională la Colegiul Național de Artă “George Apostu” în contextul pandemiei COVID-19

Ungureanu Elena

Sistemul de învățământ este printre cele mai afectate de pandemia COVID-19!

Suntem în aceeași echipă: profesori-elevi-părinți. Educația în timpul pandemiei ne-a adus pe toți împreună, demers, care premergător acestei situații excepționale, rămânea în unele cazuri teoretic: cadre didactice alături de părinți, în beneficiul copiilor.

Noutatea situației, dificultatea și rapiditatea adaptării la susținerea cursurilor în online au făcut ca atât profesorii, cât și părinții să treacă prin emoții grele. Între 12 martie și 21 aprilie foarte puțini profesori au intrat online din proprie inițiativă. Până la Paște s-a comunicat pe Whatsapp și Zoom, mai bine sau mai rău, fiecare profesor cum s-a descurcat și cum a înțeles că trebuie să fie. După vacanța de primăvară la Colegiul Național de Artă “George Apostu” din Bacău cadrele didactice au început serios predarea online, prin intermediul Classroom. A fost o săptămână “de foc” atât pentru cadrele didactice, cât și pentru elevi și părinți, pentru a impelenta sistemul: adrese de email, conturi, tutoriale, întrebări “nu știu”, “nu pot”, “nu am cu ce”, din partea tuturor, dar mai ales a părinților care au crezut că este de glumă. Ușor-ușor prin colaborare și tencitate s-a reușit să desfășurăm o activitate susținută online.

În vacanța de vară, chiar dacă noi, cadrele didactice, am fost oficial în vacanță, ne-am pus la punct cu predarea online, participând la cursuri de perfecționare, căutând mijloace și tehnici care să vină în sprijinul acestui tip de predare.

Deși sunt multe controverse că actualul sistem de învățământ nu poate fi substituit de platformele online, dar cu siguranță ele sunt complementare pentru că pot structura mai bine informația și procesele de predare, exerciții, teme, feedback, notificare. Materia predată online este disponibilă oricând elevilor. Se pot organiza proiecte, teme, notificări părinților, dar asta presupune ca platforma să fie setată complet și corect.

În general, o atitudine calmă și pozitivă legată de viitorul școlar al copiilor este esențială. Chiar dacă deocamdată nu știm ce se va întâmpla, copiii vor beneficia de educația de care au nevoie, chiar dacă nu prin mediul clasic. Indirect, cadrele didactice sprijină emoțional părinții atunci când organizează activități online pentru copii, contribuind astfel la menținerea unui program zilnic previzibil al copiilor, când au așteptări realiste față de performanța copiilor și când interacțiunea online este una plăcută pentru copii. Implicându-l pe copil în activități plăcute și interesante, cadrele didactice pot diminua nivelul de stres resimțit la nivelul întregii familii.

Profesorii pot ajuta părinții dacă păstrează legătura cu aceștia în mod regulat, vorbind și despre îngrijorările și temerile părinților legate de școală și învățare.

Când vine vorba de sprijinul emoțional pe care profesorii îl pot oferi părinților în această perioadă, putem să privim lucrurile din mai multe perspective. Una este cea legată de îngrijorările specifice ale părinților legate de școală.

De exemplu, părinții copiilor care urmează să dea examene în această vară pot fi în mod special îngrijorați în legătură cu pregătirea copiilor, așa că profesorii pot oferi sprijin specific acestora, îndrumându-i către resurse care să îi ajute pe copii să se pregătească eficient pentru examene.

O altă perspectivă este cea a relației personale dintre părinte și profesor: Cadrul didactic poate fi de un real ajutor părinților atunci când își exprimă deschis disponibilitatea de a coopera („Suntem în aceeași echipă, rezolvăm împreună orice probleme apar.”), când transmit părinților un gând bun sau o încurajare, când comunică în mod clar așteptările legate de învățarea online și când dau dovadă de flexibilitate și umor în comunicare.

Cadrele didactice pot reinterpreta pozitiv situația suspendării cursurilor, încurajând părinții copiilor cu lacune în învățare să îi ajute pe aceștia să recupereze materia – pot oferi resurse suplimentare acestora, după un plan personalizat, iar pe părinții copiilor cu rezultate bune la școală îi pot orienta către resurse de învățare cu un nivel mai ridicat de dificultate (de exemplu, către subiecte pentru concursuri și olimpiade). Am cerut feedback-ul părinților legat de învățarea online (dacă cer prea mult sau prea puțin de la copii, care dintre activitățile realizate au fost mai plăcute pentru cei mici etc.).

Indiferent în ce „tabără” ne aflăm, trebuie să apelăm la răbdare și înțelegere, în această perioadă, majoritatea dintre noi având și momente de frustrare și stres, aceste emoții afectându-ne uneori capacitatea de a comunica eficient.

ADEVĂR SAU PROVOCARE.....LA CLASA PREGĂTITOARE?

PINTILIE DORINA

Este cunoscut faptul că învățământul online a influențat într-un fel sau altul atitudinea elevilor și părinților ,la clasă. Adevărat că, înainte de 10 martie 2020 , când s-a ordina ca întreg procesul de învățământ să se desfășoare în spațiul virtual, noi, cadrele didactice, tocmai încheiasem dezbaterile la clasă, cu părinții copiilor, în cadrul cărora se discuta foarte serios și cu argumente, despre influența nefastă a aparatelor digitale asupra intelectului copiilor, asupra comportamentelor și atitudinilor lor.

Și iată că, în tot acest timp, de un an și jumătate, am tot observat și constatat plusurile și minusurile care se află în spatele acestui bilanț efectuat la sfârșit de an școlar.

Anul acesta am clasa pregătitoare. Este adevărat că acești copii au înțeles și s-au priceput destul de repede să utilizeze la ore telefonul mobil sau tableta; este adevărat că alături de fiecare „năzdrăvan” din clasă stătea mama, tata, bunica, sau o altă persoană de sprijin , dar acum, la revenirea în clasă , am constatat că ei nu au deprinderea corectă de a sta în băncuță, deprinderea de a poziționa corect caietul pe masă , pentru o scriere cursivă și caligrafică. Este un adevăr! Provocarea este de a relua cu minuțiozitate și răbdare de la capăt totul, pentru a putea îndrepta aceste lucruri.

Este adevărat că acești copilași răspund la lecții, dau răspunsurile corecte, parțial calculează, descifrează texte ușurele, dar în activitatea zilnică la clasă, exprimarea lor este seacă și eliptică. Nu răspund sub formă de propoziții , așa cum este normal. Nu! Ei dau răspunsuri scurte, doar dintr-un cuvânt, restul trebuind să formulezi tu și să-l faci să înțeleagă de ce este importantă calitatea unei exprimări complete și clare. Provocarea urmează pentru tine, ca și cadru didactic, să apelezi din nou la răbdare și calm pentru a relua fiecare răspuns dat și să-l încadrezi în propoziții , ca să corectezi exprimarea.

Este adevărat că anumite exemple de propoziții date, în cadrul cărora trebuie să se afle un anumit cuvânt sau sunet , sunt corecte și cuprind exemple doar din desenele animate, sau din jocurile de pe calculator; jocuri care conțin mai mult sau mai puțin un limbaj agresiv . Înainte de aceste timpuri, copiilor li se spuneau de către părinți mai multe povești, ascultau cu atenție basmele de la grădiniță, iar exemplele de propoziții date aveau ca subiecți pe Ileana Cosânzeana, Făt – Frumos, Zmeu, Pitici, tanti Maria, nenea Vasile, bunicul, bunica...Provocarea constă în a-i determina mereu pe elevi să înțeleagă că anumite povestioare pentru copii în care sunt explorate mai multe trăiri și sentimente, au mai mare impact emoțional în dezvoltarea lor atitudinală și comportamentală.

Este adevărat că , din cauza faptului că stăteau prea multe ore în fața calculatorului sau a tabletelor, copiii se foiau mereu. În casa lor le era permis totul, iar noi, profesorii, eram bucuroși că totuși rezistau la ore până la sfârșit. Provocarea este acum pentru noi, cadrele didactice, să înțelegem că plătim un tribut greu acestei perioade de învățământ digital. Copilașii nu mai au răbdarea să te asculte, obosesc de la primele 5 minute de clasă, unii se comportă de parcă ar fi autiști , își fixează privirea într-un punct din clasă, pe sub bancă , sau pe un vârf de creion...și nu aud și nu văd. Este dureros și frustrant pentru tine ca și profesor, să constăți că anumite deprinderi pe care trebuie să le aibă copilul, nu există. Dar tu ai felicitat pe tot parcursul timpului pe toți părinții și le-ai mulțumit tuturor pentru sprijinul acordat, și pe bună dreptate, dar....s-au pierdut foarte multe din conduita normală a unei eleganțe a comportamentului...

Este adevărat că nu putem renunța niciodată la informația obținută pe calea internetului! Este adevărat că ne scutește de pierderea unui timp prețios și câștigarea altui timp și mai valoros, dar provocarea este

următoarea: aceea plăcere de a citi, de a lectura, o vom mai putea regăsi la elevi? Depinde de noi, sau de modelul oferit în casă de familie? Sau ambele?
Adevăr, sau.....provocare?

Scoala de acasa-o oportunitate pentru profesori si o provocare noua pentru elevi ,cu puncte forte si slabe ale activitatilor online

Tudor Ana-Maria

Scoala online a aparut neasteptat, ca o necesitate ,provocandu-i atat pe profesori cat si pe elevi sa fie deschisi catre noile tehnologii. In prima etapa cursurile on-line debuteaza o data cu suspendarea cursurilor elevilor si evolueaza progresiv ,profesorii incercandu-si propriile abilitati tehnologice cu noi perfectionari .

Daca abordarile moderne implicau metode care nu pareau a fi un obstacol pentru dascalii cu orizonturi noi ,neputandu-ne imagina un alt palier unde competentele elevilor puteau atinge si depasi nivelul asteptarilor,noul context social a adus un real progres in procesul instructiv educativ,din punct de vedere tehnologic.

Cursurile online au fost initiate cu un debut incert ,nesigur ,care aduceau in discutie aspectele negative ale prezentei elevului in fata monitorului si impactului asupra sanatatii acestuia .Fara o alternativa ,dar cu initiativa si dorinta dascalilor ,realizarea obiectivului in contextul dat a fost ingreunat ,parand imposibil de realizat .Trecand peste lipsa dotarilor si a specializarii profesorilor in domeniul pregatirii informatice ,a cunostintelor despre programe si instrumente online si offline ,cadrele didactice au performant in domeniu informandu-se si adaptandu-se conditiilor date .S-a realizat un proces educational nou ,inovativ ,putand sa faca posibila o participare activa a elevului ,cu o reusita scolara .Cadrele didactice aflate aproape de varsta pensiei s-au alaturat manifestand entuziasm pentru nou si adaptandu-se corespunzator .

In etapa finala s-au evidentiat beneficiile partilor implicate .Pentru elevi au fost evidentiate punctele forte ale activitatilor online :

- accesibilitate,confort,flexibilitate,ritm propriu ;
- feedback rapid si permanent pentru elev;
- centrarea permanenta asupra elevului ;
- accesul la noile competente cerute din viata moderna ;
- accesul la educatie in orice moment,din orice loc;
- interactiune sincron si asincron intre profesor si elevi ;
- costuri reduse de distributie a materialelor,
- favorizeaza creativitatea elevilor ,invatarea in ritm propriu si descoperirea de noi informatii sunt antrenate abilitatile importante;
- sunt antrenate abilitatile importante-memoria ,atentia,gandirea logica,comunicarea,inteligenta emotionala ;
- platformele online completeaza invatarea clasica;

In egala masura s-au subliniat si punctele slabe ale activitatilor online:

- dificultatile de ordin tehnic;

- lipsa unui program bine structurat ,determinand sincope in invatare ;
- lipsa controlului si a monitorizarii constante a activitatii elevilor ,cu acces limitat la internet ;
- lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei,pentru feedback si evaluare ;
- disfunctii in ceea ce priveste comunicarea autentica,relatiionarea umana ,sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale ,monitorizarea ritmuui de invatare ,feedback pentru corectarea prompta sau pentru confirmarea achizitiilor ;

Pentru cadrele didactice ,scoala on-line a fost o adevarata provocare in care au fost nevoiti sa-si regandeasca rolul si abordarile .Rolul dascalului s-a demonstrat ca nu mai este acela de a transmite informatii ,asa cum se intampla ci a devenit in „un facilitator educational,,sprijinind elevul ,de la distanta ,pe tot parcursul procesului instructiv educativ.

EDUCAȚIA ONLINE

TĂȚAR REBECA

„Online” este cuvântul rostit de toate buzele în ultima vreme, cuvânt care a afectat profund educația, aceasta fiind pusă în fața unei noi provocări: cea digitală. Astfel că, școala are nevoie de schimbare și adaptare la meseriile viitorului.

Din punctul meu de vedere, școala online nu poate fi integrată absolut în categoria „necesitate” sau în cea a „progresului”. Ea a devenit atât o necesitate, cât și un progres. În primul rând, școala online ne-a îndemnat la evoluție, generațiile actuale fiind adaptate tehnologiei și operând mult mai ușor cu aceste mijloace. În urmărire, copiii sunt motivați să acceseze mediul virtual, sunt acomodați cu acesta și pot prelua informația chiar și „de la lucruri”.

În al doilea rând, școala online este o necesitate, dată fiind situația pandemică actuală și dorința de a ne proteja de boli. Spre exemplu, mediul virtual ne oferă siguranța propriului cămin, acces la educație fără a fi parte dintr-o clasă, într-o instituție de învățământ.

Pe de altă parte, cunoaștem faptul că prezența fizică la școală stimulează și unele probleme de adaptare, precum fenomenul bullying, care a luat amploare în școli. Sub acest aspect, școala online a dus la ameliorarea comportamentelor problematice și a violenței, deoarece elevii nu se întâlnesc fizic. Există totuși și o serie de dezavantaje ale practicării școlii online. Pe de o parte, sunt persoane care nu au acces la Internet și la mijloace tehnologice moderne. Vorbim despre situația țărilor în curs de dezvoltare sau a țărilor sărace, în care elevii nu au acces la aceste tehnologii. Această situație poate predispuce generațiile tinere la creșterea analfabetismului școlar și la lipsa accesului la educația formală. În concluzie, școala online stimulează individualitatea și ideea că omul poate trăi singur, iar noi ca specie ne-am asigurat continuitatea prin conviețuire. Spre exemplu, școala online nu oferă puterea exemplului pozitiv sau negativ pe care îl vedem la școală, nu stimulează formarea unor prietenii fizice și nu asigură menținerea unui contact vizual permanent între emițător și receptor. Jocul din pauze nu va fi niciodată la fel, în mediul online.

Bibliografie:

- Botnariuc, P., Cucos, C., Glava, C., Iancu, E. D., Ilie, D. M., Istrate, O., Velea, S. (2020). Școala Online - Elemente pentru inovarea educației. București: Editura Universității din București.
- Curry, A. (2018), Părinți străluciți - Profesori fascinanți, București, Editura For You.
- Cucos, C., Istrate, O., Pânișoară I. O., Bodnariuc, P., Vela, S. (2020). Școala online-elemente pentru inovarea educației, București, Ed.Universității.

Colectivitățile în care se încadrează copilul au o influență deosebit de mare asupra dezvoltării psihosociale. Grădinița are o mare importanță pentru pregătirea școlarizării. Rolul fiecărei educatoare este de a și-l face pe copil partener în demersul educativ. Ea trebuie să susțină și să consolideze dezvoltarea și comportamentul copilului, raporturile cu sine și cu ceilalți, astfel încât acesta să poată atinge momentul când își formulează singur reguli și principii.

Realizarea obiectivelor educației depinde în mare măsură de calitățile și competențele educatoarei ,care, prin acțiunile sale, prin personalitatea sa ,reprezintă un model pentru copil, un sprijin pentru familie, un factor de cultură în comunitate. Educatoarea îndeplinește o misiune importantă –aceea de a asigura formarea și pregătirea copilului către viață.

Este dificil a descrie în câteva fraze trăsăturile ce disting o bună educatoare. Chiar dacă am încerca să alcătuim o listă a „ingredientelor” necesare, nu vom reuși să oferim decât o schiță de portret, niște repere care ar putea servi ca ghid general de formare, și nu soluția certă pentru edificarea unei imagini integre. Dacă întrebăm copiii cum ar vrea să fie educatoarea lor, ei ne vor răspunde ,desigur, “frumoasă și bună”. Chiar dacă nu seamănă cu “zâna bună”, ea îi poate fermeca printr-un zâmbet sau printr-o privire încărcată de dragoste ,prin calități deosebite, prin voce blândă și copiii o vor considera drept cea mai frumoasă și cea mai bună educatoare din lume.

Comportamentul didactic, însușirile de personalitate ,competențele dobândite prin formarea inițială și continuă, experiența ,atitudinea și sentimentele față de propria activitate și față de copii, creativitatea ,spontaneitatea ,capacitatea de a se transpune în lumea fantastică a celor mici, dăruirea și pasiunea în muncă la care se adaugă și aptitudinile de lider sunt doar câteva din așteptările părinților față de educatoare.

Educatoarea trebuie să respecte ideile copiilor și să le utilizeze pentru a modela reguli. Ea trebuie să interacționeze cu copiii pe măsură ce aceștia se joacă și lucrează. De ea depinde atmosfera și tonusul clasei. Exemplul său personifică acele calități pe care dorește să le regăsească la copii: implicare, entuziasm, curiozitate intelectuală. Trebuie să aibă o mare dragoste față de copii și problemele acestora. Firește, dragostea față de copii nu trebuie confundată cu sentimentalismul ,cu blândețea, lipsită de exigență. Împletită cu o încredere nelimitată în potențialul copilului, adevărata dragoste este una exigentă; ea oferă mult, dar și pretinde mult de la copil.

Educatoarea trebuie să aibă disponibilitatea pentru cunoaștere, înțelegerea și abordarea diferențiată a copiilor, potrivit posibilităților individuale și ritmul propriu de dezvoltare , tratarea lor imparțială, încrederea în forțele copiilor, în succesul lor (chiar și a recuperării fiecărui copil), fermitate, perseverență, consecvență, energie, dăruire în tot ce întreprinde , independentă și îndârzenie în susținerea opiniilor sale pedagogice, promptitudine în luarea de decizii în vederea bunului mers al activității didactice, educative și social-culturale.

O bună educatoare trebuie să fie calmă, spontană, creativă, sa se poată adapta la situații neprevăzute, rabdatoare în comunicarea cu copiii și părinții acestora, cu membrii comunității și alți parteneri. Ea trebuie să se implice activ în acțiunile metodice, să se autoperfecționeze, să participe la concursuri pentru obținerea de grade didactice, la perfecționări periodice.

Munca de mare răspundere pe care o îndeplinește îi cere educatoarei să dovedească un larg orizont cultural, să aibă cunoștințe bogate în literatură și artă, în știință și tehnică, să cunoască evenimentele vieții social-politice. Aceasta o va ajuta să stabilească o corelație mai justă între diferite arii curriculare, să dea mai multă viață și personalitate activităților sale.

Exercitarea optimă a numeroase funcții didactice necesită profesionalism și eficiență ,care trebuie să sporească de la o zi la alta, odată cu sporirea exigențelor de calitate ale grădiniței.

Profesia de educator este una complexă și nobilă ,dificilă și plăcută, în care „a ști” nu înseamnă nimic dacă nu împărtășești această știință cu emoție și forță spirituală.

Bibliografie:

Bălan E., Teșileanu A., Chirițescu A., Căstăian D., Stoica E., Dezvoltare profesională continuă și

oportunități de carieră didactică, vizând pregătirea profesorilor în vederea susținerii examenelor de definitivat, gradul II și gradul I, Modulul II, Editor MECTS – UMPFE, București, septembrie, 2011
Jinga I., Istrate E. (coordonatori), Manual de Pedagogie, Editura BIC ALL, București, 2006

Lumea prin ochi de copil

Nițescu Elena

M-am uitat în ochii unui copil astăzi, poate mai mult ca niciodată și am văzut o cu totul altă lume, o lume diferită de cea a noastră, a celor mari, o lume "ciudată" ... lumea lor, a celor mici ...
Pentru o clipă mi-a făcut loc în lumea lui ... nu e o lume perfectă, dar este fără îndoială o lume mai bună, mai de dorit, mai simplă și mai frumoasă, mult mai frumoasă decât lumea noastră, a celor mari ...
Cum se vede lumea prin ochi de copil ?
Atunci când miroase o floare, un copil vede un buchețel pentru mama lui ...
Atunci când mângâie un câțel, un copil vede în el un posibil partener de joacă și năzdrăvăni ...
Atunci când plouă, un copil se bucură călcând în fiecare ochi de apă care se formează ...
Atunci când primește o mustrare, îndreptățită chiar, un copil nu ține supărare și nu încearcă să se răzbune ...
Atunci când un copil iartă, uită și nu-ți mai reproșează niciodată ...
Atunci când i se face o nedreptate, un copil nu caută să vadă răutatea, ci dorește doar să fie ascultat ...
Atunci când un copil suferă, toată lumea lui se năruie ...
Atunci când un copil iubește, toată lumea e a lui ...
Atunci când e fericit, el trăiește cu adevărat, e fericit și atât ...
Când zâmbeste un copil, zâmbetul lui se oglindește în toată ființa lui, inspiră și molipsește ...
Atunci când desenează, chipul lui se luminează, iar mâna lui se transformă în penelul unui artist ...
Atunci când un copil cântă, inima lui vibrează în ritmuri și tonalități, în acord cu portativul ...
Iar când un copil se roagă, Cerul întreg se deschide și ochii sufletului lui îl pot vedea pe Dumnezeu ...
Copil drag, îți mulțumesc că privind în ochii tăi, am descoperit un colțișor din lumea ta minunată !

Dragă grădiniță

DUDU BIANCA ALEXANDRA

Dragă grădiniță, eu pe tine te iubesc
Casă caldă și luminoasă,
Ești motiv pentru care zâmbesc,
Pe zi ce trece ești mai frumoasă.

Colegii mei sunt minunați,
Doamna lucruri noi ne-nvață,
Știm să fim disciplinați
Cum să ne purtăm în viață.

Seara când ajung acasă,
Mamei tot îi povestesc.
Grădiniță ești măiastră,
Pe tine, zău că te iubesc!

S.O.S.-Copil cu CES

MOCUȚA-LEIA MIRELA

Situația copiilor cu CES este deseori privită ca o provocare de către multe cadre didactice, mai ales când vorbim despre prezența lor în grupuri omogene din școala de masă. Fie că vorbim despre supradotați, fie că vorbim de copii cu deficiențe de învățare pe anumite domenii de dezvoltare, se spune că acești copii cu CES au nevoie de o atenție deosebită din partea educatorului. La ce se referă această atenție deosebită sau tratare diferențiată? Se referă la conținuturi, cât și la abordarea unor metode adecvate. Dar vine inevitabil întrebarea...cum facem față să implementăm aceste metode într-o grupă de copii omogenă în care un singur copil are CES? Însă eu aș pune problema puțin diferit. Vorbim de omogenitate când ne referim la o grupă pe un nivel de vârstă anume, când vorbim despre abordarea acelorași conținuturi, acelorași metode sau când ne referim la o etapă de dezvoltare anume, însă, oare nu este această omogenitate subevaluată și relativă? Să privim spre orice grupă de preșcolari și vom vedea că inevitabil diversitatea este prezentă în toate aspectele puse în discuție. Vom avea mereu în grupă un copil care nu își menține atenția pe parcursul activității, mereu copilul care nu stă locului și își găsește altceva de făcut mai interesant pentru el, mereu copilul care este sensibil senzorial și nu mănâncă anumite texturi sau copilul care pare să fie în lumea lui. Așa cum ne ocupăm de grupa noastră omogenă, care de fapt nu e chiar omogenă, în același fel vom aborda și prezența unui copil diagnosticat cu CES. Bineînțeles că este o altfel de provocare, că situația impune metode diferite de lucru cu copilul, însă acești copii au dreptul la o viață normală. Este dificil pentru un copil diferit să se facă

acceptat, iar rolul dascălului în acest sens este deosebit de important, deoarece școala are cea mai mare influență educogenă asupra individului, după familie. De aceea, noi, cadrele didactice, suntem mereu într-o căutare de resurse, mereu într-un proces de formare profesională și în strânsă colaborare cu echipa multidisciplinată, fie că avem în grupă un copil cu CES, fie că nu. Ce putem face? Putem să fim atenți la limbajul de iubire al copilului și la nevoile acestuia și să le valorificăm cât mai bine, putem să căutăm metode și activități care să trezească dorința de a învăța și bineînțeles, să manifestăm încrederea că oricine poate învăța și își poate atinge potențialul personal la superlativ. Trebuie să privim orice provocare ca o oportunitate de a învăța și a crește profesional, ca o șansă de a experimenta gustul unor victorii în urma achizițiilor acestor copii. De asemenea, deschiderea noastră spre nou este foarte importantă. Să fim mereu dispuși să observăm, să ascultăm, să empatizăm, să înțelegem, să încercăm ceea ce nu am mai încercat, ieșind astfel din zona noastră de confort. Răbdarea și perseverența fac parte din arsenalul nostru ca dascăli, și niciodată eforturile noastre nu vor rămâne fără consecințe dezirabile. De aceea, ancora noastră ca dascăli stă din nou și din nou în dedicarea și dragostea pe care o purtăm în noi pentru copii și pentru ceea ce ne pasionează, educația.

DIFICULTĂȚILE COPIILOR CU PĂRINȚII PLECAȚI LA MUNCĂ ÎN STRĂINĂTATE

Iuga Maria-Liliana

Emigrația românilor în străinătate, la muncă, are efecte mai grave decât le-ar fi putut prevedea autoritățile. De puțin timp acestea au început să monitorizeze fenomenul "Singur acasă". Primele victime ale fenomenului sunt copiii, a căror fragilitate emoțională îi expune la riscuri mari și le încalcă copiilor unele drepturi :

- Dreptul la familie și protecție:

- lipsa mamei este mai des și mai intens resimțită de majoritatea grupului țintă, atât pentru că aceasta este cea care se ocupă de majoritatea treburilor gospodărești care, în lipsa ei, revin în grija copiilor, cât și pentru că mamele reușesc în general să construiască o relație apropiată și o comunicare deschisă cu copiii, să mențină un echilibru în familie;

- apar probleme de comunicare în special între copii și bunici, percepute a fi cauzate de diferența foarte mare între sistemul de valori adoptat de fiecare, de stilul de viață

- Dreptul la educație:

- Atât la cei mici cât și la cei mari se observă o scădere a interesului acordat școlii și temelor pentru acasă, pe fondul lipsei de preocupare a părinților față de educația lor;

- Dreptul la opinie și participare:

- Cei mici, copiii până în 12-13 ani, nu numai că nu sunt consultați în decizia părinților de a pleca de acasă pentru o anumită perioadă, dar de cele mai multe ori aceștia nu sunt nici măcar informați despre plecare, decât în momentul în care aceasta se întâmplă.

- Dreptul la timp liber, joc și activități culturale:

- Copiii care provin din familii unde mama este plecată au mai multe activități de îngrijire a gospodăriei, ceea ce le consumă din timpul lor liber;

- La nivel social și în mass-media se pune mai degrabă accent pe suferința și situația dezavantajată în care acești copii se află și mai puțin pe modul în care sunt respectate drepturile acestor copii.

Voi enumera câteva probleme care derivă din despărțirea temporară a familiei:

- copilul se simte abandonat, părăsit, dorul de părinți îl face să se însingureze, să se izoleze;
- devine irascibil, convins fiind că i s-a făcut o mare nedreptate;
- își neglijează pregătirea pentru școală;
- poate intra în grupuri periculoase;
- simte nevoia să le arate colegilor că nu le este inferior și încearcă să epateze prin diverse gesturi, mai ales dacă părinții îi trimit bani;
- copiii pot ajunge să aibă comportamente deviante sau neconcordante cu vârsta de copil;
- de multe ori s-a întâmplat ca familia să se destrame, de aici decurgând o altă serie de efecte negative asupra copilului;
- unii părinți se mulțumesc să trimită bani din când în când, considerând că în acest fel și-au îndeplinit statutul de părinte;
- se întâmplă ca familia la care rămâne copilul să fie interesată doar de avantajele materiale pe care le are de pe urma acestuia, lăsând libertate totală copilului;

Bibliografie:

- Pescaru-Baran, A. (2004) "Familia azi. O perspectivă sociopedagogică", Editura Aramis, Educația XXI, București

ROLUL PREDĂRII PRIN JOC

Ostrovski Eugenia

Jocul reprezintă o activitate firească a copilului și, cu toate acestea, copilul vine la școală să învețe, nu să se joace.

De multe ori, avem tendința de a asocia jocul cu o chestiune de timp liber și/sau neseriozitate, pe când școala, dar și învățarea sunt trecute pe lista lucrurilor foarte serioase.

În literatura de specialitate, jocul didactic este o metodă de sine stătătoare, dar și un mijloc eficient de a atrage întregul colectiv de elevi, dezvoltând spiritul de echipă, cooperare, respectarea unor reguli. Elevii, mai ales în clasele primare, consideră jocul o activitate recreativă, relaxantă, însă ea are un puternic caracter formativ, prin intermediul motivației distractive.

Ce rol are jocul în actul educațional, în special în clasele primare?

Jocul este activitatea care implică cel mai mare număr de copii, asigură multă socializare, este distractiv, formează competențe-cheie, constituie un mijloc de familiarizare a elevilor cu lumea înconjurătoare, exersează deprinderi, consolidează cunoștințe și valorifică potențialul creativ al elevului.

Prin joc putem cunoaște particularitățile individuale ale elevilor. Fiecare copil are un stil propriu de joc și, prin intermediul acestuia, sunt scoase în evidență inteligența, voința, caracterul, într-un cuvânt personalitatea. Pentru elevii din clasele primare, astfel de activități atractive sunt foarte necesare! Putem spune că jocul este cea mai importantă metodă de a-l atrage pe copil spre școală.

Pentru a păstra un echilibru între joacă și învățare trebuie luate în considerare mai multe aspecte. De exemplu : să se organizeze spațiul școlar mereu altfel, în funcție de specificul activității, de obiectivele urmărite și de competențele pe care dorim să le dezvoltăm sau să le exersăm.

Pentru ca activitățile prin joc să fie un succes și jocul să își îndeplinească sarcinile instructiv-educative, este nevoie de o proiectare și organizare foarte bine gândită și de respectarea unor reguli clare, care să prevină sau să medieze eventuale conflicte.

Scopul cel mai important al educației este formarea copilului, nu doar din punct de vedere intelectual, ci și emoțional, spiritual și fizic. Mereu trebuie să fim mai atenți la nevoile elevilor, să îi ascultăm cu adevărat, să îi tratăm cu respect și să îi motivăm, prin joc toate acestea se pot obține.

Prin jocuri educative, atractive, copilul prinde să aibă mai multă încredere în sine, mai mult curaj de a

explora, de a învăța din greșeli, de a progresa.

Jocul satisface în cel mai înalt grad trebuințele copilului: de acțiune, de mișcare, de exprimare. În joc totul este permis, totul devine posibil. Jocul este un mijloc de exersare a gândirii și a unor deprinderi, de cunoaștere și autocunoaștere, mijloc de învățare, cale de relaxare și distracție, este un mijloc de socializare dar și un mod de exersare și exprimare a originalității și creativității.

Bibliografie:

- Druță, M., E. (2004) „Cunoașterea elevului”, Editura Aramis, București

INFLUENȚA EREDITĂȚII ȘI A MEDIULUI ASUPRA PERSONALITĂȚII

Domnar Casandra

În formarea personalității rolul fundamental îi revine eredității, urmată de mediu și educație. Termenul de ereditate provine din cuvântul latin heres (moștenitor). Unele laturi ale vieții psihice sunt puternic influențate de ereditate, cum ar fi temperamentul, aptitudinile și emotivitatea, iar altele sunt influențate mai puțin, de exemplu caracterul, voința, atitudinile.

Ereditatea este un prim factor important în dezvoltarea ființei umane. Au existat multe controverse cu privire la rolul eredității în determinarea personalității. Influențele genetice și de mediu sunt separabile ca și componente ale variației trăsăturilor. În contextul variației trăsăturilor, natura poate fi clar mai influențată decât educația și invers. Coeficientul de ereditate este un estimator numeric al componentei genetice și a variației trăsăturilor.

Mediul joacă un rol secund, dar hotărâtor, după ereditate în dezvoltarea psihică a individului. Mediul reprezintă suma tuturor condițiilor materiale și sociale, adică locul în care se naște, trăiește și se dezvoltă ființa umană. (Tomșa, 2005). Condițiile de mediu sunt foarte variate pornind de la cele geografice sau naturale care influențează metabolismul dar și alte funcții ale organismului, până la regimul climatic care de asemenea are însemnătate în dezvoltarea fizică generală dar și asupra creierului, așadar și asupra evoluției psihice.

S-au realizat câteva tipuri de cercetări pentru a arăta rolul mediului în dezvoltarea psihică. Aceste cercetări au arătat că mediul poate să acționeze asupra laturii ereditare a fiecărui individ, îl declanșează și reușește să acționeze asupra dezvoltării psihice a acestuia. De altfel, mediul poate exercita atât influențe pozitive cât și negative care funcționează perfect alături de al treilea factor, considerat cel mai important de către cercetători- educația.

Educația asigură dezvoltarea psihică deplină la nivel înalt (Bonchiș, 2008). După cum constată P. Golu (1985) mediul are funcția de „umanizator”, ceea ce presupune că dacă un copil este privat în primii cinci ani de educație, dezvoltarea psihică și umanizarea vor fi intens și iremediabil compromise. Așadar rolul pe care îl deține mediul în dezvoltarea individului îl reprezintă cadrul social și natural al dezvoltării.

Bibliografie:

- Bonchiș, E. (2008). Tinca Crețu-un om de vocație. Revista de Psihologie Școlară, (I-2)
- Tomșa, G. (2005). Psihopedagogia preșcolară și școlară—definitiv și gradul II didactic

RECENZIE DE CARTE

Vidrighin Simona

Învățarea integrată – Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar
Lucian Ciolan

Învățarea este integrată în toate aspectele vieții și integrează la rândul ei, atunci când se produce, toate laturile esențiale ale ființei umane.

Învățarea înseamnă schimbare, caracteristică esențială a societății contemporane.

Întegrarea restrictivă a învățării este strict legată de instituțiile formale de educație, împreună cu prejudecata conform căreia dimensiunea cognitivă și capacitatea de a raționa sunt considerate singurele esențiale și responsabile pentru procesele de învățare, fiind uitat faptul că integrarea presupune și dimensiunile socială și emoțională.

Provocările lumii contemporane impun noi studii și cercetări legate de precizarea conceptului de educație permanentă, adică pe tot parcursul vieții.

Societățile contemporane au într-o tot mai mare măsură un caracter deschis, prin care libertatea de circulație a individului și posibilitatea de manifestare a identităților socio-culturale multiple au condus la societăți de tip mozaic, multiculturale.

Adaptarea ridică probleme noi, culturale și lingvistice, atât în mediul de apartenență, cât și în posibilele medii de adopție.

Educația permanentă reușește să integreze toate cele trei forme ale educației (formală, nonformală și informală), precum și nivelurile teoriei, politicii și practicii educaționale concrete.

Pentru a trece la acțiuni concrete în toate țările europene care au aderat la Memorandumul pentru învățarea permanentă au fost sugerate șase mesaje-cheie:

- Noi deprinderi de bază pentru toți
- Investiții mai ample în resursele umane
- Inovație în predare și învățare
- Aprecieră învățării
- Regândirea orientării și consilierii profesionale
- Învățarea mai aproape de domiciliu

Chiar și în contextul globalizării învățării, școala rămâne un factor cheie. Se urmărește un nou mod de lucru în școală, care include: lucrul profesorilor în echipe, grupe de vârste diferite, participarea la luarea deciziilor, proiectarea timpului școlar, programe interdisciplinare.

Din punct de vedere curricular, un curriculum integrat presupune construcția unui mediu curricular care va capacita cel mai bine elevii să relaționeze experiențele lor școlare între ele cu cele din afara școlii și cu propriile nevoi și interese.

Predarea și învățarea în context integrat se desfășoară cu ajutorul: proiectelor, predării în echipă, învățării prin cooperare, învățării active, implicării comunității.

Este timpul transformărilor funcționale la nivelul proceselor concrete de învățare și predare din clasele de elevi.

Prof. inv. primar, Vidrighin Simona

Școala Gimnazială Ion Pop Reteganul – Orlat/Sibiu

DEMERS DIDACTIC centrat pe dezvoltarea celor 8 competențe-cheie

Măgirescu Mirela

Clasa Pregătitoare

Subiectul- Rezolvare și compunere de probleme

Comunicare în limba maternă

- Citirea enunțurilor problemelor propuse

- Completarea problemelor cu întrebări

- Compunerea de probleme după imagini/ obiecte

Comunicare în limbi străine

Propunerea de probleme care să conțină nume de personaje(în limba engleză) din desenele animate cu care sunt familiarizați; citirea acestora de către elevi.

Competențe matematice (A) și competențe de bază în științe și tehnologii (B)

- Rezolvarea de probleme cu enunț, cu imagini, cu obiecte

- Rezolvarea calculelor cu suport intuitiv

Competență digitală

Utilizarea de către elevi a aplicației digitale Wordwall în rezolvarea de probleme

A învăța să înveți

Extragerea informațiilor referitoare la datele problemelor propuse

Utilizarea corectă a datelor problemelor în rezolvarea acestora

Identificarea situațiilor contextuale care impun rezolvarea unor probleme prin adunare/ scădere

Competențe sociale și civice

Cer elevilor să compună, în perechi, textul unei probleme care să se rezolve printr-o singură operație, iar o altă pereche de elevi să rezolve problema creată de către colegii lor.

Spirit de inițiativă și antreprenoriat

Propun elevilor un joc de rol (La cumpărături), prin intermediul căruia vor putea cumpăra/ vinde diverse produse, utilizând bani din hârtie pentru valoarea acestora.

Gestionarea unui mic buget pentru cumpărături.

Sensibilizare și exprimare culturală

Exprimarea non-verbală a emoțiilor pe parcursul intonării Cântecului scăderii.

FIȘĂ – Sunetul și literele s/S

ALBU MONA-LISA CLAUDIA

1. Desparte în silabe cuvintele, respectând modelul:

PESCAR– PES-CAR; SCAUN –.....
SOARE - ASCUNS –.....
SORĂ – SPATE –.....

2. Alcătuiți propoziții cu următoarele cuvinte: sanie, Sorin, caise.

.....
.....
.....
.....
.....

3. Eu spun una, tu- spui multe.

soră – surori; casă -
sanie – cană-.....
caisă - pasăre –.....

4. Scrie cuvinte cu înțeles opus :

jos –..... pleacă -.....
ultima - cald –.....

Jocu didactic: „Fals sau Adevărat

Lăutaru Elena Margareta

Gradele de rudenie exprimă apropierea, mai mare sau mai mică, a legăturii de sânge dintre rude. Acestea rezultă din numărul de nașteri sau de generații care despart rudele în linie dreaptă și, respectiv, din însumarea numărului de nașteri (sau de generații) care despart pe fiecare dintre rudele colaterale de ascendentele lor comun cel mai apropiat.

Astfel, în linie dreaptă:

- părintele și copilul sunt rude de gradul I;
- bunicul și nepotul de gradul II ș.a.m.d.

în linie colaterală:

- frații și surorile sunt rude de gradul II;
- unchiul (mătușa) și nepotul (nepoata) sunt rude de gradul III;
- verii primari - de gradul IV ș.a.m.d.

Doamna Învățătoare dă citire unor situații și copiii exprimă varianta corectă. Lista de situații:

- Ø Afară plouă.
- Ø Nu avem familie.
- Ø Familia nu este un lucru important!
- Ø Trebuie să ne iubim și să ne ajutăm membrii familiei.
- Ø Răspund urât mamei.
- Ø Ne respectăm bunicii.
- Ø Tata este frizer.
- Ø Mama este fiica bunicii.
- Ø Bunica nu ne ajută niciodată.
- Ø Bunicul e tatăl, tatălui meu.
- Ø Copii unchiului și a mătușii sunt verișorii mei.
- Ø Sora mamei mele este mătușa.

Importanța lecturii suplimentare a elevilor în dezvoltarea personalității acestora

Doina Dumitru

Formarea și cultivarea gustului pentru lectură a fost și va rămâne unul dintre obiectivele fundamentale ale orelor de limba și literatura română. Importanța lecturii este evidentă și mereu actuală. E un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităților de gândire și limbaj. Prin lectură, elevul este condus să își formeze capacitatea de a surprinde, de a descoperi conținuturi și forme ale realității, exprimate într-o multitudine de modalități de expresie, de a asocia unele cu altele, ceea ce le permite să își extindă astfel aria cunoașterii. Lectura contribuie într-o măsură însemnată la îmbogățirea cunoștințelor, la formarea unui vocabular activ, bogat și colorat, la dezvoltarea gustului estetic. Varietatea de texte literare reprezintă un suport material ce poate asigura dezvoltarea vocabularului și a limbajului literar, a creativității, precum și dezvoltarea capacității intelectuale, imaginative și motivaționale. Lecturile literare, prin accesibilitatea lor, îi apropie de realitate, le oferă o diversitate de informații și experiențe umane, modele morale, emoții și sentimente. În zilele noastre, computerul și mass-media concurează serios cu lectura independentă a elevilor. Informația este mai rapidă prin televiziune sau prin calculator, iar citirea cărților pare ceva învechit. Criza lecturii în rândul elevilor, scăderea apetitului pentru carte în favoarea TIC și dificultățile întâmpinate de elevi în lectura conștientă a textelor literare, m-au determinat să evidențiez factorii care determină lectura elevilor, să identific modalități și mijloace menite să trezească interesul pentru lectură, să-i apropie pe copii de un prieten adevărat, cartea. În general, aceștia asociază cititul cu școala și temele pentru acasă. Este foarte important ca ei să descopere că o carte poate fi o aventură palpitantă, o adevărată plăcere și că imaginația îi va purta pe tărâmurile necunoscute, unde vor întâlni personaje noi și situații spectaculoase. Lectura elevilor este influențată de mai mulți factori: particularitățile de vârstă și psihice, preferințele lor, climatul familial, care pot transforma lectura într-o necesitate, o delectare sau nu. Când gustul pentru lectură, cultul pentru carte s-au format din primii ani de școală, aceasta rămâne pentru toată viața o obișnuință utilă. Gustul pentru citit nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaționali (familia și școala), o muncă caracterizată prin răbdare, perseverență, continuitate, voință. În formarea deprinderilor eficiente de lectură se diferențiază clar două momente: învățarea mecanismului propriu-zis al citirii (activitate specifică claselor pregătitoare, I și a II-a) și transformarea actului citirii într-o deprindere de muncă intelectuală – se realizează cu precădere în clasele a III-a și a IV-a. Acest ultim proces nu se finalizează la sfârșitul clasei a IV-a, ciclul primar reprezentând doar bazele acestui demers foarte important și complicat în același timp. De altfel, momentele sunt mai degrabă didactic împărțite deoarece în activitatea concretă acoperirea intervalului temporal depinde de mulți factori.

În formarea deprinderilor de lectură suplimentară eficientă, încă din ciclul primar, am avut în vedere:

1. Însușirea instrumentelor de muncă cu cartea, care joacă un rol foarte important, întrucât nu orice exercițiu în sine este suficient pentru ca elevii să-și formeze deprinderi corecte de lectură. 2. Organizarea programului de lucru, care sporește eficiența activității umane în general, dar și a lecturii. În demersul de organizare a programului de lectură am urmărit următoarele elemente:

a) alegerea momentelor de lectură - în concordanță cu perioadele de eficiență maximă ale unei persoane (dimineața, între 8 și 12 și după-amiaza, între 16 și 18).

b) cunoașterea de către elev a modului de utilizare a timpului dedicat lecturii: să înceapă cu lecturi mai ușoare, urmând să evolueze progresiv spre lecturi cu grad mai mare de dificultate în înțelegere, să-și stabilească un program de lectură.

3. Selectarea lecturii suplimentare. Am alcătuit o listă de lectură suplimentară adaptată particularităților de vârstă ale copiilor, pentru a înlătura riscul abordării unor texte mult peste nivelul de înțelegere corespunzător vârstei, al unor lucrări cu numeroase arhaisme și regionalisme, care ar putea îngreuna procesul de înțelegere și să încurajeze abandonul lecturii. Am ales lecturi atractive, care să atragă elevii spre această activitate, nu să-i respingă.

4. Formarea deprinderilor de alcătuire a fișelor de lectură

Un proverb latinesc spune: Cine notează citește de două ori. Încă de mici, i-am obișnuit pe elevi să desprindă în timpul lecturii elementele esențiale pe care să le consemneze în fișe de lectură. Am oferit elevilor modele eficiente și le-am format deprinderi corecte de completare a unor fișe de lectură, care constituie un factor determinant în procesul de înțelegere a textului citit.

Consider că este foarte important este ca elevul să ajungă să deschidă o carte de plăcere, singur, fără să-i spună unul dintre părinți sau profesorul la școală. Aceasta presupune că demersul nostru a avut succes, înseamnă că micul învățăcel va avea toată viața un prieten de nădejde: cartea!

Bibliografie:

- Neacșu, Ioan, 1980, Metode și tehnici de învățare eficientă, Editura Militară, București.
- Pisculungeanu, Mariana, 2010, Modalități de stimulare a interesului pentru lectură în rândul elevilor de ciclul primar, în revista Actori pe scena educației, nr. 41.
- Rowntree, Derek, 1980, Învăță cum să înveți, E.D.P. București.

Utilizarea metodelor activ participative în tratarea diferențiată a elevilor

Aurel Rîlea

Calitatea și eficiența sunt două repere fundamentale ale activității educaționale. De aceea, este necesară educația centrată pe elev, desfășurată în instituții responsabile care știu să respecte autonomia individuală și care asigură participarea tuturor actorilor educaționali, urmărind ca obiectiv central îmbunătățirea continuă a performanțelor.

Profesiunea de dascăl este dificilă nu din cauza laturii științifice, ci din cauza celei metodice. Nu e suficient să știi să citești, ci e important să știi cum să-i înveți pe elevii de vârstă școlară mică să citească. Alegerea celor mai eficiente modalități de lucru pentru a obține performanțe, competențe, atât în domeniul cunoașterii, cât și în cel rațional-comportamental reprezintă o condiție esențială în desfășurarea optimă a activității instructiv educative.

Factorul afectiv are o importanță deosebită în ceea ce privește randamentul intelectual al elevului. Crearea bunei dispoziții în clasă reprezintă o condiție necesară pentru evitarea eșecului școlar. Fiecare lecție se desfășoară într-un climat afectiv particular, dispoziția clasei variază în funcție de ea a învățătorului. Este important ca, în derularea procesului de învățământ să fie lezată personalitatea

elevului, acesta trebuie stimulat, ajutat să învețe, să gândească singur pentru că atunci când va părăsi băncile școlii să nu depindă de nimeni, cel puțin din punct de vedere intelectual. Dezvoltarea multilaterală a fiecărui elev depinde în mare măsură de interesul pe care profesorul îl acordă conținuturilor pe care acesta urmează să și le însușească, strategiilor didactice pe care le utilizează, dar și modului efectiv în care fiecare copil poate să învețe.

Deficiențele în activitatea de învățare apar atunci când există o neconcordanță între modul în care unii elevi învață sau sunt obișnuiți să învețe și modul în care un profesor le transmite cunoștințele. Nu de puține ori performanțele elevilor sunt mai reduse în comparație cu potențialul lor. Acest lucru de datorează faptului că nu se cunosc modalitățile care îi ajută pe aceștia să învețe. un profesor dedicat asigură atenția și sprijinul atât elevilor cu performanțe slabe, cât și celor cu performanțe ridicate, celor care au probleme de comportament, ca și celor care sunt liniștiți, celor motivați și celor care au o motivație mai scăzută pentru învățare. Tratarea diferențiată nu presupune însă eliminarea conținutului de bază pentru toți elevii. În funcție de nivelul de dezvoltare a elevilor, aceștia vor fi inițiați în toate conținuturile prevăzute de programe, cel puțin la nivel minim de cunoaștere, înțelegere, aplicare, sprijinindu-se pe mult material concret. Este necesară utilizarea unor strategii didactice diferențiate deoarece elevii dintr-o clasă sunt diferiți: nu toți au același stil, același ritm de învățare, nu toți și-au însușit aceleași cunoștințe, nu dispun de aceeași capacitate de înțelegere și de trecere de la un obiectiv de învățare la altul cu aceeași ușurință. Toți elevii trebuie să aibă acces egal la resursele educaționale, dar acestea trebuie oferite în funcție de specificul fiecăruia. Consider că, folosindu-se metode diferite, se obțin diferențe esențiale în pregătirea elevilor, că însușirea unor noi cunoștințe sau comportamente se poate realiza mai ușor sau mai greu, în funcție de metodele utilizate. Cunoscând varietatea metodelor, particularitățile elevilor cu care lucrez, obiectivele pe care trebuie să le ating, trebuie să urmăresc în permanență valorificarea cunoștințelor, deprinderilor, a aptitudinilor, precum și dezvoltarea armonioasă a personalității lor. Antrenarea permanentă a elevilor la un efort intelectual susținut și înzestrarea acestora cu capacitățile necesare unei activități de învățare productivă reprezintă preocuparea de bază a oricărui cadru didactic.

Utilizând metode activ-participative am observat progresul în pregătirea elevilor. Cunoscând varietatea metodelor, particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor cu care lucrez, am utilizat în mod creator diferite strategii, metode și procedee didactice, urmărind în permanență valorificarea personalității acestora. Pentru a plasa elevul în centrul activității instructiv-educative, am creat oportunități optime de învățare pentru fiecare elev, astfel încât acesta să fie capabil de a selecta și utiliza informațiile, de a-și exprima puncte de vedere proprii referitoare la o problemă, de a realiza schimburi de idei cu ceilalți, de a argumenta, de a pune întrebări cu scopul de a înțelege lucrurile și de a descoperi sensurile unor idei, de a coopera în rezolvarea sarcinilor și a problemelor de lucru.

Bibliografie:

- Ū Bratu, Gabriela, 2004, Aplicații ale metodelor de gândire critică la învățământul primar, Editura Humanitas Educațional, București.
- Ū Oprea, Crenguța-Lăcrămioara, 2007, Strategii didactice interactive: repere teoretice și practice, E.D.P., București.
- Ū Popenici, Ștefan (coord.), Managementul clasei pentru elevii cu ADHD. Ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar, Editura Didactica Publishing House, 2008.

Tratarea diferențiată a elevilor – o condiție esențială a succesului școlar

Lenuța Rîlea

În contextul actual, caracterizat prin alternarea activității instructiv-educative, realizate la școală cu activitatea desfășurată online, este necesară intensificarea eforturilor de a asigura educația pentru toți, de a oferi șanse de acces și de reușită tuturor copiilor, indiferent de natura diferențelor dintre ei. Se știe că învățarea este un act personal și cere participare personală, de aceea, cu atât mai mult, la revenirea copiilor la școală, este necesară diferențierea și individualizarea predării-învățării. Necesitatea diferențierii derivă din considerente de ordin psihologic, social și pedagogic. Din punct de vedere psihologic, este binecunoscut faptul că elevii diferă între ei din punctul de vedere al dezvoltării intelectuale, al aptitudinilor, al capacităților generale de învățare, al capacităților speciale de învățare la unele discipline, al ritmului de învățare, al motivației, intereselor și atitudinilor față de învățare. Mediul de proveniență al elevilor influențează adaptarea elevilor la activitatea școlară. De multe ori se constată că egalitatea de acces în învățământ este doar formală, întrucât nu este asigurată egalitatea șanselor de reușită școlară, care presupune compensarea diferențelor de ordin social. Abordată din punct de vedere pedagogic, diferențierea este reflectată de modul în care activitatea instructiv-educativă urmărește realizarea fiecărui individ la nivelul maxim al posibilităților sale, cât și satisfacerea unor cerințe prestabilite de pregătire în vederea încadrării într-o activitate social-utilă conformă acestor posibilități. Așadar, tratarea diferențiată presupune adaptarea învățământului la particularitățile psiho-fizice ale copilului, influențarea instructiv-educativă a fiecărui elevul potrivit personalității sale, în vederea descoperirii și cultivării aptitudinilor, înclinațiilor, intereselor lui, pregătirea la nivelul posibilităților de care dispune. Individualizarea învățământului presupune parcurgerea materiei într-un ritm determinat, potrivit cu structura psihică a elevului, oferind posibilitatea elevului să lucreze în anumite momente în condiții care îi convin personal, valorificarea cunoștințelor și deprinderilor acumulate în predarea noului conținut, utilizarea mai multor mijloace de instruire, potrivite particularităților fiecărui elev. Realizarea unei instruiți adaptive este posibilă prin cunoașterea diferențelor individuale. Diferențierea activității instructiv-educative a elevilor vizează obținerea unor rezultate mai bune în pregătirea elevilor, ridicarea nivelului general al performanțelor școlare, prin metode de lucru adecvate particularităților individuale sau a diferitelor grupe de elevi, respectiv prin cultivarea unei motivații superioare față de învățatură. Identificarea intereselor și aptitudinilor elevilor permite aplicarea principiului diferențierii instruiți elevilor în planul structurilor școlare și în stabilirea conținutului învățământului, oferind astfel condiții prielnice de cultivare a acestora. Este foarte importantă tratarea diferențiată a elevilor, în cadrul activităților formale sau nonformale, atât a celor care întâmpină dificultăți și, în consecință, au nevoie de sprijin suplimentar, cât și a celor capabili să lucreze într-un ritm mai rapid, să aprofundeze și să-și valorifice achizițiile în cadrul unor activități complementare lecțiilor. În concluzie, organizarea și desfășurarea procesului de învățământ în funcție de particularitățile elevilor, stimularea dezvoltării psihice și a progresului școlar al fiecărui elev în parte, proiectarea unui demers educațional în măsură să realizeze solicitarea permanentă și progresivă a fiecărui elev la eforturi maxime, dar posibile pentru el, depistarea cât mai timpurie a deficiențelor existente în pregătirea elevilor, a dificultăților lor de învățare, identificarea promptă și adecvată a soluțiilor pentru înlăturarea acestora, utilizarea metodelor activ-participative care să permită elevilor să depună efort propriu pentru dobândirea noilor cunoștințe reprezintă condiții esențiale pentru îmbunătățirea continuă a performanțelor școlare.

Bibliografie

- Cerghit, Ioan, 2008, Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii, Editura Polirom, Iași.
- Oprea, Crenguța-Lăcrămioara, 2007, Strategii didactice interactive: repere teoretice și practice, E.D.P., București.
- Radu, Ioan, Învățământul diferențiat, 1998, Editura Didactică și Pedagogică, București.

REÎNVIATI ATMOSFERA DE CĂLDURĂ UMANĂ ȘI COMPASIUNE

Camelia Stoica

Se tot spune că în școală nu trebuie să apăsăm numai pedala informațională, ci trebuie să formăm personalități, nu numai gândire, memorie, imaginație, ci și componente mai subtile afectiv - motivaționale – voliționale.

În contextul în care singurătatea, egoismul, goana după succes imediat, mai ales în plan material, sunt preocupări de prim rang ale oamenilor moderni. Valorile, respectarea tradițiilor sunt nesocotite, ridiculizate și șterse din rândul preocupărilor educative ale multor familii.

Copiii din aceste familii văd viața ca o junglă și acționează în consecință.

Școala primește copilul ca pe un animal dezlănțuit și trebuie să-l îmblânzească. Chiar dacă sarcina este extrem de dificilă, școala nu trebuie să se arate neputincioasă și să accepte aceste condiții ca fiind insurmontabile și să cedeze acestor presiuni devastatoare.

Dificultatea sarcinilor formative în condițiile actuale nu trebuie să ducă la acceptarea oricăror situații sub expresia " așa e peste tot, așa e lumea momentului ! "

Cedarea fără luptă este o lașitate din perspectivă morală, dar mai ales este o capitulare în fața unor realități foarte grave. Răul prinde puteri, ajunge ca un tăvălug care mătură tot și cei care vor suferi primii suntem tot noi, dascălii.

Informarea în exces, accentuarea ei în dauna momentelor formative de adevărată umanizare a copiilor, pot duce la crearea unor mici monștri, a unor oameni care nu-și folosesc resursele afective, de înțelegere și cooperare interindividuală, atât de necesare în evoluția ulterioară profesională, socială, familială.

Stând prea mult în fața televizorului, calculatorului ajung să uite că fascinația este totdeauna în fața altui om, a altui suflet care a creat toate aceste minuni și că ele dispar dacă sufletul celor care le-au creat sărăcește mereu și nu mai comunică cu o sursă la fel de bogată și nepuizabilă – sufletul altui om.

Este adevărat că un creier supradotat, suprainformat obține performanțe la olimpiade, ne aduce diplome și glorie, dar ce folos când el rămâne doar un record rece și abstract, când nu poartă în spate gânduri bune pentru ceilalți oameni și mai ales dragoste, multă dragoste.

Învățători, nu uitați că școala adunând mai mulți copii singuri la un loc îi poate ajuta să-l descopere și pe celălalt, să-l ia în seamă și pe el, să-i acorde importanța cuvenită și să nu-l calce în picioare din egocentrismul atotcuprinzător.

Învățați copiii să fie în primul rând oameni și apoi profesioniști extraordinari. Fără suflet ei nu-și vor putea aprecia la justa valoare realizările și nici nu vor avea alături suflete cu care să se bucure de ceea ce au făcut.

Oamenii trebuie educați și pentru a se bucura alături de alții, pentru a trăi alături de ei, nu numai pentru a stăpâni datele științei și tehnicii.

Cheile succesului

Gabriela Raicu

Când rostesc cuvântul „chei”, îmi vin în minte nenumărate idei. Mă gândesc imediat la mănunchiul pe care îl port zilnic în buzunar sau în geantă, cu cheile de la casă, de la mașină, de la poartă... Îmi amintesc de cheița din copilărie, a unui lacăt mititel, cu care încuiam și descuiam cu grijă „secretele” dintr-un carnețel. Parcă aud glasul tatălui meu ce mă ruga odinioară, să-i aduc cheia franceză sau pe cea tubulară... Gândul îmi zboară și către doamna învățătoare, către cheile cu care ne descuia tainele textelor literare.

Cu timpul, am descoperit chei numite DRAGOSTE, IUBIRE, BUNĂTATE... niște chei minunate, de mare ajutor! Cu ele poți ajunge la inima tuturor.

În fiecare zi, în familie, acasă sau cu copiii în clasă, folosesc cheia numită RUGĂCIUNE, o cheie mare; ea ne deschide poarta cerului ca Dumnezeu să reverse din belșug peste noi binecuvântare.

Câte chei! Și când mă gândesc că doar o mică parte dintre ele am amintit... Pe unele le-am pierdut, pe altele încă nu le-am descoperit, așa că, am hotărât cu colegile mele, ca semestrul acesta împreună cu elevii, să mai descoperim o parte din ele.

De cele mai multe ori ne urăm unii altora „Succes!”: succes la școală, la examene, succes în general în viață, fiindcă succesul are pentru noi o mare importanță. Și totuși, puțini ajung să se bucure de succes în toate, pentru că și aici avem nevoie de chei nenumărate.

Deci, semestrul acesta, în cadrul proiectului „Cheile succesului” vorbim despre oameni model, despre succesul lor și cum au reușit să ajungă la el.

Prima cheie de care avem nevoie se numește VIS sau PASIUNE. Cu ea deschidem ușa către o nouă lume, în care visul nostru minunat, se poate împlini cu-adevărat.

A doua cheie o numim CREDINȚĂ, încrederea că Dumnezeul nostru poate să ne transforme visul în realitate.

A treia cheie este STRATEGIE, căci ce-am putea realiza în viață oare, fără o strașnică planificare?

A patra cheie descuie un tezaur de comori. Acestea sunt adevăratele VALORI: gândire pozitivă, cunoaștere, perseverență, responsabilitate, cinste, excelență, curaj, răbdare, grijă, atenție constantă... Cheia VALORILOR e foarte importantă!

A cincea cheie se numește ENERGIE. Ea ne deschide ușa către entuziasm și bucurie. Nu se poate ajunge la succes prin nepăsare și indolență. Doar energia ne ajută să ajungem la excelență!

Pe a șasea cheie vom scrie COLABORARE. Cine nu știe oare că „unde-s doi puterea crește”?! Doar ajutându-ne unii pe alții, succesul nostru sporește...

Ca să folosim numărul desăvârșirii, vom apela la cheia cu numărul șapte numită COMUNICARE, o cheie de o mare valoare. Cu ea vom deschide propria noastră gură, ca să rostim cuvinte frumoase fără măsură, mulțumiri adresate lui Dumnezeu, încrezători că vom ajunge la succes și tu și eu. Și nu doar atât, vom comunica celor din jur aceste chei minunate, îi vom încuraja să le folosească și vom demonstra tuturor că se poate.

Succes în toate!

Cum menținem activ interesul elevilor pentru școală

Lazea Mariana

În orice domeniu este necesar să cunoști materialul de prelucrat, astfel încât să poți utiliza uneltele adecvate pentru finalitatea dorită. În domeniul educației, această identificare trebuie făcută foarte atent, cu atât mai mult cu cât „materialul” este unul uman, prin urmare individual, de cele mai multe ori chiar imprevizibil.

Elevii trebuie să fie îndrumați să dobândească: o gândire independentă, nedeterminată de grup, toleranță față de ideile noi, capacitatea de a descoperi probleme noi și de a găsi modul de rezolvare a lor și posibilitatea de a critica constructiv. Înainte de toate, este însă important ca profesorul însăși să fie creativ. Activitățile extrașcolare, în general, au cel mai larg caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalități de formare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciați și mai accesibili sufletelor acestora. Există numeroase teorii ale motivației. Cele referitoare la motivația privind învățarea întăresc această constatare. Motivația pentru învățare este un proces complex, dar neunitar, pentru care s-au propus constructe teoretice diferite, atât prin conținut, cât și prin modalitățile de măsurare. Avem nevoie de un decupaj, de o simplificare a lucrurilor, pentru a ne putea orienta în universul motivației. În ajutor ne vine însuși modul în care este definită motivația la ora actuală: un ansamblu de experiențe subiective, de origine intrinsecă sau extrinsecă, prin care putem explica debutul, direcția, intensitatea și persistența unui comportament îndreptat spre un scop.

Percepțiile elevilor referitoare la propria abilitate se corelează pozitiv cu percepția referitoare la valoarea sarcinii, dar negativ în raport cu judecățile despre dificultatea sarcinii. Cu alte cuvinte, elevii valorizează o sarcină dacă ei apreciază că sunt apti să o abordeze. Dacă însă opinează că se află în fața unei sarcini dificile, elevii au tendința să o deprecieze. Analiza legăturii dintre credințele despre sarcină și valoare ne oferă această constatare: este valorizat mai mult ceea ce elevul știe să facă, decât ceea ce este efectiv important. Formarea stimei de sine la școlarul mic este o chestiune foarte importantă. Părinții sunt primii profesori și au un rol cheie în modelarea personalității copiilor. Este esențial ca familia să-și iubească copiii într-un mod responsabil și să le asigure o creștere sănătoasă. Succesul școlar al copiilor este asociat îndeaproape modului în care aceștia sunt tratați acasă. Părinții au datoria morală să inspire copiilor dorința de a învăța și încredere în rolul educației. Un echilibru între educația de acasă și educația în școală este cheia succesului învățării. Profesorul se asigură că învățarea se produce preponderent în școală și depune toate eforturile pentru ca elevii să nu fie supraîncărcați cu activități de învățare în afara școlii.

Bibliografie:

1. Neacșu, I. Motivație și învățare, Editura didactică și pedagogică, București, 1978;

INOVAȚIE ȘI CREAȚIE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ CORĂCI IOANA

Creativitatea, fiind dimensiunea principală a omului contemporan, trebuie să constituie o problemă centrală a școlii. Pentru a dezvolta capacitățile creatoare ale elevilor, cadrele didactice trebuie să cunoască în primul rând trăsăturile comportamentului creator, care se referă la: nivelul de inteligență generală; gândirea divergentă; fluența gândirii; receptivitatea față de probleme; spiritul de observare; imaginația creatoare; originalitatea; capacitatea combinatorie; perseverența, inițiativa; nonconformismul în idei.

În societatea contemporană, cu schimbări rapide și efecte imediate, educația și învățământul trebuie reînnoite, completate, adaptate, astfel încât putem vorbi despre o permanentă inovație și creație în activitatea didactică.

Obiectivul general este acela de a promova creativitatea ca factor cheie în dezvoltarea competențelor

personale, antreprenoriale și sociale prin învățarea pe tot parcursul vieții dar și de a găsi strategii moderne folosite pentru asigurarea unei educații de calitate în învățământ.

Pentru elevi, școala viitorului trebuie să promoveze o educație de calitate și să fie axată pe valori în care elevii să creadă, în care să se regăsească, îndeplinind două condiții, fundamentale din punctul lor de vedere: școala viitorului trebuie să le placă și să fie eficientă.

Prioritatea învățământului o constituie informatizarea, softul educațional, reprezentat de programele informatice special dimensionate în perspectiva predării unor teme specifice, ceea ce reprezintă o necesitate evidentă .

Creativitatea, în termeni generali, este un proces mental care permite generarea de idei și concepte noi sau asocieri originale între concepte și idei deja existente.

Bibliografie:

1. Ionescu M., Radu I.-" Didactica modernă", Ed. Dacia, Cluj – Napoca, 2001;
2. Alois Gherguț,- "Management general și strategic în educație", Ed. Polirom, Iași, 2007;
3. I..Cerghit – "Sisteme de instruire alternative", Aramis, Bucuresti, 2002.

VOPSITUL OUĂLOR DIN MATERIALE NATURALE

Mihaela Elena Cismaș

Bună ziua,mă numesc Mihaela Elena Cismaș și împreună cu elevii mei din clasa a-II-a A am vopsit ouă din materiale naturale,de Sărbătorile Pascale. Am vrut să vadă cum putem vopsi ouă din materiale naturale și dacă se imprimă culoarea pe albușul oului la fel ca și acele culori cumpărate din magazin .

Pentru a vopsi ouăle avem nevoie de câteva legume,oțet sau zeamă de lămâie.

Avem nevoie de:

-ouă

- grâu verde,turmenic, curcuma și păpădii pentru culoarea galben
- sfeclă roșie ,varză roșie ,coji de ceapă roșie pentru culoarea roșie
- afine și șofran ,varză roșie pentru o culoarea albastră
- coji de ceapă albă,cafea pentru o culoare maronie-gălbuie
- spanac ,pentru culoarea verde

Mod de preparare:

Pentru fiecare culoare,avem nevoie de vase diferite în care să adaugi ingredientele de mai sus menționate (noi am pus legume în funcție de câte ouă am vopsit).

Am pus la fiert ingredientele,am lăsat să fiarbă 15-30 minute pentru a se forma culoarea,apoi am strecurat culoarea obținută în boluri,am lasat să se răcescă puțin ,am adăugat 2 linguri de oțet,apoi am lăsat ouăle 15-20 minute în culoare.La unele culori am fiert ouăle împreună cu ingredientele pentru o culoare mai pronunțată.

Pentru culoarea galbenă am folosit păpădia. Am fiert oul,apoi cu păpădia am frecat,așa cald. Culoarea este foarte pronunțată.

Pentru a obține o culoare frumoasă,folosim o lingură de lemn,ouăle le uscăm la aer puse pe un cofrag de ouă.La final le ungem cu puțin ulei sau slănină pentru a avea un luciu frumos.

INTEGRAREA ACTIVITĂȚILOR DIN DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE (DLC) ÎN CADRUL PROIECTELOR TEMATICE ÎN GRĂDINIȚĂ -EXEMPLE DE BUNE PRACTICI-

Andrei Viorica

Planul de învățământ la nivel preșcolar este structurat pe două niveluri de vârstă. Bazat pe învățarea centrată pe copil și alături de domeniile experiențiale permite parcurgerea interdisciplinară, integrată a conținuturilor propuse și asigură libertatea educatoarelor în planificarea activității zilnice cu preșcolarii.

În grădinița noastră utilizăm abordarea în manieră integrată a activităților stabilinând obiectivele și conținuturile acestora pentru parcurgerea temelor zilnice propuse în proiectele derulate. Indiferent că este vorba de Domeniul științe, Domeniul om și societate, Domeniul estetic și creativ, Domeniul psiho-motric, ori de dobândirea unor noi informații culturale, metoda proiectelor oferă copiilor posibilitatea de a cunoaște domenii noi, de a achiziționa cunoștințe în mod independent și de a dezvolta competențe precum: creativitatea, spiritul de inițiativă, de a comunica și de a lucra în echipă.

În activitățile integrate în care apare DLC am apreciat că prin ascultare și exprimare în anumite situații, preșcolarii devin capabili să se folosească de experiențele altor persoane. Am urmărit de asemenea ca aceștia să vorbească clar, fluent, utilizând modalități de exprimare adecvate. Din acest punct de vedere am considerat că studiul operelor literare specifice vârstelor preșcolare dezvoltă gândirea și limbajul copiilor mărinând capacitatea lor de a înțelege anumite situații complexe și a duce o contribuție importantă la dezvoltarea capacității de evaluare. Textele literare pe care le-am utilizat în proiectarea activităților integrate au avut în special caracter formativ și educativ făcând parte din genuri și specii literare accesibile vârstei. Poeziile constituie o formă specifică în dezvoltarea limbajului și ocupă un loc important în activitățile instructiv-educative. Poeziile le-am folosit pentru activitățile care au avut ca obiective prioritare pe cele cognitive.

În grădiniță am găsit materiale suficiente ce m-au ajutat în derularea acestor activități. Poeziile sunt însoțite cu ilustrații (la grupele de nivel I în special) ce pot ușura învățarea versurilor sau „citirea imaginilor” (exersarea limbajului oral).

Am desfășurat activități integrate DLC+DEC în evaluare în care copiii au redat prin pictură, desen, modelaj: peisaje, fenomene ale naturii, animale, plante, etc., pe care le-au întâlnit în versurile poeziilor, vizând obiective specifice dezvoltării limbajului și activităților artistico-plactice. Poezia a reprezentat și un mijloc de cultivare a sentimentelor estetice. Poeziile specifice pe care le-am învățat cu prilejul unor sărbători religioase ca: „Uite vine Moș Crăciun” de Otilia Cazimir, „În ziua de Paști” de Elena Farago, etc., au creat trăiri emoționale intense. De aceea am folosit des versuri ale poezilor cunoscuți care fac sufletele să vibreze.

În vedere formării unor deprinderi morale, de cultivare a calităților morale, de comportare în societate – mod de adresare, atitudine civilizată, norme de comportare rutieră, am abordat poezii cu tematică adecvată: „Fapte bune” de Victor Tulbure, „Doi prieteni”, „Cățelușul șchiop” de Elena Farago, „Bună ziua, te rog, mulțumesc” de G. Zaru. Activitățile desfășurate în acest sens DOS+DLC au vizat și verificarea spiritului de observație al copiilor, capacitatea de analiză și sinteză a conținuturilor de memorare a versurilor.

Prin mijloace și procedee diverse, metode clasice sau moderne am căutat să valorificăm conținutul poeziilor, prin activități integrate am realizat nu numai sarcinile specifice educării limbajului, dar și ale altor arii curriculare.

ACTIVITĂȚILE ȘI JOCURILE LIBER ALESE ȘI ROLUL LOR ÎN DEZVOLTAREA PREȘCOLARILOR

Angyal Georgeta

Jocul este un exercițiu premergător pentru viața de adult. El are rolul de a acționa la copil funcții motrice și mintale. Principala menire a jocului este aceea de a permite individului să-și realizeze eu-l, să-și manifeste personalitatea.

Jocul reprezintă cea mai importantă sursă de învățare pentru copii, este activitatea care îi ajută cel mai mult și eficient să învețe. Prin joc copiii învață să interacționeze cu ceilalți, să exploreze mediul, să găsească soluții la situațiile problemă, să își exprime emoțiile, să achiziționeze cunoștințe și abilități care îi vor fi necesare pentru adaptarea la cerințele școlii.

Copilul învață prin jocuri și activități alese :

1. Să decidă singur asupra jocului și a jucăriilor. Aflat în fața mai multor posibilități, copilul învață să aleagă ceea ce i se potrivește, învață prin experiență proprie.
2. Să fie responsabil pentru decizia luată. Faptul că își alege singur jocul și datorită acestei alegeri numai el știe să explice ce face și cum face, îi oferă bucuria independenței și, în același timp, răspunderea rezultatelor.
3. Să aibă încredere și curaj. Mediul securizat și stimulat, care susține și încurajează dezvoltarea personalității copilului atât global, cât și în componentele ei, oferă cunoașterea propriilor forțe, încredere și creativitate.
4. Să devină independent în luarea deciziilor, organizarea jocului , alegerea relațiilor sociale cu egali și cu educatoarea. Într-un astfel de aranjament al spațiului, copiii au ocazia de a se întâlni în activitate cu ceilalți, iar aceste relații devin libere, sunt orientate indirect de educatoare prin comunicare, cooperare, colaborare, respect, negociere, acceptare, toleranță, prietenie.
5. Să cerceteze și să experimenteze noi soluții. Acest lucru este posibil, numai dacă ei simt libertatea și au siguranța că greșelile nu le sunt aspru sancționate.
6. Să se cunoască. Acest lucru se poate realiza tot prin amenajarea adecvată a spațiului. Prin sprijin, interes și înțelegere pentru eforturile copiilor, educatoarea contribuie la construcția delicată a imaginii de sine a fiecăruia.

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru învățământul preșcolar, prezentare și explicitări, Didactica Publishig House, București, 2009
- Cucoș ,C., Pedagogie, Ed. a II-a, rev.și adăug.-lași, Editura Polirom, 2006
- Dumitrana , M., Didactică preșcolară, Ed. a II-a , Editura V ȘI INTEGRAL, București, 2000
- Antonovici, Ș., Neațu, P., Jocuri și activități alese, Editura Aramis, 2008
- Proiect pentru educația timpurie PRET 2009

METODELE INTERACTIVE ÎN ACTIVITATEA DIN GRĂDINIȚĂ

Luca Monica Daniela

În societatea actuală are loc un proces dinamic care obligă toate categoriile sociale să țină pasul cu evoluția societății și implicit a educației. Și în învățământ au loc transformări rapide pornind de la crearea mediului de învățare care poate eficientiza tehnicile de învățare și de muncă intelectuală sau le poate bloca, încetini uneori.

Reforma sistemului de învățământ are ca obiective schimbarea mentalității și formarea unor dascăli reflexivi, utilizarea calculatorului în activitatea didactică, în opționale și în activități non-formale. Una din componentele esențiale ale curriculum-ului școlar o constituie metodologia didactică, respectiv sistemul de metode și procedee, care asigură atingerea obiectivelor informative și formative ale învățământului.

Învățarea activă dezvoltă gândirea critică, creativă și responsabilitatea. Cadrul necesar învățării active trebuie să fie stimulativ, bazat pe încredere și respect între educator și educat. Trebuie acceptată diversitatea de idei, promovată gândirea și stimulată implicarea activă a copiilor.

Copiii descoperă o nouă experiență inter-relaționând în grupuri de învățare activă, aceea de a studia, investiga și capăta încredere în capacitățile individuale și ale grupului.

Metodele interactive de grup trebuie aplicate sub forma unor jocuri cu reguli de care copiii trebuie să fie conștienți că se pot realiza prin cooperare, consultare în grup în luarea deciziilor. Fiecare copil are ritmul său de dezvoltare, educatoarea urmărind modul de desfășurare al jocului, gesturile copiilor, sfaturile, întrebările, aprecierile pe care aceștia le fac în timpul desfășurării acestuia. Situațiile de învățare rezolvate prin metode interactive de grup dezvoltă copiilor gândirea democratică deoarece ei exersează gândirea critică și înțeleg că atunci când analizează un personaj, comportamentul unui copil, o faptă, o idee, un eveniment, ei critică comportamentul, ideea, fapta, nu critică personajul din poveste sau copilul.

Prin aceste metode interactive, copilul este pus în situația de a descoperi singur informația, iar această informație astfel descoperită este reținută mai ușor și pe o perioadă mai lungă de timp.

BIBLIOGRAFIE:

„Gândirea critică” Ioan Scheau Ed. Dacia 2004

„Metode interactive de grup” Ghid metodic Ed. Arves 2004

„Revista Învățământul Preșcolar” 1-2 2008

JOCUL JOCULUI DIDACTIC ÎN CADRUL ACTIVITĂȚILOR INSTRUCTIV – EDUCATIVE DIN GRĂDINIȚĂ

Pașan Maria Ana

Jocul didactic constituie un mijloc valoros de instruire și educare a copiilor de vârstă preșcolară, deoarece rezolvă într-o formă cu totul adecvată vârstei, sarcinile instructive complexe programate în grădiniță.

Prin introducerea și folosirea jocului didactic ca mijloc de bază în activități de educare a limbajului și activități matematice se realizează una din cele mai importante cerințe ale educației preșcolare, aceea de a-i învăța pe copii destul de multe lucruri însă nu prin metode școlarești, ci sub formă de joc.

Spre deosebire de celelalte jocuri, jocul didactic este creat de pedagog, este orientat și subordonat îndeplinirii sarcinilor instructiv-educative și intră în fondul mijloacelor pedagogice fiind însușit treptat de către copii și apoi preluat, prelucrat și integrat în activități de către copii, influențând sistematic conținutul acestora.

Jocul didactic este o activitate care se deosebește prin structura sa specifică de celelalte activități cu un

conținut asemănător prin unitatea deplină între sarcina didactică și acțiunea de joc, forma distractivă pe care o îmbracă și o păstrează permanent.

Putem trage concluzia că jocul didactic ne ajută să organizăm activitatea intelectuală a copiilor în forme cât mai atrăgătoare, accesibile și de o vădită eficiență.

Deși rolul său este mai neînsemnat în privința transmiterii noilor cunoștințe, jocul didactic are o contribuție largă în precizarea, consolidarea, adâncirea, verificarea, sistematizarea și evaluarea cunoștințelor, iar între mijloacele instructiv-educativ ocupă locul cel mai important prin influența pe care o exercită asupra celor mai profunde laturi ale personalității copilului.

Jocul didactic are o largă contribuție și la stimularea și dezvoltarea atenției, memoriei, imaginației, la conturarea personalității copilului preșcolar, la pregătirea lui pentru școală.

Numai cunoscând conținutul și varietatea jocului didactic, educatoarea poate să se orienteze cu ușurință în alegerea și conducerea metodică a jocului didactic, la utilizarea lui pentru formarea și educarea copilului de vârstă preșcolară.

Bibliografie

- Mitrofan, Nicolae – « De la părinți la ... viitorii părinți » Revista de pedagogie- Învățământul preșcolar. nr. 1-2 / 1990, pag 66
- Curriculum pentru învățământul preșcolar, prezentare și explicitări, Didactica Publishig House, București, 2009
- Cucoș ,C., Pedagogie, Ed. a II-a, rev.și adăug.-lași, Editura Polirom, 2006
- Dumitrana , M., Didactică preșcolară, Ed. a II-a , Editura V ȘI INTEGRAL, București, 2000
- Antonovici, Ș., Neațu, P., Jocuri și activități alese, Editura Aramis, 2008

IMPORTANȚA JOCULUI DE ROL ÎN DEZVOLTAREA COPILULUI

Căprariu Adriana

Jocul de rol este un element foarte important; nu este un secret că jocurile de rol reprezintă o parte esențială a dezvoltării unui copil. Copiii învață observând, imaginându-și și realizând.

Iată 4 motive principale pentru care copiii ar trebui să ia parte la jocurile de rol în fiecare zi:

1. Încurajează imaginația și creativitatea

S-a constatat că un beneficiu important al jocului de rol timpuriu este îmbunătățirea capacității copilului pentru flexibilitate cognitivă și, în cele din urmă, creativitate.

Din cauza dezvoltării imaginației în copilărie, noi, ca adulți, suntem capabili să îndeplinim cele mai multe dintre sarcinile pe care le cere viața de zi cu zi.

2. Sprijină dezvoltarea socială și emoțională

Atunci când un copil se angajează în jocul de rol sau imaginativ, pretinzând că este personaje diferite sau că controlează obiectele în felul lor și observând rezultatul, ei experimentează, în esență, rolurile sociale și emoționale ale vieții. Este vorba de a învăța cine sunt ei ca indivizi și cum se potrivesc în lumea din jurul lor, cum funcționează lumea și cum se poate merge în pantofii altcuiva. Ei dezvoltă empatie și învață cum să coopereze, să devină responsabili și să împărtășească responsabilitatea.

3. Îmbunătățirea competențelor lingvistice și de comunicare

Jocul imaginativ permite copiilor să experimenteze și să învețe despre puterea limbajului, cum ne afectează pe noi și pe cei din jurul nostru. De asemenea, îi ajută să înțeleagă că cuvintele ne dau mijloacele de a re trăi situații, de a ne exprima punctul de vedere și de a ne face auziți și înțeleși.

4. Dezvoltarea abilităților de gândire, de învățare și de rezolvare a problemelor

Prin însăși natura sa, jocul imaginativ prezintă copiilor o varietate de probleme diferite de rezolvat și scenarii care trebuie gândite cu atenție. Participarea la jocul de rol cere unui copil să apeleze la abilitățile de gândire cognitivă pe care le vor folosi în fiecare aspect al vieții de zi cu zi și acest lucru va rămâne valabil până la vârsta adultă.

DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNT

Nicoară Teodora-Andreea

Creativitatea pedagogică definește modelul calităților necesare educatorului/cadrului didactic pentru proiectarea și realizarea unor activități eficiente prin valorificarea capacităților sale de înnoire permanentă a acțiunilor specifice angajate la nivelul sistemului și al procesului de învățământ.

Creativitatea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum noutatea nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări.

Rolul grădiniței și al școlii la formarea comportamentului creator este foarte important, deoarece rămâne principalul instrument pe care societatea îl folosește pentru cultivarea creativității la membrii ei tineri, de vârstă preșcolară și școlară.

Preocuparea de formare a independenței în gândire și exprimare implică și o legătură cu familia. Părinții trebuie convinși că tutelarea excesivă împiedică dezvoltarea intelectului, manifestarea independentă a gândirii și fanteziei lui, factori esențiali în dobândirea viitoare a unei autentice competențe profesionale. În concluzie, se pot face multe pentru educarea spiritului creativ în grădiniță și în școală. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire și stilul de lucru în clasă, cristalizate în secole de învățământ tradițional, prea puțin preocupat de această latură a personalității copilului, care capătă în zilele noastre o valoare din ce în ce mai însemnată.

Putem spune așadar că, creativitatea trebuie încurajată și cultivată prin respectul de sine, ea nu este doar un har dăruit de Dumnezeu unui Eminescu, Enescu, sau Edison, ci este însăși exprimarea de sine a ființei umane, în orice domeniu se manifestă.

Despre importanța creativității nu e nevoie să spunem mai multe: toate progresele științei, tehnicii și artei sunt rezultate ale spiritelor creatoare.

BIBLIOGRAFIE

- Barna, Andrei - „Curs de pedagogie”, Ed. Logos, Galați, 2001
- Cerghit, Ioan - „Didactica”, București, 1993
- Nicola, Ioan - „Tratat de pedagogie școlară”, E.D.P., București, 1996

STIMULAREA POTENȚIALULUI CREATIV AL COPIILOR PREȘCOLARI

Șimonea Cristina Monica

Creativitatea își are originea în cuvântul latin « creare » care înseamnă a zămisli, a făuri, a creea, a naște. Creativitatea reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui individ.

Vârsta preșcolară este și perioada în care imaginația este una foarte bogată datorită capacității de achiziționare rapidă. În Curriculumul pentru învățământul preșcolar sunt amintite obiectivele vizate domeniului estetic și creativ și anume formarea unor deprinderi de lucru pentru realizarea unor desene, picturi, modelaje .

Stimularea creativității este un demers complex ce cuprinde simultan fenomene de activare, antrenare și cultivare a potențialului creativ. Activitatea plastică reprezintă principalul mijloc de stimulare a creativității copilului. Activitatea plastică din grădiniță, prin conținuturile sale, dezvoltă și satisface curiozitatea copilului. Mai mult decât alte activități, activitățile artistico-plactice, constituie cadrul propice pentru stimularea potențialului creativ. Metodologia activităților artistico-plactice face referire la metodele de predare-învățare prin care se urmăresc exersarea funcțiilor intelectuale.

În scopul dezvoltării potențialului creativ, este necesară utilizarea adecvată a diferitelor metode și procedee specifice de stimulare și antrenare a creativității individuale și de grup, în toate momentele zilei și în toate domeniile de activitate. Cele mai importante și cunoscute metode aplicate în activitățile artistico-plactice sunt: demonstrarea, explicația, conversația și exercițiul.

Copilul preșcolar este prin natura sa un creativ, datorită imensei sale curiozități.

Dezvoltarea unui comportament creativ nu se poate realiza numai prin acțiunea unui factor izolat, oricât de laborios ar fi el organizat ci presupune racordarea la circuitul creativității a întregii ambianțe în care trăiește ființa umană. Forțele creative ale preșcolarului se formează și se dezvoltă numai în climatul ludic.

Bibliografie:

- Bocoș, M., Catalano, H. (2008),
- Pedagogia învățământului preșcolar și școlar,
- Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca. Bontaș, I., (2007)
- Tratat de pedagogie Editura Bic All, București.
- *** (3-4/2008), Revista învățământului preșcolar, București.
- *** (1-2/2008), Revista învățământului preșcolar, București.

Caietul de amintiri al unei fete de 10 ani să educăm prin povestioare

Mihaela-Loredana Gorgan

Într-o dimineață splendidă de primăvară, soarele care strălucea ca o minge de aur pe bolta senină s-a furișat pe geamul camerei mele și mi-a mângâiat obrăjorii pufoși cu gândul de a mă ademeni să ies la joacă.

În câteva minute, Anthonia se afla în sala de baie, respectând ritualul de înfrumusețare al unei fete de 10 ani. Revenită în camera ei, fetița s-a îndreptat către statuia albă și privind cu iubire înspre ea a spus: -Fecioară Imaculată, roagă-te pentru familiile din care a dispărut iubirea, iar pe copiii din lumea-ntreagă ocrotește-i cu brațele tale iubitoare.

După aceste vorbe pline de entuziasm, Anthonia s-a așezat cu poftă la masa de scris pentru a scrie o compunere despre familia ei. După strălucirea pe care o citeai în ochii ei, observai cu ușurință că e nerăbdătoare să scrie despre timpul petrecut alături de părinții ei.

Duminică: În această dimineață, părinții mei n-au timp să stea cu mine. Domnul primar ne va face o vizită în jurul prânzului. O fetiță de 10 ani, asta mi-a spus mama, știe deja că nu va deranja adulții când aceștia au lucruri importante de dezbătut. Voi rămâne cuminte în camera mea.

Luni: Măine seară, părinții mei nu vor avea prea mult timp la dispoziție, deoarece mătușa mea preferată vine în vizită la noi. Tata mi-a spus secretul: va avea nevoie de sfaturile mătușii, iar eu firește nu voi putea asista la conversațiile celor mari. Mă voi gândi la cei care dau sfaturi bune, stând în camera mea luminoasă.

Marti: Mama merge la un salon de înfrumusețare – își va schimba culoarea părului. Am rugat-o să mă invite și pe mine, dar mi-a spus că acolo nefiind copii, mă voi plictisi. Voi rămâne în camera mea și îmi voi imagina ce frumos ar fi să am o surioară cu care să mă joc!

Miercuri: Este programată cateheza pentru familia. Tata va fi prezent, dar mama l-a anunțat că se va odihni, căci e tare obosită. În acest timp, eu voi picta în camera mea un tablou cu familia fericite.

Joi: Nu mă îngrijorez pentru că joi nu vor avea timp de mine. Asta m-au anunțat aseară. Oricum, mie nu îmi plac filmele care nu au benzi desenate. Mă voi bucura în camera mea de gândurile mele. Mă voi gândi să pun în scenă un film pentru copii.

Vineri: Va avea loc un simpozion internațional la noi în oraș cu tema: Cele cinci limbaje de iubire ale copiilor. Părinții mei vor fi încântați să afle lucruri noi despre copii. Oare își doresc un alt copil?

Sâmbătă: De la simpozionul cu tema „Cele cinci limbaje de iubire ale copiilor”, părinții mei au plecat înspre cel mai verde oraș din lume, Viena. Cred că din pricina oboselii au uitat să mă ia cu ei. Am rămas în camera mea și m-am gândit la familia fericite. Oare copiii au familia fericite? Dar părinții au copii fericiți?

Profesor învățământ primar, Mihaela-Loredana Gorgan – Liceul Greco-Catolic „Inochentie-Micu”, Cluj-Napoca

Valoarea educativă a povestioarei: povestirile au rolul de a dirija și dezvolta imaginația și creativitatea, capacitatea de a pune ideile în conexiune, de a trezi sensibilitatea față de valori. Prin aceste povestiri ne propunem să educăm valori și să dezvoltăm capacitatea de discernământ a părinților/elevilor. Dați viață povestioarelor care îmbunătățesc latura socio-emoțională a copilului.

POEZII PENTRU COPII

Tănase Maria-Estela

PRIMĂVARA

Primăvara minunată
A-nverzit câmpia toată,
Ghiocei și viorele
Scot căpșoareleși ele.
Soarele le tot zâmbește
Și la viață le pofteste!
Fluturașu-n zborul lui
Dă binețe soarelui,
Iar copiii-n hora lor
Cântă primăvara-n cor!

COPILĂRIE

Să fii copil în lumea ta
E ca un bulgăre de nea,
Pășești sfios, dar încântat
De farmecul ce ți l-a dat.
E-o lume plină de poveste
Cu cai, calești și zâne,
Ce parc-ar vrea să-ți dea de veste
Că soarele nîcicînd n-apune.
Să fii copil e o minune,
E vis, e rai, e-o altă lume,
E-o dragoste nemăsurată
A celei care ți-a dat viață.

SĂ AI CREDINȚĂ!

Fii cinstit și fă și bine
Că Iisus este cu tine!
Fă ce-i bine, nu ce-i rău,
Iubește-L pe Tatăl tău!
Și iubește-ți și măicuța
Căci așa îți ai credința
În Iisus ce ne iubește
Și mereu ne ocrotește!

7 TEHNICI DISTRACTIVE CE SPRIJINĂ LECTURA

STOICA CLAUDIA GEORGIANA

Orice activitate, oricât de simplă sau complexă, presupune o pregătire prealabilă, o proiecție clară și un mod concret de derulare. Înainte de ora de sport, pregătim organismul pentru efort prin exerciții simple de încălzire; înainte de a cumpăra un produs, verificăm ambalajul, citim cu atenție ingredientele, comparăm cu celelalte produse din gamă și luăm o decizie. Aceleași etape trebuie urmărite și atunci când îi punem pe copii în fața unui text nou. E important să apelăm la strategii care le pregătește mintea, îi face curioși și îi ajută să înțeleagă mai bine ceea ce citesc.

Pentru a obține maximum de la lectură va trebui să acordăm atenție activității de prelectură, discuției orientative asupra textului ce urmează a fi studiat, jocurilor de familiarizare cu acesta.

Mai jos veți găsi câteva tehnici și idei premergătoare lecturii, care au rolul de a schița parcursul acesteia, prin activități simple de receptare, interpretare și înțelegere prealabilă a textului:

Brainstorming: pornind de la titlu și de la imaginile din text, elevii vor enunța cât mai multe idei în încercarea de a ghici despre ce este vorba în fragmentul dat. Sunt încurajați să poarte discuții, să pună întrebări, să expună puncte de vedere. În felul acesta, ia naștere un climat pozitiv de lucru care sprijină reacțiile în lanț, participarea activă, manifestarea spontană și liberă.

Lista secretă de cuvinte: Un instrument extrem de important în prelectură se referă la identificarea și selectarea cuvintelor necunoscute, care îngreunează înțelegerea. Decodarea cuvintelor noi se poate realiza într-o manieră interactivă, dinamică, astfel: elevii, grupați în perechi vor primi o copie a textului ce urmează a fi studiat. Pregătim o listă de cuvinte, pe care le rostim la întâmplare o singură dată. Oferim copiilor posibilitatea să parcurgă textul, în căutarea cuvântului dat. Primul din echipă care găsește cuvântul primește un punct. Cuvintele sunt trecute în tabel și se caută explicația acestora în rândul elevilor sau în dicționar.

Citirea în zigzag: se citesc enunțuri, fraze la întâmplare, începutul sau sfârșitul unor paragrafe. Acest lucru facilitează găsirea cuvintelor cheie, vizualizarea textului, conectarea ideilor.

Ascultă și acționează: îi anunțăm pe copii că vom citi un fragment din text și că vor trebui să facă anumite mișcări când aud un cuvânt dat. (ex: să se ridice /să aplaude / să se rotească când aud cuvântul pădure).

La cea de-a doua rundă de citire, copiii vor avea un număr mai mare de cuvinte la care să reacționeze.

Acest joc de atenție va permite elevilor să-și facă o idee cu privire la text, înainte de a-l parcurge integral.

Vânătoarea de diferențe: Punem la dispoziția copiilor două texte în care am strecurat unele diferențe, care țin fie de introducerea unor cuvinte noi, folosirea unor sinonime sau chiar greșeli intenționate care trebuie depistate într-un anumit timp. Căutarea diferențelor este un mod de încurajare a copiilor să lectureze textul cu atenție, de mai multe ori.

Benzi desenate: pornind de la imaginea din text, elevilor li se solicită să adauge chenare în care să realizeze benzi cu imagini, însoțite de dialoguri posibile, gânduri sau simple comunicări.

Ocolește linia: este o activitate de citire cu voce tare, organizată în perechi sau pe grupuri mici. Vom pregăti un fragment din text, în care anumite cuvinte sunt subliniate. Copiii primesc din start 5 puncte.

Vom solicita să citească câte 10 cuvinte, evitându-le pe cele subliniate. La orice greșeală se poate pierde un punct. Elevii care rămân cu cele mai multe puncte la final sunt declarați câștigători.

Tehnicile prezentate au rolul de a stârni atenția, a crea așteptări și a deschide calea lecturii într-o manieră plăcută și eficientă.

TEST DE EVALUARE Clasa a IV-a SUBIECTUL ȘI PREDICATUL

Moga Ecaterina

1. Subliniați cu o linie predicatele și cu două linii subiectele din enunțurile:

a) Dascălul nostru ne privea cu drag.

b) În clasă elevii citesc cu plăcere.

c) S-a acoperit cu nori groși cerul.

d) Caietele și cărțile școlarului stau pe bancă.

2. Alcătuiți câte o propoziție în care subiectul să fie:

a) la începutul propoziției:

.....

b) la sfârșitul propoziției :

.....

c) în cuprinsul propoziției :

.....

3. Scrieți câte o propoziție în care subiectul să fie :

a) subiect multiplu

.....

b) subiect simplu

.....

4. Taie forma incorectă :

trebuie/trebuiește îmi va plăcea/îmi va place este/ieste va apărea/va apare

5. Alcătuiți câte o propoziție în care subiectul să fie exprimat prin :

6. Încercuiește varianta corectă :

a) Propoziția « Cocorii vor sosi. » -este propoziție- simplă

-dezvoltată

b) În propoziția « Ei l-au văzut pe Dan. » -predicatul este –văzut

-l-au văzut

-au văzut

c) În propoziția « Copiii privesc păsărelele gălăgioase. » cuvântul « păsărelele » este –subiect

-parte secundară

-predicat

CONTRIBUȚIA DISCIPLINEI JOC ȘI MIȘCARE LA FORMAREA PERSONALITĂȚII ȘCOLARULUI MIC

GODEANU DIANA CLAUDIA

„Jocul este o pregătire pentru viața de mai târziu, dar mai presus de toate, el este însăși viața copilului.”
– Mc Dougall

Introducerea disciplinei Joc și mișcare în planurile de învățământ ale claselor a III-a și a IV-a accentuează rolul pe care activitățile ludice îl au în procesul de creștere și dezvoltare a elevilor de vârstă școlară mică. Disciplina Joc și mișcare accentuează potențialul instructiv-educativ al jocurilor, ca mijloace didactice specifice perioadei miciei școlarității, prin faptul că valorifică tendința naturală a elevilor pentru mișcare. Prin mișcare elevul explorează, cunoaște, interacționează cu propriul corp și cu mediul înconjurător. Cunoscând posibilitățile de acțiune asupra mediului, copilul devine încrezător în forțele proprii și cutezător în a descoperi lumea înconjurătoare.

Aspecte urmărite în disciplina Joc și mișcare:

- Fiecare oră să înceapă obligatoriu cu pregătirea organismului pentru efort,
- În fiecare oră o formă de întrecere individuală, în perechi, între grupe /echipe,
- Angrenarea echilibrată a calităților motrice și a tipurilor de efort,
- Grupe de 6-8 elevi pentru un număr mai mare de execuții,
- Orice întrecere reluată de cel puțin 3 ori, pentru revanșă,
- Rolul de conducere să fie preluat prin rotație de către fiecare elev
- Cuprinderea tuturor elevilor,
- Grupe echilibrate valoric,
- Nu jocurilor care presupun eliminarea elevilor,
- Jocul nou se va relua în următoarele 3-4 lecții,

Aceste ore ar trebui să se desfășoare în săli de sport, curtea școlii, parcuri sau spații special amenajate. Cu siguranță că multe ore se vor face în sala de clasă. Materialele didactice folosite la această disciplină trebuie să fie de calitate, să avem grijă de protecția și protejarea elevilor, trebuie să avem în vedere evitarea oricărui risc de accidentare. Aceste materiale pot fi mingi, panglici, cercuri, steaguri, jaloane, fanioane, sisteme de protecție etc.

Bibliografie:

1. Cucoș Constantin, Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2006.
2. Iulian Săvescu – Proiectarea demersului didactic la Educație Fizică pentru învățământul primar (clasele I-IV) – Editura Aius PrintED, Craiova, 2008.
3. Programa Școlară pentru disciplina Joc și mișcare clasele a III-a și a IV-a, OMEN 5003/02.12.2014, București, 2014.

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A CITITULUI ÎMPREUNĂ

Boian Aurelia Cornelia

„Sunt două lucruri esențiale care te vor face înțelept – cărțile pe care le citești și oamenii pe care-i întâlnești.” (Jack Canfield)

Ziua Internațională a Cititului Împreună (10 februarie) se sărbătorește în fiecare an, fiind un eveniment global la care participă milioane de oameni. Această inițiativă reunește într-o singură zi copii, tineri și adulți din peste o sută de țări ale lumii pentru a celebra puterea cuvintelor. Evenimentul are menirea de a încuraja copiii, tinerii și adulții din întreaga lume să celebreze puterea cuvintelor și cititul în public. Statisticile arată că aproape jumătate dintre elevi au acasă mai puțin de zece cărți, iar cei mai mulți adolescenți au încă dificultăți de înțelegere a unui text la prima citire.

De Ziua Internațională a Cititului Împreună, Școala Gimnazială Vad s-a implicat din plin în organizarea și promovarea Cititului cu Voce Tare și a lecturii împreună, creând un mediu favorabil activităților de citire cu voce tare, încurajând participările active a cititorilor la discuții în timpul lecturilor colective, colaborând cu instituții educaționale. Proiectul la nivelul școlii și-a dovedit eficiența, în activități fiind implicați peste aproape 200 de copii, coordonați de cadrele didactice și de doamna bibliotecară.

De la mari la mici, online sau în sălile de clasă, toți copiii au fost conectați prin cititul împreună, ziua de 10 februarie transformându-se într-o adevărată sărbătoare a lecturii. Și s-a citit nu numai în limba română, ci și în limba franceză sau în limba engleză. Preșcolarii au intrat în lumea poveștilor, alături de personaje din „Harold și creionul mov”, „Cei trei purceluși”, „Cât de sus este cerul”, „Cartea junglei”, au recunoscut personaje și povești citite de doamnele educatoare și de doamna bibliotecară. Clasele primare au descoperit „Pisica magică” (basn românesc), „Pisoiul” de Lev Tolstoi, „Poveste despre oameni de zăpadă” de Alexandru Bogdanov, „Biblioteca lui Stardi” de Edmondo de Amicis, lumea din cărțile lui Roald Dahl, au citit benzi desenate în limba română și în limba engleză, au descoperit (în limba franceză) aventurile Unchiului Jean și ale pinguinilor imperiali din cartea „Tonton Jean et les pingouins” de Jane Cadwallader.

Elevii de gimnaziu au citit și colegilor din clasele primare, ne-au încântat prin lectura unor fragmente din cărțile preferate, au descoperit lumea plantelor și a animalelor prin intermediul legendelor, au pătruns în lumea fizicienilor și în misterele științelor, au citit în engleză despre Valentine’s Day sau despre Robin Hood (benzi desenate), fiind însoțiți în demersul lor atât de profesorii de limba română, cât și de cei de biologie, istorie, geografie, fizică, chimie.

Să nu uităm: atunci când citim împreună cu copiii, schimbăm de fapt lumea, iar insuflarea dragostei pentru cărți este unul dintre cele mai mari daruri pe care orice adult le poate oferi unui copil! Online sau offline, cititul ne aduce împreună!

În loc de concluzie: indiferent cât de importantă și folositoare este tehnologia, cartea rămâne ca un cadou, te surprinde de fiecare dată când îl deschizi.

„Nu lăsa o zi să treacă fără să citești ceva frumos!”

Paradigma modernă a educației poziționează relația profesorului- elevul drept una fundamentală și dinamică, condițiile inițiale fiind într-o permanentă schimbare. Rapiditatea schimbării este generată de evoluția tehnologiilor digitale, de utilizarea acestora în cadrul tuturor domeniilor activităților umane și nu în ultimul rând, de contextul epidemiologic actual.

Era digitală solicită noi competențe, iar micii școlari trebuie să valorifice potențialul TIC-ului pentru a crește și a face față provocărilor societății moderne. În acest context apare necesitatea formării și dezvoltării la copii a competențelor digitale.

Astfel, în cadrul orelor de curs față în față sau online am încercat pe cât posibil să integrez armonios resursele digitale pe tot parcursul demersului didactic. Am integrat, în cadrul orelor, noțiunile digitale, printr-o abordare inovativă, atractivă și colaborativă. Aplicațiile practice m-au ajutat să construiesc propriile contexte la clasă în care să transfer cunoștințele dobândite.

Aplicațiile digitale pot fi integrate în activitățile de învățare în orice secvență a lecției. În următoarele rânduri voi denumi aplicațiile utilizate în fiecare moment al lecției.

1. Captarea atenției

În cadrul acestui moment am folosit o aplicație grafică WordArt. La ora de comunicare în limba română, am utilizat această aplicație pentru a trezi interesul copiilor asupra textului care urmează a fi studiat. Textul referindu-se la cea mai importanta persoană din viața fiecăruia am inserat cuvinte, însușiri specifice mamei.

2. Dirijarea învățării

Am utilizat Padlet la o oră de lectură pentru a realiza o hartă conceptuală. Prin intermediul acestei hărți elevii au fost motivați să citească activ și să extragă informații din text. Datorită acestei reprezentări informația din text a fost comprimată și redată într-o structură spațială ușor de citit, dar mai ales de înțeles.

3. Transferul cunoștințelor

Canva este o platformă prin intermediul căreia se realizează grafică socială, prezentări, afișe, felicitări și alt conținut vizual. Poate fi utilizată pe orice dispozitiv.

Această aplicație s-a dovedit a fi de un real succes. Copiii au redactat mesaje simple, respectând convențiile de bază. Au reușit să creeze felicitări cu ocazia Zilei Mamei și să scrie mesajul corespunzător. Am folosit avantajele aplicației Chatter Pix Kid în cadrul orei de comunicare în limba română pentru dezvoltarea capacității de povestire orală pe baza unor ilustrații. La sfârșitul orei, pe baza unei ilustrații fiecare elev a creat propria poveste. Ei au încărcat poveștile pe Classroom, astfel încât le-am putut vizualiza împreună.

4. Evaluare

Evaluări atractive, ca o joacă!

Utilitatea aplicației Kahoot! este vastă, putând fi folosită pentru toate disciplinele. Putem utiliza această aplicație la finalul orelor pentru evaluarea formative.

Principalul avantaj este acela ca elevii primesc feedback prompt. Profesorul este scutit de corectarea testelor, aceasta efectuându-se automat.

După instalarea aplicației Codul QR pe un dispozitiv, prin introducerea unor texte se generează coduri. Codurile sunt scanate de elevi, descoperind mesajul ascuns. După descoperirea cerinței ei vor rezolva sarcina trasată.

CONTRIBUȚIA DISCIPLINEI JOC ȘI MIȘCARE LA FORMAREA PERSONALITĂȚII ȘCOLARULUI MIC

GODEANU DIANA CLAUDIA

Introducerea disciplinei Joc și mișcare în planurile de învățământ ale claselor a III-a și a IV-a accentuează rolul pe care activitățile ludice îl au în procesul de creștere și dezvoltare a elevilor de vârstă școlară mică.

Disciplina Joc și mișcare accentuează potențialul instructiv-educativ al jocurilor, ca mijloace didactice specifice perioadei miciei școlarității, prin faptul că valorifică tendința naturală a elevilor pentru mișcare. Prin mișcare elevul explorează, cunoaște, interacționează cu propriul corp și cu mediul înconjurător. Cunoscând posibilitățile de acțiune asupra mediului, copilul devine încrezător în forțele proprii și cutezător în a descoperi lumea înconjurătoare.

Aspecte urmărite în disciplina Joc și mișcare:

- Fiecare oră să înceapă obligatoriu cu pregătirea organismului pentru efort,
- În fiecare oră o formă de întrecere individuală, în perechi, între grupe /echipe,
- Angrenarea echilibrată a calităților motrice și a tipurilor de efort,
- Grupe de 6-8 elevi pentru un număr mai mare de execuții,
- Orice întrecere reluată de cel puțin 3 ori, pentru revanșă,
- Rolul de conducere să fie preluat prin rotație de către fiecare elev
- Cuprinderea tuturor elevilor,
- Grupe echilibrate valoric,
- Nu jocurile care presupun eliminarea elevilor,
- Jocul nou se va relua în următoarele 3-4 lecții,

Aceste ore ar trebui să se desfășoare în săli de sport, curtea școlii, parcuri sau spații special amenajate. Cu siguranță că multe ore se vor face în sala de clasă. Materialele didactice folosite la această disciplină trebuie să fie de calitate, să avem grijă de protecția și protejarea elevilor, trebuie să avem în vedere evitarea oricărui risc de accidentare. Aceste materiale pot fi mingi, panglici, cercuri, steaguri, jaloane, fanioane, sisteme de protecție etc.

Bibliografie:

1. Cucuș Constantin, Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2006.
2. Iulian Săvescu – Proiectarea demersului didactic la Educație Fizică pentru învățământul primar (clasele I-IV) – Editura Aius PrintED, Craiova, 2008.
3. Programa Școlară pentru disciplina Joc și mișcare clasele a III-a și a IV-a, OMEN 5003/02.12.2014, București, 2014.

Educația ... încotro?

Manea Cătălina Florentina

Pedagogia modernă susține ideea adaptării permanente a sistemului de învățământ și , în mod implicit, a educației la noile tendințe de dezvoltare și evoluție a societății. Din acest punct de vedere , educația capătă un caracter mobil , conținuturile și cerințele educaționale fiind într-o continuă mișcare . Acest dinamism se bazează pe apariția de noi informații , pe apariția de noi capacități și posibilități în domeniul IT în tehnică , știință etc.

Cu cât omul dezvoltă mai mult inteligența artificială , datele și sursele de informare , cu atât informația crește și posibilitatea de a fi encodată de creierul uman scade . De aceea , astăzi , accentul în educație nu trebuie să cadă pe reținerea mecanică sau memorarea unor pachete de informații ci pe formarea de capacități , competențe , deprinderi , priceperi prin care omul să poată aleaga informația corectă și să o folosească , să poată să soluționeze probleme cu minimul de efort necesar. Așa se explică idealul școlar cerut de societatea contemporană ci anume cel al specialistului . Se ridică următoarele probleme : Încotro se îndreaptă educația cu toate componentele sale? Cum se va desfășura în viitor procesul de învățământ? Prin ce fel se mijloace? Se pune problema înlocuirii profesorului de calculator? Prin caracterul anticipativ al educației putem raspunde acestor întrebări

Școala trebuie sa anticipeze ce fel de elevi vor absolvi peste 12 ani de învățământ atunci când aceștia se înscriu în clasa pregătitoare , trebuie să fie conștientă de ce fel de competențe vor avea aceștia nevoie odată cu finalizarea studiilor. Dacă ne întrebăm unde se îndreaptă educația , ne întrebăm unde se îndreaptă societatea astăzi. Dezvoltarea tuturor domeniilor este atât de rapidă încât precizia anticipării unor finalități și idealuri educaționale scade și este dificil de făcut o prospectare cât mai aproape de adevăr. Este cert că rolul uman în activități rutiniere care se desfășoară în fabrici , locuri de muncă destinate muncii fizice vor dispărea odată cu apariția unor echipamente robotice din ce în ce mai performante.

Așadar , accentul va cădea pe învățarea de a utiliza și de a lucra cu cele mai performante computere , mașini și așa mai departe. În acest sens , educația se adaptează și nu va mai pregăti buni constructori și muncitori , ci va pregăti oameni capabili să lucreze pe sau cu diverse mașini care vor

Educația se îndreaptă în locul în care noi ne îndreptăm. Societatea și educația sunt într-o concordanță permanentă , sau ar trebui să fie. Problema înlocuirii profesorului cu un calculator sau robot este departe de realitate încă. Factorul uman în educație este mai mult decât esențial . El reprezintă subiectul educației și împreună cu obiectul educației fac parte și completează sistemul de educație.

Educația va evolua de asemenea în planul propriei acțiuni. Vor apărea metode de învățământ din ce în ce mai active care să-l îndemne pe elev să participe conștient și să învețe logic. Resursele și mijloacele educaționale vor fi din ce în ce mai complexe și mai utile. Chiar și astăzi există foarte multe resurse moderne care sunt vitale procesului instructiv-educativ. Este de asemenea posibilă o restructurare a anilor/ciclurilor de învățământ , o reorientare a materiilor de examen și a modului în care elevii vor alege profilurile și specializările liceurilor. Pot apărea profiluri și specializări noi odată cu apariția de joburi noi și dinamismul pieții muncii. Evaluarea, parte componentă a fenomenului educațional poate fi regândită și făcută în așa fel încât elevul va învăța însă nu pentru nota pe care o primește , ci în așa fel încât , în timo , motivația de a asimila informații să fie intrinsecă .

Astfel , printr-o prospectare adâncă și conștientă , educația va fi întotdeauna o parte necesară și esențială dezvoltării omului , dar ea se va desfășura în funcție de cerințele și tendințele de evoluție ale omenirii.

Strategii și metode moderne în predarea integrată la ciclul primar

MOCEAN ALINA-CODRUȚA

Ø Strategia didactică este modalitatea eficientă prin care profesorul îi ajută pe elevi să-și dezvolte capacitățile intelectuale, priceperile, deprinderile, aptitudinile, sentimentele, emoțiile, ajungând astfel la cunoaștere.

Ø Strategiile didactice interactive presupun munca în echipă, prin colaborare și cooperare, în vederea atingerii obiectivelor propuse, se bazează pe sprijinul reciproc, stimulează participările individuale, solicită efort de adaptare la normele de grup, toleranță față de opiniile colegilor, dezvoltă capacitatea de autoevaluare, susținând învățarea activă prin care elevul transformă informația într-una nouă, personală, proprie.

Clasificarea strategiilor poate fi realizată după două criterii:

1. Criteriul raportării la cele patru categorii de metode:

Ø Strategii de comunicare;

Ø Strategii de explorare;

Ø Strategii de acțiune practică;

Ø Strategii de raționalizare a învățării.

2. Raportarea strategiilor la principalele categorii de conținut:

a) strategii didactice care au ca obiectiv pedagogic prioritar stăpânirea materiei, în termeni de cunoștințe și capacități:

Ø Strategia conversației euristice;

Ø Strategia prelegerii problematizate;

Ø Strategia demonstrației;

Ø Strategia cercetării experimentale;

Ø Strategia algoritmizării.

b) strategii didactice care au ca obiectiv prioritar transferul funcțional al conținuturilor și capacităților dobândite:

Ø Strategia problematizării;

Ø Strategia modelării.

c) strategii didactice care au ca obiectiv prioritar exprimarea personalității elevului:

Ø Strategia lucrărilor practice;

Ø Strategia asaltului de idei;

Ø Strategia dezbaterii problematizate.

Ø Specifice predării-învățării matematicii la clasele primare sunt strategia inductivă și strategia analogică.

În maniera inductivă învățătorul și elevii întreprind experimente asupra situației date sau în cadrul ei, efectuând acțiuni reale cu obiecte fizice sau create de gândire. În maniera analogică se pune accent pe relevanța logico-analitică a gândirii.

Elementele componente ale unei strategii didactice interactive sunt:

Ø Metodele, tehnicile și procedeele;

Ø Mijloacele de învățământ;

Ø Formele de organizare a elevilor;

Ø Conținuturile;

Ø Timpul școlar disponibil.

PREȘCOLARII PROTEJEAZĂ MEDIUL EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

CHIRIPUCI NICULINA

Protejarea Planetei Pământ, casa noastră a tuturor, este o problemă care trebuie să intereseze nu doar pe ecologiști, ci pe toată lumea, adulți și copii. Noi, dascălii, trebuie să punem un mare accent pe educația ecologică a celor mici, pentru a ne bucura împreună, pe timp îndelungat de albastrul curat al cerului, de limpezimea apelor, de florile câmpului și de frunzele verzi ale copacilor. Educația ecologică trebuie să înceapă încă din grădiniță. Să-i învățăm pe copii să fie descoperitori, să privească, să asculte, să-și mobilizeze vibrațiile inimii descoperind comorile ascunse ale lumii înconjurătoare, iar cunoștințele și deprinderile formate să constituie piatra de temelie a educației ecologice.

Am organizat și desfășurat cât mai multe activități cu preșcolarii pe teme ecologice, cât mai multe proiecte educaționale la nivelul grupei, grădiniței, localității:

- Amenajarea spațiilor verzi din curtea grădiniței prin plantarea de răsaduri de flori, de pomi fructiferi și prin îngrijirea acestora.
- Organizarea de expoziții cu obiecte confecționate din materiale reciclabile.
- Realizarea de fluturași cu mesaje ecologice.
- Expoziție de desene, picturi pe teme ecologice;
- Concursuri tematice.
- Vizite, excursii.
- Am plantat pomi fructiferi în curtea grădiniței cu fiecare serie pe care am îndrumat-o.

O altă activitate care a avut impact deosebit asupra preșcolarilor a fost Proiectul educativ "Împreună pentru un mediu curat!" derulat în perioada 2009-2021 cu implicarea cadrelor didactice, a părinților și a preșcolarilor Grădiniței nr.1 Măgurele, Județul Ilfov.

În toamna anului 2015 preșcolari din Grădinița nr.1 Măgurele, județul Ilfov au participat la activitatea "Luna plantării arborilor"- activitate ce face parte din proiectul "Mic și ecologist". O altă activitate interesantă și care a avut impact deosebit a fost investigarea științifică "Semnele primăverii" desfășurată cu preșcolarii grupei mijlocii.

Menirea dascălilor este să ofere în mod gradat și în acord cu particularitățile de vârstă, cunoștințe științifice care motivează conduitele și normele eco-civice, să creeze și să organizeze activități educative privind protejarea mediului înconjurător.

Dată fiind deschiderea și receptivitatea de care dau dovadă copiii preșcolari, acum este momentul să-i sensibilizăm și să-i facem să privească atent la tot ceea ce-i înconjoară.

Totul este să trăim în armonie cu natura!

BIBLIOGRAFIE:

NICOLETA ADRIANA GEAMĂNĂ (COORD.)- MARIA DIMA,DANA ZAINEA : "EDUCAȚIA ECOLOGICĂ LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ"
CIUBOTARU M. EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ÎN GRĂDINIȚĂ- EDITURA CD. PRESS -2005

Tipuri de jocuri matematice în clasele primare

Dobre Maria Cristina

Pe durata claselor primare elevii își însușesc noțiunile de bază ale matematicii. Elevul trebuie să înțeleagă că nu va putea evita niciodată matematica și că aceasta îl va ajuta să-și dezvolte inteligența de pe urma căreia va beneficia de multe lucruri de-a lungul vieții sale. Învățătorul trebuie să identifice metode de stimulare a interesului elevilor mici față de matematică. Jocul didactic este pe primul loc și oferă un cadru benefic pentru învățarea participativ-activă. În același timp jocul stimulează creativitatea și dorința de informare a copiilor.

Jocurile pot fi distribuite strategic în acele momente în care elevul depune același efort mental ca în timpul activității didactice care precedă sau succede jocul. Astfel copilul dă tot ce are mai bun pentru soluționarea jocului și percepe matematică precum un lucru plăcut. Cu ajutorul jocului, elevul se adaptează la efortul mental depus și se află în competiție cu restul elevilor, fapt care îi stimulează motivația de a rezolva jocul.

Jocurile matematice trebuie să aibă loc în scop educativ, să rezolve un exercitiu matematic, să conțină elemente specifice jocului pe care elevul trebuie să le parcurgă pentru a îl soluționa, să cuprindă informații matematice accesibile, să utilizeze material didactic corespunzător și să aibă reguli cunoscute și respectate de elevi. Există mai multe tipuri de jocuri matematice cu ajutorul cărora învățătorii pot atrage atenția elevilor și le pot stimula creativitate. Jocurile de dinaintea operațiilor cu numere („Jocul perechilor”, „Învățăm să numărăm”, „Ce numere lipsesc”), jocuri de pregătire a operațiilor de adunare și scădere („Compune nr. ...”, „Descompune nr. ...”, „Ce semn s+a ascuns!”), jocuri de consolidare ale operațiilor de adunare și scădere, jocuri de recunoaștere a semnelor $<$, $>$, $+$, $-$, jocuri cu pătrățele buclucașe, rebusuri matematice și ghicitori cu probleme.

Jocurile au o importantă valoare educativă și sprijină dezvoltarea a nenumărate însușiri morale. Acestea pot ajuta elevii să învețe cu plăcere matematica și sprijină comunicarea socială între copii. Elevii vor înțelege mai târziu că matematica i-a ajutat să fie mai descurcăreți, să aibă mai mult timp liber, să reușească în viață și să fie mai spirituali.

STUDIU DE SPECIALITATE: CUNOAȘTEREA COPILULUI PRIN DESEN

DRAGOMIR DANIELA

Limbajul plastic are misiunea de a echilibra și armoniza relațiile copilului cu natura, cu ceilalți, cu sine. Datele obținute în urma investigației personalității copiilor prin această tehnică proiectivă oferă o imagine profundă asupra maturizării lor afective și de relaționare. Pe măsură ce desenează, gândirea încearcă să mențină ideea inițială, iar imaginația încearcă să aducă temele interioare în prim-planul trăirii. Trasajul liniilor, culorile folosite, geometria formelor, tema abordată, persoanele prezente în desen sunt caracteristici ale desenului pe baza căruia se încearcă descifrarea trăirilor copilului. Desenul este o modalitate de comunicare ce permite copilului să exprime prin imagini ceea ce este dificil de surprins în cuvinte, să dea sens lumii sale interioare, să vorbească cu ceilalți, să se descopere în

concretul desenului propriile trăiri afective. Prin limbajul liniilor, al culorilor, al semnelor grafice, desenul și pictura exprimă percepțiile, reprezentările, emoțiile, cunoștințele receptate din diferite surse. Utilizând acest limbaj, copilul recreează un univers care l-a impresionat (un obiect, un personaj, un animal), se contopește cu acest univers.

La 3-4 ani desenul este linear, presupune un număr mic de elemente compozitionale, neorganizate într-un ansamblu compozitional, în general din aceeași categorie. Fluiditatea și flexibilitatea sunt scăzute, colorația este neomogenă, depășește liniile contururilor și se face cu una, două culori. Spre 5-6 ani, crește numărul elementelor compozitionale, acestea se diversifică categorial, apar detaliile, începe să fie sugerată mișcarea. Elementele compozitionale, dispuse în mai multe planuri, se organizează în ansambluri coerente, în jurul unei teme impuse sau alese. Cel mai des întâlnite sunt următoarele elemente: omul, casa, cerul, soarele, plantele, animalele. Prezentarea lor se datorează și faptului că sunt și simboluri de securitate paternă și maternă, dar mai ales faptului că reprezintă primele obiecte ale cunoașterii imediate, mijloace, primele obiecte ale spațiului cognitiv. Sunt utilizate mai multe culori cu îmbinări originale și cu intenționalități estetice.

Caracteristicile desenului pe baza cărora putem încerca să descifrăm trăirile copilului sunt: trasajul liniilor, culorile folosite, geometria formelor, tema abordată, persoanele prezente în desen, etc.

Un copil timid, timorat, fără încredere în sine are tendința de a trasa linii subțiri, slabe, sterge mereu, corectează sau este dezamăgit de estetica desenului, comentând pe tema nepriceperii sale.

Agresivitatea se traduce prin linii puternice, groase, cu riscul de a găuri hârtia. Liniile de intensitate medie caracterizează copilul echilibrat. Desigur se ține cont și de starea de moment a copilului.

Pentru a începe analiza desenului, trebuie să împarti simbolic foaia în patru părți egale (Grünwald-Koch). Partea inferioară este legată de nevoile primare din viața de zi cu zi și exprimă materialismul, concretul, activitățile. Partea superioară a foi corespunde idealurilor, viselor, imaginației, spiritualității. Părțile din stânga și din dreapta sunt legate de gesturile pe care le face vizavi de el și de ceilalți, de comunicare, de relații. Partea stângă evocă trecutul, ezitățile, protecția sinelui și indică natura relației sale cu mama (fie că mama este reală sau simbolică). Latura dreaptă a foi ține de viitor și de necunoscut, de capacitatea de inițiativă, de relația cu tatăl și de modul în care se raportează copilul la autoritate. Dacă își concentrează desenul pe partea dreaptă, înseamnă că este în căutarea unui sprijin, a sentimentului de siguranță oferit de mamă. Unele dintre elementele foarte relevante pentru cunoașterea psihică a copilului, pe care le-am întâlnit pe parcursul anilor sunt:

- 1) Omisiunile - lipsesc din desen părți importante care, în mod normal, ar trebui să apară, dar copilul le scoate din dorința lui intimă ca acele lucruri, persoane sau situații să nu fi existat în viața lui. Aceasta arată efortul copilului de a face față unei probleme interioare amenințătoare.
- 2) Falsele erori - acestea au cea mai mare valoare diagnostică. Copiii încep să deseneze ceva, mâzgălesc peste ceea ce au desenat și spun „am gresit”. Întrebați despre acea greșeală, ei spun că de fapt nu era o greșeală, dar s-au răzgândit pentru că situația era foarte dureroasă pentru ei.
- 3) Utilizarea spațiului - de obicei, foaia de desen este folosită într-un mod echilibrat. La unii copii, însă desenul este înghesuit în marginea de jos sau împărțit în două – foarte sus și foarte jos – mijlocul foi rămânând liber. Mental păstrează legătura cu viața de dinainte și nu se poate adapta.
- 4) Spațiile închise - figuri umane, case, apar încercuite, închise într-un fel nepotrivit. Uneori spațiile închise sunt date de zig-zaguri făcute peste desen, ca un plic. Acestea evidențiază sentimentul de nesiguranță în familie, oprimarea, îngrădirea libertății personale minime de către părinți posesivi, agresivi.

Bibliografie:

Bârlogeanu Liliana, Cum evoluează copiii în clasele primare, Carminis, Pitești, 2008

Rafailă Elena, Evaluarea creativității la vârsta prescolară, Aramis, București, 2002

Silvestru Patita, Dincolo de oglindă, Ion Creangă, București, 1988

Bulboacă Madlena, Stimularea inteligențelor multiple ale copiilor și adulților, Servo-Sat, Arad, 2005

PARTENERIATUL CU BIBLIOTECA METROPOLITANĂ BUCUREȘTI – UN PRILEJ DE BUCURIE PENTRU PREȘCOLARI

Stanciu Mariana-Elena

Activitatea pe care o desfășor cu preșcolarii poate părea că nu are legătură cu ceea ce înțelegem prin cuvântul bibliotecă. Nimic mai greșit.

Plecând de la problemele de citire în clasă, acasă sau a lecturilor suplimentare, pe care multe învățătoare le prezintă părinților, m-am gândit că trebuie să insuflăm dragostea pentru carte și pentru lectură de la vârste mai fragede.

Am găsit un real sprijin în dna bibliotecară Anca Badea, de la filiala "Alexandru Odobescu" a Bibliotecii Metropolitane București. Împreună cu dumneaei am căutat și am desfășurat cele mai potrivite activități pentru copiii de grădiniță.

În cadrul proiectului "Prima zi la bibliotecă" am organizat vizite de familiarizare a copiilor cu biblioteca. Au înțeles în felul acesta ce reprezintă ca instituție biblioteca, de ce are așa multe cărți în ea, ce pot face ei cu cărțile, ce pot face la bibliotecă: răsfoiesc cărți, "citesc" cărți, ascultă povești, confecționează obiecte din povești (broșe în formă de păstaie cu boabe după povestea "Prințesa și bobul de mazăre"), învață poezii, au întâlniri cu autorii de cărți pentru copii, "se documentează" pe o anumită temă, vizionează și participă la spectacole de teatru/ de păpuși pentru copii susținute de voluntari, participă la activități ecologice de îngrijire și plantare de pomi în curtea bibliotecii etc.

Copiii au descoperit în bibliotecă un mediu prietenos, care le stimulează curiozitatea despre tot ceea ce ne înconjoară, care desfășoară activități pentru starea lor de bine: spectacole de teatru, ateliere de lectură, ateliere hand-made, care le încurajează dorința de studiu: cursuri de limbi străine și de utilizare a calculatorului, care devine un loc de întâlnire între prietenii cărților și un loc unde să descoperi noi prieteni.

Stimularea lecturii de la vârste fragede, chiar dacă la început doar a lecturii după imagini și de abia apoi a citirii pe litere, are un important impact asupra dezvoltării limbajului și formării premiselor citirii-scrierii de mai târziu.

Introducerea copiilor în lumea minunată a poveștilor cu ajutorul imaginilor, dar mai ales a cuvintelor, a mimicii și intonației, îi va determina să studieze singuri cu sârguință pentru a putea citi fără ajutorul celorlalți. Vor dori să descoperi ei singuri aventurile eroilor din povești, minunatele întâmplări din lumea plantelor și animalelor, colțuride vis de pe alte meleaguri.

Totodată li s-a oferit posibilitatea ca să își stabilească singuri frecvența cu care vin la bibliotecă prin posibilitatea și oportunitatea de a-și face permis la bibliotecă. Astfel, însoțiți de unul dintre părinți/bunici pot veni să împrumute cărți și alte materiale și în afara activităților desfășurate cu grădinița.

Am fost surprinsă plăcut ori de câte ori am participat la activități în cadrul bibliotecii de bucuria copiilor și dorința lor sinceră de a coopera și de a se implica în activitățile respective.

Încurajez colegile educatoare să realizeze un astfel de parteneriat deoarece vor avea satisfacția unor activități reușite, dar mai ales că au sădit un sămbure pentru viitoarea cultură a copiilor noștri.

Fișă de evaluare Matematică - clasa a III-a

Baltag Oana

1. Maria are în coș 35 de fructe. Știind că merele sunt de 6 ori mai multe decât perele, află câte fructe din fiecare fel are Maria.
 2. La o florărie s-au adus 15 cutii a câte 25 de lalele în fiecare cutie și 12 cutii a câte 35 de trandafiri într-o cutie. Știind că din acestea s-au vândut 250 de flori, află numărul de flori rămase.
 3. Mă gândesc la un număr. Îl adun cu 26 și obțin încercușul numărului 8. La ce număr m-am gândit?
 4. La o cofetărie s-au vândut într-o săptămână, de luni până vineri, mai multe prăjituri astfel:
 - Savarine: câte 12 în fiecare zi;
 - Eclere: luni, marți și miercuri câte 25, joi 28, vineri 32;
 - Amandine: luni și marți câte 37, miercuri 41, joi 43 și vineri 48.
- a) Organizează toate datele într-un tabel și calculează totalul de prăjituri vândute din fiecare fel.
b) Care a fost cea mai vândută prăjitură?

CULTURA ORGANIZAȚIONALĂ

DUMITRIU ANCA BOGDANA

Școala reprezintă al doilea mediu educațional, imediat după mediul educațional familial al fiecărui individ și este mediul instituționalizat, bine organizat și condus după anumite valori, norme, principii și legi, toate menite să creeze personalitatea oamenilor din societatea în care trăim. Dar, cum pot contribui cadrele didactice la crearea unei astfel de societăți?

Școala constituie o organizație în cadrul căreia se află un ansamblu structurat de oameni ce interacționează cu scopul atingerii unor finalități educaționale specifice. Școala nu este doar o organizație ca oricare alta, deoarece în structura sa se prezintă anumite particularități ce se reflectă asupra modelului cultural pe care școala îl determină.

În ultima vreme, putem observa o preocupare mai ridicată a managerilor școlilor, în împuternicirea cadrelor didactice pentru a aduce contribuții individuale și de grup la bunăstarea instituției, la îndeplinirea obiectivelor și atingerea unor standarde înalte de performanță a instituției școlare. Un management eficient al resurselor umane din cadrul unităților școlare presupune recunoașterea nevoilor și așteptărilor cadrelor didactice, respectul pentru oameni, condiții de muncă adecvate, oportunități de dezvoltare profesională și de avansare. Lucrarea de față dorește să descopere atât aspecte generale ale culturii organizaționale școlare, cât și pe cele specifice, precum și modul în care aceasta acționează asupra satisfacției în muncă a cadrelor didactice.

Performanțele individuale pot fi influențate pozitiv sau negativ de motivația și satisfacția în muncă, aspecte deosebit de importante pentru viața personală dar și pentru organizația în care se desfășoară munca. Atunci când se consideră că munca atinge sau depășește așteptările unui individ, de cele mai

multe ori oamenii trăiesc emoții pozitive care se transmit prin satisfacție în muncă.

O cultură organizațională bazată pe sprijin reciproc (între cadre didactice, între acestea și directorul școlii, cât și între cadrele didactice, directorul școlii, elevii și părinții acestora) are impact deosebit asupra satisfacției muncii.

O dimineață de vară

Scripcaru Maria

E dimineață. Razele soarelui mângâie perna din odaia întunecată. Mirosul proaspăt de iarbă udă după ploaie îi atinge nasul călduț. Păsările ciripesc voioase vestind o nouă zi. O zi în care natura a renăscut din nou...ploaia de pe timpul nopții a șters orice urmă de praf și....de supărare!

- Ieși afară, Betty! Te așteaptă florile viu colorate! Tu ești odihnită ! Tu ești pregătită pentru o nouă zi! E o zi minunată!

Fetița deschide ochii mari, caută cu privirea de jur-împrejur prin cameră! Își dă seama că nu este singură, are companie! E chiar motanul Guffy care, se pare, tocmai s-a întors de la plimbarea sa nocturnă de căutare de șoricei.

- Guffy, aici erai, viclean bătrân! Vrei să mă convingi că ai stat aici toată noaptea? Afară cu noi! Ne așteaptă joaca! Se anunță o zi călduroasă!

Guffy, pășește pe ușa afară, când un strop de ploaie, rămas pe frunza de nuc de deasupra casei îi cade pe nas!

- Ce rece e! și începe să chicotească hazliu!

Afară, natura îi zâmbea toată, căci sufletul său de copil fericit și prezența sa înveselea toată grădina!

Aceasta din urmă era inundată de un curcubeu de culori spălate de ploaie. Cireșele roșii ca focul, stăteau lăudăroase pe vârfurile crengilor bătrâne. De pe frunzele copacilor mai alunecau agale picături de apă.

- Bună dimineața, florilor! Buna dimineața, albinuțe!

- Bună dimineața, Betty! Astăzi, tu ești mai sănătoasă ca niciodată! Tu ești curajoasă! Tu ești fericită!

Fata, cu gura până la urechi și cu buclele aurii arzând în razele soarelui, își face loc printre flori, își ia motanul în brațe și râde, alergând spre bunica ei care intră pe poartă și își deschise brațele spre nepoțică:

- Bunico! N-ai să ghicești niciodată ce vis frumos am avut! Am atâtea să îți spun! Vino mai repede!

Bunica, blândă, își deschide brațele, o strânge la piept, și-i adulmecă mirosul!

- Mi-ai lipsit, micuța mea, veselă! Vino, ți-am pregătit dulceață de căpșuni și clătite!

- Bunico, cred că sunt delicioase!

Cele două, înaintează spre casa bunicii în timp ce natura toată le croia drum. Vocea micuței se auzea de la distanță. Se anunța o zi minunată!

Cândva, demult o rândunică și o vulpe erau foarte bune prietene și-și dădeau ajutor la nevoie. În fiecare primăvară rândunica se întorcea din țările calde și o căuta pe prietena ei, vulpea; iar vulpea o aștepta cu nerăbdare să-i povestească drumul ei din țările calde.

Dar, de la o vreme, iată că pe vulpea cea șireată o chinuia un gând: cum să facă să o înșele pe rândunică. Într-o bună zi îi spuse:

— Hai dragă prietenă, să semănăm (să punem în pământ) grâu! Vom munci împreună iar când va trebui să-l strângem, îl vom împărți frățește: cu paiele vom construi o căsuță și poate tu nu vei mai pleca la toamnă în țările calde, iar cu boabele ne vom hrăni.

Rândunica a fost de acord și a plecat împreună cu vulpea pe câmp să semene grâul. Dar cumetrei vulpi, leneșă cum era, numai de treabă nu-i ardea. S-a gândit ce s-a gândit și i-a spus rândunicii:

— Dragă prietenă, tu lucrezi aici, iar eu mă duc să sprijin cerul să nu se prăbușească peste câmp.

Și vulpea mincinoasă s-a așezat la marginea câmpului și a stat acolo toată ziua, în timp ce rândunica semăna grâul.

Când a venit vremea secerișului (a tăierii paielor) vulpea i-a spus iarăși rândunicii:

— Dragă prietenă, seceră tu, că eu mă duc să sprijin norii aceia de deasupra câmpului să nu cumva să plouă și să ude grâul. Zis și făcut. S-a așezat vulpea dinapoi ca și cum ar sprijini norii și începu să râdă, văzând cum muncește rândunica.

Când a venit vremea treieratului (când se separă paiele de boabe), vulpea i-a spus iarăși rândunicii:

— Dragă prietenă, treieră tu că eu mă duc să țin vântul să nu cumva să bată și să împrășteie grâul nostru auriu!

Și iarăși s-a așezat vulpea cea șireată la marginea câmpului, încălzindu-se la soare și râzând de rândunică.

Iată că a venit vremea să-și împartă rodul.

— Cumătră vulpe, a întrebat-o rândunica, cum o să-mpărțim noi grâul?

— Păi, cum să-l împărțim? Ție un grăunte, mie nouă grăunte; ție unul- mie nouă.

Și așa cum a spus, așa a împărțit.

Rândunica ce s-a ostenit semănând grâul, secerându-l și treierându-l, s-a ales cu o nimica toată, iar vulpea care s-a odihnit, și-a luat aproape toata recolta (tot ceea ce s-a strâns).

A plecat rândunica păcălită și pe drum s-a întâlnit cu un câine:

— De ce ești supărată rândunico? Cine te-a necăjit?

Rândunica i-a povestit câinelui toată întâmplarea: cum a semănat grâul și vulpea a sprijinit cerul, cum a secerat și vulpea a ținut norii și cum a treierat iar vulpea a întâmpinat vântul...

— Hai spune, cine a muncit mai mult? L-a întrebat rândunica pe câine.

— Phii! Da tu nu vezi că vulpea te-a înșelat? Dar nu-i nimic, nu fi supărată. O s-o învățăm noi minte!

După ce s-au sfătuit ei ce-i de făcut, rândunica a zburat la vulpe:

— Fugi repede cumătră vulpe! Vine încoace un câine mare și rău. Se laudă că o să te mănânce. Fugi repede c-am să-ți păzesc eu grâul!

Vulpea a rupt-o la fugă, mâncând pământul, nu alta...

• Din grâul luat de la vulpe, rândunica a ciugulit până a plecat în țările calde, iar restul l-a împărțit câinelui și prietenelor sale vrăbiuțele, ciocănitoarele, ca să aibă pentru iarnă.

Vulpea cea vicleană a flămânzit, ascunzându-se prin scorburile pădurii.

Primavara, anotimpul meu!

Știrbu Livia

Primavara, anotimpul meu!

Anotimpul meu iubit, la noi iarasi a sosit!
Mandrii nostril ghiocei, din zapada s-au ivit
Si indata ne-au privit!
Soarele e mandru tare,c-a iesit la sezatoare.
Sa ne incalzeasca,sa ne veseleasca.
Viorelele frumoase,sunt ca perlele.
Iar brandusele,ca papusile.
Iata si zambilele de toate culorile.
Delicate ,mandre tare vor sa faca o plimbare.
Unde papadia a inflorit campia.
Si legumele timpurii, ne facsanatosi,copii!
Noi doar sa le spalam si cu drag sa la mancam.
Berzele –au venit,casuta si-au regasit
Familia s-aintregit!
Randunica frumusica,care toata ziulica,
Aduna cum se cuvine,cate....
Frunze,crengute mari si micute
Pentru a reusi,casuta ei a construi.
Dar sa nu uitam,fluturii sa-l salutam!
Ei veseli ,voiosi si colorati
Zboara de cu zori si pana-seara,
Copiii sa-l gaseasca si la joaca sa-i pofteasca!

SĂRBĂTOARE ÎN ȚARA MEA!

Diaconu Ionuța

1 Decembrie este Ziua Națională a României, o zi în care cu toții ne simțim mai mândri, mai uniți, mai buni.

Sunt de părere că sentimentul de patriotism se clădește încă de la cele mai fragede vârste. El se împletește ca o țesătură măiastră, ca un covor de vis și de speranță din noțiuni de istorie, de literatură, de cultură în general, adaptate nivelului de vârstă al copiilor.

Prin urmare, la grupa noastră am desfășurat un fel de cinstire a evenimentului minunat care a avut loc. Pentru a rememora evenimentul istoric din 1918, dar mai ales fiind vorba de o festivitate, copiii îmbrăcați în straie populare și-au întâmpinat părinții într-un cadru decorat cu obiecte tradiționale românești.

La românească, un simbol unitar al românilor și principala piesă din componența costumului tradițional românesc a fost principala temă în jurul căruia s-a desfășurat activitatea. Ne străduim să păstrăm și ne dorim să ajutăm să se formeze încă o generație care să ducă mai departe această artă românească.

Copiii de la grupa mijlocie s-au prins de mână și au deschis serbarea cu jocul cu text și cânt "Drag mi-e jocul românesc!". Nu a lipsit din spectacolul nostru nici vestita horă. Le-am explicat copiilor că hora este cel mai vechi și cel mai răspândit dans popular cu ritm domol în care jucătorii se prind de mână formând un cerc mare și închis în care pașii sunt simpli, înainte și înapoi, uneori combinați cu o mișcare laterală mai lentă sau mai rapidă. Dansul "Ciuleandra", un joc popular în care forța și gingășia se împletesc de minune a fost un alt dans simbolic ce i-a uimit pe părinții prezenți.

Spectacolul de dans s-a încheiat în ropotul aplauzelor părinților fascinați de reprezentarea copiilor.

Nerăbdători, micii românași și-au invitat mămicile și tăticii la un atelier de creație al cărui obiectiv principal a fost stimularea creativității dar și dezvoltarea și îmbunătățirea relației copil-părinte.

Consider că participarea activă a părinților la activitățile din grădiniță le creează copiilor sentimente de siguranță, înțelegere, bucurie iar copilul arată ce știe și ce poate. Astfel, ei pot să aprecieze împreună activitățile, faptele, evenimentele și rezultatele obținute. Cu toții au realizat sticle decorative cu "Sporul casei" umplute cu semințe de cereale.

Pot sistematiza impresiile părinților de la sfârșitul atelierului în câteva cuvinte care, după părerea mea, definesc foarte bine întreaga activitate desfășurată cu ocazia Zilei de "1 Decembrie": artă, frumusețe, pozitivism, tradiționalism, implicare și originalitate – totul într-o singură sticlă!

Aceste activități au adus bucurie în rândul copiilor și adulților pentru rezultatele obținute din efortul reunit și plăcerea că au petrecut mai mult timp împreună.

Așadar, întâlnirea noastră din preajma acestei sărbători a avut ca scop înțelegerea de către copii, după vârsta lor, a acestui eveniment, dar și formarea unei conduite patriotice. Cele trei principii de bază ale acestei activități au fost: oferirea unui exemplu pozitiv, respectul față de tradiții și obiceiuri și implicarea copiilor alături de părinți în acțiunile comunității.

Sistemul de învățământ cuprinde o serie de actori care au ca scop principal dezvoltarea fizică, psihică și socială armonioasă a copiilor pentru a le facilita adaptarea cu succes la cerințele actuale și viitoare ale societății. Așa cum afirmă Tushnet, N. (1993), cel mai potrivit mod de a face acest lucru este încheierea de parteneriate educaționale între instituțiile de învățământ, familiile și organizațiile socio-culturale prezente în comunitate. Deși mulți dintre noi sunt tentați să afirme că profesorii sunt singurii responsabili de pregătirea celor mici, nu trebuie să uităm că educația celor mici este responsabilitatea întregii comunități.

În concepția lui Tushnet, N. (1993), începerea unui parteneriat de succes presupune: (1) stabilirea direcției de dezvoltare urmărite, (2) stabilirea gradului în care parteneriatul își poate aduce aportul în direcția urmărită, (3) organizarea parteneriatului, (4) stabilirea rolurilor și responsabilităților partnerilor, (5) stabilirea activităților din cadrul parteneriatului.

Școala, este pionul principal din punct de vedere educațional, fiind responsabilă de ghidarea parteneriatelor dar necesită sprijin din partea comunității, fiind cea care permite copiilor alături de familiile lor să se implice în activități ce promovează valorile și cerințele prezente la nivel comunitar. Dacă vorbim de o grădiniță din medii defavorizate în care violența domestică este o problemă la nivel de comunitate, putem desfășura un proiect în parteneriat cu poliția prin care atât cei mici cât și părinții lor să înțeleagă urmările unui astfel de comportament și să conștientizeze soluțiile care le au pentru a stopa acest fenomen. Colaborarea dintre școală, familie, comunitate, necesită o atenție sporită pentru a putea acționa în interesul copilului, fiecare venind în această relație cu propria identitate și aducându-și contribuția cultural, socială și economică. De exemplu, dacă ne propunem să aducem în atenția preșcolarilor tradițiile neamului românesc vom căuta să încheiem parteneriate cu instituții avizate în domeniu (cum ar fi un muzeu etnografic, un ansamblu popular etc.) și să implicăm și părinții în activități în care să își împărtășească propriile cunoștințe și experiențe legate de subiect.

În concluzie, parteneriatul educațional reprezintă modalitatea cea mai potrivită pentru a integra în curriculum oficial cerințele societății actuale, și pentru a implica activ și alți agenți educaționali în actul propriu-zis de instruire. Fiecare astfel de parteneriat trebuie să pornească de la ideea ca în centrul de interes al tuturor participanților este copilul, căruia trebuie pe lângă altele, să i se ofere un model în ceea ce privește modul în care cooperează și se implică în crearea unui mediu de învățare stimulant.

Bibliografie:

- Tushnet, N. (1993). Guide to Developing Educational Partnerships. Office of Educational Research and Improvement (ED), Washington, DC. Programs for the Improvement of Practice.; Southwest Regional Lab., Los Alamitos, CA.

INTEGRAREA COPIILOR CU CES IN GRĂDINIȚĂ

Nuță Denisa Ioana

Integrarea este procesul complex și de durată ce presupune asigurarea participării copiilor cu CES la viața profesională și socială, împreună cu ceilalți copii, favorizându-se autocunoașterea, intercunoașterea și familiarizarea reciprocă. Din categoria copiilor cu C.E.S (cerințe educative speciale) fac parte atât copiii cu deficiențe propriu zise, cât și copiii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări de inadaptare la exigențele grădiniței.

La copiii cu CES se întâlnesc frecvent următoarele caracteristici: evaluări negative a schemei corporale și a imaginii de sine, sentimente de inferioritate, neîncredere în forțele proprii, atitudini pasive, de evitare și izolare, interiorizarea emoțiilor, nervozitate exagerată, impulsivitate și agresivitate, anxietate și depresie, sentimente negative. Toate acestea afectează procesul de adaptare și integrare în mediul educațional și în comunitate. Încurajarea autocunoașterii și dezvoltării personale duce la modificarea modului de structurare a atitudinii copilului cu CES față de sine și la stimularea dreptului lui de a se afirma și a lucra pentru ameliorarea imaginii sale.

Consider că o bună cunoaștere a propriilor forțe de către copiii cu CES determină formarea unei imagini de sine obiective și clare, oferă posibilitatea realizării unui echilibru emoțional, facilitează dezvoltarea unor atitudini favorabile despre sine, favorizează exersarea unor abilități de autoprezentare și înlesnește reușita adaptării la mediu. După cunoașterea propriilor calități, defecte, următorul pas îl văd ca fiind acela în care copiii cu CES își acceptă aceste trăsături, dar nu printr-o acceptare prin indulgență, ci prin integrare. Integrarea constă în considerarea defectelor ca făcând parte din identitatea proprie la fel de mult ca și calitățile, întrucât aceste deficiențe intră în componența emoțiilor, deciziilor, acțiunilor și relațiilor inter-umane a copilului cu CES.

De aceea, părerea mea, este ca anturajul apropiat și cadrele didactice să ajute copilul cu CES să învețe că a se accepta și a se iubi înseamnă a se considera o ființă independentă, egală cu ceilalți, demnă de dragoste, înzestrată cu un anumit număr de calități care îi sunt proprii și dintre care unele constituie un adevărat talent și liberă să-și dezvolte capacitățile și să-și realizeze țelul în viață. De cele mai multe ori, modul în care ceilalți tratează copilul cu CES și imaginea formată despre acesta, îl determină, în timp, pe cel din urmă să se comporte în conformitate cu acea imagine, fie că este reală sau nu. Pentru ca un copil cu CES să-și modifice imaginea de sine defavorabilă are nevoie de oportunități pentru a-și cunoaște potențialul său real și ocazii prin care să încerce să realizeze diferite lucruri. Membrii familiei în care există un copil cu cerințe educative speciale se pot afla într-un mare impas, iar modul în care reacționează este foarte diferit de la o persoană la alta. Familia care se află în această situație – de a avea un copil cu CES – are nevoie de informare și consiliere pentru a putea depăși aceste momente și pentru a fi de un real suport în procesul de integrare socială și profesională a copilului cu deficiențe. Optimizarea comunicării prin realizarea acesteia într-un mod asertiv prezintă, pe termen lung, următoarele consecințe: dezvoltarea încrederii în sine, îmbunătățirea abilităților de luare a deciziilor personale, îmbunătățirea relațiilor sociale, ce duce la o bună integrare socială.

Ca și concluzie, pentru a putea crea o lume mai bună, în care toți oamenii să fie și să se simtă egali, este necesar ca fiecare să fie dornic de a primi cu brațele deschise orice persoană, indiferent de cât de diferită este, iar pentru ca acest lucru să fie posibil este necesar să existe comunicare și o dorință de a acumula cât mai multe metode pentru a integra persoanele cu CES.

Metode de predare folosite la activitățile matematice la clasele primare

Covaciu Ana

Lecțiile de matematică și explorarea mediului trebuie să ofere elevilor cât mai multe ocazii ca aceștia să ajungă la o riguroasă sistematizare a cunoștințelor de matematică, de aceea este foarte util să folosim în cadrul activităților metode de predare eficiente.

Conversația poate fi folosită în predarea noilor cunoștințe, în verificarea cunoștințelor asimilate, în pregătirea lecției noi în sistematizarea lecției și fixarea cunoștințelor predate, în activitatea de rezolvare a problemelor. Aceasta poate avea un caracter individual, în special când se folosește în verificare, sau frontal, atunci când se antrenează toată clasa la elaborarea răspunsurilor.

Expunerea înțeleasă ca "activitatea învățătorului de a comunica elevilor cunoștințe noi, sistematic, în forma unei prezentări orale încheiată și susținută", are o pondere relativ redusă în predarea matematicii. În ciclul primar expunerea trebuie să se limiteze la scurte explicații alternate cu momente de exersare și fixare pentru a evita diminuarea atenției elevilor. Explicațiile survin când se introduc termeni matematici noi, când se prezintă o acțiune, când se introduce un nou tip de rezolvare a problemelor.

Metoda prezentării materialului didactic este expresia respectării principiului intuiției în procesul de predare – învățare a matematicii.

Această metodă constă în activitatea învățătorului de îmbogățire a sistemului de cunoștințe al elevilor prin înfăptuirea intuitivă a fenomenelor realității obiective, în mod direct, nemijlocit sau mijlocit, prin substituiri pentru a asigura o bază perceptivă, concret senzorială bogată și sugestivă pentru activitatea de predare a cunoștințelor și de formare a priceperilor și deprinderilor.

Metoda exercițiului este frecvent folosită în activitatea de predare-învățare a matematicii pe întreaga perioadă de școlarizare.

Prin exerciții se înțelege executarea repetată și conștientă a unei acțiuni spre a o apropia de un model sau de a îmbunătăți performanțele ei.

Metoda exercițiului operează cu termenul de exercițiu în sens precizat. Rolul învățătorului este de a propune exercițiile, de a urmări corectitudinea rezolvării, de a analiza cu elevii eventualele greșeli și cauzele lor, de a interpreta rezultatele exercițiilor și de a aprecia calitatea deprinderilor de rezolvare a elevilor.

Metoda descoperirii poate fi definită ca o tehnică de lucru, la care elevul este antrenat și se angajează în activitatea didactică, cu scopul aflării adevărului.

Învățarea prin descoperire poate fi de tip inductiv, deductiv sau analogic, după natura raționamentelor utilizate. Descoperirea este inductivă când elevii analizând o serie de cazuri particulare, inferează o regulă generală care apoi este demonstrată.

Analizând toate aspectele se poate concluziona că elevii trebuie atrași zilnic în activitățile școlare în care să descopere și să experimenteze frumusețea matematicii, să-și pună imaginația la încercare, să găsească singuri răspunsuri.

Consider că utilizarea startegiilor și metodelor moderne în predarea integrată a orelor de matematică și explorarea mediului, optimizează activitatea didactică la nivelul acestei discipline prin creșterea randamentului școlar

Dezvoltarea socio-emoțională

Vlaicu Jipu
Ioana Smaranda

Se discută deseori despre inteligența emoțională, dezvoltare personală, necesitatea dezvoltării sociale și emoționale, însă nu întotdeauna este clar ce e cu ele, care le este scopul exact și cum ne ajută – concret.

Dezvoltarea socială și emoțională reprezintă capacitatea copilului de a înțelege, accepta și empatiza cu înțelege sentimentele celor din jur, abilitatea de a-și gestiona sentimentele, emoțiile și de a-și controla comportamentele nocive și de a lega relații sănătoase.

Dezvoltarea socio-emoțională a preșcolarului este importantă pentru a putea construi legături frumoase, pentru a reuși să își atingă scopurile și să își construiască planuri eficiente.

Abilitățile socio-emoționale sunt esențiale pentru un traseu armonios al copilului – în familie, la grădiniță, la școală și, mai departe, în carieră și în viață.

Gestionarea emoțiilor este o lecție fundamentală pentru educația copiilor.

În lipsa acesteia, orice obstacol sau impact perceput negativ va avea un efect devastator asupra copilului.

De aici vor porni temeri, frustrări, pierderea încrederii în sine, a stimei de sine și, implicit, eșecul.

Dezvoltarea socio-emoțională trebuie să înceapă acasă, încă din primul an de viață.

Există lucruri pe care le putem face pentru dezvoltarea socială și emoțională a preșcolarului:

§ să îl încurajăm și să-l susținem să își urmeze pasiunea și planurile;

§ să îl susținem în momente de stres, panica și deznădejde, asigurându-l că nu are de ce să simtă copleșit

§ să îl ascultăm și să prezentăm interes pentru tot ce face, eventual să ne implicăm în proiectele sale, mai ales atunci când vedem că ne trage de mânecă și ne spune „Mami, mami, uite ce am făcut”!

§ Chiar și când eșuează, trebuie apreciată încercarea lui.

§ Cerem părerea, nu se ne impunem

§ Aratăm că suntem mândri de realizările lui

§ Nu-l împingem să devină ceea ce nu am putut fi noi.

Dezvoltarea emoțională și socială reprezintă un aspect indispensabil în creșterea copilului.

Atitudinea părinților face diferența. Alege să fii un părinte pentru care copilul e prioritar, nu așteptările tale.

E important să știm că investiția noastră emoțională dă rezultate. Că lecțiile pozitive au ajuns la copil, iar el va ști exact cum să le aplice și să ajungă acolo unde își dorește.

În concluzie, inteligența emoțională face diferența. Dezvoltarea socio-emoțională te poate ajuta să ai copilul pe care ți-l dorești, fără să recurgi la amenințări, reproșuri și comparații.

DEZVOLTAREA LIMBAJULUI PREȘCOLARILOR PRIN POVEȘTI

Păsăroiu Magdalena

Limbajul se află în interdependență cu dezvoltarea gândirii, stimulând și reflectând nivelul și calitățile acesteia. Ca principal mijloc de comunicare interumană, limbajul este un considerabil factor de dezvoltare spirituală și de progres social. De aceea, educarea limbajului reprezintă un scop fundamental în vederea dezvoltării personalității.

Prin toate tipurile de activități desfășurate cu preșcolarii, aceștia își însușesc limbajul sub aspect fonetic, lexical și gramatical, însă sunt anumite activități care prevăd în mod explicit îmbogățirea și activizarea acestuia. Prin activitățile subsumate domeniului Limbii și comunicării- memorizări, jocuri didactice, povestirea, repovestirea, lectura după imagini, lectura educatoarei, convorbirea- se urmărește exersarea optimă a capacității de comunicare.

Una din activitățile preferate a copiilor este povestirea, care reprezintă expunerea orală a operelor literare (povești, povești, basme), având atât valoare formativă, cât și etică, de formare a conștiinței morale.

Charles Perrault, vorbind despre rolul educativ al basmelor preciza „Oricât de simple și de ușoare ar părea aceste povești, ele nasc, fără îndoială, printre copii dorința de a fi asemeni cu cei buni, care ajung fericiți, și în același timp se naște în sufletul lor teama față de nenorocirile ce li s-ar putea întâmpla dacă i-ar urma pe cei răi”. Prin capacitatea de relatare a cadrului didactic- utilizarea unui limbaj adecvat, expresivitatea verbală, gestică, copiii au ocazia de a asimila contexte și situații noi de învățare din „pășunile” unor personaje. Cum este cazul poveștilor precum „Scufița Roșie” de Charles Perrault, „Pungața cu doi bani”, „Capra cu trei iezi” de Ion Creangă, „Povești” de H. C. Andersen etc.

Tematica acestora variază, de la povești despre lumea viețuitoarelor la povești despre copilărie, relația cu adulții, cum întâlnim în „Albă ca Zăpada și cei șapte pitici” de Frații Grimm și „Fata babei și fata moșneagului” de Ion Creangă.

În procesul ascultării unei povestiri este antrenată întreaga activitate psihică a copilului. În ajutorul acestor activități de povestire vin mijloacele vizuale, auditive (imagini, siluete, măști ale personajelor, înregistrări) care captează atenția copiilor și clarifică ordinea cronologică a evenimentelor relatate. Acumularea rezultatelor dorite în dezvoltarea limbajului ține de selectarea atentă a mijloacelor didactice și măiestria utilizării acestora. Urmărind cu atenție poveștile, copilul memorează, compară și analizează materialul furnizat, face unele legături de cauzalitate, stabilește anumite relații între fapte, personaje. Astfel, gândirea copilului este viu stimulată și face posibilă înțelegerea semnificației faptelor eroilor.

Poveștile, indiferent de modalitatea prin care iau formă, contribuie la dezvoltarea gândirii, a imaginației creatoare, la dezvoltarea vorbirii corecte, fluente și expresive. Prin audierea textelor literare, copiii întâlnesc noi expresii care, explicate și înțelese, pot intra în limbajul curent al copiilor.

Impactul pe care poveștile îl au în dezvoltarea continuă a preșcolarilor este major în toate dimensiunile dezvoltării și contribuie la formarea complexă a viitorilor indivizi integrați în societate, cu capacități dezvoltate de comunicare și influențând succesul nu numai profesional, ci și la nivelul relațional al acestora.

Bibliografie

Mitu, Florica, Antonovici, Ștefania, Metodica activităților de educare a limbajului în învățământul preșcolar, Editura Humanitas, București, 2005

Vanzari, E., Taiban, M., Cunoașterea mediului înconjurător și dezvoltarea vorbirii, Editura didactică și pedagogică, București, 1968

Creativitate în educație

Sîrghie Alexandra Marina
Huian Delia

Creativitatea își are originea în cuvântul latin "creare". Acesta semnifică a zămisli, a crea, a naște. Creativitatea reprezintă cel mai înalt nivel al comportamentului omenesc, capabil să își antreneze toate celelalte nivele de atitudine, toate însușirile psihice ale omului. Aceasta contituie una dintre cele mai importante valori umane, sociale și educaționale.

Rolul creativității în procesul civilizației este foarte mare, iar școala contemporană este mereu o preocupare pentru educarea creativității.

Strategia didactică este în mare parte responsabilă de stimularea potențialului creativ al copilului preșcolar. În acest sens, strategia didactică va viza stimularea curiozității și a trebuinței de cunoaștere a copiilor, declanșarea motivației pozitive și afective, asigurarea unui climat educațional amenajat pe centre de activitate, jocul și metode pedagogice active și valorificarea activităților opționale, care pot fi alternative eficiente celorlalte modalități privitoare la stimularea creativității copilului de vârstă preșcolară.

Un cadru didactic poate să încurajeze și să stimuleze creativitatea copiilor astfel :

- prin crearea unui mediu adecvat preșcolarului, în care jocul să se desfășoare fără restrângeri;
- prin libertate de exprimare (libertatea nu trebuie să fie îngrădită);
- prin diverse ateliere de creație (pe cât posibil aceste ateliere să se realizeze și împreună cu părinții);
- prin adaptarea ideilor copilului, încât să se potrivească cu cerințele educatorului);
- încurajând procesul de creație, indiferent de rezultat.

Acestea fiind spuse, am dorit să susținem la clasă o lecție interactive, dar totodata creativă. În săptămâna dinaintea Paștelui am dorit să pictăm ouă de Paște, însă nu pe foi, așa cum o facem de obicei, ci pe folie alimentară. Am întors scăunelele cu picioarele în sus și am lipit folia alimentară. Am împărțit copiii pe echipe, pentru că ne-am dorit să lucreze în echipă, socializand astfel. Le-am prezentat un model și a urmat să îi lăsăm să fie creativi. Bineînțeles că am fost uimite de minunățiile pe care le-au realizat. Astfel, la finalul activității am putut să îi apreciem din suflet pe toți și să le lăudăm truda, care până la urmă a fost depusă datorită creativității acestora.

În cele ce urmează, am dori să evidențiem câteva metode pentru a incita prescolarii în găsirea unor soluții optime pentru compozițiile la liberă alegere, având drept finalitate dezvoltarea gândirii vizuale a acestora, prin desfășurarea unor activități legate de Ziua Copilului, 1 iunie:

Ø decorațiuni:

- coșule din materiale reciclabile (cofraje de ouă din carton, benzi din satin, acuarele, pensoane, iarbă)
- ornamente pentru parcuri de joacă (foi creponate decupate, imagini mici cu tobogan, imagini cu leagan etc.)
- iarba: foi verzi, foarfec, lipici
- soarele, cerul și norii (imagini gata decupate)
- papusi barbie

Aceasta activitate a avut rolul de a-i introduce pe copii în atmosfera specifică acestei zile minunate, ziua lor, a copiilor și au fost desfășurate cu plăcere și entuziasm de către prescolarii grupei mijlocii. Prin intermediul lor au fost antrenate imaginația și creativitatea copiilor, iar rezultatele muncii lor au fost adevărate opere de artă.

ACTIVITĂȚILE DE TIP OUTDOOR MODALITĂȚI DE ORGANIZARE LA NIVELUL PREȘCOLAR

Ursu Nicoleta - Mioara

„Există mai mult în tine decât crezi!”, era motto-ul după care se ghida Kurt Hahn, fondatorul primei școli de Educație Experiențială Outdoor - Outward Bound - în 1941. În opinia acestuia, societatea modernă suferea de mai multe „boli”: declinul condiției fizice, al spiritului de antreprenoriat, al imaginației, creativității, al autodisciplinării și al compasiunii interumane.

„Pe copil îl educă tot ce îl înconjoară: câmpul, pădurea, râul, marea, munții, rândunelele, cucul. Faceți tot posibilul ca și copiii dumneavoastră să iubească tot ce-i înconjoară, pentru că fără dragostea față de natură și animale, omul nu poate să simtă din plin, VIAȚA.C. Mihăescu

Având în vedere cât de importante sunt activitățile în natură, încercăm și la nivelul preșcolar să facilităm cât mai mult contactul copiilor cu elementele și cu factorii de mediu. Astfel, educația outdoor reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare într-un mediu relaxant, oferindu-le copiilor nenumărate provocări, posibilități de interconectare cu alte persoane, dezvoltând laturile fizică, psihică, socio-emoțională.

La nivel preșcolar, creem condiții și conținuturi adecvate, din toate domeniile învățării, pentru a putea desfășura cât mai multe activități de cunoaștere outdoor.

Exemple de activități outdoor:

MICA MEA GRĂDINĂ – Copiii învață să planteze flori, copaci, să îngrijească o grădină.

MICII ECOLOGIȘTI - Copiii vor igieniza spațiul grădiniței, al parcului, ajutați și de adulți.

POVEȘTI CREATE, DRAMATIZĂRI – “Ce ne spune o frunză”, “Ce ne povestește buburuza” - - punerea în scenă a unei povești, creație, schimbarea personajelor, a acțiunilor, a finalului, etc.,

CEL MAI BUN MATEMATICIAN” - Copiii pot aduna frunze, pietre, crenguțe, le pot număra, le pot grupa după anumite criterii.

DESENE PE ASFALT

CONCURSURI MUZICALE ÎN AER LIBER

“CEL MAI FRUMOS ANOTIMP” – concurs de defilare costume ecologice

ȘTAFETE: “CINE AJUNGE PRIMUL LA COPĂCEL”, “CINE CULEGE MAI MULTE OUĂ”, “CINE GĂSEȘTE MAI MULTE JUCĂRII ASCUNSE”, “CINE SARE MAI DEPARTE”

CONCURS “CEL MAI FRUMOS PEISAJ”

“DETECTIVII NATURII”

“CORECT, GREȘIT”, reguli de comportament, reguli igienico- sanitare, de educație rutieră.

ÎNTRECEREA BICICLETELOR

ÎNTRECEREA SĂNIUȚELOR

“MAREA BULGAREALĂ”

“CEL MAI HAZLIU OM DE ZAPADĂ”

“TRENULEȚUL DESENELOR”

Activitățile outdoor vor facilita procesul învățării prin contactul direct cu elementele din natură, prin experimentare, prin explorare. Copiii vor învăța din plăcere, iar noțiunile aflate vor fi durabile și ușor de aplicat în diferite domenii.

Creativitatea și educația

Ursache Gabriela

„Creativitatea nu înseamnă să găsești un lucru ci, să faci ceva din el după ce l-ai găsit.”

James Russell Lowell

Prin învățarea creativă nu se urmărește neapărat a se face din fiecare copil un geniu, dar putem și trebuie să reușim, ca dascăli, să facem din fiecare copil un participant activ – independent sau în grup – la „redescoperirea” adevărurilor despre lucruri și fenomene, atunci când i se indică direcțiile de cercetare sau i se dau notele definitorii, să-și pună întrebări similare cu cele pe care și le pune cercetătorul științific cum ar fi: „cine”, „ce”, „unde”, „prin ce mijloace”, „în ce scop”, „cum”, „când”, deoarece ele întrețin interesul pentru cunoaștere și corespund spiritului de curiozitate al copilului.

Conceptul de creativitate se referă la producerea de idei noi și originale, în timp ce conceptul de creație vizează finalizarea ideii, transpunerea ei în operă artistică, științifică, tehnică, în obiecte artistice, științifice, tehnice etc. Creativitatea este implicată în producerea ideilor noi, originale și valoroase.

Creativitatea nu trebuie văzută ca un proces necesar doar la vârsta adultă sau școlară. Necesitatea stimulării creativității trebuie conștientizată încă din faza preșcolară, aceasta asigurând premisele accederii cu succes la treptele superioare din viață. Educatorii trebuie să încerce să se adapteze la ideile copiilor fără a încerca să structureze ideile acestora dacă acestea nu se potrivesc cu cele ale adulților.

Strategia didactică este responsabilă, în mare parte, de stimularea potențialului creativ al copilului preșcolar. În acest sens, ea va viza:

- stimularea curiozității și a trebuinței de cunoaștere la copii;

- declanșarea motivației pozitive și afective;

- asigurarea unui climat educațional dezinhibant, amenajat pe centre de activitate;

- jocul și metode pedagogice active;

- conduite didactice flexibile, care permit libera exprimare a copilului, încurajează autonomia, inițiativa și creativitatea lui;

La vârste mici copilul are tendința de a se exprima în lucrările lui, bazându-se pe experiența personală.

De aceea este bine să se acorde copilului libertatea de idei, de a găsi mijloace și forme de expresie a propriilor impresii despre lume, în care să se reflecte emoțiile și sentimentele trăite.

Cultivarea creativității în mintea și sufletul copiilor este o necesitate și se impune din ce în ce mai mult într-o societate în plină mișcare. Preșcolarii creativi se diferențiază de obicei de restul grupului prin diferite comportamente specifice și, dacă li se permite acest lucru, își dezvoltă în mod liber creativitatea. Ei sunt foarte curioși, vin cu soluții neobișnuite, cu idei originale, au inițiativă și un spirit de observație foarte bine dezvoltat, pun întrebări adecvate, explorează noi posibilități, învață rapid și ușor, au o memorie bună, un vocabular bine dezvoltat, au o imaginație vie și o capacitate deosebită de a compune povești.

Un cadru didactic poate să încurajeze și să stimuleze creativitatea copiilor astfel:

- prin crearea unui mediu adecvat preșcolarului, în care jocul să se desfășoare fără restrângeri;

- prin libertate de exprimare (libertatea nu trebuie să fie îngrădită);

- prin diverse ateliere de creație (pe cât posibil aceste ateliere să se realizeze și împreună cu părinții);

- încurajând procesul de creație, indiferent de rezultat.

Copilul preșcolar este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a freazăntului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său. În perioada preșcolară imaginația se exprimă viu prin tot ceea ce face copilul la grădiniță la toate activitățile. Copilul transpune conștient realul într-un plan imaginar, creează, chiar dacă într-un mod elementar. Prin joc se realizează asimilarea realului la el și acomodarea lui la real. Activitățile ludice și artistico - plastice sunt purtătoare ale unor multiple virtuți formative în dezvoltarea psihică generală a copilului și, implicit în dezvoltarea creativității.

Prof. Înv. Preșc: Ursache Gabriela

Bibliografie:

1. Bocoș, M., Catalano, H., Pedagogia învățământului preșcolar și școlar, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2008;

2. Silvia Dima, Copilăria-fundament al personalității, Revista Înv. Preșcolar, București, 1977

JOC DIDACTIC SĂ ÎNVĂȚĂM CORPURILE GEOMETRICE ÎMPREUNĂ CU DINO!

Smochină Adriana – Liliana

Scopul jocului:

- consolidarea deprinderii de a asocia corp geometric – formă geometrică și invers ;
- dezvoltarea capacității de a diferenția corpurile geometrice;
- dezvoltarea atitudinii de responsabilitate față de grupul din care face parte;

Conținutul jocului: capacitatea de a asocia corp geometric – formă geometrică, capacitatea de a diferenția corpurile geometrice.

Sarcina didactică:

- să asocieze corpurile geometrice cu formele geometrice corespunzătoare;
- să numească corpurile geometrice conform caracteristicile lor.

Obiective:

O3: Să realizeze corespondența între corpurile geometrice și figurile geometrice corespunzătoare;

O4: Să identifice corpurile geometrice, după criterii date;

Elemente de joc: mânguirea materialului, aplauze, sunetul clopoțelului, mișcarea.

Regulile jocului:

- Elevul are voie să pornească în parcurgerea traseului la sunetul clopoțelului;
- Elevul care ajunge primul la capătul traseului are voie să aleagă un corp geometric, să-l numească și să-l asocieze figurii geometrice corespunzătoare;
- Elevul care străbate traseul primul și îndeplinește sarcina didactică aduce grupei sale un punct;
- Grupele cu cele mai multe puncte este desemnată grupa câștigătoare a primei probe.

Strategia didactică:

-Metode și procedee: : conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, observația.

-Mijloace didactice: corpurile geometrice, clopoțel, acoperișul lui Dino confecționat din carton, labe de dinozaur confecționate din hârtie , fișă de flipchart pe care sunt notate punctele celor două grupe, coli pe care sunt lipite forme geometrice, jetoane cu corpurile geometrice, lipici, diplome;

-Organizare: frontal, pe grupe.

Desfășurarea jocului:

1.CAPTAREA ATENȚIEI: Realizez captarea atenției printr-o conversație cu elevii prin care îi anunț că Dino vrea să le fie cel mai bun prieten și că își dorește foarte mult să se joace împreună. Îi întreb dacă și ei își doresc acest lucru. Le aduc la cunoștință faptul că Dino este trist fiindcă adăpostul său s-a stricat, iar pe lângă acest lucru, mai are o problemă: în acoperiș a descoperit niște orificii care seamănă cu corpurile geometrice ale căror denumiri nu le cunoaște, dacă ar fi fost atent la matematică, le-ar fi știut. În acest caz nu își poate repara singur acoperișul.

2.ANUNȚAREA JOCULUI: Dragii mei, ce spuneți, îl ajutăm pe Dino să-și repare adăpostul? Pentru a-l ajuta, voi trebuie mai întâi, să stabiliți forma orificiilor descoperite în acoperiș, să alegeți diferite corpurile geometrice și să potriviți fiecare corp geometric ales în orificiul cu forma geometrică corespunzătoare acestuia.

3. EXPLICAREA JOCULUI: Veți forma două grupe (Grupele dinozaurilor isteți și Grupele dinozaurilor harnici), iar la sunetul clopoțelului, concomitent, câte un elev din fiecare grupă, parcurge traseul format din labe de dinozaur. Elevul care străbate primul traseul, alege din mulțimea de corpurile geometrice un corp, îl numește, astfel încât Dino să învețe mai bine corpurile geometrice, apoi îl potrivește în forma geometrică corespunzătoare de pe adăpostul lui Dino.Elevul care duce sarcina la bun sfârșit, aduce echipei sale un punct.

4. JOCUL DE PROBĂ: Voi începe jocul printr-o demonstrație pentru a-i ajuta pe elevi să înțeleagă exact regulile acestuia: străbat traseul format din labe de dinozaur, ajung la mulțimea de corpurile geometrice și aleg un cub. Întreb un elev: „În ce formă geometrică trebuie să îl potrivesc?”. După răspunsul oferit de el („Cubul trebuie așezat în pătrat”), îl potrivesc în cea care are forma unui pătrat. Dragii mei, aceeași sarcină trebuie să o îndepliniți și voi, până ce adăpostul lui Dino este reparat. Verific în ce măsură copiii și-au însușit regulile stabilite.

5. EXECUTAREA PROPRIU – ZISĂ A JOCULUI: Elevii sunt împărțiți în două grupe (Grupele dinozaurilor isteți și Grupele dinozaurilor harnici). Fiecare grupă își alege un lider. La sunetul clopoțelului,

concomitent, câte un elev din fiecare grupă, parcurge traseul format din labe de dinozaur. Elevul care străbate primul traseul, alege din mulțimea de corpuri geometrice un corp, pe care îl numește, apoi îl potrivește în forma geometrică corespunzătoare de pe adăpostul lui Dino. Elevul care duce sarcina la bun sfârșit, aduce echipei sale un punct. După finalizarea acestei probe, împreună stabilesc numărul de puncte acumulat de fiecare grupă, apoi anunță grupa câștigătoare a acestei probe.

6.COMPLICAREA JOCULUI:

Reguli: -Elevii au voie să înceapă să îndeplinească sarcina de lucru la sunetul clopoțelului;

-Elevii au voie să îndeplinească sarcina de lucru în timpul pus la dispoziție (4 min.);

-Echipa care îndeplinește sarcina de lucru este desemnată echipa câștigătoare a acestei probe;

Dragii mei, Dino încă mai încurcă corpurile geometrice, astfel vă roagă să îl ajutați în continuare să le învețe, poate, poate nu le va mai încurca. Rog fiecare grupă să meargă la masa sa! Ce ați găsit pe masă?(Elevii răspund).

Pentru a-l determina pe Dino să nu mai încurce corpurile geometrice între ele, ar fi bine să-i arătăm care sunt corpurile geometrice, după trăsăturile lor. Voi trebuie să lipiți corpul geometric identificat conform caracteristicilor sale, în dreptul figurii geometrice corespunzătoare. Citesc pe rând, fiecare cerință:

1.Sunt un corp geometric cu șase fețe în formă de pătrat.

2.Sunt un corp geometric cu șase fețe în formă de dreptunghi.

3. Sunt un corp geometric ce seamănă cu o bilă.Nu am vârfuri.

Anunț timpul de lucru (4 min.) și punctajul pe care îl vor primi grupele dacă îndeplinesc corect sarcina de lucru (1 punct). Fiecare grupă îndeplinește sarcina de lucru. După expirarea timpului avut la dispoziție, verificăm împreună modul în care grupele au îndeplinit sarcina de lucru, stabilim punctajul la această probă pentru fiecare grupă .

7.Încheierea jocului

În funcție de punctele obținute de fiecare grupă, voi desemna grupa câștigătoare.Fiecare grupă va primi câte o diploma oferită de Dino drept mulțumire pentru că l-a ajutat să învețe corpurile geometrice. Voi face aprecieri cu privire la modul în care s-a desfășurat jocul.

Strategii de predare în vederea învățării active

BERBEACA FLORINA

Învățarea trebuie să cuprindă activități de prelucrare a noii materii învățate, care trebuie legată de ceea ce elevul știe deja. Sarcinile trebuie să fie autentice, stabilite în context semnificativ și legate de viața reală. Ele nu trebuie să implice doar repetarea unor lucruri, deoarece acest lucru duce la învățarea "de suprafață" și nu la învățarea "de profunzime".

Având în vedere faptul că învățarea elevilor va implica erori, sarcinile trebuie să le ofere ocazia de a se autoevalua, de a corecta, de a discuta cu colegii, de a primi reacția profesorului, precum și de a face alte verificări de "conformitate cu realitatea".

=Utilizați:=

(I) Metode care necesita o pregatire sumara si putine resurse : Predare prin intrebari,

Bulgare de zapada, Brainstorming, Experimentul Gandului (Empatia), Roata ;

(II) Metode care implica materiale (fotocopii sau cartonase) ce se distribuie elevilor : Invatare cooperanta, . Puncte-cheie, Intrebări pe baza textului, Transformare, Explicatiile elevilor, Harti/diagrame/desene, Rezumatul,

(III) Activitati care necesita putin mai multa pregatire; se incepe cu cele mai usoare :

Hotarari – Hotarari, Prezentarile elevului, Predare de catre elevi - Pentru predarea de aptitudini, Jigsaw – O metoda de invatare cooperanta, Controversa academica, . Intrebări ”Bulgare de zapada”, Invatarea individuala, Ochelari, Competenta de a judeca, Comparatie si contrast.

- “Predarea prin întrebări” sau descoperirea sub îndrumare
- Explicarea sarcinilor care cer elevilor să își explice unii altora modul cum au înțeles un anumit lucru și să elaboreze acest mod de a înțelege înainte de a-l exprima
- Punerea de întrebări și răspunsuri de “diagnoză” și utilizarea răspunsurilor greșite pentru a explora și a corecta neînțelegerile. “Întrebările socratice”.
- Utilizarea sarcinilor și întrebărilor care stimulează gândirea elevilor și se bazează pe Taxonomia lui Bloom și nu simpla reamintire. Aceste sarcini și întrebări necesită mai multă gândire și prelucrare.

Analiză: întrebări de tip “de ce”,

Sinteză: întrebări de tip “cum”, “ai putea să”

Evaluare: întrebări de judecată.

Aceste întrebări de rang superior impun elevilor să își creeze propriile concepții cu privire la noua materie învățată. Nu se pot face raționamente pe marginea materiei învățate înainte ca aceasta să fie conceptualizată; de aceea, întrebările care solicită raționamentul vor determina conceptualizarea.

- Utilizarea studiilor de caz care leagă subiectul discutat de viața reală sau de experiențele anterioare și deci de învățarea anterioară
- Utilizarea lucrului în grup, care solicită elevilor să discute materia învățată, astfel încât să colegii să se verifice între ei și să învețe unii de la alții
- Învățarea implică “construirea de modele”; de aceea, utilizați hărți ale minții și rezumate care relevă relația dintre părțile subiectului și întreg. De asemenea, arătați legătura dintre subiectul de astăzi și alte subiecte
- Predarea aptitudinilor în contextul subiectului respectiv. Gândiți-vă la dumneavoastră ca la un profesor de aptitudini care utilizează conținutul materiei pentru a preda aptitudinile respective.
- Stimularea sporește ritmul învățării. De aceea, utilizați resurse generoase, plurisenzoriale și activități energice și creați o atmosferă de amuzament atunci când este posibil.

VIS

Blidar Mona-Claudia

Privesc cum norii pribegesc,
Pe lungi cărări sihastre,
Corăbii ce nu obosesc,
Pe mările albastre.

Se duc în lung, se-ntorc în lat,
Nimica nu-i apasă,
La granițele ce le bat,
De nimeni nu le pasă.

La cârma lor eu să mă port,

Ușor mânat de vânturi,
Și fără nici un pașaport,
Să cercetez pământuri.

M-aș înălța precum ICAR,
Spre luminoase stele,
Și una să culeg măcar,
S-o dau iubitei mele.

FEMEILOR DE ZIUA LOR- OPT MARTIE

Bodea Corina-Mihaela

Din depărtări astrale vin,
Spre voi, dorite semne,
Ca să vă bucurați din plin
De clipele solemne.

E ziua voastră astăzi iar,
A opta zi din Martie,
Când, ceva de primiți în dar,
E semn gentil aparte.

Căci un buchet de ghiocei
În ceasul dimineții
E darul scump de la acei,
Ce sunt chezașii vieții.

-Priviți, din soare se ivesc
Rapsozii primăverii,
Iubiți pe cei ce vă iubesc
Și dați-vă plăcerii!

MOȚII, URMAȘII LUI IANCU

Galaction Monica-Camelia

Sunt moții cei mai falnici brazi,
Ce dăinuiesc sub soare,
Și până-n ziua cea de azi,
Nu i-au plecat topoare.

Deși prin vremi loviți au fost,
De rătăcite vânturi,
Ce-și căutau în lume rost,
Cucerind pământuri.

Dar mândrii brazi cu fruntea-n nori
Nu-i vânt și foc să poată,
Nici chip de oameni muritori
Din rădăcini să-i scoată.

Căci rădăcina lor e os
Din trupuri adormite
Ce s-au întins demult pe jos
Prin locuri înverzite.

Iar seva lor nestinsul foc,
Ce arde-le în vine
De mii de ani îi ține loc
Spre timpul care vine.

„ȘCOALA MEA DE LA HĂȘDATE-locul sufletului meu”

Alexandru Blidar

Din vremuri îndepărtate
O bunică povestea
Că aicea la Hășdate
O școală mică era.

Erau mulți copii pe-atuncea
Și caiete nu aveau
Doar o cârpă și-o tăbliță

Pe care zilnic scriau.

Dascălul era doar unul
Simion Ilea se numea
Mult îl mai iubeau copiii
Și lumea îl respecta.

De la el mulți învățat-au
Să scrie, să socotească,
Lui D-zeu să se roage
Și să nu se dușmănească.

Dar trecură-acele vremuri
Și-alte noi locul le-au luat,
Iar din acea școală mică
Oameni mari s-au ridicat.

Astăzi în Hășdatea noastră
Multe, multe s-au schimbat
Și cum bunicii visară
Școală mare s-a-nălțat.

E frumoasă, e aranjată,
Cu drag în ea învățăm!
E modernă și dotată
Cu tot ce nevoie-avem!

Are săli încăpătoare
Internet, calculatoare,
Unde și cei mici învață
Cum să se comporte-n viață

Noi cu școala ne mândrim
Și cu toții ne dorim
Să-nvățăm, cuminiți să fim,
Oameni mari să devenim.

Și am vrea de s-ar putea
Să schimbăm lumea cea rea,
Oamenii să se iubească
Să nu se mai dușmănească.

Iar această sfântă țară,
Ce strămoșii ne-o lăsară,
S-o facem să înflorească
Prin munca și cinstea noastră!

BUCURIE

Cuc Anda Maria

Un soare voios de primăvară
Răsare pe dealuri și câmpii,
Iar ceata de albine iară
Culege nectar de pădăii.

Pomii se-mbracă de paradă
Cu rozaliu și alb veșmânt,
Florile își scot capul afară
Din pământul zvântat de vânt.

Peste tot e forfotă mare,
Animale și insecte mici
Se bucură cu oamenii laolaltă,
Că primăvara e aici.

În seara Ajunului

Iudit Czako

În seara Ajunului,
Ajunul Crăciunului,
Pe albastrul cerului,
Apare steaua Mântuitorului.

O stea ce strălucește
Și lumii vestește,
O minune mare,
Hristos azi se naște!
Păstorii când au văzut,

Pe gânduri au căzut,
Oare ce-i de făcut?
Cum ajung la Noul născut?

Răspunsul repede au primit,
Steaua le-a călăuzit,
Locul sfânt a fost găsit,
Păstorii au uimit!

Fiul Domnului dormea,
Unde nimeni nu se gândea,
Pe fânul animalelor,
Spre mirarea păstorilor.

Animalele căldură îi suflau,
Îngerii frumos cântau,
Păstorii I se închinau,
Magii la drum porneau.

Toată lumea s-a bucurat,
Acest lucru pe Irod l-a înfuriat,
Lumina vieții voia să-l stingă,
Vești multe încerca să strângă.
Pe toată lumea întreba,
De locul unde Micuțul se afla.

Tatăl intenția lui Irod a aflat,
Îngerii pe păstori au anunțat,
Pe un alt drum să se întoarcă,
Cu Irod să nu se întâlnească!

Ei astfel au procedat,
Viața Micuțului fiind salvat,
Omenirea de atunci înțelege,
Domnul cât de mult ne iubește.

COMPETENȚA DIGITALĂ-ABORDARE TRANSCURRICULARĂ

Alina Simionescu

Competența cheie – Competența digitală – clasa a II-a

Competența digitală este esențială pentru educație, viață profesională și participare activă în societate. Este important să înțelegem această competență și, în egală măsură, să o cultivăm. Asistând, în ultimii ani, la modul îngrijorător în care computerul "invadează" viața școlarului contemporan, mi-am propus să utilizez această competență pentru a le demonstra elevilor și părinților că putem folosi calculatorul/laptopul/tableta/ telefonul și internetul în procesul educativ.

Toate activitățile desfășurate sunt proiectate pentru a accesibiliza cât mai mult conținuturile și sarcinile învățării. Prin intermediul lecțiilor interactive și al jocurilor educative, elevii își exersează aptitudinile și deprinderile, vor atinge competențe specifice asociate disciplinelor cum ar fi: comunicarea în limba română, matematică și explorarea mediului, arte vizuale și abilități practice, și nu în ultimul rând, dezvoltare personală.

La disciplina Comunicare în limba română , cu ajutorul aplicației Comix, elevii vor realiza benzi desenate, le vor imprima și le vor oferi elevilor de la clasa pregătitoare pentru a le colora. Pentru a-i motiva să citească , le voi propune elevilor să realizeze după fiecare carte/poveste citită o scenetă care va fi filmată și prezentată colegilor și părinților.

La Matematică și explorarea mediului, prin intermediul lecțiilor interactive, al p.p.s.- ului și a unor programe, elevii vor rezolva exerciții și probleme .Dacă acestea sunt corect rezolvate , vor fi aplaudați, iar dacă sunt greșite sunt nevoiți să reia rezolvarea , deoarece nu pot trece la următorul exercițiu/nivel. De asemenea, vor desfășura activități și jocuri de poziționare a obiectelor în spațiu sau experimente , atunci când nu dispunem de materialele necesare.

La disciplina Dezvoltare personală , elevii vor realiza p.p.t-uri pe diverse teme : „ Cine sunt eu?”, „Familia mea”, „ Sunt fericit/trist”, proiecte de grup: -p.p.t. „Școala noastră”, „Satul meu”. Vor avea drept teme realizarea unor interviuri aplicate membrilor familiei, comunității, colegilor, pe diverse teme și le vor înregistra cu ajutorul telefoanelor. Vor trimite temele (interviurile) pe adresa de e-mail sau whatsapp. Vom realiza un blog al clasei pentru a promova activitățile desfășurate.

Pentru orele de Arte vizuale și abilități practice , le voi cere elevilor să fotografieze, de exemplu, „Fapte bune” , schimbările naturii în fiecare anotimp, să le imprime și pot participa la concursuri de artă fotografică. Vor realiza postere, afișe .

Pentru disciplinele Comunicare în limba română și Matematică și explorarea mediului voi folosi aplicația Kahoot în activitatea cu elevii, în recapitularea cunoștințelor, în fixarea cunoștințelor, ca evaluare formativă sau chiar ca evaluare sumativă.

COPILUL ÎNGERAȘ- Compoziție proprie

IGNAT ANA-MARIA-DANIELA

Mi-a șoptit un îngerăș,
Aseară, în visul meu,
Că nu-s doar un copilaș,
Ci că sunt și eu la fel ca el.

Am și aripi și rochiță,
Toate pline de lumină,
Doar că astăzi, din păcate,
Nu le-am luat aici, cu mine.

COLINDELE

Vărgatu Veronica Daniela

Colindele sunt cântece tradiționale românești, anume felicitări (urări) de tip epico-liric, având în general între 20 și 60 de versuri. Colindele sunt legate de obiceiul colindatului, datină perpetuată din perioada precreștină.

Colindele nu trebuie confundate cu cântecele de stea, specifice sărbătorilor creștine de iarnă, și nici colindatul cu umblatul cu steaua. Colindele se cântă în preajma Crăciunului și Anului Nou.

Unele dintre ele au o sumedenie de variante și versiuni, potrivit diferitelor regiuni și graiuri.

Inițial, colindele aveau o funcțiune ritualică, anume aceea de urare pentru fertilitate, rodire și belșug.

Acest obicei era legat fie de începutul anului agrar (adică de venirea primăverii), fie de sfârșitul său (toamna, la culegerea recoltei). Pe de altă parte, un scop des întâlnit al colindelor era acela de alungare a spiritelor lui Ianuarie. Peste timp, din semnificația inițială a colindelor s-a păstrat doar atmosfera sărbătorească, de ceremonie, petreceri și urări.

Unul dintre cele mai vechi și mai frumoase obiceiuri este cel al colindatului.

În Ajun de Crăciun există obiceiul de a se împodobi în casă sau în curte un brad cu diferite globuri, cu beteală ori cu bomboane de ciocolată numite saloane. În aceste zile sfinte – 25, 26 și 27 decembrie – se respectă tradiții vechi de sute de ani.

Colindatul este unul dintre aceste obiceiuri. Atât grupuri de copii, cât și grupuri de adulți se strâng laolaltă și merg să colinde la casele vecinilor sau la casele altor oameni.

Atunci se cântă „O ce veste minunată”, o melodie foarte veche și foarte populară în popor, cât și „O brad frumos”. Totodată colindătorii sunt serviți cu produse alimentare (colaci făcuți în casă) sau bani.

ROLUL PARTENERIATULUI DINTRE PĂRINȚI ȘI EDUCATOARE ÎN DEZVOLTAREA COPILULUI

Blaga Marinela

Influența educației exercitate în grădiniță poate fi pozitivă ,atât timp cât între aceasta și mediul familial există unitate din punct de vedere al cerințelor ce sunt puse în fața copilului .Odată cu intrarea în grădiniță ,este depășit cadrul familial restrâns, noul mediu punând în fața copilului noi solicitări ,diferite de cele familiale ,cărora cel mic este bine să le răspundă.Se observă o tendință de valorificare a rolului cadrului didactic din grădiniță ,care poate fi îmbucurătoare sau poate ridica semne de întrebare .În primul rând ,se constată că ,activitatea educatoarei nu se reduce doar la activitatea cu copiii ci și la colaborarea cu părinții acestora .Acestea sunt doar unele din dezideratele urmărite ,însă ,în prezent educatoarea îndeplinește un rol din ce în ce mai complex. Este nevoie ca ea să le explice părinților cu care comunică ,rolul pe care îl îndeplinește instituția preșcolară și să îi convingă că împreună au un țel comun : binele copilului .De aici necesitatea ca relațiile cu mediul familial să nu fie inegale ca durată și constanță ,diferite de cele ale mediului grădiniței.Copilul are nevoie de un proces de educare și socializare din partea părinților ,orientat spre însușirea treptată a modelelor socio-culturale adoptate de societatea din care face parte .Chiar și la copii aparent bine integrați și echilibrați ,din punct de vedere afectiv ,se observă o dezvoltare a sentimentelor esențial săracită și dificultăți în stabilirea contactelor sociale . Se întâmplă adesea ca unii părinți din cauza timpului insuficient petrecut cu copilul să nu știe ceea ce face, ce cunoștințe a dobândit sau ce lacune are ,poate exista și problema că imaginea copilului pe care o are părintele să nu fie cea reală ,să fie subapreciată sau supraapreciată . Educatoarea poate organiza activități la care să participe atât copii cât și părinții cum ar fi asistarea la activitățile zilnice desfășurate în grădiniță,activități cu copiii și părinții fiind organizați pe grupuri care să presupună competiții ,cât și cooperarea părinte-copil sau cel mai des întâlnite sunt activitățile extrașcolare la care participă și părinții .

Bibliografie;BADEA, E. (1997). Caracterizarea dinamică a copilului și adolescentului de la 3 la 17/18 luni cu aplicație la fișa școlară. Editura Tehnică. București.
BARAN-PETRESCU, A. (2004). Parteneriat în educație. Editura Aramis. București.

Profilul de formare al absolventului clasei a IV-a pe înțelesul părinților

Oltea Hrițcu

Clasele primare reprezintă baza școlarității și, în egală măsură, a școlarizării individului. Profilul de formare al absolventului ciclului primar structurat pe baza a opt competențe cheie, identificate ca rezultat al nevoii adecvării formării elevilor cerințelor de pe piața muncii. Cele opt competențe cheie vizează domeniile cele mai solicitate în viața de zi cu zi și se referă la: competențe de comunicare în limba maternă, comunicarea în limbi străine, competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii, competențe digitale, competențe de a învăța să înveți, competențe sociale și civice, de inițiativă și antreprenoriat și competențe de sensibilizare și exprimare culturală. Aceste competențe urmăresc nu doar transmiterea și achiziția de cunoștințe pentru domeniile

vizate, ci și formarea la elevi de abilități și atitudini pentru aceste domenii, aspecte care susțin și ușurează integrarea lor socială.

Documentele reglatoare în domeniul competențelor descriu cunoștințele, abilitățile și atitudinile pe care un elev ar trebui să le dețină la finalul clasei a IV-a, un nivel considerat elementar, care urmează a fi îmbogățit pentru a deveni un nivel funcțional (la finalul clasei a X-a) și dezvoltat (la finalul clasei a XII-a).

Sintetizat, nivelul elementar se prezintă astfel:

- competențe de comunicare în limba maternă:

- „întuirea unor concepte, identificarea de fapte, opinii, emoții în mesaje orale sau scrise, în contexte familiare de comunicare, exprimarea unor gânduri, păreri, emoții în cadrul unor mesaje simple în contexte familiare de comunicare, participarea la interacțiuni în contexte familiare, pentru rezolvarea unor probleme de școală sau de viață ;

- comunicarea în limbi străine:

- „întuirea unor concepte în limba străină, identificarea de fapte, opinii, emoții în mesaje orale sau scrise în limba străină, în contexte familiare de comunicare, exprimarea unor gânduri, păreri, emoții în limba străină în cadrul unor mesaje simple în contexte familiare de comunicare, participarea la interacțiuni în limba străină în contexte familiare, pentru rezolvarea unor probleme de școală sau de viață;

- competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii:

- manifestarea curiozității pentru aflarea adevărului și pentru explorarea unor regularități sau relații întâlnite în situații familiare, utilizarea numerelor în calcule și a unor reprezentări grafice simple utilizarea, în situații familiare, a unor instrumente și/sau procedee specifice matematicii rezolvarea de probleme în situații familiare, formularea unor explicații simple, utilizând terminologia specifică matematicii perceperea elementelor pozitive și negative induse de tehnologie, manifestarea interesului pentru un mediu curat și pentru sănătatea propriei persoane;

- competențe digitale:

- identificarea intuitivă și spontană a unor modalități originale de utilizare a dispozitivelor, aplicațiilor și conținuturilor digitale în format video sau audio în rezolvarea de probleme simple și familiare, utilizarea unor funcții simple ale dispozitivelor, aplicațiilor și digitale pentru a exprima în mod personal și original emoții, trăiri, fenomene, situații concrete de viață, în contexte familiare;

- competențe de a învăța să înveți:

- identificarea/clarificarea elementelor pe care le presupune sarcina de lucru înainte de începerea activității, cu respectarea regulilor/instrucțiunilor de realizare a unei sarcini, utilizarea surselor de învățare recomandate de cadrul didactic și identificarea de noi surse și moduri relevante de obținere a informațiilor în raport cu scopurile învățării, sub îndrumarea cadrului didactic, utilizarea de tehnici, metode simple pentru a învăța, activa cunoștințe anterioare și înregistra informații manifestarea curiozității, creativității și entuziasmului în abordarea de sarcini noi și neobișnuite de învățare, fără teama de a greși;

- competențe sociale și civice:

- utilizarea intuitivă a unor concepte specifice domeniului social, punerea în practică a unor norme elementare de conduită în contexte cotidiene, manifestarea unor deprinderi de comportament moral-civic favorabile integrării în colectivitate, cooperarea cu ceilalți pentru rezolvarea unor sarcini simple de lucru

- de inițiativă și antreprenoriat:

- utilizarea intuitivă a unor noțiuni specifice activității sociale și economice, estimarea/aprecierea unor posibile riscuri în desfășurarea activităților la care participă, cooperarea cu ceilalți pentru rezolvarea unor sarcini simple de lucru, care implică hotărâre, angajament în realizarea unor obiective, inițiativă, creativitate, implicarea în activități favorabile unor deprinderi de comportament moral-civic;

- competențe de sensibilizare și exprimare culturală:

- recunoașterea limbajelor (vizuale, auditive, kinestezice) care aparțin domeniului culturii, compararea propriilor mesaje și expresii culturale cu cele formulate sau exprimate de alții, explorarea aptitudinilor creative personale în situații de învățare formale, informale și non-formale, realizarea de lucrări creative simple, pornind de la valorificarea ideilor și experiențelor personale, aprecierea factorilor estetici în viața cotidiană, participarea la proiecte culturale organizate în context formal sau informal în comunitatea locală.”

(sursa - Repere pentru proiectarea și actualizarea curriculumului național. Document de politici educaționale, versiune de lucru, Institutul de Științe ale Educației, mai, 2016)

CE PUTEM FACE PENTRU UN COPIL CALM ȘI ECHILIBRAT?

Ciobanu Ileana

Secretul armoniei în relații, mai ales în cele cu preșcolarii, este răbdarea. Ca părinte, modul în care abordați problemele de zi cu zi servește drept exemplu copiilor dvs. și le influențează reacțiile, atât acasă, cât și la grădiniță. Iată ce ar fi bine să faceți:

NU REACȚIONAȚI! Când copiii sunt obraznici, nu reacționați imediat. Încercați să înțelegeți ce anume le determină comportamentul. Uneori, copiii au nevoie de cea mai mare dragoste și atenție tocmai în momentele în care se poartă cel mai rău.

IGNORAȚI GREȘELILE DE COMPORTAMENT: Specialiștii ne recomandă să recompensăm comportamentul adecvat al copiilor foarte mici cu laude și încurajări, eventual cu o îmbrățișare sau un sărut și să ignorăm comportamentul nedorit. Dacă vă concentrați pe greșelile copiilor, le dați prea multă importanță și el va tinde să le repete. Atunci când comportamentul nu este prea îngrijorător, nu-l băgați în seamă. Dacă sunteți oboist și stresat, o tehnică foarte simplă este să-i oferiți copilului posibilitatea de a urmări pe computer anumite jocuri educative, dar, totodată încercați să-i limitați acestuia accesul la o oră pe zi. Cumpărarea unui calculator pentru copil este o alegere bună, odată ce acesta a împlinit vârsta de 5 ani. Jocurile și programele sunt tot mai complexe și pot stimula inteligența, dacă sunt alese corespunzător. Când va fi la școală, îl poate folosi în procesul de învățare.

PRACTICAȚI ARTA DISTRAGERII: Una dintre cele mai bune metode de a schimba un tip de comportament este să le distrați atenția asupra altui lucru. De exemplu, dacă un copil nu vrea să dea o jucărie unui prieten, luați o altă jucărie și vorbiți-i despre ea cu entuziasm. Curând, copilul își va pierde interesul față de prima jucărie.

ATENȚIE!! Atunci când copilul are o criză de isterie, îndepărtați-vă ca și cum n-ați fi observant nimic. Nu vă duceți prea departe, ca să nu intre în panică, iar apoi întoarceți-vă spre el ca din întâmplare și puneți-i o întrebare sau faceți o remarcă despre cu totul alt subiect, ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic. De obicei, crizele de isterie încetează repede dacă nu vă înfuriați.

Calmul înseamnă sănătate!!

Tarile care au cele mai eficiente sisteme de educatie, din lume

Necula Liliana

Eficiența educației depinde în mare parte de sistemul de educație dintr-o țară și de modul în care a fost conceput. De exemplu, sunt sisteme educaționale care reușesc să ofere tot ce trebuie pentru orice fel de elev sau student, și prin urmare, mai multe oportunități în găsirea unui loc de muncă după absolvire, precum sunt și sisteme care nu sunt la fel de eficiente în a forma adulții de mâine.

Un sistem de educație înglobează tot ce ține de școala publică sau private, la nivel local și național, și anume: legislație, politici, fonduri publice, alocarea de resurse, facilități, resurse umane, contracte, cărți și

computere, resurse pentru predare ș.a.m.d. Fiecare țară are un sistem de educație propriu, diferit, în funcție de cultura sa, și de concepțiile față de educație, în general. Întrebarea care se ridică este – Dintre toate însă, care sunt cele mai bune?

1. Sistemul de educație din Finlanda. Accesul la educație e gratuit, elevii învățând fix ce le trebuie la școală, sistemul fiind bazat pe cercetările educaționale americane și filosofi, lăsându-se inspirat de aceste idei. Anul școlar durează 190 de zile, fiecare elev își alege calea de studiu și disciplinele preferate, ce îl ajută să se dezvolte. Pentru copiii de 0-6 ani, totul se învață prin joacă, nu e nevoie să frecventeze școala. De la 7 ani, se desfășoară educația de bază, iar vreme de nouă ani, curriculumul se schimbă mereu, în funcție de nevoile fiecărui individ în parte. Mesele sunt gratuite, iar la liceu există un învățământ general și unul vocațional. La cel general elevul alege ce vrea să studieze, iar la cel vocațional știe deja ce job vrea să urmeze, și se orientează spre învățarea de abilități, deprinderea de competențe, se pune accentual mai mult pe practică. Învățământul superior este de asemenea gratuit. Universitățile se impart și ele în două categorii: generale și de științe aplicate, pentru cunoștințe practice. Totodată, finlandezii pun mare preț pe educație și o consideră foarte importantă, părinții implicându-se în educația copiilor și a tinerilor, cât pot de mult.

2. Sistemul educațional din Japonia. Se spune că Japonia ar fi pe locul doi la educație, în lume. Este mai degrabă unul clasic, cu note de modern, care pune accent pe înțelegerea nevoilor elevilor între 5 și 14 ani. Educația în Japonia este la fel de importantă ca în Finlanda, alocându-se bani mulți și resurse importante, elevii mergând la școală de plăcere, încercându-se mereu metode interesante de predare și de învățare. De asemenea, japonezii sunt caracterizați și de o disciplină mai drastică, specifică unei culturi sale, recunoscute la nivel mondial. Educația privată e la modă prin liceu și în universități, instituțiile de învățământ pregătind oameni care să poată lucra în domenii tehnologizate puternic, se învață mai degrabă științele exacte și moderne, de pe băncile universităților moderne ieșind foarte mulți ingineri.

3. Sistemul de educație din Coreea de Sud. Coreea de Sud încearcă să acorde o atenție sporită elevilor între 5 și 14 ani, și să îi înțeleagă, la fel cum se întâmplă și în Japonia. Coreea de Sud este foarte competitivă în ceea ce privește învățarea și predarea în clase, e printre primele la matematică și științe. Educația pentru coreeni e un fel de obsesie, ei vor să fie cât mai educați și investesc enorm în școli, fie ele publice sau private, fiind mereu sprijinite de guvern. Mersul la facultate este obligatoriu pentru coreeni, educația înaltă fiind luată foarte în serios. Presiunea este uriașă pentru cei care intră la facultate, pentru că țara are nevoie de specialiști cu studii superioare foarte bune ca să facă față concurenței existente între țări, în anumite domenii de top.

4. Sistemul educațional din Danemarca. Danemarca are deja o tradiție a școlii private, sistemul educațional de acolo fiind unul solid, bazat pe valori și principii clare. Educația este gratuită de la 5-6 ani, până la 15-16 ani, iar după liceu poți face și facultate, dacă vrei. Educația secundară durează până la 18-19 ani, este tot gratuită, nu e obligatorie, iar elevii au foarte multe opțiuni, din care pot alege pe cea mai bună. Și aici avem instituții de învățământ generale și unele vocaționale, orientate mai degrabă spre învățarea unei meserii. La universitate poți merge pe studiu în academii de business, în instituții educaționale maritime, în universități obișnuite, generaliste sau în cele specializate pe arhitectură și pe arte.

BIBLIOGRAFIE:

<http://www.cultura.mai.gov.ro/traditii/sistem-educatie.pdf>

<https://jurnaluldeafaceri.ro/cele-mai-bune-sisteme-de-educatie-din-europa/>

<https://www.ratb.ro/in-ce-tari-gasim-cele-mai-bune-sisteme-de-educatie-din-lume/>

GÂNDURI INOCENTE

PANĂ EMILIA

Iepurașule pufos,
Te-aș ruga ceva frumos
Știu că ești mai special
Poate chiar magician
De aceea aș dori
Când la mine vei veni
Să-mi aduci te rog frumos
Un câțel micuț, haios;
Și te rog, mult, nu uita
Cadoul pentru surioara mea
Ce-și dorește cu ardoare
O păpușă vorbitoare.
Desigur pentru mămică mea
O inimă de catifea,
Iar tatăicului meu, îi poți aduce
O inimă de turtă dulce.
Ți-am scris dorința mea, într-o simplă poezie, care să te poarte prin a mea copilărie.

Școala și creativitatea - între deziderat și necesitate

Mihaiela-Alieta Torumba

Educației îi revine ca sarcină de bază dezvoltarea și structurarea forțelor creative existente în fiecare copil, astfel încât activitatea individuală să devină în mod firesc și o activitate creativă.

Cercetările au demonstrat că o totală deschidere a profesorului spre creativitate constituie un important factor stimulator al acesteia. În acest scop, o condiție de bază este aceea ca profesorul însuși să fie creativ, să cunoască date despre creativitate, despre psihologia creativității, despre cum poate fi aceasta reperată și apoi dezvoltată în cadrul procesului educațional. Este obligatorie respectarea personalității creatoare a elevului, dar acest lucru nu este tocmai ușor. Elevul creativ pune cel mai adesea întrebări incomode, oferă soluțiile cele mai inedite în rezolvarea unor probleme, nu respectă standardele, manifestă o curiozitate supărătoare și este întotdeauna nonconformist.

Cel mai adesea sistemele educaționale nu numai că nu încurajează, ci chiar oprimă elevilor

orice tentativă de a fi creativi, prin cultivarea unui comportament stereotip.

T. Amabile evidențiază în acest scop greșelile din sistemele de educație, greșeli care, în mod evident, influențează manifestarea potențialului creativ al elevilor. Ea le denumesc "factorii asasinii ai creativității": evaluarea (poate submina creativitatea unui copil deoarece acesta se va concentra cel mai mult pe felul în care munca sa va fi apreciată și nu-și va manifesta imaginația și propria fantezie); recompensa (duce la înăbușirea motivației intrinseci, a imboldului personal); competiția (cei mai mulți elevi ajung să fie preocupați mai mult de dezvoltarea unor strategii de depășire a celorlalți, fapt ce dăunează de regulă creativității lor); restrângerea capacității de alegere (se referă la impunerea unor reguli stricte, a unor constrângeri în privința rezolvării sarcinilor de lucru, inoculându-li-se ideea că rezolvarea problemei respective suportă o singură modalitate).

În mod normal apare întrebarea: "Care este atunci rostul creativității? De ce este ea necesară?" Răspunsul este simplu și mereu valabil, în ciuda tuturor opreliștilor: un individ creativ este o sursă de dezvoltare a societății, un factor de progres, iar o minte creativă, cu cât este mai timpuriu descoperită și dezvoltată, cu atât va însemna un câștig pentru viitorul acelei comunități.

Nu există un ghid al creativității astfel alcătuit încât să poată fi deschis la capitolul x sau y, cu scopul de a ști ce pași trebuie parcurși în anumite situații. Se impune doar o nouă abordare a stilului de predare-învățare, mai creativ, mai permisiv față de gândirea elevilor, de modul lor de acțiune și de relaționare cu cei din jur.

Concluzii:

I. Școala poate deveni un promotor al inițiativelor creative atunci când asigură condiții ca: democratizarea relației profesor-elev prin implicarea elevului în demersul didactic; crearea unei atmosfere școlare propice, între autoritarism și liberul-arbitru; restructurarea programelor școlare prin extinderea acelor discipline care stimulează în mod direct creativitatea (literatura, muzica, desenul), dar și prin includerea unor discipline noi; evitarea supraîncărcării, a excesului de informații; includerea unor strategii creative (învățarea dirijată, experimentul, etc.);

II. Profesorul deține un rol major prin: încurajarea unei atmosfere școlare favorabile creativității (fără inhibiții, fără criticism exagerat); cultivarea și dezvoltarea încrederii de sine a elevilor; îmbunătățirea pregătirii sale psihopedagogice; stimularea tuturor trăsăturilor de personalitate a elevilor; disponibilitatea sa și în afara orelor de curs; promovarea unei ușoare supraevaluări a capacităților elevilor; organizarea, în cadrul orelor de curs, a unor perioade în care notarea elevilor să fie suspendată; Este foarte important ca profesorul să țină seama de tendința elevilor cu un înalt potențial creativ de a fi mai puțin interesați de lucrul în echipă.

III. Prin stimularea creativității, personalitatea elevilor cunoaște evidente îmbunătățiri: pun întrebări, devin curioși față de multitudinea de probleme din lumea care-i înconjoară; își înving teama, dobândesc curaj în abordarea sarcinilor de lucru; învață să-și cunoască propriile capacități și să le compare cu ale celorlalți; dobândesc încredere în forțele proprii; comunică mai ușor cu ceilalți; scapă, se eliberează de preconcepția falsei modestii; își manifestă cu mai mult curaj opiniile în cadrul grupului din care fac parte, nu se mai tem de faptul că ar putea fi îndepărtați din grup din cauza felului lor de a gândi și acționa. "Copilul care renunță de la prima lui cădere, nu va învăța să meargă niciodată." Louise L. Hay

BIBLIOGRAFIE:

Arthur J. Cropley (1935), "Creativitatea și rezolvarea problemelor- implicații asupra colectivului de elevi.", British Psychological Society
Amabile, T. (1996), „Creativitatea în context”

Copilul care l-a luat pe NU în brațe

Anca Voicu

Din păcate, în dezvoltarea copiilor există și etapa lui NU. Aceasta apare în perioada dintre 2 și 4 ani a copilului, iar în literatura de specialitate este numită și „perioada disperantului NU”. Totuși, această opoziție față de factori externi nu este doar caracteristică preșcolarității. Putem numi acest comportament NEGATIVISM.

Dacă vom căuta în literatura de specialitate o definiție a negativismului, o putem găsi în Dicționarul de Elemente de logopedie și psihologie medicală a Vioricăi Bîlbîe:

„Negativismul= tulburare comportamentală, prin exprimarea unei atitudini negative, nejustificate, de refuz, rezistență sau ostilitate față de orice solicitare din exterior.” (Bîlbîe, V., 2009, pg.331)

Discutând despre negativismul copilului mic observăm că în literatura de specialitate nu este suficient abordat, existând cadre didactice care nu cunosc această etapă. De multe ori copii negativiști sunt numiți neascultători, sunt considerați copii care nu au încredere în forțele proprii, iar uneori acest comportament este considerat pozitiv, atunci când în urma lui se obține rezultatul dorit, este confundat cu spiritul de independență.

Important este de știut că, negativismul, la orice vârstă este caracterizat prin opoziția, rezistența față de voința altor oameni, dorința a-și impune punctul de vedere, susținerea argumentelor greșite împotriva rațiunii.

Preșcolarii care trec prin această perioadă refuză, de cele mai multe ori, să participe la activitățile propuse de educatoare, refuză să primească bulina, refuză să se joace cu un anumit copil, etc. Educatoarea trebuie să găsească metode de prin care să îl provoace să participe la activități, metode care se pliază pe fiecare copil în parte.

Identificarea negativismului în această perioadă se suprapune cu etapa de dobândire a independenței față de adult a copilului (merge fără a fi ținut de mână, se hrănește singur etc.), iar comportamentul de a se opune voinței adultului este o tatonare a granițelor trasate de părinți. Răspunsul adultului la provocarea copilului este foarte important pentru dezvoltarea viitoare a comportamentelor acestuia. O prea mare permisivitate va duce la prelungirea perioadei negativiste din viața preșcolarului.

Bibliografie:

Bîlbîe, Viorica, coord. Dicționar Elemente de logopedie și psihologie medicală, Editura PIM, 2009, Iași

Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu dizabilități

Țicheriu Marinela Lucreția

Integrarea copiilor cu CES presupune o colaborare strânsă între părțile responsabile de susținerea acestui obiectiv important: familia, cadrele didactice, comunitatea. De aceea, activitățile propuse pentru acest scop este important să se completeze și să se susțină reciproc, în vederea atingerii integrării elevului vizat.

Elevi

Ideii de activități:

- Crearea unui climat în clasă care să favorizeze acceptarea acestuia de către colectivul clasei prin discuții, jocuri, activități
- Recompensarea acestor elevi pentru ceea ce reușesc să facă bine
- Evidențierea calităților acestor copii cu diverse ocazii în scopul creșterii stimei de sine dar și al acceptării de către ceilalți
- Situatărea lui/lor în clasă pentru a fi ușor de lucrat cu el/ei

- Sensibilizarea colegilor prin povești, filmulețe, dramatizări cu scopul de a înțelege că a fi diferit nu înseamnă ceva rău
- Activități de terapie educațională
- Sarcini de lucru adaptate elevului vizat
- Alocarea unui timp suplimentar, explicații suplimentare
- Materiale didactice adecvate și accesibile

Strategii de învățare:

- Metode activ-participative
- Învățarea prin cooperare
- Tratarea diferențiată a elevilor implicați
- Munca pe grupe

Resurse:

- Materiale didactice specifice cu cerințele elevului vizat
- Fișe adecvate necesităților acestuia (itemi scurți, simplii, simplu și clar formulați)
- Imagini, cărți
- Planșe ca instrumente de lucru (tabla înmulțirii, adunării etc.)
- Resurse educaționale deschise (muzică cu efect liniștitor)

Evaluare:

- Observarea sistematică a comportamentului
- Fișe de observare și consemnare a celor constatate
- Evaluare orală și scrisă, după necesități
- Aprecierea verbală, lauda
- Recompensa

Părinții

Am în clasă un copil cu CES, iar părinții încă nu știu acest aspect. Îmi propun să discut despre acest aspect într-o oră de consiliere cu părinții. Știind că este un aspect dificil de realizat, mă străduiesc să folosesc un limbaj adecvat, un ton calm și cald, pregătită de refuzul de a accepta acest aspect. Manifest înțelegere față de punctul lor de vedere, aprob ce au de obiectat, aduc argumente care susțin punctul de vedere, dar le înțeleg trăirile și neliniștea.

Idei de activități:

- Ședințele cu părinții cu abordarea subiectului integrării copiilor cu CES cu participarea unui specialist care explică acest aspect
- Vizionarea cu părinții a unor filmulețe despre copiii cu dizabilități
- Organizarea în cadrul întâlnirilor a unor activități care sensibilizează părinții (merg legați la ochi pe un traseu și exprimă ce au simțit, jocuri de rol sau de cunoaștere, executarea unor activități pe care le fac și elevii la clasă)
- Activități în care sunt implicați părinții, cu scopuri diverse, pentru cunoașterea elevilor vizat și a nevoilor acestora
- Brainstorming cu idei pentru sprijinirea acestor elevi

Strategii de învățare:

- Mese rotunde
- Discuții libere
- Dramatizări
- Dezbateri, brainstorming
- Vizionare de materiale diverse

Resurse:

- Specialiști pe diverse domenii: logoped, psiholog, profesor de sprijin etc.

- Prezentări de filmulețe, alte materiale ilustrative
- Vizitarea unor centre cu copii cu CES

Evaluare:

- Chestionare
- Completarea unor fișe care cer părinților exprimarea unor trăiri, dorințe dacă ar avea un astfel de copil, ce așteptări ar avea etc.
- Discuții, feed-back oferit de părinți după derularea mai multor acțiuni care sprijină aceste demersuri de integrare
- Observarea atitudinii, comportamentului acestora pe parcursul activităților derulate

Cadre didactice:

Deoarece am la clasă un elev cu CES, văd nesecar să discut cu profesorii care predau și să le fac cunoscute aspectele importante care țin de specificul problemei copilului vizat.

Idei de activități:

- Elaborarea și individualizarea unui plan de intervenție individualizat în colaborare cu profesorul de sprijin
- Adaptarea curriculum-ului la nevoile/posibilitățile copilului cu CES în colaborare cu profesorul de sprijin
- Diversificarea ofertelor de sarcini în cadrul lecțiilor la clasă
- Jocuri de intercunoaștere/autocunoaștere
- Participarea la conferințe, cursuri care abordează integrarea elevilor cu CES
- Interasistențe

Strategii de învățare:

- Dezbateri/conferințe
- Munca în echipă
- Interasistențe cu participarea părinților, profesorului de sprijin
- Vizite la școlile care educă copiii cu CES sau care au integrat în colectiv obișnuit copii cu CES

Resurse:

- Cadru normativ
- Material didactic adecvat cerințelor elevului vizat
- Material informativ cu privire la dizabilitatea de interes (scris, electronic)

Evaluare:

- Fișe de monitorizare/observare
- Chestionare
- Proiecte/portofolii
- Orală și scrisă
- Aprecieri verbale / observarea sistematică

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ÎN CICLUL PRIMAR

ZAHARIA COSMINA DACIANA

Un vechi proverb chinezesc spunea: "Dacă te gândești la anul care va urma, plantează un copac! Dacă te gândești la secolul care va urma, educă copiii!"

Pentru atingerea acestui țel, o importanță deosebită o are sistemul educațional. Acest sistem educațional este menit să dezvolte conștiința ecologică a oamenilor, în așa fel încât fiecare membru al societății să devină conștient de locul și rolul său în natură. Natura trebuie respectată și nu dominantă. Ea formează un întreg imens dar nu nesfârșit, în care fiecare componentă are un rol precis, iar omul este obligat să se integreze armonios în acest întreg. Grijă omului pentru natură a preocupat și preocupă pe mulți oameni din întreaga lume, indiferent de condiția socială, de gradul de cultură și de preocuparea lor zilnică.

Mediul înconjurător este un mecanism viu cu o complexitate deosebită, de a cărui integritate și bună funcționare depinde întreaga activitate umană. Menținerea echilibrului în natură este esențială pentru desfășurarea normală a vieții. Problemele mediului înconjurător figurează astăzi ca una din preocupările importante ale omenirii. În consecință, au fost semnate documente care să reglementeze aceasta. Au fost consacrate în acest sens:

- Ziua mondială a apei (22 martie);
- Ziua mondială a meteorologiei (23 martie);
- Ziua Pământului (22 aprilie);
- Ziua mondială a mediului (5 iunie)
- Ziua mondială a luptei împotriva secetei și defrișării (17 iunie)
- Ozon (16 septembrie)

În ultimul timp se acordă o mare importanță educației ecologice în școală. Fără educație ecologică, prin care să însușim elevilor respectul pentru mediul înconjurător, nu putem vorbi despre o școală care se dorește a fi europeană. Educația ecologică trebuie începută încă de la vâstele cele mai mici, tocmai pentru a reuși în timp formarea unei conduite adecvate, omul de mâine să fie capabil să discearnă asupra binelui și a răului, să acționeze în folosul naturii și a sa. Educația ecologică este un domeniu extrem de generos, interesant și atractiv pentru majoritatea copiilor.

Copilul de vârstă școlară mică nu trebuie bombardat cu cunoștințe teoretice, ci trebuie implicat în activități practice cât mai variate și mai atractive, care să vină în întâmpinarea curiozității senzoriale în plină dezvoltare. Nu bogăția cunoștințelor de biologie interesează în primul rând, ci cunoașterea și menținerea în forul interior al copilului a următoarelor stări:

- dorința de a cunoaște universul lumii vii;
- puterea de a ocroti formele de viață;

Obiectivele urmărite pentru realizarea educației ecologice la elevii din ciclul primar sunt:

- să conștientizeze interdependența dintre calitatea mediului și calitatea vieții;
- să-și însușescă cunoștințele referitoare la complexitatea relației dintre speciile unui ecosistem;
- să ia atitudine față de orice activitate care poate distruge echilibrul din natură;
- să aibă o conduită pozitivă, de participare la activitățile de protejare a mediului, condiție a unei vieți sănătoase, în deplină armonie cu natura.

Obiectivele educației ecologice în școală se pot realiza pe două căi:

1. prin contribuția mai multor discipline de studiu;
2. prin activități extracurriculare;

Educația cu privire la ocrotirea naturii se poate realiza cu succes aproape la toate disciplinele școlare, accentuându-se astfel caracterul interdisciplinar și transdisciplinar al acesteia. Instituțiile de învățământ au obligația de a organiza o vie și susținută mișcare de ocrotire a mediului, iar copiii pot să formeze marele val de apărători ai naturii.

Adevărata educație în materie de ecologie își va atinge scopul când se va reuși ca tânăra generație, viitorul de mâine, să fie convinsă de necesitatea ocrotirii naturii și va deveni factorul activ în acțiunea de împăcare a omului cu natura.. Cadrelor didactice le revine misiunea dificilă de a forma oameni responsabili și conștienți de pericolele care le amenință viața. Încercând să sădim în sufletele copiilor încă din primii ani de școală dragostea pentru natură, pentru tot ceea ce ne oferă ea, nu facem decât să

Înfrumusețăm viața și să o prelungim cât mai mult. „Să călcăm ușor pe Pământ spre a nu-l zgudui fatal!”
(Lester R. Brown)

BIBLIOGRAFIE:

1. Dumitrescu, F., Stănculescu, C. – „Natura pe înțelesul copiilor”, Editura Carminis, Pitești, 1998;
2. Ionescu, Al., Săhleanu, V., Bândiu, C., – “Protecția mediului înconjurător și educația ecologistă”, Editura Ceres, București, 1989.

Un mediu de învățare incluziv

Vlăduță Oana

Un mediu de învățare incluziv este mediul prietenos, deschis, care oferă servicii educaționale oricărui copil, indiferent de diferențele de naționalitate, sau particularitățile bio-psiho-socioculturale.

În afară de copiii cu dizabilități, care erau o prioritate în integrare, mai sunt și alte categorii de copii cu cerințe speciale în plan educațional (copii cu dificultăți de învățare, tulburări emoționale, comportamentale, copii proveniți din medii socio-economice, culturale și etnice defavorizate, copii sub protecția instituțiilor, etc.). Pentru aceștia sunt necesare intervenții și abordări specializate, inclusiv servicii de sprijin în școală pentru o evoluție pozitivă a lor în plan educativ. Incluziunea încurajează școala să-și schimbe rolul său de școală obișnuită.

În școala incluzivă au acces toți copiii unei comunități, curriculum-ul este flexibilizat, evaluarea este permanentă și formativă, parteneriatul educațional fiind un punct forte.

Școala incluzivă are următoarele caracteristici:

- Recunoaște și acceptă diferențele de natură intelectuală, fizică, psihică, socioculturală din rândul elevilor;
- Asigură o abordare individualizată pentru toți elevii;
- Concepe strategii didactice în acord cu cerințele oricărui elev;
- Oferă servicii specializate, în funcție de cerințele educaționale ale fiecărui elev;
- Desfășoară acțiuni permanente pentru identificarea cerințelor speciale, stabilind prioritățile pentru fiecare elev;
- Promovează cooperarea și parteneriatul în școală, schimbul de experiență, lucrul în echipă și relațiile pozitive profesori - elevi – părinți;

Educația pentru cerințe speciale facilitează învățarea la persoane care au nevoie de sprijin suplimentar și de un curriculum școlar adaptat pentru a putea face față exigențelor și condițiilor unui program educațional de tip școlar.

Educația incluzivă pentru cadrele didactice este centrată pe dezvoltarea competențelor participanților de a deveni agenți ai educației incluzive, de a crea un mediu de învățare pentru toți elevii, de a contribui la creșterea nivelului de participare al tuturor elevilor la activitățile didactice.

Se urmărește formarea atitudinilor pozitive față de elevii cu CES prin conștientizarea impactului propriilor percepții, convingeri și acțiuni în raport cu aceștia. De asemenea, se urmărește dezvoltarea abilităților de a crea situații de învățare adaptate nevoilor individuale ale elevilor care să le faciliteze participarea în activitățile școlare.

"Do re mi" - o grupă ritmică

Romanescu Maria Florentina

"Muzica este o lege morală. Ea dă suflet universului, aripi gândirii, farmec tinereții, viață și veselie tuturor lucrurilor. Ea reprezintă esența ordinii, înălțând sufletul către tot ce este bun drept și frumos."Platon

Muzica le trezește copiilor stări emoționale plăcute și puternice, le dezvoltă treptat sensibilitatea și receptivitatea artistică. Atracția copiilor pentru muzica este un lucru evident, încă din primii ani ai copilăriei, muzica făcând parte integrantă din viața și preocupările lor. Accesibilă copiilor înaintea cuvântului, muzica lasă în sufletele lor impresii ce rămân imprimate adânc toată viața. Prin cântec se realizează educația morală, intelectuală și estetică a copilului, se însușesc cunoștințe și se formează deprinderi. Prin intermediul muzicii, copiii își dezvoltă o serie de abilități, precum: puterea de concentrare, sensibilitatea, gândirea abstractă, limbajul, memoria și aptitudinile de comunicare, toate acestea îmbinate cu activități creative și recreative. Pentru copii, muzica și mișcarea corporală sunt două dimensiuni inseparabile, în cea mai firească și necesară relaționare. Un copil va putea cu greu să cânte fără să se miște, este un impuls care vine din această organică alcătuire a ființei noastre. În acest an, la grupa mea de 3-4 ani am descoperit în copiii de astăzi o deschidere către percuția corporală. Am lucrat pe mai multe melodii dintre care:

1. Chocolala - Juego de palos rítmicos o percusión corporal (Choco- Choco copiii bat cu palmele pe genunchi, La-la, lovesc cu dosul palmelor, Te-te – lovesc cu pumnișorii) Ritmul devine din ce în ce mai alert și este amuzant și antrenant.- mișcările le-am preluat din clip.
2. Súbeme la radio - Cover para Boomwhackers - Playalong with simple chord(am realizat-o din 4 bătăi din palme pentru nota La, 4 bătăi pe genunchi pentru nota Fa, 4 bătăi cu piciorul drept pentru nota Do și de 3 ori pocnim din degete pentru nota Sol. / am creat eu aceste mișcări până la anul când vom folosi clopoței muzicali.
3. Irish Washerwoman-Boomwhackers- Musicograma-St patrick's day(aici am folosit orchestra lingurilor pentru nota Re și orchestra capacelor pentru nota LA), este foarte frumoasă piesa și antrenantă.
4. Bruno Mars - Uptown funk - Con percusión corporal este una dintre pieselor lor favorite.- mișcările sunt cele din videoclip.
5. We Will Rock You (Queen) - Percusión Corporal. este piesa pe care copiii o interpretează grozav.

Dar toate aceste lucruri nu s-ar fi întâmplat dacă nu aș fi cunoscut-o pe doamna profesor Ana –Maria Rusu, care este genială. Cursul pe care l-a ținut în grădinița noastră a fost cel mai interesant, relaxant și inovator dintre toți anii mei petrecuți la catedră. O poveste muzicală frumoasă și provocatoare. Domnia sa, a trezit în mine dorința de a face muzica altfel cu copiii mei, de a –mi depăși niște limite, de a avea încredere în mine, de a-i face pe copii să vibreze la un alt nivel. Îi mulțumesc și acum și de câte ori voi avea ocazia. " Do re mi" de astăzi este grupa mică care promite mult mai mult decât azlte generații.

Medii de învățare incluzive

Catana Narcisa Elena

Școala este o instituție a comunității care trebuie să ofere servicii educaționale oricărui copil/tânăr, indiferent de originea, natura sau particularitățile lui bio–psiho-socioculturale.

Conceptul de incluziune s-a folosit inițial ca alternativă la integrare, dar s-a constatat că dincolo de copiii cu dizabilități, care erau o prioritate în integrare, mai sunt și alte categorii de copii cu cerințe speciale în plan educațional (copii cu dificultăți de învățare, tulburări emoționale, comportamentale, copii proveniți din medii socio-economice, culturale și etnice defavorizate, copii sub protecția instituțiilor, etc.) pentru care sunt necesare intervenții și abordări specializate, inclusiv servicii de sprijin în școală pentru o evoluție pozitivă a lor în plan educativ.

În context educațional incluziunea presupune dezvoltarea de relații interpersonale deschise, pozitive între elevi, flexibilizarea programelor școlare, diversitatea strategiilor educaționale și asigurarea serviciilor de intervenție și suport pentru elevii cu cerințe speciale, promovarea egalității în drepturi și responsabilități pentru toți elevii, asigurarea accesului în mod egal la oportunități de învățare, parteneriat funcțional între școală și familie, implicarea activă a comunității în programele și activitățile dezvoltate de școli.

În școala incluzivă au acces toți copiii unei comunități, este o școală deschisă, prietenoasă cu un curriculum flexibilizat, evaluarea este permanentă și formativă, parteneriatul educațional este un punct forte.

O școală incluzivă este definită prin respectarea unei liste cu aspecte reprezentative:

- recunoaște și acceptă diferențele de natură intelectuală, fizică, psihică, socioculturală din rândul elevilor;
- asigură o abordare individualizată pentru toți elevii;
- concepe strategii didactice în acord cu cerințele oricărui elev;
- oferă servicii specializate, în funcție de cerințele educaționale ale fiecărui elev;
- desfășoară acțiuni permanente pentru identificarea cerințelor speciale, stabilind prioritățile pentru fiecare elev;
- promovează cooperarea și parteneriatul în școală, schimbul de experiență, lucrul în echipă și relațiile pozitive profesori - elevi – părinți .

Educația incluzivă pentru cadrele didactice este centrată pe dezvoltarea competențelor participanților:

- de a deveni agenți ai educației inclusive;
- de a crea un mediu de învățare pentru toți elevii;
- de a contribui la creșterea nivelului de participare al tuturor elevilor la activitățile didactice.

Se urmărește formarea atitudinilor pozitive față de elevii cu CES prin conștientizarea impactului propriilor percepții, convingeri și acțiuni în raport cu aceștia.

De asemenea, se urmărește dezvoltarea abilităților participanților de a crea situații de învățare adaptate nevoilor individuale ale elevilor care să le faciliteze participarea în activitățile școlare

MEDIUL INCLUZIV înseamnă acel mediu în care sunt bineveniți, protejați și educați TOȚI copiii, indiferent de gen, caracteristici fizice, intelectuale, economice, lingvistice sau alte caracteristici

JOC ȘI CREATIVITATE ÎN GRĂDINIȚĂ

Lazăr Marina Andra

“Educatorea este cea care dăruiește fiecărui om, la pornirea lui pe drumul spre lumină primele elemente, călăuzindu-i pașii spre marele titlu de om. Ea este aceea care modelează materialul cel mai de preț – copilul – tinzând ca din fiecare bloc de marmură brută să realizeze o ființă înzestrată cu cele mai frumoase trăsături, un om care să înmănuncheze calitățile morale cele mai înalte. Ea este cea care îl ajută pe copil să descopere tainele naturii. Toate acestea au făcut ca activitatea sa, să fie socotită drept profesiunea de aur ”
(Dumitru Salade)

Creativitatea își are originea în cuvântul latin « creare » care înseamnă a zămisli, a făuri, a creea, a naște. Creativitatea reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui individ.

Creativitatea înseamnă îndrăzneală, tot ceea ce este nou este incert și neconformist. Lipsa de creativitate se datorește însă unei insuficiente înțelegeri a fenomenelor, lipsei sentimentului de libertate interioară sau lipsei de stabilitate a condițiilor externe.

Creativitatea înseamnă posibilitatea de comunicare: copilul se află într-un contact continuu cu lumea sa interioară și cu lumea sa exterioară. Curiozitatea și setea de cunoaștere ne face receptivi față de lumea exterioară. Copilul care își manifestă permanent mirarea și surpriza, încercând să surprindă ineditul lumii, neinfluențat este considerat prototipul creativității. Copilul preșcolar este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a freazăntului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său. În perioada preșcolară imaginația se exprimă viu prin tot ceea ce face copilul la grădiniță la toate activitățile..

Cadrul cel mai important de manifestare, dar și de stimulare a potențialului creativ este jocul, cu toate tipurile sale. Conduita creativă ludică este o premisă pentru viitorul comportament creativ care se va materializa în produse noi, originale, cu valoare socială. Prin joc, copilul poate fi oricine își dorește, poate inventa jocuri de rol, poate crea personaje etc. Poveștile, memorizările, lecturile după imagini, toate au rolul de a stimula creativitatea preșcolarilor. Creativitatea le este stimulată, dezvoltându-le, în primul rând, încrederea în ei, în ceea ce pot oferi, respectându-i pentru frumusețea și unicitatea lor.

Un cadru didactic poate să încurajeze și să stimuleze creativitatea copiilor preșcolari astfel :

- prin crearea unui mediu adecvat preșcolarului, în care jocul să se desfășoare fără restrângeri;
- prin libertate de exprimare (libertatea nu trebuie să fie îngrădită);
- prin adaptarea ideilor copilului , încât să se potrivească cu cerințele educatorului);
- încurajând procesul de creație, indiferent de rezultat.

Bibliografie:

- Cucoș Constantin, Pedagogie, Ed. Polirom, Iași, 1998
- Monica Lespezeanu, „Tradiții și modern în învățământul preșcolar”, editura Omfal Esențial, 2007;
- Roco Mihaela, Creativitate și inteligență emoțională, Editura Polirom, Iași, 2004;
- Revista Învățământului Preșcolar”, nr.1-2/2008;

VALENȚELE EDUCATIVE ALE EDUCAȚIEI NONFORMALE

Burada-Iancu Delia-Cristina

Motto: „Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze”.
(Maria Montessori – „Descoperirea copilului”)

Educația nonformală înseamnă orice acțiune organizată în afara sistemului școlar, prin care se formează o punte între cunoștințele predate de profesori și punerea lor în practică. Acest tip modern de instruire elimină stresul notelor din catalog, al disciplinei impuse și al temelor obligatorii. Înseamnă plăcerea de a cunoaște și de a te dezvolta. Trebuie să precizăm că este utilă respectarea unor reguli și principii pentru a desfășura activități nonformale de calitate. Acestea au la bază competențele și conținuturile educației formale și oferă diverse posibilități de aplicare a cunoștințelor dobândite în cadrul educației oficiale. Nu exclud efortul elevilor și sunt atractive datorită formelor lor variate (cercuri de lectură, sportive, cultural-științifice, cluburi de știință, serbări școlare, drumeții, excursii, biblioteci etc.). Au caracter formativ-educativ, sunt facultative sau opționale, cunosc modalități diferite de finanțare, nu presupun acordarea de note și evaluarea riguroasă, promovează munca în echipă, presupun un demers cross-/ trans-/interdisciplinar.

Valențele educative ale activităților nonformale reliefează relația mai destinsă, mai apropiată dintre educator și educat. Chiar dacă profesorul conduce întregul demers didactic, elevii se pot manifesta spontan și liber.

Cu toate acestea, educația nonformală își are rolul ei, sprijinind eforturile celor care doresc sporirea coerenței procesului instructiv-educativ: educația permanentă și orientarea prospectivă a educației.

Bibliografie:

- Cristea, S., Creativitatea în procesul de învățământ, în Revista de Pedagogie, 1992
- Munteanu, A., Incursiuni în creatologie, Ed. Augusta, Timișoara, 1994
- Stoica, A., Creativitatea elevilor. Posibilități de cunoaștere și educare, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1993

Educație pentru sănătate în grădiniță, de la teorie la practică

Fătu Corina

În contextul pandemiei, educația pentru sănătate este foarte importantă, încă de la grădiniță, deoarece copiii trebuie să învețe și să respecte normele de igienă. În acest sens, cadrul didactic trebuie să colaboreze cu familia pentru realizarea obiectivelor, folosind diferite mijloace și materiale didactice, pe tot parcursul demersului educațional.

Procesul de însușire a regulilor igienice, precum și a normelor de protecție a vieții proprii și a altora trebuie să pornească de la cunoașterea lor. Educatoarea este aceea care trebuie să-l familiarizeze pe copil cu toate normele accesibile vârstei cu privire la: igiena îmbrăcăminte, igiena alimentației, igiena locuinței, igiena grădiniței, igiena mediului înconjurător, etc. Acestea trebuie să vizeze comportarea copilului în situații cât mai variate.

În procesul de însușire a regulilor igienice, de o mare importanță este succesiunea potrivită a acestora

deoarece, numai astfel se asigură îndeplinirea lor cu ușurință. Pentru început se recomandă transmiterea unor reguli elementare, mai apropiate de viața copiilor și mai strâns legate de diferite cerințe ale regimului zilei, explicându-le apoi, treptat. Este necesar să se respecte particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor, normele igienice având un caracter concret, iar însușirea lor făcându-se în mod conștient. Copiii învață să se poarte, imitând comportamentul adulților apropiați. Exemplul dat de adulți și de copiii de vârstă mai mare este mai puternic decât cuvântul sau "impulsurile" în modelarea comportamentului și personalității copilului care crește. Exemplul personal devine o metodă eficientă în formarea deprinderilor atunci când este însoțit de explicații bine chibzuite, indicații precise care orientează și dirijează activitatea. În concluzie, rolul educatoarei este unul major în formarea unui „subiect” activ, liber și critic, fiind orientat și format pentru a înțelege, interpreta și evalua orice influență educațională pentru a deveni capabil să facă opțiuni adecvate.

EDUCAȚIA ÎN FAMILIE- Cei șapte ani de-acasă

VELICU MIHAELA

De ce este importantă familia în educația copiilor? Pentru că are o influență deosebită asupra copiilor, care dobândesc mult mai repede și mai ușor cunoștințe despre obiceiuri comportamentale, stil de viață, societate și natură de la persoanele apropiate, cu autoritate în viața lor, decât de la profesori sau necunoscuți. De asemenea, familia are un rol foarte important în dezvoltarea copiilor atât din punct de vedere intelectual, cât și fizic, moral și estetic. Părinții sunt cei care, de cele mai multe ori, asigură hrana și celelalte elemente necesare copiilor: hainuțe, cărți, rechizite, jucării, ceea ce îi determină pe cei mici să înțeleagă că au datoria să îndeplinească așteptările pe care le au adulții de la ei.

Mai mult decât atât, părinții au datoria de a le forma copiilor conștiința, caracterul, voința, personalitatea și simțul responsabil, dinainte ca cei mici să ajungă pe băncile școlilor. Familia este cea care răspunde de trebuințele elementare ale copilului și de protecția acestuia, exercitând o influență atât de adâncă, încât urmele ei rămân uneori, întipărite pentru toată viața în profilul moral-spiritual al acestuia.

Când vorbim despre cei 7 ani de acasă ne gândim la educația pe care copilul o primește de la părinți, la formarea personalității și comportamentului copilului până merge la școală. Când spunem că un copil are cei 7 ani de acasă ne gândim la un copil bine crescut, care știe să salute, să spună mulțumesc, te rog, care se comportă cuviincios cu cei de vârsta lui și cu adulții. Educația, bunele maniere, regulile morale sunt cheia către adaptarea copilului în societate. Un copil manierat se va descurca mult mai bine în relațiile cu cei din jur decât unul cărui îi lipsesc cei 7 ani de acasă.

Educația primită în cei 7 de acasă depinde însă de câțiva factori: relația afectivă dintre copil și părinți, specificul de dezvoltare a copilului, valorile pe care se bazează familia și pe care le transmite copilului. Baza formării unui comportament corespunzător al copilului este relația afectivă cu părinții. Dragostea cu care părinții își înconjoară copilul îi permite acestuia să se dezvolte, să aibă încredere în propriile forțe. Copilul iubit de părinți se simte protejat, îngrijit, iar această idee de siguranță îi creează deschiderea spre învățarea și asumarea regulilor de comportament. Copilul care se simte apreciat de părinți percepe în mod pozitiv regulile transmise de aceștia. Ba chiar el realizează că părinții îi acordă atenție, că sunt preocupați de ceea ce face. Totodată, educarea copilului într-o atmosferă deschisă, bazată pe iubire și încredere, face ca regulile să nu se transforme în disciplină de fier.

Influențele educative pe care familia le exercită asupra copiilor se pot manifesta fie direct, prin acțiuni mai mult sau mai puțin dirijate, fie indirect, prin modele de conduită oferite de către membrii familiei, precum și prin climatul psihosocial existent în familie. Modelele de conduită oferite de părinți pe care copiii le preiau prin imitație și învățare-precum și climatul socio-afectiv în care se exercită influențele educaționale („cei

șapte ani de acasă”)constituie primul model social cu o influență hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepției lor despre viață, a modului de comportare și relaționare în raport cu diferite norme și valori sociale. Este unanim recunoscut faptul că strategiile educative la care se face apel în familie, mai mult sau mai puțin conștientizate, determină în mare măsură dezvoltarea personalității, precum și rezultatele școlare a le copiilor, comportamentul lor socio-moral.

Comportamentele educaționale ale părinților, chiar dacă sunt bine intenționate, pot avea efecte negative asupra copiilor, din cauza neadecvării lor, a particularităților de vârstă și individuale, la situații concrete de acțiune, la sistemul de cerințe adresate copiilor.

În condițiile social-economice actuale, se manifestă două tendințe contradictorii: părinții sunt îngrijorați de viitorul copiilor lor, dar în același timp nu mai au timp și răbdare să acorde atenție problemelor acestora. Relația lor cu școala este ignorată sau evitată, acțiunile educative ale celor două instituții exercitându-se oarecum paralel.

Este sarcina școlii, a personalului didactic, să identifice situațiile problematice din familiile copiilor, să dirijeze pe cât posibil strategiile educative ale acestora în favoarea elevului și mai ales să conștientizeze faptul că relația de colaborare școală-familie este determinantă în obținerea performanțelor școlare.

Școala are un rol important în educația copiilor, însă cel mai mult contează lecțiile primite în familie. Așa cum părinții aleg să își crească și să își educe copiii, așa cum ei se comportă, așa vor trăi și se vor manifesta și aceștia pe viitor. Copiii cresc și se formează în viață într-un univers pe care îl creează.

BIBLIOGRAFIE

Golu, M., (2000), Fundamentele psihologiei, Editura Fundației România de Măine, București.

Sălăvăstru, D., (2004), Psihologia educației, Editura Polirom, Iași.

www.didactic.ro

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE LA GRĂDINIȚA

LUCA VIDIA RODICA

Activitățile extracurriculare își au importanța lor în activitatea educațională. Activitatea de învățare dă rezultate mult mai bune dacă este îmbinată cu câteva momente de distracție și detensionare. Activitățile extracurriculare organizate de grădiniță au conținut cultural, artistic, spiritual, științific, tehnico-aplicativ, sportiv sau sunt simple activități de joc.

În cadrul activităților extracurriculare cu o deosebită influență formativă sunt incluse toate formele de acțiuni care se realizează în afara programului propriu zis: plimbări, ieșiri în natură, excursii, tabere, serbări cu diferite ocazii, concursuri între grupele aceleași grădinițe, parteneriate școlare pe diferite teme, etc.

În activitățile organizate în mijlocul naturii și al vieții sociale, preșcolarii se confruntă cu realitatea printr-o percepere activă, investigatoare, prin acțiuni directe asupra obiectelor, fenomenelor din mediul înconjurător, a unor zone geografice și locuri istorice. În cadrul activităților în aer liber, preșcolarii își pot forma sentimentul de respect și dragoste pentru natură, de ocrotire a speciilor pe cale de dispariție.

Excursiile și taberele școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură.

Serbările reprezintă un necesar izvor de satisfacție, bucurii, creează bună dispoziție.

Vizionările și spectacolele constituie o altă formă de activitate extracurriculară în grădinițe, prin care

copilul face cunoștință cu lumea minunată a artei.

Vizionarea unor filme, diafilme, spectacole de teatru precum și a emisiunilor TV, poate constitui de asemenea o sursă de informații, dar în același timp un punct de plecare în organizarea unor acțiuni interesante.

Activitățile extracurriculare contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor preșcolarilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber.

În concluzie, putem spune că activitatea extracurriculară e o componentă educațională valoroasă și eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să îi acorde atenție, adoptând el în primul rând o atitudine creatoare, în realizarea activității, cât și în relațiile cu copiii.

BIBLIOGRAFIE:

Ionescu M.Ch. "Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire", Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001.

Preda V. "Metodica activităților instructiv-educative în grădinița de copii", Editura Gheorghe Cârțu Alexandru, Craiova 2009.

GENERALITĂȚI ALE ACTIVITĂȚII EVALUATIVE ÎN GRĂDINIȚĂ

HALAȚI MARIA

În procesul instructiv-educativ din grădiniță, evaluarea este abordată astfel:

- Din perspectiva sistemică-fiind o componentă a procesului didactic și nu poate fi tratată separat de celelalte componente (obiective, conținuturi, strategii), deoarece reprezintă mecanismul fundamental al conexiunii inverse, conferind caracterul reglabil și autoreglabil.
- Din perspectiva integrată- aceasta fiind redată după modelul lui Yvan Abernot (1996).Conform modelului său, acțiunea pedagogică presupune cinci etape, după cum urmează:
 1. Etapa evaluării preliminare, inițiale, predictive – care vizează cunoașterea nivelului de dezvoltare și de pregătire a copilului la intrarea lui în grădiniță ori la începutul unui an școlar, în vederea predicției evoluției sale. Aceasta, constituie pentru educatoare o condiție esențială a proiectării și realizării procesului didactic și totodată o premisă pentru celelalte etape.
 2. Etapa pedagogiei colective – care constă în realizarea de către educatoare cu întregul colectiv al grupei de copii a unui program unitar, comun, de învățare. Proiectarea acestuia se face în urma stabilirii obiectivelor, conținuturilor și strategiilor didactice adecvate, în funcție de nivelul copiilor constatat inițial, respectând însă programa școlară.
 3. Etapa evaluării formative, continue – aceasta realizându-se pentru asigurarea conexiunii inverse, în cadrul fiecărei activități desfășurate cu copiii preșcolari, însă și în urma mai multor activități de predare și consolidare a unor unități de învățare (teme, cicluri de teme, capitole), în vederea constatării nivelului de atingere a obiectivelor propuse și de însușire a conținuturilor.Totodată, asigură educatoarei date relevante și valide pentru adoptarea unor măsuri de recuperare pentru unii copii și de ameliorare/ dezvoltare pentru alții, întărirea pozitivă în învățare și motivarea intrinsecă în acest sens a tuturor preșcolarilor.
 4. Etapa pedagogiei diferențiate – care permite aplicarea măsurilor, a programelor de recuperare/ ameliorare/ dezvoltare, în cadrul unor activități cu grupuri mici și individual, avându-se în vedere ritmul propriu de învățare, maniera specifică fiecărui copil sau unor grupuri de copii. În această etapă fiind foarte relevantă cunoașterea de către educatoare a preșcolarilor, a caracteristicilor lor socio-afective și intelectuale, precum și a strategiilor de învățare.
 5. Etapa evaluării sumative (cumulative, certificative) – aceasta realizându-se la sfârșitul unor perioade mari de timp și anume semestru, an școlar, ciclul curricular, oferind informații despre nivelul de

atingere a unor obiective mai complexe care cumulează competențe mai vaste. Totodată, certifică nivelul de dezvoltare a preșcolarului în aceste intervale, oferind și date despre calitatea și eficiența educatoarei.

Pasiune, calitate, aptitudine – meseria preferată

POP ELENA

Competența cheie la „Dezvoltare personală”, clasa pregătitoare: Competențe sociale și civice

Descrierea activităților:

1. Introducere prin activitatea joc de spargere a gheții. (5 minute)

Aleg un cântec scurt pe care elevii deja îl știu și care le place mult, cântecul: „Dacă vesel se trăiește”, le aduce elevilor energie și bună dispoziție.

2. Experiența directă: „- Și eu sunt.... ” – joc didactic (15 minute)

Jocul didactic va ajuta la cunoașterea elevilor prin intermediul pasiunilor, aptitudinilor acestora, dar va fi și amuzant, dacă participanții își aleg exemple de experiențe cu umor. („Bondocel își alege o meserie”)

Activitatea: „Ce ne place?” („Bondocel și meseriile”) Așezați în cerc, le spun elevilor mâinile cu degetele orientate în sus. Fiecare elev va trebui să completeze propozițiile pe care le voi începe, iar atunci când un coleg oferă răspunsul pe care l-ar fi spus el, trebuie să îndoiaie câte un deget spre palmă. În desfășurarea jocului didactic, folosesc enunțurile: „ Eu sunt pasionat de”; „Eu sunt priceput / talentat la”; „Cel mai bine știu să...”; „Cel mai mult îmi place atunci când...” Înainte de începerea jocului, la ofer copiilor un exemplu pentru a mă asigura că au înțeles sarcinile de lucru. Dacă elevii nu au degetele ridicate, jocul se poate încheia sau se poate relua cu o nouă rundă.

3. Reflecția asupra experienței realizată printr-o discuție colectivă.

Activitatea: discuție frontală (10 minute) În grup cu elevii, le adresez întrebări frontal și facilitez discuția.

Răspund la întrebări elevii care doresc. Adresez următoarele întrebări: „Ce ai avut de făcut?”, „ Ce asemănări ți-ai găsit cu colegii?”. „Ai reținut cu cine te-ai asemănat?”, „Îmi poți da câteva exemple?”, „Ce înseamnă faptul că există și asemănări și deosebiri între voi?”, „Cum te-ai simțit când ai văzut că unii dintre colegi au oferit aceleași răspunsuri ca și tine?”, „Cum te-ai simțit când nimeni nu a mai răspuns ca tine?”. (Meseria perfectă a unui elefant vizionare)

4. Generalizare (10 minute) Activitatea: discuție – „CE NE PLACE?”

Le explic elevilor scopul jocului „Ce ne place?” și vom defini noțiunile de pasiune, abilitate, calitate. Voi sublinia faptul că fiecare dintre noi are diferite pasiuni, calități, abilități care ne ajută să ne alegem prietenii, să discutăm mai ușor cu persoane pe care nu le cunoaștem așa bine. Vom continua activitatea și cu alte exemple pornind de la răspunsurile menționate de elevi în activitatea anterioară. Acest lucru va facilita înțelegerea noțiunilor teoretice. Pentru a facilita discuția, voi folosi următoarele întrebări: „Ați observat că prietenilor voștri le plac aceleași lucruri ca și vouă? De ce este important pentru noi acest lucru?”, „Se întâmplă în viața noastră să ne alegem prietenii pe baza calității lor? Dați-mi un exemplu!”, „Ce am învățat din jocul de astăzi?”

5. Transfer (Aplicare) – „Avatarul meu” / Activitate individuală (10 minute)

„Avatarul meu” sau „Eu și cu mine”. Fiecare elev va primi o fișă pe care este reprezentat conturul unui omuleț. Elevii își personalizează omulețul astfel: în zona capului desenează obiecte, scriu cuvinte care reprezintă calitățile personale (ce apreciază la ei înșiși); în zona inimii desenează obiecte sau scriu

cuvinte care reprezintă pasiunile (ce le place să facă); în dreptul membrilor desenează obiecte sau scriu cuvinte care reprezintă aptitudinile (ce pot ei să facă foarte bine). Desenele vor fi prezentate folosind „Turul galeriei”.

Aprecieri generale: Se fac aprecieri globale cu caracter motivant privind participarea elevilor la lecție. Elevii vor desena/ numi emoticoane reprezentative ca răspuns la lecția desfășurată.

Rolul voluntariatului

Roșu Nicoleta Denisa

Conform explicațiilor DEX, „voluntar” înseamnă „care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere”. Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respective, lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când, de exemplu, ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi. Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință. În domeniul educației pot fi identificate anumite crize, limite și blocaje care intervin (generate de probleme economice sau de ordin social ce apar de-a lungul timpului) în vastul proces instructiv-educativ din școli și care, în mod implicit, au rezonanță în viața socială și profesională a comunității de mai târziu. Rata mare a absentismului și abandonului școlar, situații materiale precare și imposibilitatea familiei de a susține pregătirea educațională a copilului, lipsa unor condiții și dotări materiale și tehnice moderne în unitățile școlare, lipsa de informare și consiliere parentală, posibilități limitate ale comunităților locale de a sprijini actul educațional, de a stimula și recompensa eforturile celor implicați, etc – sunt doar câteva exemple de factori/probleme care frânează succesul în educație.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru. De ce și cum am putea să convingem elevul să facă voluntariat? Iată câteva motive:

- Învăță să aprecieze lucrurile pe care le au și să se bucure chiar și de mărunțișuri;
- Își setează obiective mai realiste în viață;

- Obține abilități de comunicare și relaționare socială care îi vor fi utile pe viitor și în carieră;
- Într-un CV, activitățile de voluntariat sunt considerate de mulți angajatori ca experiență profesională;
- Poate descoperă în activitățile de voluntariat realizate, hobby-uri și își poate forma orientări profesionale pe această linie;
- Își formează abilități de lider, dobândește o capacitate mai bună de a lua decizii;
- Își formează prieteni noi;
- Îi crește încrederea în sine și se simte util societății;
- Își petrece timpul într-un mod cât se poate de plăcut, în același timp învățând lucruri noi;

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practică și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere. Munca unui voluntar nu se termină niciodată, mereu existând noi probleme în societate, oameni care au nevoie de ajutor, animale neajutorate, copii care cerșesc iubire și atenție din priviri. Întotdeauna va fi ceva pentru care voluntarii să-și dedice timpul, energia și pasiunea. Când faci voluntariat începi să vezi lumea cu alți ochi – vezi problemele din jurul tău, lipsurile și supărările celor din jur iar mintea ta începe să caute soluții pentru a aduce o pată de culoare și un zâmbet în jurul lor.

Bibliografie:

- - Velea, L.S., Toderas, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în școală și în comunitate. Ghid pentru profesori și elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare și dezvoltare în educație, ed. Agata, Botoșani, 2006
- - Patacchini, E., Zenou, Y., "Intergenerational education transmission: Neighborhood Quality and/or Parent's Involvement", Institut for the Study of Labor, Bonn, 2007
- - Godfrey, C., Parteneriat școală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educație pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică și Pedagogică, R.A., București, 2007

Impactul accelerării progresului științific asupra activității la clasă a profesorului

Gall Karla

Conform citatului care îi aparține lui Louis A. Barman, care spune: „Un bun profesor este un maestru al simplificării și un dușman al simplismului.”, personal consider că, toți profesorii de la catedră ar trebui să se ghideze după acest principiu. „Oricare ar fi latura din care privim clasa de elevi, rolul profesorului este proeminent, iar exercitarea concretă a acestui rol depinde de personalitatea lui și de situațiile educative cu care se confruntă și pe care le are de rezolvat. Profesorul este lider numit. Prin hotărârea conducerii școlii el primește un număr de clase cu care va lucra și o clasă pe care o va îndruma ca diriginte.”

Fiecare cadru didactic, are ca principal scop de dezvoltare, atât în plan personal cât și din punct de vedere al statutului pe care îl are. Profesorul în ochii elevilor trebuie să fie ca un exemplu, datorită locului pe care acesta îl ocupă în formarea continuă a elevilor. Acesta coordonează și organizează întregul colectiv, fiind un bun profesionist, dând dovadă de conduită civică și morală.

Creativitatea de care dau dovadă elevii profesorului implicat, se bazează pe ingeniozitatea oferită la clasă, în fiecare moment al zilei și al orelor pe care le are de parcurs profesorul.

În concluzie, cadrul didactic, după cadrul familial, deține un rol important în dezvoltarea și formarea elevului, formând un cadru adecvat învățării elevului.

Învățarea online pentru prescolari

DUMITRU RODICA- MIHAELA

Învățământul la distanță, denumit și educație la distanță (online learning), este o formă de învățământ caracterizată prin separarea fizică a cadrelor didactice și prescolari în procesul de instruire și utilizarea unor tehnologii diversificate pentru a facilita comunicarea prescolar-cadru didactic și prescolar- prescolar.

Dupa multi ani in care specialistii au inecarcat sa introduca "invatamantul online", pandemia actuala a facut-o posibila, fara a ne intrea pe noi daca suntem pregatiti. . In prezent, multi copii au ramas in online, unde isi desfasoara activitatile in siguranta deplina.

Pentru ca acest lucru sa fie benefic si util, cadrele didactice trebuie sa dispuna de instrumentele necesare (laptop-uri, telefoane, tablete sau calculatoare) pentru a putea interactiona pe aplicatii online (classroom, skype, zoom, classdojo, google meet, platforma educationala etc.). Pentru o atentie sporita si o intelegere la indemana celor mici , cadrul didactic trebuie sa-si aleaga bine informatiile pe care doreste sa le impartaseasca copiilor, si sa aibe materiale interesante care sa atraga atentia acestora. Deoarece, asa cum am spus si ulterior, nimeni nu ne-a intrabat daca suntem pregatiti pentru aceste activitati desfasurate virtual.

Consider ca, prin intelegere si mult interes, cu totii putem sa ne performam astfel incat copiii sa beneficieze de materiale utile, distractive, interactive, educative si bine prelucrate, astfel incat, sa fie pe intelesul tuturor.

"Invatatul online" are atat avantaje, cat si dezavantaje. Un prim avantaj care are un rol important, este confortul celor mici. Acesta le ofera copiilor buna dispozitie de a urmari de acasa materialele interactive si de a beneficia de un timp in plus pentru exercitiile pregatite de cadrul didactic, cat si, de a se bucura de prezenta jocurilor educative.

Indreptandu-ne atentia in extrema cealalta, metoda abordata in conditiile date, nu este intocmai benefica copiilor, intrucat cei mici isi pun bariere in comunicarea cu ceilalti. Monitorul este principalul factor care le blocheaza comunicarea celor mici, punandu-le in dificultate dezvoltarea vorbirii si a vocabularului, incat multi dintre ei ajung sa fie introvertiti.

Din punctul meu de vedere, optiunea invatamantului online, este benefica doar pe perioada pandemiei, pentru evitarea oricarui pericol de infectare cu Virusul SARS-COV-19. In conditiile de maxima siguranta si pentru binele celor mici, acestia ar trebui sa-si desfasoare activitatile in incinta Institutiei de Invatamant, unde se pot bucura de interactiunea cu doamna educatoare si socializarea cu ceilalti copii.

**Evaluare Adunarea și scăderea numerelor naturale 0-20,
cu trecere peste ordin**

MOTOCĂ ANCA ELENA

1. Calculați: (6p)

$$15 - 4 = 6 + 9 = 12 - 5 = \quad 6 + 7 = \quad 11 - 5 = \quad 5 + 7 =$$

2. Aflați termenul necunoscut: (24 p)

$$\begin{array}{lll} a + 3 = 9 & 4 + a = 13 & a - 6 = 10 \\ a = \dots\dots\dots & a = \dots\dots\dots & a = \dots\dots\dots \\ a = \dots\dots\dots & a = \dots\dots\dots & a = \dots\dots\dots \\ P \dots\dots\dots & P \dots\dots\dots & P \dots\dots\dots \end{array}$$

3. Calculați ,ca în model: (16 p)

$$\begin{array}{llll} \text{Model: } 10 + 2 - 4 = & 12 - 4 = 8 & & \\ 10 + 5 - 5 = & 10 + 5 - 7 = & 10 + 4 - 9 = & 10 + 5 - 8 = \\ \dots\dots\dots & \dots\dots\dots & \dots\dots\dots & \dots\dots\dots \end{array}$$

4. Aflați: (12p)

a) Suma numerelor: 4 și 7;

b) Diferența numerelor: 14 și 7;

5. Din suma numerelor 5 și 6, scădeți numărul 4. (16 p)

.....
.....
.....

R:.....

6. În coș sunt 13 mere roșii, iar mere galbene sunt cu 7 mai puține.. (16 p)

Câte mere galbene sunt ?

Rezolvare:

.....
.....

R:.....

Se acordă 10 puncte din oficiu.

Punctaj:..... Calificativ obținut:.....

Prevenirea abandonului școlar în mediul online

„O școală în care dascălul nu învață și el este o absurditate.” (Constantin Noica)

Milicev Camelia

Cea mai mare provocare a vremurilor noastre, atât pentru părinți și copii, dar mai ales pentru noi, cadrele didactice, o reprezintă educația în mediul online. Deși absolvenți ai unor facultăți care atestă pregătire temeinică în domeniu, deși avem bagaj cu mulți ani de experiență în spate, deși avem grade didactice și nenumărate cursuri de formare la activ, totuși, ne-am blocat cu toții în fața acestei mari și neașteptate provocări: predarea în mediul online, dar, mai ales, captarea atenției micuților școlari, astfel încât să nu intervină fenomenul de plictiseală. După o perioadă de acomodare în mediul online pentru ambele părți, elevi și profesori deopotrivă, a început explorarea și căutarea celor mai potrivite metode și mijloace pentru ca scenariul didactic să se desfășoare cu succes.

Bineînțeles că jocul a rămas principala metodă, cunoscut fiind faptul că micii școlari sunt foarte atrași de jocurile online.

Astfel, am căutat o mulțime de resurse online, jocuri educative care să ne îndeplinească ambelor părți dorințele: lor - aceea de a se juca, iar nouă - cea de a-i învăța prin joc, de a le transmite și fixa cunoștințele noi, într-un mod cât mai plăcut și mai captivant, astfel încât să-și dorească întâlnirile cu noi în fiecare zi.

Am devenit astfel parteneri de la „distanță” în aventura educației din mediul virtual.

Nu doar jocurile din spațiul virtual ne-au ușurat „conexiunea, ci și tot felul de idei năstrușnice, menite să le țină treaz interesul de a ne vedea cu plăcere în fiecare dimineață.

Având clasa pregătitoare, 23 de pitici năstrușnici și dornici de jocuri noi zi de zi, am fost nevoită să țin pasul cu nenumăratele provocări prin care trebuia să trecem împreună cu plăcere.

„Ce ne mai jucăm azi?” sau „Te iubesc, doamna!” sunt cuvinte mari care m-au impulsionat să mă autodepășesc în fiecare zi. Chiar dacă simțeam la un moment dat că nu mai știu nici un joc și că n-o să-mi mai vină nicio idee, am continuat să „inventez” metode noi pentru a-i stimula să citească cu plăcere, să scrie, să socotească.

Fără ca ei să-și dea seama că, de fapt, eu urmăresc să le formez deprinderea de a scrie corect și că în spatele jocului meu e o oră obișnuită de scriere, autodictare chiar, dar și verificarea receptării unor informații dintr-un text audiat, am pornit la drum.

Le-am citit întâi textul „Dărnicia omului de nea” din mapa mea, atenționându-i că vor urma mai multe provocări, pe care nu le vor putea realiza decât dacă vor asculta povestea cu atenție.

Am găsit o formă inedită de a verifica atenția lor: scriind răspunsuri scurte la întrebările mele, dar nu în caiete, ci într-o zi obișnuită, ci pe baloane, cu markerul. Am verificat astfel trei obiective: desprinderea informațiilor dintr-un text, scrierea după autodictare a unor cuvinte și asocierea sunetelor cu literele corespunzătoare. A fost o oră de CLR reușită, în care am ieșit din monotonia scrisului în caiet, doar cu un balon și cu un marker. Plăcerea de a vedea la cameră ce au scris și ceilalți colegi pe baloane a fost imensă.

Un alt joc interesant pe care l-am propus pentru acasă a fost „bulgăreala” cu părinții. L-am rugat să scrie pe jumătăți de coală A4 câte un cuvânt, cu litere mari de tipar, la mijloc, pe care mai apoi, să le mototolească. Am cerut să scrie cuvinte din diferite domenii: „ANIMALE”, „MÂNCĂRURI”, „FLORI”, „UN OBIECT DE CURĂȚENIE”, „MIJLOACE DE TRANSPORT” etc. După ce au scris mai multe cuvinte și au realizat astfel mai mulți bulgări, i-am pus să înceapă „bulgăreala” cu mămicile! Când auzeau „STOP”, fiecare prindea 1 bulgăr și citea cuvântul scris pe el. Bulgărele îl păstrau deoparte. Bulgăreala continua până strângeau 4 bulgări fiecare. Cu cei 4 bulgări păstrați încercau să inventeze o poveste hazlie, în fața camerei. Spre amuzamentul tuturor, se străduiau să inventeze povești îmbinând niște cuvinte între care nu era nicio legătură. Am aprofundat astfel scrisul, cititul, dar am dezvoltat și imaginația. Totul... cu mare plăcere.

Cititul în stiluri diferite a prins din nou foarte bine în fața camerei. Astfel, am citit „plângând” „sughitând”, „ca o prințesă”, „ca un robot”, „ca un scafandru”, „sărind într-un picior”, „alergând”, etc.

Rezultatul după astfel de jocuri inventate? „DOAMNA, AVEȚI FANI ȘI ÎN ALTE CLASE, NU DOAR

LA NOI!"

Totuși, am întâmpinat, bineînțeles, și o serie de dificultăți. Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, s-ar putea aminti, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare-evaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

MODALITĂȚI DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII COPIILOR PREȘCOLARI ÎN CADRUL ACTIVITĂȚILOR DE EDUCARE A LIMBAJULUI

Maria Boicu

Preșcolaritatea reprezintă vârsta la care este necesară stimularea potențialului creativ al copilului. Mă voi referi în continuare la creativitatea verbală a preșcolarilor, aspect care mi-a suscitat cu preponderență interesul. Dintre modalitățile de dezvoltare a creativității verbale a preșcolarilor, amintesc: dezlegarea și crearea de ghicitori; crearea unor povești; adăugarea unor noi episoade unor povești cunoscute; formularea a cât mai multor întrebări pe o anumită temă; găsirea a cât mai multor titluri la un anumit tablou. Am organizat introducerea gradată în activitatea cu copiii a povestirilor create în funcție de dificultatea realizării sarcinilor acestora de către copii, astfel: povestiri după un șir de ilustrații; povestiri după un model dat; povestiri cu început dat; povestiri după o temă dată. Voi exemplifica în continuare cu o activitate pe care am organizat-o la grupa mare pe care o conduc:

Povestire după modelul poveștii "Peștișorul de aur" de Pușkin: Obiective operaționale -să recunoască povestea reprezentată în imagini; să povestească, pe scurt, conținutul poveștii "Peștișorul de aur", cu ajutorul imaginilor; să alcătuiască o povestire originală, pornind de la povestea "Peștișorul de aur", respectând momentele principale ale unei povești :introducere, cuprins,încheiere; Rezultate:-patru copii au compus povestiri în cadrul activității:

-M.D.- a combinat, în varianta lui de poveste, elemente cunoscute din alte povești, schimbând total narațiunea față de model. Astfel, moșul prinde trei pești-unul de bronz, al doilea de argint și al treilea de aur. Celul de aur îi cere un castel și sclavi la castel. Povestea se încheie ca și cea originală.

C.D.-aduce în compoziția lui acțiuni cu caracter repetitiv-moșul prinde în fiecare zi câte un pește de aur. Povestea este destul de incoerentă, acțiunile personajelor nu au o finalitate logică.

V.A.C.-povestea nu respectă logica- moșul îl prăjește pe peștișorul de aur.

B.A.-urmează structura modelului , dar dă un deznodământ crud poveștii: peștele este ținut ostatic de către moș și babă pentru toată viața. Unul dintre copii a dorit să compună povestea acasă și s-o aducă a doua zi.

Poveștile create de copii sunt un mijloc foarte eficient de a cunoaște nu numai creativitatea copiilor, dar și modul lor de gândire, așa cum nici o altă activitate nu o poate face.

Bibliografie:

Anucuța, L., Anucuța, P. (2002), "Educarea creativității la copii", Revista învățământului preșcolar nr. 1-2, pag. 20-24;

Tătaru, L., Glava A., Chiș , O., 2014, Piramida cunoașterii, Editura Diamant, București

ROLUL ESENȚIAL AL POVEȘTILOR ÎN COPILĂRIE

Pepsila Stana

Poveștile sunt atractive la orice vârstă. De la cea mai fragedă copilărie, copiii trebuie obișnuiți să asculte povești, citite de părinți, mai apoi de cadrele didactice, apoi citite chiar de ei.

La vârstă copilăriei, poveștile și desenul sunt principalele mijloace de exprimare a vieții afective a copilului. La ciclul primar, după citirea unei povești, putem sugera copiilor să redea prin desen ceea ce au înțeles din poveste. În această etapă de varstă se fixează principalele valori și modele de viață, iar copilul se identifică cu personajul care corespunde cu modelului educațional existent. Ei singuri spun, că ar vrea să semene cu personajul..... din poveste, pentru că le-a plăcut comportamentul personajului. Personajele din basme îi însoțesc în anii copilăriei și le oferă modele pe care se le urmeze în viață adultă.

Poveștile joacă un rol foarte important din punct de vedere educativ. Prin intermediul poveștilor, copilul descoperă lumea și se poate plasa în situații de viață în afară contextului familial. Prin lupta dintre bine și rău și situațiile conflictuale întâlnite, copilul învață strategii de viață, descoperă consecințele unor fapte și atitudini și își însușește comportamente sociale pozitive. Fără a fi obligat să treacă printr-o experiență negativă, copilul poate învăța astfel să descopere lumea din jur, oamenii și modul în care aceștia acționează în diferite situații de viață.

Multe dintre poveștile pentru copii semnalează la nivel metaforic lupta dintre bine și rău, identifică principalele tipologii comportamentale, precum și modul în care anumite situații concrete de viață își pot găsi rezolvarea.

Finalul acestor povești aduce întotdeauna soluția salvatoare prin implicarea factorilor educaționali, reprezentați de familie și ceilalți formatori din viață copilului.

Poveștile stimulează dorința de cunoaștere, imaginația și creativitatea copilului.

Contextul narativ al basmului facilitează accesul copilului la cuvinte și expresii noi, permite înțelegerea sensului unor cuvinte abstracte sau metaforice, dezvoltând astfel limbajul și gândirea.

Imaginația și creativitatea joacă un rol important în viața copilului pentru că ea este cea care îl ajută pe copil să stabilească o legătură între lumea sa internă și cea externă, să își construiască propria imagine de sine și să dezvolte pe viitor strategii de succes, pentru rezolvarea problemelor și identificarea soluțiilor. Poveștile au un impact major și benefic asupra educației copiilor. Copiii adoră poveștile. Genul de educație prin povești este unul dintre cele mai eficiente și mai durabile. Copiii absorb mult mai ușor informațiile din povești, iar dacă învățămintele le ating coarda sensibilă, fondul lor bun și inocent, acestea nu vor fi uitate niciodată.

Din povești, copiii află care sunt consecințele defectelor și calităților umane, care sunt efectele faptelor bune și rele. Antitezele atotprezente în basme îi ajută să facă diferența între bine și rău, între minciună și adevăr, între lașitate și curaj, îi învață care sunt calitățile pozitive și care sunt defectele cele mai comune ale oamenilor. Trăind alături de personajul preferat întâmplările basmului, copilul învață despre lumea din jur, fără să fie el însuși pus în situații periculoase sau dificile. Un alt avantaj major al poveștilor este acela că stimulează imaginația și fantezia copilului. Povestitorul folosește cuvinte pentru a descrie imagini pe care copilul nu le vede. De aici începe să funcționeze imaginația celui mic care este nevoit să construiască în minte peisaje, chipuri și situații. Nu trebuie să uităm nici de rolul benefic pe care poveștile îl au asupra afectivității unui copil. Frica, bucuria, iubirea sunt trăite de copil la intensitate maximă, fără ca el să fie pus în situații periculoase sau dificile.

Poveștile dezvoltă limbajul și facilitează accesul copilului la cuvinte și expresii noi, la o exprimare cursivă și cu intonație, la a înțelege sensul unor cuvinte abstracte sau metaforice, la a-și forma reprezentări cognitive și verbale. Copilul le poate repovesti apoi, uneori poate desena sau creea anumite jocuri în care să folosească cele învățate.

Poveștile dezvoltă vocabularul și cresc bagajul de cuvinte la care copilul poate apela în diverse situații pentru a se exprima sau pentru a explica. Poveștile îmbogățesc viața afectivă a copilului dându-i ocazia să simtă, să trăiască alături de personaje, să aibă acces la a vedea, a auzi, a se transpune, a-și închipui

cum se simt și ce simt cei din poveste. Copiii adesea pun întrebări, oftează, se bucură, plâng, sunt cu totul în acea poveste și ea îi încarcă de afecte pe care ei încearcă să le înțeleagă și să le dea o formă plecând de la ce simt și ceea ce li se întâmplă personajelor. Poveștile aduc copiilor adesea trăiri contradictorii: iubire, ură, teamă, furie, neputință sau confruntarea dintre bine și rău. Aceste reprezentări ale afectelor sunt greu de realizat pentru copii, fiind abstracte și orice formă de mediere este utilă în încercarea lor de a le înțelege.

Poveștile dezvoltă creativitatea și îmbogățesc imaginația copilului lăsând loc participării sale la aventurile personajelor, la a gândi ce urmează să se întâmple, la a-și imagina cum arată, cine sunt ele. Imaginația joacă un rol important în viața copilului pentru că ea este cea care îl ajută să creeze la rândul lui, cu alte cuvinte să se joace. Iar joaca este principala sa activitate și primul instrument psihologic care leagă lumea sa internă de cea externă. Își va putea crea propriile lui povești sau le va putea pune în scenă jucându-se de-a personajele cu alți copii, inventând roluri și aventuri noi.

Poveștile întruchipează o oglindă pentru copil și universul său interior, ele traduc adesea gesturi, acțiuni, comportamente pe care copiii nu le înțeleg la adulți.

Poveștile oferă copilului posibilitatea de a se identifica cu anumite personaje, de a se recunoaște în ele și de a identifica și alte caracteristici ale persoanelor din jurul lui, reușind astfel să le redescopere. Fantezia îi oferă un acces la roluri din lumea adulților, un univers interzis, dar dorit. Copilul poate fi oricine își dorește, poate experimenta rolul de părinte, de vrăjitoare, de bătrân. Adică el poate proiecta în aceste personaje ceea ce îi este de neînțeles sau ceea ce își dorește foarte mult în lumea reală. Poveștile îi ajută pe copii în dezvoltarea imaginației și creativității, a simțului estetic. Un rol important îl au poveștile și în dezvoltarea limbajului și a gândirii: copilul aude cuvinte și expresii noi, face cunoștință cu noțiuni noi. Povestea este o ficțiune, o îmbinare fantastică de locuri, personaje, idei, obiecte, un spațiu în care totul este posibil și care lasă frâu liber imaginației. Reprezintă o punte către vis și imaginar, către aventură și fantezie.

Poveștile consolidează legătura dintre copil și părinte, apoi dintre copil și cadru didactic, prin implicarea ambelor părți într-o activitate care îi reunește prin cuvinte, comportamente și trăiri afective. Părintele este cel care creează contextul, devenind regizorul unei scene de viață, iar copilul o trăiește. Deși poveștile pentru copii aduc beneficii și sunt recomandate ca principal factor educativ pentru această etapă de vârstă, sunt situații când părinții sau cadru didactic trebuie să filtreze și să explice copilului anumite cadre sau evenimente în funcție de personalitatea celui mic.

Multe povești au o morală la sfârșitul lor, de care te poți folosi pentru a-ți educa corect copilul. Reprezintă un instrument la-ndemana, de educație și disciplinare, copilul va face mai ușor diferență dintre bine și rău, dintre plăcut și urât, dintre pozitiv și negativ. Citirea poveștilor poate fi urmată de adresarea unor întrebări, pentru a fixa toate momentele principale, apoi de ascultarea și intonarea unor cântecele cu aceeași temă și chiar prin redarea prin desene a personajelor pozitive.

Poveștile au rolul de a modela comportamentul copiilor, fiind ei înșiși capabili apoi să dea unele sfaturi colegilor.

BIBLIOGRAFIE:

1. Alexandru Gheorghe, Lecturi literare pentru ciclul primar – îndrumător metodic pentru învățători, părinți și elevi, Editura „Gheorghe Alexandru”, Craiova, 1995;
2. Învățământ primar, volumul I/1991, Culegere metodică destinată cadrelor didactice care predau la clasele I-IV, București, 1991;
3. Silvia Nuță, Metodica predării limbii române în clasele primare, Editura Aramis, București, 2000.

Recompensele și pedepsele aplicate în grădiniță

Drinc Ana

Rezumat: Recompensele și pedepsele sunt modalități care trebuie să fie aplicate copilului într-un mod corect. Acest lucru este posibil, atunci când îl cunoaștem foarte bine oferindu-i drept răsplată, lucruri care-i plac sau îl privăm de acestea atunci când greșește.

Cuvinte cheie: comportament, atenție, laudă, recompense, pedeapsă

Prin folosirea metodelor de învățare a educației copilului, acesta începe să realizeze că există o legătură între modul în care se comportă și consecințele și urmările ce rezultă în urma comportamentului.

Jucându-se, copiii descoperă și dezvoltă un întreg repertoriu de comportamente; ele pot fi întărite sau slăbite prin reacția pe care o au părinții sau educatorii.

Noi, educatoarele, dorim din partea copiilor o comportare cât mai convenabilă și să nu facă acele lucruri considerate inacceptabile de către noi. Dar copiii se deosebesc între ei.

Unii au un temperament mai energic – copiii obraznici, alții sunt liniștiți și calmi – copiii ușor de crescut.

O grupă de copii nu poate fi constituită doar din copii liniștiți și din cauza aceasta procesul instructiv-educativ din grădiniță devine dificil în situația în care într-o grupă predomină copiii plini de energie – cu atât cu cât părinții acordă mai puțin timp educației propriilor copii (din motive diferite: locuința prea mică, probleme financiare, lipsa sprijinului unui partener, obligația de a avea grijă de alți membrii ai familiei lor) dar și timpul petrecut de copii prea mult în fața calculatorului, televizorului și telefonului.

În concepția lui Alfie Kohn, sala de grupă constituie spațiul „pentru iubire necondiționată, pentru sprijin, atenție și încurajare”.

Trebuie să cunoaștem foarte bine copilul, pentru că numai așa vom fi capabili să recompensăm sau să pedepsim copilul într-un mod corect, să-i oferim drept răsplată lucruri care-i plac și să-l priveze pe acesta atunci când greșește.

Dacă vom fi receptivi la comportamentul pozitiv al copiilor și nu uităm să-l laudăm de câte ori este cazul, copilul înțelege treptat că el merită acele laude. Un astfel de copil își creează o imagine pozitivă despre sine însuși.

Acordarea atenției pozitive este extrem de importantă și se poate acorda în mai multe feluri: mângâindu-l pe cap, făcându-i cu ochiul, arătându-i interes sau bătându-l pe umăr.

O altă modalitate de a stimula un comportament dorit este îndrumarea pozitivă – fiind mai plăcută și te ajută să-ți atingi mai repede scopul. Îndrumându-l pozitiv, copilul capătă o mai mare încredere în sine și această abilitate o folosesc frecvent mai ales la grupa mică unde mă lovesc de refuzul celor mici de a ține creionul în mână.

Lucrurile bune pe care le fac copiii pot fi puse în valoare prin acordarea unor recompense, acordarea de stimulente (medalioane) copiilor care au răspunsuri corecte la întrebări dificile, sau duc la bun sfârșit o sarcină complexă. Totdeauna am avut în vedere și stimularea copiilor timizi, care nu au încredere în forțele proprii – care deși nu au obținut rezultate deosebite dar eu recompensez efortul și faptul că și-a depășit condiția de “copil timid”.

Lauda și încurajarea sunt de multe ori practici mai “sănătoase” și au același efect ca și recompensa materială.

Alte modalități de recompensă:

- expunerea unei lucrări pentru a putea fi văzută de toți părinții;
- să fie numit șeful grupei cu responsabilitatea de a mă ajuta în distribuirea materialelor didactice;
- să spun părinților despre meritele copilului lor;
- să deseneze pe tablă ce dorește el;
- să se așeze primul la rând;
- să fie cel care îi ajută în grupă pe cei mai lenți;
- să țină o jucărie pe masă;
- să utilizeze leptomul;

- să fie conducătorul unui joc din sala de clasă.

Pentru a nu cădea în capcana recompenselor, acestea trebuie oferite pentru a modela comportamentul și educația copilului, nu pentru a-l determina în totalitate.

Recompensa nu trebuie promisă înaintea desfășurării activității ci imediat după această activitate, explicându-i-se clar pentru ce anume este răsplătit.

Prima modalitate eficientă de a reacționa atunci când copilul nu mă ascultă este stabilirea limitelor și regulilor iar această abilitate îmi oferă sprijin și siguranță. Adesea copiii acceptă regulile dacă sunt clare și pe înțelesul lor și dacă sunt aplicate consecvent.

Este ușor să spunem “nu” și să stabilim interdicția dacă suntem consecvenți și impunem reguli clare.

Adulții sunt cei care impun regulile de aceea este important să ținem cont de nevoile și posibilitățile copiilor, să nu le cerem prea mult. Preferabil să-i lăsăm pe copii să contribuie și ei pe cât posibil la stabilirea pedepselor.

Nu ignor niciodată comportamentul periculos.

Atunci când este vorba de un comportament pe care copiii nu îl pot controla sau când ei nu vor deloc să asculte, izolarea este o metodă eficientă de a-l determina pe acesta să nu se mai comporte într-un anume fel. Izolarea este o formă extrem de puțin dăunătoare copilului - dacă nu se întâmplă de prea multe ori și să nu dureze prea mult.

Confiscarea unui lucru care îi place copilului este o altă formă de pedeapsă.

- aducerea modificărilor în respectiva situație;

- copilul să fie lăsat să vadă și să suporte consecințele firești ale faptelor sale;

- răul pe care îl fac se transformă uneori în pedeapsă. În cazul acesta nu este nevoie să mai contribuim și noi cu ceva.

Pedeapsa nu trebuie aplicată din prima clipă. Întâi să i se spună ce a greșit și, în același timp, să-i spună care era comportamentul corect în acea situație.

Una dintre strategiile de intervenție cele mai controversate în planul managementului clasei de elevi pare a fi pedeapsa școlară.

Pedepsele erau apreciate ca remarcabile. Adepții sentințelor neactive aduc drept argument performanțele elevilor care, din teama de a nu fi pedepsiți, îndeplinesc sarcinile didactice.

Pedeapsa este o noțiune morală, conexată cu noțiunea de conștiință, de vină și de ispășire, precum și un mijloc de dirijare, o strategie, un stimul cu accepțiuni triple:

- dezavantaj;

- mijloc de corecție;

- experiență neplăcută.

Pedeapsa aplicată de un cadru didactic care, în mod obișnuit, cultivă o distanță socio-afectivă semnificativă între el și preșcolar, va avea efecte minore, posibil negative; aceeași pedeapsă utilizată de un cadru didactic care se impune în fața preșcolarilor prin respect, pregătire profesională și atașament are șanse de a se solda cu efecte pozitive mai mari și va fi benefică pe o perioadă mare de timp.

Copilul va fi atenționat că, dacă fapta rea sau comportamentul inadecvat se va repeta, voi trece la aplicarea unei pedepse. De multe ori pedeapsa nu merge, sau merge doar pentru o vreme. Este aproape imposibil să îți educi copilul fără să îl pedepsești.

În aplicarea pedepsei este important:

- să o aplicăm imediat după ce am constatat fapta;

- pedeapsa să se potrivească cu fapta;

- să fim consecvenți: „FACEȚI CE SPUNEȚI, SPUNEȚI CE FACEȚI”.

Pedepsele și recompensele nu constituie „CALEA REGALĂ” a instruirii disciplinei, ci elemente care pot (și trebuie) să fie puse sub semnul întrebării.

Bibliografie:

1. Netherland Institute For & Welfare, 1998, Educați Așa!, Fundația Copiii Noștri, București;
2. Stan Emil, 2004, Despre Pedepse și Recompense în Educație, Institutul European;
3. Codreanu Cornelia, Capcanele recompenselor și pedepselor.

[FIȘĂ DȘ- Activitate matematică](#)

[EVALUARE FINALA](#)

[EVALUARE FINALĂ](#)

[GRUPAREA OBIECTELOR DUPĂ CULOARE -GALBEN-](#)

[COMPARAREA GRUPEL DE OBIECTE PRIN FORMAREA DE PERECHI](#)

[FORME GEOMETRICE](#)

[FIȘĂ DE LUCRU RECAPITULATIVĂ CLR- CLASA I](#)

[FIȘĂ DE LUCRU -consolidare cifra și numărul 4-](#)

[Probleme care se rezolvă prin două operații](#)

[FIȘA DE LUCRU](#)

[EVALUARE SUMATIVĂ](#)

[Fișă de lucru -SUNETUL ȘI LITERA Z](#)

[FIȘĂ DE LUCRU – D.Ș.\(activitate matematică\)](#)

[Fișă de lucru](#)

[TEST DE EVALUARE – CLASA I](#)

[Matematică și explorarea mediului](#)

[Fișă de lucru - grupa mică –](#)

[Fișă de lucru -grupa mijlocie- Mijloace de transport maritime](#)

[FIȘĂ DE LUCRU Grupa mare](#)

[Știați că...?](#)

[Fișă de lucru \(consolidarea numerelor naturale de la 0-31\)](#)

[Educație ecologică – “Săptămâna reciclării”](#)

[FIȘĂ DE LUCRU](#)

[Heidi, fetița munților”, fragment după Johanna Spyri](#)

[Roșia](#)

[CEI CINCI PRIETENI](#)

[POVESTE ECO](#)

[ȘCOALA DE VARĂ - activitate extracurriculara complexă](#)

[Fișă de lucru Grupa mare](#)

[Fișă de lucru Grupa mijlocie – Meserii](#)

[Adunarea cu trecere peste ordin în centrul 0-100](#)

[Fișă de lucru – grupa mijlocie DȘ –](#)

Constantinescu Maria – Cristina

Guiu Alina Georgiana

Vasilică Claudia Andreea

Neagu Petruța Alexandra

Cireășă Ioana-Theodora

Florian Florina

RUSU LUCIANA

Coroban Ioana Florentina

Mihalcea Daniela Alina

MANEA ANGELICA MIHAELA

Tufan Georgeta

Lupașcu Valentina

MACOVEI MIHAELA

TOD ADRIANA SIMONA

Mihaela Pivodă

Georgescu Carmen

Todea Lucia

Lazea Ramona

Iovan Oana

Haraga Simona Carmen

Avram Elena Iuliana

Bîicu Alina

Chiripuci Maria

Movila Florina Mihaela

Maria Marin

Tărniceru Irina

Rodica Savu

Georgeta Boboc

Negru Mirela Mihaela

Gherghina Valeria

Ramona Săcăleanu

Benchea Viorela

FIȘĂ DE LUCRU – ACTIVITATE MATEMATICĂ

FIȘĂ DE LUCRU – ACTIVITATE MATEMATICĂ

Fișă de lucru

Gliga Aurelia-Ramona

Cirilescu Marinela

ICHIM MARIA

Nota:

Autorii lucrărilor au confirmat că lucrările trimise sunt originale, aceștia port întreaga răspundere pentru conținutul lucrării, cu excepția materialelor de domeniu public și a extraselor din alte lucrări care au fost incluse cu permisiunea scrisă a proprietarilor de drept de autor și cu menționarea surselor.

De asemenea, aceștia au garantat că lucrările trimise nu lezează drepturile de autor ale altor persoane și nici eventuale înțelegeri preexistente publicării în acest document.

Prin publicarea lucrărilor, autorii garantează că nimic din conținutul lucrărilor nu poate da naștere unor urmăriri penale sau acțiuni civile pentru daune sau alte prejudicii, în cazul provocării unor asemenea daune sau prejudicii, autorul lucrării are obligația de a plăti despăgubiri.

Autorii lucrărilor publicate se obligă să informeze Editura asupra citărilor sau includerilor în lucrare a materialelor scrise sau ilustrate din orice sursă.